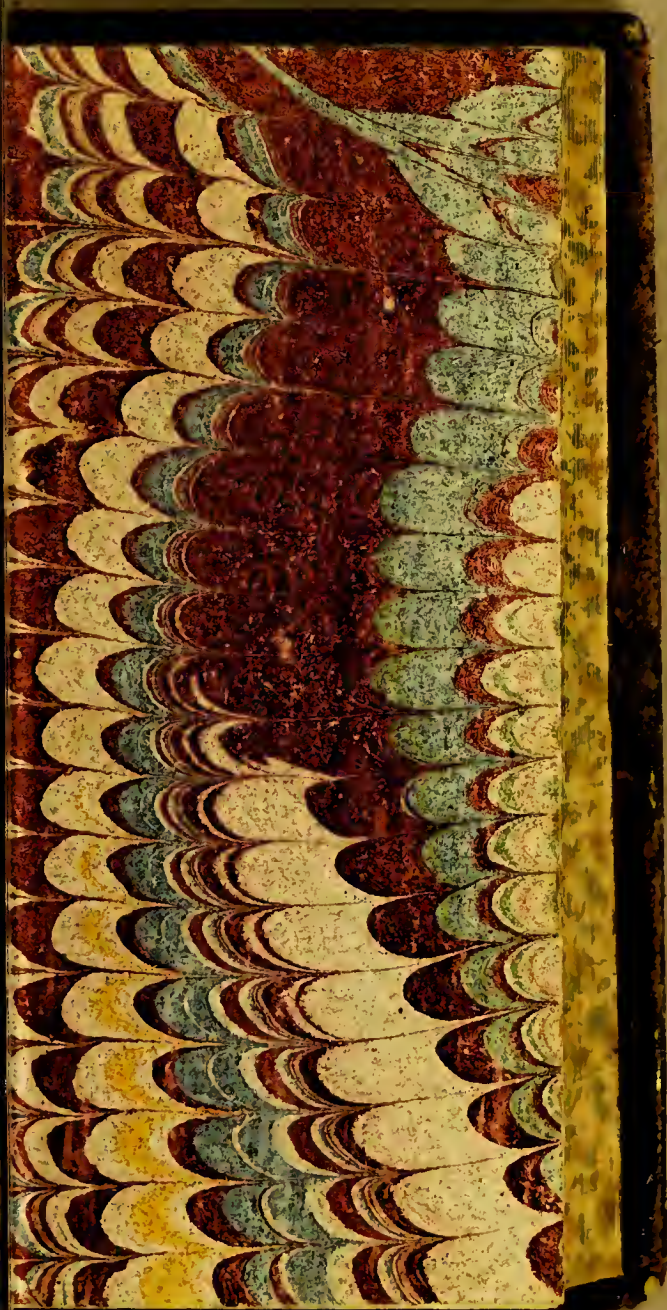

John Carter Brown
Library
Brown University

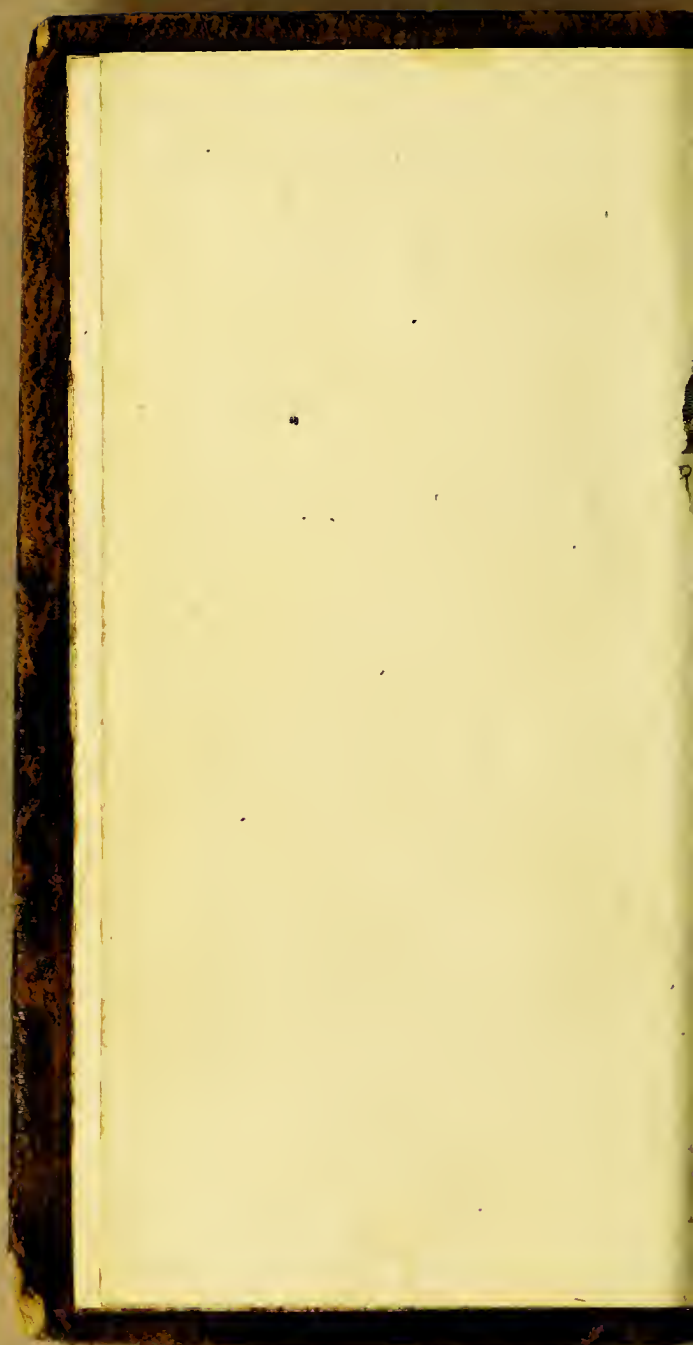
2.1.

12.603

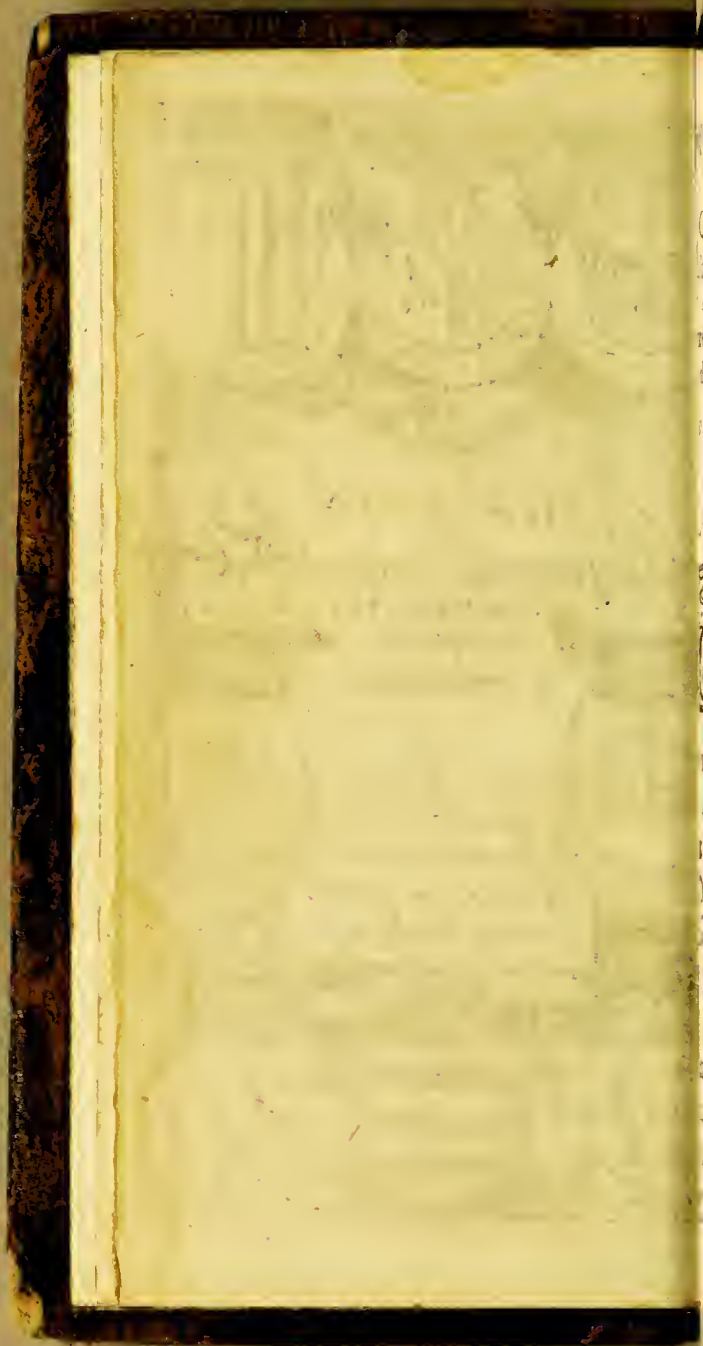

Cynopano

W. - 313

nobilissimo, Amplissimo, Consultissimoque Viro,

EDVARDO POWELLO

Equiti Baronnetto, Serenissimi MAGNAE BRITANNIAE REGIS supplicum Libellorum Magistro, Affini tuo honorando.

IOANNES DE LAET

S. P. D.

Vir Amplissime

Summorum Principum primò, deinde & Procerum qui ipsis à Sacris consiliis sunt, cium est, non modo Reorũ & Principatuum, quibus mus rerum Arbiter ipsos posuit, condicionem prooscere, quidque in illis valem, quid debile sit, ad unum scire, subditorum suorum ingenia & mores, viresque & facultates accurate vitare; sed etiam vicinorum principum, atq; adeo longin-

A 2 quio-

quiorum, cum quibus aut pacem colunt, aut bellum gerunt, status, ad eundem modum diligenter examinare. In quo fieri possit modo, in amplissimis Regis Hispaniarum Regnis atque dominiis, hoc libello adūbrare conatus sum. In quo, primò singula illius Potentissimi Regis Regna atque Dominia (Regno Neapolitano & cæteris illius ditionibus in Italia, de quibus alij jam egi, & Burgundia, Belgicæque provinciis solum exceptis) compendiose descripsi, & quid in illis robustum, quid invalidum sit, obiter designavi: deinde subditorum mores atque ingenia, prout à probatis authoribus produntur, bona fieri expressi: tertio regimen civile & politicum adumbravi, Regumque seriem & connubia nec non Primariæ Nobilitatis dignitatem.

gnitates & census exposui :
denique Regis potentiam &
ararii illius copiam atq; ino-
am æqua lance expendi. E
tribus omnibus liquido patet,
hispanici imperii corpus qui-
m maximum & longe am-
issimum esse, sed membris
nge lateque disiectis, non
ne compositum; & mole sua
porare, omniumque ictibus
ivis pene expositum esse :
umque Rex hic plurimum
eni possideat, multosque po-
los perquam invitos duro
vitio premat, denique o-
nium pene aliorum Principum
odium meruerit, aut invi-
am merito metuere cogatur,
eorundam etiam arma in se
vocarit; manifestum est,
integris ararii sui nervis,
sumptibus totque simulta-
us vix parem esse posse: ut ex
proclive sit judicare, arario

IX.

De oppidis & Castris quæ Rex Hispaniarum, Portugallia nomine possidet in Asia atque India.

X.

Provincia & Vrbes quas Rex Hispaniarum, Portugallia nomine possidet in Brasilia. Ex Nicolao Oliveira.

XI.

De Terris quas Rex Hispaniarum, nomine Castella, in America possidet.

XII.

Regum Hispania Series.

XIII.

De familia Regia & quomodo totius Hispania compos facta fuerit.

XIV.

Navarra Regnum quomodo ad Hispanum pervenerit.

XV.

De Successione Regis Castella in Regnum Portugallia. Ex Hieronymo Conestagio.

XVI.

Regum Hispania connubia & liberi inde ab Henrico II. & ann. clō ccclxix. E Nobiliario Genealogico Alonso Lopez de Haro.

XVII. Pro.

XVII.

eres & Nobiles familia Hispania.
x eodem Nobiliario.

XVIII.

alissimarum Hispania familiarum
ylloge, in qua earundem dignitates
census explicantur ordine Al-
phabetico, ut Lectori consulatur.

XIX.

iles familia Portugallia.

XX.

Pontificibus & Pralatis Hispania
illorum annuo censu.

XXI.

norum Hispania moneta & Compu-
andi ratio.

XXII.

litus Regni Hispaniarum quibus
ebus constent.

XXIII.

litus annui Regis Hispaniarum.

XXIV.

litus annui Regni Portugallia.

XXV.

Expensarum Regis in ipso Regno Hispaniarum ratio.

XXVI.

Iudicium Io. Boteri de Potentia Regis Hispaniarum.

XXVII.

Iudicia aliorum & simul censura iudicii precedentis.

XXVIII.

De Aerarii Regis Hispania inopia illiusque causis.

I.

I S P A N I Æ
CHOROGRAPHICA
E S C R I P T I O,

*probatissimis quibusque Authori-
bus excerpta.*

EX T R E M A terrarum ad So-
lis occasum est Hispania, quæ
naturæ solertis ingenio velut
alter orbis, partim Pyreneis
montibus, partim Oceani æstibus con-
finitur. Ejus longitudo, (auctore Stra-
bōne) sex millia stadiorum, latitudo
quædamque millia, ubi latissima est com-
putatur. Appiano in Ibericis, tam la-
titudine quam longitudine sua decem
mill. stad. explet: à cuius calculo Pli-
nius non multum discedit, nam mill.
centuaginta duo M. P. in longitudine
habere ostendit; latitudo ejus inæqua-
lis est. Aliis duo mill. quingenta &
centuaginta milliar. in ambitu habere
computatur.

Hispania omnis Roman. temporibus,
primum

primum in duas provincias divisa fuit: citeriorem & ulteriorem, separant utramque nobilissimo flumine Iberi. Labente tamen ævo, & provinciarum terminis mutatis, tres effectæ sunt; ulteriore in Bæticam & Lusitaniam divisa; citerior vero etiam Tarraconensis est appellata, à Tarracona urbe illius tum primaria. His tribus Hispaniæ provinciis duæ sunt additæ, Constantini magni imp. temporibus, Carthaginensis & Gallæcia. Romanorum demum imperio inclinante Gothi Hispaniam sui juris fecerunt: quibus devictis & pulsis Saraceni illam inundarunt, & pene totam possederunt. Qui rursus variis temporibus varias illius partes amiserunt & postremo omni Hispania pulsæ sunt, Granatensi Regno demum auspiciis Ferdinandi & Isabellæ à Mauris recuperato.

Superiori denique ævo Hispania in duodecim Regna fuit divisa; Legionis Castellæ antiquæ & novæ, Arragoniæ, Portugalliæ, Navarræ, Granatæ, Valentiniæ, Toleti, Gallæciæ, Algarbiorum, Murtiæ, Cordubæ. Ex quibus prior quinque majoris famæ nominisque fuerunt, & continuam habuerunt Regum seriem. Ea autem tandem ad tria contracta sunt; Arragonense sub quo Catalaui

alaunia & Valentia comprehendetur; Castellum sub quo Biscaia, io, Asturia, Galæcia, Estremadura, aluzia, Granata, Murtia, utraque tella, & denique Navarra; Portuicum sub quo Algarbiorum. Nunc singulis porro dicam.

CATALAVNIA.

ORMAE triangularis est, extenditurque à Salsas ad Iberum, longa & pene iter tridui; Hieron. Paulus in longitudinem ferme centum septuaginta millia porrigi scribit; in latitudine ubi major, centum triginta: constat quinquaginta & sex partim civitates, partim municipia muris cincta. Civitates sunt ix. Perpinianum, Gida, Vrgel, Vic, Silsona, Lerida, Barona, Tortosa, Tarracona; pagorum numerus magnus est. In omnibus qui circiter sexcenta millia animarum numerantur.

Perpinianum haud multo antiquius ingentis annis, circiter quatuor millocorum numerat (inquit *Boterus*) Antos vix ulla alia civitas præter Baranam. Urbs (inquit *Nonius*) tribuscis trans Pyreneos montes sita loco, nisi quod meridiem versus in um leviter assurgat, cui arx imminet:

net: alluitur amne Theti, cuius pars intra muros recepta est. post ultimum Gallorū obsidionem ann. c10 10 xlii muros egregiè communierunt incolae additis nonnullis propugnaculis: castellum autem illius cætera Hispaniæ facile præcellit. Lanificii hic frequentiores opifices; urbs ipsa inter amœnissimas Hispaniæ numeratur, licet aura minima de causa maximas mutationes patiat, & uti universa quoque Narbonensis provincia, sævis ventorum turbis obnoxia sit.

Girona olim *Gerunda* assurgit levissimum tumulo, antiquo muro circumdata triquetra forma; alluitur flumine *Vindalida*, vulgo *Ontiar*. quod se alteri flumini immiscet ab incolis *Ter* vocato, & fossas oppidi implet, quod ideo & munitionissimum est. Urbs licet parva, opifera cum tamen mercatorumq; numero est locuples.

Vrgel sub montibus Pyreneis in regione quondam Ceretanorum. Marinus Siculus Ilergetum quondam civitatem fuisse scribit in fructifero solo sitam.

Vicq, eius regio (inquit *Boterus*) aspera & pene deserta, incolæ autem inculti & inurbani, ignorantia & ruditate præcæteris Hispaniæ populis singulari.

Lerida antiquitus *Ilerda*, sita est in modis

lico colle (inquit *Nonius*) qui pau-
 a in vallē desinit, ad Sicoris amnis
 ; urbis muri è vivo saxo structi,
 non contemnendæ: suburbano
 , Bacchus, Ceres & Pomona mi-
 in modum favent : nec Pallas fœ-
 lam oleam invidet : Cathedrale
 lum affabre extructum est editio-
 bis loco. Episcopali dignitate à
 is seculis ornata; uti & Academia.
 urbs felici satis sit solo, uberiores
 n quæstus ex salsamentis & salitis
 us percipit:nebuloso per hyemem
 taxatur. Ilerda (inquit *Mariana*)
 uo colle sita est objecto ad Septē-
 tumulo, unde tormentis peti po-
 nonnullā munitionis injuriam.
 tale latus Sicore alluitur, qui flu-
 inferius Cingæ confusus non
 o intervallo in Iberum evolvitur.
 cino, hodie *Barcelona* sita in agro
 no, loco campestri (*Nonium* au-
 ultis hinc inde villis conspicua;
 cingitur ex laterculo coctili,
 turres opportunis locis dispositæ
 tingunt; fossam habet latam &
 adam. Domus sunt ex vivo saxo
 uctæ, quas hortorum amœnitas
 e ornat. Plateas habet latas &
 s, quod in Hispania rarum, cloa-
 beneficio mundas. Mercimoniis
 imprimis

imprimis floret & opificum indust
vini, leguminum & hortensium f
ctuum ferax; frumenti oleique indi
sed defectum hunc vicini abunde f
plent. Inter geminos amnes sita est,
sub incolarū pene oculis mari se infi
dunt. Ab Oriente Betullus Melæ,
die *Besons*, ab occidente Rubricatu
Non procul ab urbe mons se atto
prærupte altus, vulgo *Monyui*, in
hausta & perennis lapacidina. urbs
colis frequentissima est & opulenti
ma, nam in urbe optima vitra confli
tur; pilei, cultellique conficiuntur. E
ronymus Paulus qui peculiarem co
mentarium de hac urbe scripsit; Am
tum illius circiter xxv stadiorum
scribit Neapoli magnitudine æmula
sed frequentia civium & advenarū
inferiorem. vicinum mare hodie
infestum.

Tortosa Ptolemæo *Deriosa*, urbs
Iberum sita. Agro perfertili nobiliss
pleniorem descriptionem videre
apud Luc. Marineum. lib. 16.

Tarracon nobilissima citerioris
spaniæ urbs. duo millia ædium pol
capere (inquit *Boterus*) licet tantū
quingentas habeat; omnibus ad vita
& voluptatem necessariis affluens
Ager frumenti, olei, pecorisq; abunde

audatissimi ferax ; multa hic ant-
 tatis visuntur monumenta. Ar-
 piscopatium habet percelebrem.
 l Catalauniam pertinet Ruscino-
 s comitatus ab aliquot seculis Hi-
 æ annexus, nomen illi dedit anti-
 Romanorum colonia; solebat hæc
 esse, ubi nunc castellum quoddam
 usdem nominis, media leuca à
 niano, quæ urbs hodie Comita-
 put. Concluditur hic Comitatus
 duo Pyrenæi veluti brachia, quo-
 unum ad Salsas, alterum ad Illi-
 tendit, hodie *Colibre*. defuncto
 do Comite Ruscinonensi absque
 anno M. C. LXVIII. ad Alfon-
 x. Arragoniæ Regem devolutus
 ed Ioannes II. Arag. Rex. ærarii
 a compulsus, Ludovico XI. Gal-
 Reg. trecentis aureorum millibus
 Comitatum oppignoravit: quem
 us VIII. ann. c10 cccc xciv; Ferdi-
 o Regi restituit non alia condicio-
 e scribit *Boterus*) quam ne illi in
 o Neapolitano subjugando, im-
 ento esset. Sed *Mariana* lib. xxvi.
 quoque fœderis tabulis perscri-
 ait; ne Ferdinandus R. filias cui-
 principi jungeret, nisi ex Galliæ
 voluntate.

Salsas campestri loco sita &

B

egregie

egregie munita & propugnaculis
structa, ut hostiles imperus contemnere
videatur. Tali vero arte hæc propugnacula
disposita sunt, ut non una sed plures
arces videantur publiciis enim portibus
ita sunt distincta, ut uno capite
nihil damni hinc reliqua accipiant:
hic pestilētiore æstate ob vicinas paludes
Ad oram præterea maris aliquot opor-
ta & portus visuntur cum suis por-
tibus, aut stationibus; quæ magis nece-
sariæ sunt (inquit *Boterus*) quam tur-
res quia & angustæ sunt & variis ventis
expositæ.

Helna urbs episcopalis, olim
strum Helenæ, ubi Constans imperator
interiit.

Colibre olim Illiberis, magnæ quondam
urbis & magnarum opum territorii
vestigium.

Rosæ vulgo Rosas: Rhoda ut putatur
Livio.

Ampurias olim Emporiæ, maritima
urbs inter Tarraconem & montes Pyrenæos.

Palamos atque Blanos.

Porro inter nobilia Catalauniæ loca
censetur Cardona, Ducatus caput:
mons est cujus terræ farinæ esse videtur,
& fons cujus latices vinum
ferunt. Sed principales illius divitiarum,
part

in crystallinus, partim cæruleus,
 s, croceus, ruber & aliorum co-
 n, sed qui contusus candidus eva-
 perenniter crescit, & licet falsissi-
 sit, in ambitu tamen multæ plantæ
 æsertim pini crescunt.

ter loca Sacra; monasterium mo-
 orum Cisterciensis ordinis, *Poblet*.
 lgo, divitiis eminet; mons Serra-
 vero Benedictinorum, opinione
 imoniæ.

Catalaunia duo habet munimenta
 ra Franciam, Perpinianum & Sal-
 e quibus supra. Est & tertium ad
 a maris, licet inutile (inquit *Bote-*
Peniscola dictum, in scopulo py-
 dali situm & pene undique mari
 um. Benedicti XIII. latibulo nobile,

Romana Ecclesia schismate labo-
 sub Sigismundo Imperatore.

enique in Catalaunia, secundum
rum, sunt Ducatus unus, nimirum
 lonæ; tres Marchionatus, unde
 Comitatus, multæ Baronix &
 inia cum mero & mixto imperio:
 è autem populosior esset, nisi ni-
 amor libertatis, animos ipsis tol-
 , quo fit ut agriculturam & pe-
 iam atque adeo mechanicas artes
 ducant, unde non frustra creditur
 ac provincia supra centum millia

Si Gallorum aut Gallicæ originis habitare.

Irruentibus sub Honorio & Theodosio in Hispanias barbaris, captæ & diruta à Vandalis ejus tractus igniore urbe Tarracone, succrevit habitatoribus Barcino: paruit posthinc Gothicæ genti & Alanis, ut reliqua Hispania. Gothicam deinde gentem per ducentos annos in morès latinos prætràsformatam, sed diuturna pace præsegnem, plurimoque luxu & variis flagitiosis etiam libidinibus enervata evertère Sarraceni & Maurorum permixtum genus. Recepta deinde sub Carolo & Ludovico Augustis Barcino, principibus gubernari cœpit, qui Comitibus appellati sunt; junctis denique Aragonensium & Catalaunorum imperiis, sub Innocentio II. conspicua cepit incrementa; captis præsertim Balearibus, pulsisque è præculta agro Valentiniæ Afris; quo tempore mercaturæ pariter & militiæ dedita Barcino, brevique hostium spoliis & commerciorum lucris amplificata, inter primas Hispaniæ iterum & celebriores Europæ connumerari cœpit; continuata usque ad nostra tempora gloria.

ARRAGONIA.

Arragonia (inquit *Boterus*) ad ortum terminatur flu. Cingia; ad occidentem montibus Cauno & Molina, ferri illis perquam nobilibus; ad septentrionem flu. Ibero; ad meridiem Brabantis. habet præter Cæsar-Augusta-Metropolim, hæc oppida; Balba-Huescam, Iacam, Tarrazonam, Calatazin, Tervel; & circiter septuaginta municipia muro cincta, pleraque parva & quæ non supra quingentas domos numerent: nam cum solum multis annis nitrosum sit & aquarum penuria laboret, plures incolas uno loco vivere non potest.

Cæsar-Augusta (hodie *Saragossa*) sita inquit *Nonius* ad amnem Iberum in campestri & patenti, in qua sive libertatem sive situs amœnitatem, nitorem & ornamenta requiras, in ea deesse reperies; ædiumque splendore nulli Hispaniarum urbium cedit, quæ è laterculo coctili ut cæci sunt, plateas latas & apertas nitentem habet egregii operis, quo transitur. Templà maiora xvii. minora xiv. & alia minora fana sunt: augustissimum templum *Neomagenorum del Pilar*. Urbem hanc à

Mauris recepit. Rex Alphonfus a
1118.

Balbastro nobilis urbs ad ripam
ri, ager illius fertilis & olei impr
ferax.

Heusca olim Osca episcopali digni
te prædita, Academiam habet a
quam, & à Sertorio ut volunt insti
tam.

Iaca hic Philippus II. arcem quæ
que propugnaculis haud ita am
communivit, dubium an contra Fr
cos, an contra Arragonios tum tun
tuantes.

Albaraçin urbs (quam veteres I
betum Turiamve dixerunt, inquit A
riana) in tumulo sita est & egreg
natura munita.

Tervel opulenta civitas & merca
ria, habet Episcopatum.

Tarrazona (inquit *Nonius*) in
stellæ & Arragoniæ limitibus sita, n
procul à monte Cauno, quem incolæ
Mancayo vocant: camporum gle
felicissima & annonæ copia abunda
episcopali dignitate à multis seculis
nata.

Calataiud vel Calataiuba non pr
cul antiqua Bilbili à Mauris exstru
ex præcipuis Arragoniæ hodie urbib
subdita Tarassonensi Episcopo, solu
hat

et fœcundum, frumenti, vini, olei,
iferarumq; arborũ patiens; omnis
eris opifices alit: in convalle po-
Salone flumine alluitur. Præter has
tates sunt alia quinque in Arrago-
municipia, quæ civitatum privilegiis
dent, *Taufte, Exea, Sadava, Sos,*
acastiglio.

Iacæ vicinum est monasterium S.
nnis *de pegna*, ubi monumenta Re-
n Sobrarviæ visuntur, cuius regni
ut fuit Aynsa; unde sese diduxit in
pagorziæ, & postmodum comple-
m fuit (inquit *Boterus*) Comitatum
agoniæ, ita dictum à flu. Aragone,
od prope Iacam labitur: & limitibus
sim productis in regnum evasit, ab-
ptis regnis Sobrarviæ & Ripagorziæ:
pagorziæ caput est Benavare cum ali-
ot municipiis, (inter quæ est Venasq;
Rode) & circiter trecentis sexaginta
gis; & in Sobrarvia sexaginta.

VALENTIA.

VALENTIAE regnum (inquit *Bo-
terus*) patet in longitudinem LX.
latitudinem, ubi maximè XVII. leuc.
ontinet quatuor civitates, sexaginta
municipia muris cincta, & mille pagos.
iginta quinque amnis quæ parvis
a magnis rigatur, quorum quinque

principales Migliar, Morvedre, Guadalviar, Xucar, Segura. Inter Guadalviar & Xucar visitur famosa Albufera, tre leucas longa, unam lata, plena canneto, grata piscibus habitatio. praesertim anguillis, sed magis avibus palustribus. Regnum hoc incumbit duobus sinibus, inter quos promontorium eminet, quod antiqui Hemeroscopium & Artemisium & Dianium & Ferrariam dixerunt, hodie puto Imperatoris Cornu appellari. Alter sinus Sucronensis dicitur à flu. Sucrone, alter Illicitanus ab Illice municipio grandi hodie Alicante. Portus habet Vineri, Deniæ, Xabix & Alicantiæ. Regnum universum circiter centum millia familiarum putatur continere, qua veterum Christianorum, qua Maurorum converforum, quos vocant Moriscos; quorum in hoc regno major numerus quam alibi in Hispania. Baptismum quidem ceperunt, sed cum impune licet, ritu Mahumetano vivunt: optimi sunt agricolæ & locis ripestribus & irriguis delectantur, parci admodum in victu atque vestitu. Regnum in quatuor regiones dividitur, quarum prima à finibus Cataluniæ pertinet ad Migliares. montibus magna sui parte aspera, cæterum serici, olei, vini, pecorumque dives. Continet magiste-

gisterium S. Georgii & planiciem
undissimam, ubi sunt Benicardo,
Mattheo, Castellone ampla muni-
a.

Secunda à Migliares ad Morvedro,
tinet inter alia, Villareal & Borria-
a in planicie montibus cinctam,
terquam ad mare mediterraneum,
tis fontibus & rivis irriguam.

Tertia à Morvedro ad Molinellum,
a parte flos regni, Segorbia, Valen-
Villar, Livia, Xelua, Xativa, Alzira,
fagio, Carcasens, Gandia, Oliva, Al-
ia, Alcoii & multę valles fructifere.

Quarta à Molinello ad Seguram, in
sunt municipia Xixono, Denia, Sa-
Alicante, Biar, Elche.

Valentia (inquit Nonius) Hispaniæ
ioris nobilissima & amœnissima
à mari tantum III. M. P. distans,
ad amnem Turiam; cœli solique
temperie nulli cedit, nec felici
paniæ inferior: Lanificium hic di-
tissime excolitur. Incolæ festivi &
ntis ingenii. Valentia (inquit Ma-
) in Edetanis sita est, ad maris lit-
locis irriguis atque amœnissimis,
entu læta, commercio exterarum
am & civium frequentia atque
ntia peræque nostra ætate atque
ori nobilissima.

Morvedro Sagunti reliquiæ, oppidum II. M. P. à mari remotum *Xativa* urbs regni Valentiaë, non procul ab ipsa Valentia. Sita est in editiori colle, & flumine Sucrone alluitur: fontibus saluberrimis, arborum fructibus & præsertim malis punicis abundat: laudatissimi tenuissimiq; lini proventu celebrissima tria millia focorum à *Botero* continetur dicitur.

Denia oppidum ad rem maritimanam opportunum; cum enim in colle exstructum sit, speculam etiam habet mari imminentem, quæ longinquum navigantibus prospectum præbet. Habet Marchionem: cccc & quinquaginta focorum esse dicitur à *Botero*, cum arce & à natura & ab arte munitissima. Duo habet portus, qui multum à mercatoribus frequentantur.

Biar optimi & candidissimi mellis copia nobilis.

Secundùm regni oram maritimanam Carolus V. circiter viginti septem turres locis opportunis fabricari curavit, in quibus duo pedites & unus eques jugiter excubant, ut piratarum aut hostium adventum speculentur & incolis obnuncient.

M V R T I A.

M V R T I A E regnum secundum finem Virgitanum extenditur à promontorio de Palos, ad promontorium de Gates: Secatur à duobus fluminibus Segura & Guadalentino; ad ripam Seguræ sita est Murtia regni caput; supra Guadalentinum Lorca municipium habet.

Murtia (inquit *Nonius*) regni caput, sita in planicie, amœnissima regione, nam Staberum amnis interfuit (alii Stabim vocant) & derivatis hinc inde rivulis agros irriguos facit: malis cistis confiti campi; sed bombycum præcipuus proventus, & sericæ vestis copia. *Cartagena* (olim Carthago nova) urbs nondam amplissima, nunc neque bellicis neque bella: portum tamen habet amplissimum & tutissimum; ibi scombrorum piscatio opulenta, à quibus insula objecta quæ portum includit, Scombraria dicitur; & in dispo- sitione illius maxima copia sparti nascitur. *Nonius* scribit à Philippo II. restaurati cœpisse, ne à piratis aut Turcis occuparetur.

Sex leucis à Cartagena versus occidentem situm est castellum Almacar, ubi ingens aluminis copia reperitur,

ritur, è qua dux Escalonæ & Marchio
Vela maximum capiunt emolumentum.

Reliqua nobiliora loca sunt Guardamar, Portilla, Vera olim Virgi unde finui nomen; Mussâcra.

G R A N A T A.

GRANATAE regnum patet in longitudinem LX, in latudinem viginti quinque, in ambitu ducentas triginta leucas à finibus Murtiæ ad Andulziam. Cum Mauri hoc regno potirentur, incolis frequentissimum erat; quatuordecim continebat civitates, municipia muris cincta nonaginta septem; regibusque suis quotannis septingenta millia Coronatorum pendebat: hodie neque tam incolis est frequens, neque locuples: Secatur à duobus fluv. Xenil & Darro.

Granata (inquit *Nonius*) omnium Hispaniæ urbium maxima; multis collibus distincta, inter quos gemini cæteris altiores cōsurgunt, quos amnis Darrus per mediam vallē fluens interfecat: in quatuor regiones, situ quasi separatas dividitur. Prima in qua maximum templum Granatæ nomine gaudet: Secunda Alhambra, in qua regium palatium vetus vermiculato opere & im-

mensis

ensis sumtibus exstructū: novum hic
 latium Hispaniarum reges exstruxe-
 nt magnificentissimum & amœnif-
 imo undiquaque prospectu: Tertia est
 vesim duobus collibus ornata, ma-
 a hic ædium frequentia, solis olim
 uris incolebatur, qui agricultura &
 ci textrina victitabant: Ultima An-
 merula ædium frequentia, & stru-
 ra cæteris non inferior, situ plano.
 bitu suo urbs circiter XII M.P. com-
 titur, tota undiq; muris cincta &
 pugnaculis mille triginta ornata,
 s temperies hic saluberrima; opifi-
 a frequentia, qui serico texendo vi-
 unt quanta sit, vel ex eo colligi po-
 , quod è solis mori arboris foliis,
 ous bombyces vescuntur, præter
 tas serici libras, Regibus triginta
 ia aureorum quotannis in vectigal
 nt. Episcopali dignitate insignita
 juridicus etiam hic conventus ce-
 trimus habetur.

præter Granatā habet hoc regnum
 mediterraneis Guadix, & ad oram
 is Almeriam & Mallagam.

Guadix novem leucis à Granata in
 osa planicie sita undique asperri-
 montibus cincta, quam quatuor
 culi secant, pecoris, vini, frumen-
 i fructuum divites; sed ob frigus
 neque

neque aurantia mala patitur neque oleam.

Almeria loco commodo sita hauc longe à Charidemi promontorio in fertili territorio, salubribus aquis, fructibus, oleoque abundanti, ad Cæssian Granatam respicit; ad Caurum Alman coram & Bacam, ad ortū Carthaginen ad Murgim positā; ad occasum denique Alumecanam & Velesum Malagæ.

Malaga (inquit *Nonius*) Emperium satis frequens, agro undique felici & amœnissimo cinctum; huc statis temporibus undiq; mercatores confluent ut sapidissimos & passos autumnale fructus avehant: vini & olei copia fecundū. turribus & propugnaculis egregie instructum: armamentarium habet omni telorum & machinarum genere longe instructissimum; Episcopalis urbs à multis annis. Duo habet castella sibi invicem imminentiā; ab uno ad alterum descenditur inter duos muros; superius appellatur Giblalfarro, inferius Alcazzava.

Præter civitates sunt hic municipia plura, inter quæ excellunt Baca & Ronda.

Baca quondam caput Bastetanorum firmo muro & castello munita, circiter quatuor millia focorum continet.

Ronda

Ronda in monte sita undique flumine cincta : ab oppido ad flumen descenditur quadringentis gradibus è pe opera Maurorum excisis.

Munda oppidum situm est quinque miliar. à *Malaga*, amniculum habet, si se per planiciem spargit, eamque quam & amœnam reddit.

In hoc regno plura sunt loca à natura & arte munita quam in reliqua *spania*, inter quæ merito commemoranda; *Alhama*, distans à *Granata* vii. miliarib. immensis undique præcipitiis asperrimis rupibus ambitur, agromen latissimo fruitur. Salubres & terrimi hic ebulliunt fontes, tam imperato calore, ut nudo corpori nullo inde sit noxa : epotam variis ægritudinibus & præcipue nervorum affectibus conferre ferunt, præsertim Martio & Septembri. Thermæ hic excitæ magnis impensis.

Præterea *Conil*, *Settenil*, *Lazza* canbe dives; *Galera* super rupem posita; *Gina*, *Marbella* ad mare, cum comodo portu.

Ad oram maris sunt duo munitissima castella, in quorû uno Reges Maures thesauros suos; in altero filios & fratres veluti in custodia asservabant. hoc muguecar, illud Salubregna dicitur.

Zahara

Zahara sita est super rupem grandem, unico aditu & difficili, è rupis exciso, & castello in vertice rupis.

Antiquera castellum in medio Regni, inter Granatam & Rondam, locum edito situm & aspero, portas habet ferratas. Despicit pulcherrimam regionem campos, fontes, rivos & montes in quibus optimæ salinæ reperiuntur quia aqua fontana & pluvia humilioribus locis collecta, ardore solis in perfectissimum salem cogitur.

Alpuxarra (inquit *Thuan.* lib. XLVIII) id monti nomē, qui ad occasum XVII leucarum spatio porrigitur, x. leuc. latius, asper ac ferè sterilis, nisi quibus locis miti jugo in planiciem descendit Mauriscorum cura & industria excolitur, ita ut fruges producat, armenti ac pecoribus abundet, & serici maximam copiam præbeat.

Cartama (inquit *Nonius*) amœnum oppidum non procul à Malaga ad maximi montis radices situm, qui quantum ad aquilonem patet, sterilis est & aspretis siluisque horridus, sed adversa parte culturæ patiens & passim vinetis confitus, amygdala, ficusque sapidissimas magna copia producit, quæ in boreales regiones magno incolarum emolumento asportantur.

AND A.

ANDALVZIA.

NDALVZIA conclusa est mon-
bus Granatensibus & Morenæ ju-
eto Gaditano ad meridiem, & ri-
uminis Anæ ad Septentriones. Se-
eluri ad portam maris mediterræ-
beneficio freti Gaditani, quod in
adinem (inquit *Boterus*) duode-
milliaria patet, in longitudinem
iti quinque. A parte Hispaniæ in
cornua prominet, super quæ con-
sunt *Gibraltar*, *Tariffa*, *Barbata*:
fricæ parte totidem, ubi sunt *Sep-*
Alcazar & *Tianger*.
Gibraltar ad radices montis Calpe,
occidentem aspicit, qui mons fere
s mari ambitur, nisi qua angusto
continenti jungitur, cui in oppo-
Africæ littore objacet Abila.
tra fretum ad Oceanum Atlanti-
jacet insula *Cadix*, septingento-
pedum intervallo, (inquit *Boterus*)
continēti disjuncta. In qua unum est
dum, Romanorum temporibus
tissimum, nunc exiguum, & quod
us inter opportunas stationes quæ
adida oppida annumerari possit.
ades (inquit *Nonius*) insula est ad
s ostia, quæ Europa ab Africa diri-
ur, & unde Tyrrheni maris fauci-
C bus,

bus, oceani æstus immittitur, angustissimo spatio à continenti & veluti flumini abscessa, hodierno die navigationis beneficio & salinis fovetur; tum ex Thaurorum captura multum emolumentum capit; omnis generis frugum & generosi vini feracissima, cū olim à continenti septingētis passibus divulsa esset, nunc ponte cum continenti iungitur.

Inter Gades & continentem est Portus Regalis, vulgo *Puerto Real* & portus ultra S. Mariæ, ubi Guadalquivir in Oceanū exit. hic magna reperitur candidi salis copia, quæ aliis Europæ regnis infertur. Hinc exiguo portu montorio superato S. Lucar de Barmeda aditur, nobilis navium statio.

Metropolis hujus provinciæ Hispaniæ hodie *Sevilla*, urbs, inquit, Nonni amœnissima ad Bætici amnem, minorum ambitu, ædificiorum structura & cultu conspicua; suburbium habet amœnum & amplum cui Triana nomen, ponte sublicio urbi conjungitur.

Ager vicinus planus & lætissimus summumque hic Liberi & Cereris cælestium tamen, sed præcipuus olei proventus olivas muria maceratas insigni magnitudine tum suavitate suppeditat. Pagani vicini incolarum infrequentia ad magnam raritatem sunt dilapsi. Huc e-

orbis plagis, maxime vero ex India, incredibiles opes adven-
unde opibus ita pollet, ut Regi-
antur annuo sesquimillionem
m obsequii & vectigalium er-
lere. Portum ipsi aperit flumen
odie Guadalquivir, ad cujus
n ripam sedet; æstus autem
s duas leucas supra oppidum
, & magnam copiam sturio-
alofarum supeditat.

nda civitas *Corduba*, ad Bœtis
ta est; quatenus navigia pari-
mœrium illius amplissimum,
icilia ob multitudinem horto-
iora; quadratæ est figuræ, sed
quam latior: suburbana illius
ita ut aliud oppidū videantur,
id quod orientem spectat. Ad-
tem palatium est regium suis
nctum. Habet & sub se Lore-
m aliis 550 habitationibus, (in-
rus.) Maximum damnum pas-
c urbs ann. 1589 à terræ motu,
ta magnifica ædificia posttravit.
a *Iaen* oppidum amplum &
um templis cœnobiisq; egregie
n: abundat vino, oleo, tritico,
erne, melle, fructibusque omnis
copiosum ibi sericum; nobili-
ens & illustris. Vrbis (inquit

Marinaus) sita est sub alto colle muris & propugnaculis, fontes amœnos.

Numerantur præterea in Andacentū & octo magna municipia: lora sunt Alcarax, Vbeda, Baeza, var, Alcalá real; Martes cum ca super rupem, Cabra, Aquilar, Arcna, Palma ubi Xenil fluvius in B confluit, Pegnafter, Cermona; Efrumenti dives, Vtrera, Nebriffa antiqua, Arcos, Moron frumentes, sed aquarum inops.

Nebriffa hodie Lebrixa (Nonius viii. M. P. à Bœti distat, oppidum mœnum cum vetusta arce, agroriffimo undique cinctum.

Sequuntur quatuor maxima municipia; Eciza ad ripam Xenil, ubi xyli & cannabis colligitur. Ecequit *Nonius*) olim Astigi, & Augusta; solum undique fœcundum compascuum & pecori optimum de incolæ lanificio maximam opimpendunt.

Antiquera in duas partes divisa, rum una in mōte, altera in plano.

Ossuna oppidum (*Nonius*) aquaret; conterminus ager arborem lam præter oleam fert: cæterum pxis, messiumque uberrimus. Vrl

et aut quinque millium focorum

ex de la frontera urbs murorum
conspicua; ager est vineis, ar-
borissimus: nulla ejus portio in-
ut otiosa, sed vel vitibus aut fru-
arboribus egregie confitus, aut
geteque ornatu, generosissima
indit, quæ non solum Europæi no-
d & Indi expetunt. Moris hac in-
est ditioribus immensæ altitudi-
teos defodere, quibus annonam
in annos conservant, quos la-
nole contectos, sine peculiari Se-
u consensu aperire est vetitum.
incipia cætera numerare lon-
esset, minime tamen prætereun-
o, Almaden & Marchena. *Alma-*
n diocæsi Cordubensi ad ordi-
Alcantaræ pertinet, hic ditissimæ
argenti vivi venæ, *Marchena* in
nibus Granatæ & Andaluziæ, in
agro optimi equi nascuntur,
vulgo *Ginettos* vocant.

ns Bætim *Palos* occurrit cum mo-
portu, & mox *Lucena*; & trans flu-
Tinto, Niebla; & paulo ulterius
chaël & Aiamontium, cui boni-
& præstantia vini famam dedit,
um habet percommodum & in-
um è mari satis altum.

ESTREMADURA.

EStremadura; Baticæ illa pars (*Nonius*) quæ inter Bætim & amnes porrigitur ; ut soli felicit ubertate à Bætica superatur , ita mutato nomine Bæturia vocatur duas olim divisa partes , hodieque risque Estremadura dicta. Strabonæ esse telluris regionem hanc & mensæ siccitatis tradit. Hæc regnum *Boterum* extendit se à Real ad Badaioz, & à montibus Næ ad Tagum sive ultimos fines torii Coriæ & Placentiæ.

Hujus Provinciæ Metropolis quondam fuit Merida nunc est Badaioz

Merida antiquis Emerita quondam (inquit *Nonius*) Lusitaniæ Metropolis sita est loco campestri, juxta flu. Antiquum vulgo Guadiana, pulcherrimo strato ponte: duo hic aquæ ductus fuerunt quorum adhuc arcus hinc inde spectantur, multaque alia antiquorum monumenta; urbs olim nobilissima magnam incolarum infrequentia dilapsa, priscæ claritatis nihil præ se ruinas ostendit.

Badaioz abest à Merida leuc. novem olim Pax augusta dicta, nomine corrupto à Mauris in Baxaugus primo

Badaioz, ut Caspar Barreiros tra-
ita est ad Anam fluvium.

eadem provincia jacet *Placentia*:
lum à Rege Castellæ Alfonso con-
ann. 1178, solo melius quam cœlo.
ria exiguum oppidum nec ultra
ntos focos numerans, nihil illu-
ortitum præter Templum.

eterea municipia aliquot, Vilarta;
illo Cazzeres, Canaveral, Alcan-
Oropesa, Medellinum, alia.

cantara (inquit *Nonius*) ad Tagi
sita mirandi operis ponte præ-
spectanda, qui latitudine sua
xx. pedes, latitudine circiter xxviii
plectitur: altitudo vero aqua te-
c pedum est; totus autem pons
oncamerati operis pilis subnititur:
ani Imp. opus esse confirmant In-
ciones antiquæ.

ostra ætate magnam huic provin-
am addidit (inquit *Boterus*)
lacanil, ditissimis argenti metallis,
licet in dies singulos non supra
ntos ducatos eruantur, tamen
tres miliones jam exhaustas esse
ans opinio est.

CASTELLA NOVA.

STELLA duplex est, vetus & nova,
uæ à se invicem dividuntur jugis

montium, qui à finibus Navarrae totam Hispaniam ad mare usq; inter terraneum pervagantur; ab una autem ad alteram transitur Guadaramæ.

Castellæ novæ caput est *Toletum* urbs (inquit *Nonius*) in totius pene Hispaniæ umbilico sita, loco asperius clivoso, majorique ex parte amne circumdago ambitur, à reliqua vero parte multo validissimis & cl propugnaculis egregie munita; cœli solique egregia frequentate fruitur: lanificii, sericique commercio opulenta. Aquæ ductus hic mirandi operis. Augustissimo & splendidissimo tēplo nobilitatur. Agri solus (inquit *Boterus*) leve & arenosum; rarior hic pluit; rari fontes atque rivuli; quod Tagus fluit, vallis est admodum læta fertilis, licet angustior.

Regnum hoc dividitur in Sierram Algariam & Manciam: *Sierra* caput est *Cuença*, quæ rupes est (inquit *Boterus*) aspera inter duo flumina & multorum ædificiis optimis ornata & multis fontium scaturiginibus; superius arce habet cui Cathedralis Ecclesiâ superstructa, & Palatium Marchionis Castellæ atque aliaque ædificia.

Algarria à Mancia flu. Tago dividitur, frumenti, vini, olei, cannabidis, croci mellis, fructuum dives: *Tajuna* amnis

sec

cur. Marchionatum habet Mon-
ar, & ducatus Pastranæ & Infan-
s & multa ampla & splendida mu-
pia; quorum caput est *Guadalaica-*
nille & quingentorū focorum, ubi
Infantatus Palatium habet magni-
m & armamentarium instructissi-
m, sita est urbs (inquit *Gasp. Bar-*
os) in colle haud ita edito ad ripam
n. *Henares*. antiquis muris cincta
& ædes habet satis commodas.

Mancia à Tago rigatur, illius caput
Civitas Regalis; Marchionatum ha-
Viglienæ & Prioratum Castellæ, &
res alias regiones & municipia.

Primaria civitas est *Madritum*, op-
um totius Toletanæ Diocœseos (in-
t *Nonius*) felicissimum, situm in
tiori clivo & Septentrioni majori
parte exposito, cujus radices alluit
odicus amnis, vulgo *Guadarrama*
tus, qui saxeo ponte transitur. Situs
ocnitate, aëris salubritate, soli fœ-
nditate inter primas numerandum.
ritæ lapidis toto territorio largus
oventus. frequens hic recessus & ha-
atio Regum. Sexto inde lapide ab-

Escuriacum, ubi magnificentissi-
um illud S. Laurentii monasterium.
terus scribit nunc vix mille quin-
ntis familiis constare, cum Regis

curia hic manente viginti millibus constaret.

Alcala de Henares (inquit *Nonius*) ab amne Henares, qui urbis muros præterfluit; olim Complutum: urbs enim in planicie sita, figura ovali, concinnis ædificiis, agro feracissimo: plateam habet insignem in longitudinem porrectam, porticibus utrimque ornatam sub quibus frequentes ditesque mercatorum tabernæ: Academia denique huius nobilis habetur.

Cisuentes urbs à multitudine fontium sic dicta.

Medina Cæli jam olim ampla civitas, & nunc Ducatus caput, ad quem octuaginta circiter pagi pertinent.

Aranguez locus delitiosus, à Tago & Xarama flu. rigatur; multis fontibus, hortis & fructiferis arboribus ornatur.

Hipes, sedulis agricolis frequens oppidum.

Ocanna bellum municipium supratra millia focorum numerat.

Talavera ad Tagi ripas salubri aëre & solo fecundo posita est: ab hac in Prioratum Castellæ transitur.

In Prioratu Castellæ tredecim magna municipia numerantur, quorum præcipua, Tembleque, Consuegra, Alcastar, sequitur deinceps antiquissimus

Vigli-

iglienæ Marchionatus, in quo sunt
ueda, Albacete, Cinciglia, Villar, &
lemente, Vigliena.

Trans Anam jacet *Civitas Regalis*,
planicie satis depressa, ager illius est
neis fecundus & optimi vini ferax,
d aquæ fere insalubres sunt.

Almagrum huic vicinû, magnû mu-
cipium, ab acidis fontibus ita dictû.

Præterea commemorat *Boterus* loca
se visa in itinere, quod egit cum prin-
pe Sabaudia.

Ab Occana profecti, (inquit) transivi-
us per S. Crucem de Zarza; per Vetes,
put ordinis S. Iacobi; per Căpilium,
r Poblam, per Vriel, & per Richenam;
unicipia trecentorum & octingen-
rum focorum; quorum *Richena* in
nfinibus regni Valentini sita est loco
quam delectabili. In reditu autem
derunt Salinas Mengranillæ, ubi
ne ducentis gradibus sub terram de-
enditur in speluncam, quæ ab im-
ensa columna salis Cristallini susten-
tur, sunt hic quoque Salinæ Infestæ.

Hita (*Cassari Barrerio*) urbs Infan-
tus, ad latus editi collis condita &
uris cincta; cum arce in ipso collis
ertice, ad quam ab imis radicibus op-
di muri sensim ascendunt. Circiter
adringentas familias illi attribuit.

CA-

CASTELLA VETVS.

CASTELLAE veteris Metropolis et *Burgos*, magnis concinnisque ædificiis ornata (inquit *Nonius*) incolæ mercaturæ student; templa & cœnobيا habet frequentia, Episcopalis sedes est al. ann. clō xcvii. Castellum habet (inquit *Boterus*) magis à natura quam ab arte munitum. aër hic frigidior & humidus. Multa habet ædificia splendida inter quæ excellit amplitudine & splendore, Palatium Côm. stabuli. Præter hanc sunt in Castella veteri; Sigüenza (licet ab aliis novæ attribuat) Segovia, Avila, Osma, Vallodolid.

Sigüenza urbs sita in clivo (inquit *Nonius*) muris egregie vallata & adjuncta arce, collis pedem flum. Henares aluit. Episcopali dignitate jam pridem ornata. Septingentas numerat casas (inquit *Boterus*) habetq; Academiam. In Diocæsi illius est.

Molina municipium octingentarum casarum.

Segovia (inquit *Nonius*) urbs editior loca sita, turribus undique & propugnaculis munita, lanificio præcipue clara, nec nobilior tota Hispania panis quam hic textitur, unde incolis magnæ opes. Atrium hic est visendum, in quo

omnium pene Hispaniæ Regum
regies conspiciuntur : præcipuum ve-
urbis ornamentum aqueductus mi-
ndi operis. Hic nostra memoria Ger-
anorum ope & aquarum ; inventa
tio cudendæ monetæ , non malleis
olliso , sed fuso ac liquato , demumque
apressio , ductili ære , auro , argento-
æ. Solum fœcundum. Episcopatus
lendidus & opimus. Septem millia
farum numerat (inquit *Boterus*) Pa-
tiumque habet regale, situ & fabricæ
magnificentiâ nulli secundum.

Avila oppidum trium millium fo-
rum, in media planicie situm ,
nam montes ambiunt , fructibus &
stanti vino nobiles ; secatur à flumi-
e Algerbe.

Osma urbs trecentarum tantum
farum, habet nihilominus Acade-
miam cujusvis pretii.

Vallodolid (inquit *Nonius*) nobilissi-
mum Hispaniæ oppidum ad ripam Pi-
surgæ flum. ædificiis tam sacris quam
profanis, publicis ac privatis ornatissi-
mum ; omnium scientiarum nobilissimo
lyceo honestatur ; aëre saluberrimo ,
si interdum obscuris Pisurgæ amnis
nebulis fœdaretur. hortis fontibusque
mœnissimum, rerum omnium copia di-
ssimum. Reges tanquã placidissimum
domi-

domicilium illam lubenter frequen-
tant: plurimi Hispaniæ Principes hi-
ædes habent proprias: inter cætera ha-
bet forum rerum venalium amplissi-
mum & pulcherrimum, quod ambitu
suo septingentos passus complectitur.
Boterus, urbem undecim mille casas
numerare scribit, & multa magnifica
palatia, inter quæ Comitis Beneventa-
ni excellit: secat illam amniculus
Sgheva satis amœnus, sed aquæ illius
ne piscibus quidem satis gratæ.

Præter hæc oppida sunt in Castella ve-
teri multa municipia, Frias, Birbiesca,
S. Domingo de Silos, quæ Ioanni de Ve-
lasco Comiti Stabuli Castellæ parent.
Miranda, Lerma nunc famosi ducatus
caput, Soria, Almazan, Barlanga: Arã-
da vastum municipium. *Pagna fiel*, id
est pœna fidelis, cum castello in vertice
montis & bellissimo ad radices palatio
ducis Ossunæ, Roa, Olmedo, Martimu-
gnoz: Arenalo mille quingentorum
focorum cum amplissimo territorio.

Sepulveda situ à natura munito,
quippe excelsio loco condita & asperis
rupibus & flumine circumdata.

Pars Castellæ appellatur terra de
Campos, in qua sunt Medina, Aguilar,
Carnon, Palenza, alia:

Ad Oceanum habet Santander & La-
redum

im magna & opulēta oppida cum
portubus, satis commodis, & sinu
us hujus plagæ piscosissimo.

L E G I O.

gionis regnum dividitur à Castella
nea imaginaria ducta ab Oceano
Glanos & Columbres ad fontes
guæ & ad flu. Durium : & inde
seundo per Salamancam, Avilam,
am & Placentiam ad limites Por-
llix. Oppida habet Legionem,
rgam, Palentiam, Zamorram,
nancam & Cuidad Rodrigo.

gionenſis urbs (inquit *Nonius*) hoc
nobilissima & templo pulcherri-
conspicua; augustum sacrarium
t in quo xxxvii Reges & unus Hi-
æ Imper. sepulti sunt. Vrbs nullius
rei indiga est.

orga parvum oppidum sed muni-
um natura; agrum illius perlabi-
u. Torto optimas trutas nutriens.
rgæ vicinus est Sanabriæ lacus, u-
leuc. longus, vix dimidiam latus,
eat fl. Ter, undas volvit instar exi-
maris, piscosus admodum. Comes
vétanus in medio lacus magnifi-
des habet super rupem conditas.
lencia oppidum ad ripam flum.
icon, antiquum & nobile, Episco-
patum

patum habet, qui ditissimis Hispani
annumeratur.

Zamora urbs ad ripam flum. Du
pontem habet magnificum & agri
supra modum fertilem. urbs egre
munita est, (inquit *Nonius*) totus
tractus Zamorensis scatet divite ve
lapidis Cyanei, vulgo *Turquesa*. In
tione illius est Sagiago multis exigi
pagis habitata à gente rustica, & in
nusta tam in sermone, quam in co
poris cultu atque vestitu.

Salamantica Academia toto or
illustris (inquit *Nonius*) Castellæ ve
nunc accensetur, fluvio Tormis
posita, qui se in Durium amnem
nerat, non solum lato agrorum p
ventu felix, sed & Episcopali dignit
& Equitum frequentia conspicua. *A*
rinaus hic suo tempore septem mi
fuisse recensita scribit eorum qui
ris dabant operam.

Cuidad Rodrigo à Ferrando R
Legionis condita, eo loco ubi qu
dam fuit Mirobriga, ut munimenta
esset adversus Portugallos.

Sunt præterea hic multa municipia
inter quæ maximi momenti, *V*
Franca, *Cacabelos*, *Ponferrada*, *Vie*
agri copiosissimi caput, *Ponte de*
Reigna, *Orzanaga*, *Ledesma* à natu
adm

dum munita, & annonæ copia
habet sub se trecentos octuagino-
s, qui circiter sedecim millia fo-
ra continent; Betanzos, Mansilla,
Pando, Beneventum, Saldagna,
na de Rio secco, Tordesillas, To-
o & fructibus abundans.

thymna (inquit *Marinaus*) co-
ento Campus, etsi sæpius incen-
passa, soli tamen ubertate, nundi-
mercatorum commerciis ditissi-
onorificis privilegiis à tributis &
alibus immunis. in qua neque
abet officium, nec pontifex sacer-
m; quæ res potius mali quam bo-
sa est, propterea quod in sacer-
conferendis & magistratibus in-
plerumque crudelissime digla-
ir.

GALLLOECIA.

LLOECIAE regnum olim amplif-
imum (inquit *Boterus*) hodie con-
ur inter mare & Aviam, & regna
galliæ & Legionis. Littus multis
is lancinatur, in quibus sunt su-
adraginta portus, quorum capa-
ci sunt Corunna & Ferrol.

inque habet oppida & quinqu-
septem municipia muris cincta.
apostella non fluxæ antiquitatis

D vesti-

vestigiiis (inquit *Nonius*) aut rerum
starum titulis tumens; sed Hispania
telaris D. Iacobi reliquiis ornata.
mille focos numerat (inquit *Botes*)

Lugo magnum fuisse oppidum,
rorum ambitus ostendit; fontes ha-
aquæ calidæ, imo bullientis.

Orensis urbs (inquit *Nonius*) sita
amnis Miny ripas, agro non am-
solum sed & felici, sapidissimis und-
fructibus egregie ornatur, præter go-
rosi & nobilissimi vini copiam; ca-
drale habet templum. Sed præci-
urbem nobilitant, non uno loco er-
pentes calidi & salubres fontes, q-
rum nonnulli ita moderati sunt c-
ris, ut corpus innoxie illum queat
ferre: alii vero tam intense feruent
tactus calorem aspernetur, & ov-
illis facile coqui possint.

Tui & *Mondogneto* licet minora
oppida, cælo salubri soloque gaudio
perfecundo.

Cætera municipia aut ad oram
ris sita sunt; ut *Bajona*, *Vigo*, *Ponte-*
dra bis mille quingentos focos nu-
rans, *Padro*, *Noja*, *Muros*, *Cea*, *Fin-*
teræ, *Mongia*, *Corunna*, *Pontedeau-*
hortus *Galæciæ*, *Ferrol*. *S. Maria*, *Bive-*
Ribadeo: aut ad ripas fluminū ut *Sar-*
Betancos *Rivadavia*, *Monterei*; *Via-*
Co

DESCRIPTION.

51

ona (inquit *Thuanus*) duplex op-
n est, alterum superius in declivi
tis positum, arce & mænibus fir-
m, cui inferius, (*Pescariam* vulgo
nt) ab ima parte mœnibus con-
tur, à cæteris partibus mari pe-
læ specie alluitur. Portum habet
æ cuiusvis classis capacem. Non
il ab hoc oppido præstantissimi
is sunt fodinæ.

arineus ad Dutii ripam comme-
t Taurum civitatem in alto loco
que sitam; & rubeo vino, frugi-
& arborum fructibus abundan-

opida *Galæciæ* maritima hoc or-
jacent: *Avila* à quo oppidulo ad
cam sex numerantur milliaria; à
ca ad *Ribadeo* decem: à *Ribadeo*
ivero; à *Vivero* ad oppidum *S.*
i unum; ab oppido *S. Marci* ad
montorium *Ortegal* sex, pone quod
lū visitur: ab hoc promontorio ad
rā quatuor; à *Sedeira* ad *Ferrol* sex:
rol ad *Coronnam* tria: à *Coronna*
fulam *Cysfargam* sex: à *Cysfarga* ad
res duo: à *Cysfarga* itidem ad pro-
torium *Bellem* novem aut decem;
omontorio *Bellem* ad promonto-
Corianæ itidē duo; inter utrum-
autem promontorium sinus est

ad cuius dextrum latus oppidum *Mugia* situm est. Deinde à promontorio *Corian.* ad promontorium *Finis* tres duo sunt miliaria: à promontorio ad *Sechen* sive *Corconiam* unum eodem ad *Pontevedra* septem, ostendit hoc longius abest à mari in interiori sinu cuius ori insula obiacet, à *Bajonam* quatuor sunt miliaria. intermedio autem spatio jacent *Cantabria* & *Vigo.* à *Bayona* ad *Caminam* tria: à *Camina* denique ad *Vianam* quinque, ubi ora *Galæciæ* terminatur.

Asturia (inquit *Boterus*) à flumine *Avia* se extendit ad *Santandrum*; *Castellæ* (inquit *Nonius*) divisa est in duas partes, *Asturiam* d' *Oviedo* & de *Santillana* dictas. ejus Metropolis est *Oviedo*, refugium quondam *Hispanorum* & *Gothorum*, cum *Arabes* *Hispaniam* inundarent.

BISCAIA.

Biscaia, *Guipiscoa* & *Alava* Provinciae sunt ejusdem pene qualitatis, ferro dices, populo frequentes, qui eximii sunt ab omnibus oneribus. *Biscaia* quidem leucas undecim in longitudinem & totidem in latitudinem patet. Viginti vero & unum municipia habens muris cincta cum suis pagis quorum

um præcipua Laredo, Vermeia, ad
 alchrum maris sinum sita, Ordu-
Bilbao urbs (inquit *Nonius*) Can-
 æ præcipua non solum ob situs op-
 unitatem, sed & ob uberem anno-
 opiam & mercatorum insignem
 ursum. Sita est loco plano, duo-
 à mari milliaribus, loco egregie
 ioso: aëre vititur temperato & sa-
 , qua continentem spectat. Ma-
 montes objectos habet. Lanæ hic
 mercium summopere viget, ita ut
 annis circiter quinquaginta naves
 rias partes hic onerentur: puel-
 e passim incedunt capite nudo &
 capillitio, nec virginibus fas est
 quam nuptæ sint, aut capillum ale-
 t caput peplo velare.

ipiscoa à tribus fluminibus seca-
 præter sex & viginti minores am-
 ui partim in hæc irruunt, partim
 descendunt in mare, quorum ri-
 æsertim dextræ, habitationibus
 entes. Metropolis Tolosa; cætera
 us nominis, Motrico, Placentia
 littus Denia, Eria, S. *Sebastian*
 cipium grande & commerciis di-
 portum habens non modo com-
 um sed & munitum, ore quippe
 sto & duabus arcibus utrim-
 adversus subitos hostium incursum

præmunto Passagio & Fonterabia.

Alava regio viginti octo leucas in longitudinem patet, in latitudinem octodecim; frumento & fructibus abundans. inprimis vino: Metropoli illius *Vittoria* magis bella & commodior quam grandis aut splendida, plena equitibus & nobilium familiis; opificum insuper & mercatorum copia nam hic non modo ferri sed & lanae vinique commercia vigent.

Passagium portum habet commodum & satis tutum, ore licet angustus & scopulo conspicuo eidem objecto, cæterum mari satis profundo & nullis vadis aut brevibus inquinato. Reliqua loca sunt Saluaterra, Trevigno caput celebris Comitatus.

N A V A R R A.

Navarra olim satis ampla fuit, nã & Biscajam & Logronnum & Calahorram complectebatur; nunc ab una parte Pyreneo, ab altera Ibero concluditur, nisi quod Tudela cū aliquot oppidulis trans Iberum jaceat, dividitur in sex partes, quarum capita sunt Pompelona, Stella, Tudela, Olite, Sanguezza, S. Guandí, Pie di Porto. Præter quæ minime recitanda sunt, Alfaro, Taffaglia & Viana.

Pompelona sita est haud longe à Py-
reis montibus ad flumen Argam, in
tilissimis campis; magna est & opu-
ta; firmo muro cineta, & duobus
tellis, uno intra, altero extra muros,
regie munita.

In toto regno (inquit *Boterus*) non
do supra viginti millia focorum
e.

Oppidum S. Ioannis, Pedis portus
gnominatum (inquit *Marineus*) in
issimis montis jugis positum, cujus
ontis ascensus est xii. M. P. undique
atibus uberrimus est & multis rebus
tilissimus. in quo plurimum ferri
oditur: in jugo præterea montis pla-
cies est, & campus amœnus & omni
npoire viridis.

Navarræ appendix est Rio scia pro-
ncia, ad latus Idubedæ montis sita;
elo salubri, & solo vini, frumenti
mellis feraci. Oscia amnis haud lon-
à S. Dominico de la Calzada ortus,
Iberum descendit prope Haro; ibi-
an est Nagera, Navarette, S. Domini-
Guardia, Bastida.

P O R T U G A L L I A.

Portugallia regnum (inquit *Boterus*)
ambitu suo complectitur octingen-
septuaginta novem millia aut ut

alii volunt quinquaginta supra octingenta; maxime ad oram maris sita longa est trecenta viginti miliaria. lat sexaginta.

Lusitania tertia Hispaniæ pars, his finibus (inquit *Thuanus*) circumscribitur, à Septentrione Durio flu. inde ab ipsius ostio ad eum usque pontem quem Septimancis adjacet; ab occasu ea Atlantici maris parte, quæ Anæ & Durii ostia intrat; à meridie Bætica; ab ortu provincia Tarraconensi, quæ duæ reliquæ Hispaniæ partes sunt, clauditur; linea ab Oretanis ad eum pontem ducta cuius è regione Septimancæ sitæ sunt. Lusitania autem antiqua angustioribus atque adeo aliis limitibus, quam Portugallia nunc, continebatur, quippe quæ Cistaganam & Translaganam, à Tago mediam perlabente, dictas regiones tantum olim complecteretur: nunc vero & interamnem & transmontanam, quæ ambæ olim Tarraconensi attributæ sunt, atque adeo Bæticæ partem ambitu suo claudit.

Dividitur in duo regna, Algarbiam & Portugalliam: quarum illa ad meridiem, hæc ad septentriones posita est, & linea imaginaria dividuntur. à Castello Odexera ad oceanum sito ad Alcotim arcem super Anam.

Algarbia

Algarbia continet quatuor civitates
ab uno Episcopatu, Tavilam, Lagos,
Vilves & Faro: quarum Tavila & La-
gos portus habent percommodos, su-
perato autem promontorio S. Vin-
centii, antiquis Sacro, portum insuper
habet Villanovæ præter alios minores.

Portugallia continet tres archiepi-
scopatus. Bragæ, Olisiponis, Eboræ,
ab quibus sunt novem episcopatus.
Bracara hodie *Braga*, in ea Portugalliæ
parte quæ hodie interamnis dicitur, de
limitatu Hispaniæ cum Toletana Eccle-
sia certat, & indecisa lis in hodiernum
diem pendet; inquit *Nonius*.

Lamego, Viseo, Porto, Miranda,
Portalegre, Guarda, Leira, Eluas; *Bra-
gança* licet non habeat Cathedralem
ecclesiam, civitatis tamen privilegio
gaudet, sub duce tam potenti & opu-
lento, ut monstri simile sit in regno
tam parvo, præter Regem, tam poten-
tem & locupletem principem reperiri.

Santarenum (inquit *Nonius*) oppidum
rervetustum Tagi ripis appositum,
quingentesimo ab Olisipone lapide, in
altiore colle situm: ager olei vinique
maximè fœcundus, tritici feracissimus,
licet arctis limitibus conclusum sit
territorium, ingentes tamen tritici
sevos fundit.

Portus habet nobiles, quorum primus *Setubal* viginti ab Olisipone millibus versus austrum, ad sinum maris triginta milliaria longum, latum tria. 11. *Setubal* (inquit *Nonius*) urbs non incelebris, portu gaudet commodo & nobilium piscium piscatura abundat: accedit ingens candidissimi salis inexhausta copia, ob insignem toto illo sinu salinarum frequentiam. Ager tritici vini que feracissimus.

Secundus, *Porto* quem *Durius* flu. aperit.

Famosissimus Olisiponensis, quem *Tagus* efficit, qui quindecim aut viginti mill. maximis navibus ascenditur. Urbem paulo post describam.

Ebora sita est loco campestris, situ plane amœno; lata & porrecta est planities, quæ impendentibus undique montibus clauditur, ipsi montes non investes aut steriles, sed densis venustisque nemoribus ornati: campi subjacentes fertilissimi & optimæ messis feraces; at tantæ felicitati solus amnis deficit. Archiepiscopalem sedem habet & nobilem Academiam. *Nonius*. *Iacobus Menæti*, ambitu tria millia passuum quingent. quinquag. continere scribit, plures de illius antiquitatibus scripserunt, quos adi tom. 2. *Hispan.*

Cæteræ

Cæteræ civitates sunt Coymbra
m Academia, urbs loco sita amœ-
nissimo, in rupe undique olivarum syl-
vis vinetisque cincta, ad amnem vul-
go Mondego dictum, qui duas urbis
partes pulcherrimi operis ponte con-
iungit; distat autem à fluvii ostio VIII.
M.

Præter hæc (inquit *Boterus*) in Por-
tugallia, qua castella, qua municipia
juris cincta numerantur cccc LXX.
maxime inter Tagum & Minium sita;
nam pars regni inter Tagum & Anam
rivas habet habitationes & incolas
multos, quia magna sui parte montosa
& sterilis: inter Durium autem &
Minium frequentes quidem incolæ, sed
pauperes & magis Galæcis similes,
nam Portugallis.

Portugallia plenior descriptio.

ANNO dñi 1600 cxx prodiit Olisiponi
descriptio regni Portugalliæ, vel
potissimum urbis Olisiponensis autho-
re *Nicol. de Olivera*, diligentissimo
iuxta & patriarum rerum scientissimo;
qui quia patria lingua scripsit, obscu-
rus illius est liber & paucorum mani-
bus teritur: Ex eo quæ maxime cognitu
necessaria sunt, excerpenda & vertenda
curavi.

Regnum

Regnum Portugallię longum est nonaginta leucas, latum quinquaginta ambitu autem suo complectitur ducentas & octuaginta. Dividitur in sex provincias; Prima vocatur *Alenteio*, id est, Transtagana respectu urbis Olisiponenfis, & pertinet à Cimes pago ad civitatem Eluas, occupans totam regionem, quæ jacet inter Tagum & Anam, & reliqua municipia cum pagis quæ trans Anam sunt ab Alcoitim usque ad Olivencam, inter quæ sunt famosa opidula Cerpa & Moura. Pars hæc longa est leuc. xxxvi. lata xxxiv.

Secunda appellatur *Estremadura*, quæ ad mare quidem à Cascais pertinet ad Mondego; intra continentem autem linea imaginaria clauditur ab Abrantes ad Coymbre pontem; tenetque in longitud. xxxv. leuc. in latitud. xviii.

Tertia dicitur *Beira*, atque à Coymbra pertinet ad Guardam, continetque totam illam regionem quæ vocant *Ribeira de Coa*; longa leuc. xxxiv. lata numerando ab Aveiro ad Tourones, xxxiii.

Quarta, inter Durium & Minium dicitur, pertingitque ab oppido Porto ad Valencam super Minium; longa leuc. xviii, lata xii. ubi latissima; nusquam tantum octo. Hæc licet ita exigua sit, tamen centum triginta monasteria

asteria habet opimis redditibus dotata;
mille quadringentas sexaginta Ec-
lesias parochiales, præter Bracaren-
m metropolitanam, & Episcopalem
ortuensensem, aliasque collegiatas quin-
que. habet ultra quinq; millia fontium
perennium; & ducentos pontes è sa-
lis fabricatos; & sex maritimos portus.

Quinta appellatur *Transmontana*,
pertinetque à flu. Tamaga, ad Episco-
patum Mirandæ; longa xxx. leuc. la-
ta xx.

Sexta *Regnum Algarbia*, quod à
seixæ pertingit ad Castromarinum, è
regione Aya montii: longa xxvii, leuc.
lata viii. ubi longissima & latissima.
patet itaque totum regnum in longi-
tudinem ad oram quidem Oceani
xxxv. leucas, in mediterraneis vero cl.
in latitudinem tantum quinquaginta;
longum enim est, sed angustum.

Complectitur octodecim civitates
& multa atque grandia oppida, quæ
sunt numero quadringenta & quatuor-
decim, quibus si addas ducenta & ali-
quot municipia eisdem oppidis subiecta,
faciunt numerum sexcentorum & su-
pra triginta oppidorum; neque desunt
alia loca, quæ vocant Aldeas, quæ sunt
infinita, nam solum oppidum Covila-
aan sub se complectitur supra trecen-

tas & sexaginta, quarum quaedam sunt maiores ipso oppido, quod tredecim habet parochias, quarum principalis intra muros ipsius continet sexcentas familias. Civitatum denique tres sunt archiepiscopales, Olisipo, Ebora & Braga sive Bracara; novem Episcopales, Miranda, Porto, Coymbra, Lamego, Viseu, Guarda, Portalegre, Eluas & Leiria; reliquæ quinque sunt Bragauca, Beja, Tavita, Lagos, Fares & Sylves; quarum quatuor posteriores sunt in regno Algarviæ, & sub uno Episcopatu comprehenduntur.

Civitatis Olisiponensis & illius districtus descriptio.

Ex eodem Oliveira.

Civitas Olisipo hodie *Lisboa* patet in longitudinem à Belem, ad S. Bento duas leucas. quod intervallum continuis ædificiis occupatur, in medio autem ipsa Civitas jacet, septem satis altis montibus superstructa, quorum non modo convalles sed & clivos occupat.

Primus mons qui est ad orientem S. Vincentii dicitur, hic Maurorum temporibus extra civitatem fuit, nam
vetus

tus civitas exordium sumebat à Ca-
 llo, & ab eo descendebat ad ripam
 minis, & secundum illius ductum
 murus pertinebat ad turres, quæ sunt è
 gione Ecclesiæ Misericordiæ ab Eman-
 ele. R. fabricatæ, & hinc murus per
 rtam ferream ad castellum redibat,
 o circuitu septem parochiæ conti-
 ntur. Deinde novus murus ductus
 t à porta Civitatis secundum ripam
 minis ad portam Crucis, & ab ea ad
 onasterium S. Vincentii, quo ambi-
 octo parochiæ comprehenduntur.
 Castello autem ubi murus hic novus
 rsus ortum terminatur; murus rur-
 ad occidentem perductus fuit ad S.
 ochum, à quo denique ad ripam flu-
 minis descendit, & decem complecti-
 t parochias: ita ut hic ambitus in to-
 m viginti quinque parochias conti-
 at. Sed ut ad primum hunc montem
 ertar, is ad orientem assurgere inci-
 ab illustri monasterio S. Claræ, &
 bit ad S. Vincentium, à quo descen-
 ad nostram Sennoram de Gracia, ubi
 murus civitatis desinit, ab hac ad
 eridiem descendit per S. Andream &
 uatorem ad equile Regium, ita ut in-
 hunc montem contineantur sex
 is grandes parochiæ: nimirum S.
 gracia extra muros, intra autem S.
 Vin.

Vincentii, S. Marinae, S. Andreae, Salvatoris & S. Stephani.

Secundus mons, ad occidentem prioris, ab ejusdem termino initium suum, & ascendit ad portam S. Andreae, atque inde secundum occidentale Castellum latus, ad equile Regium protenditur; continetque parochias tres, ad orientem quidem S. Michaelis, ad occidentem S. Petri, & in vertice quasi S. Thomae

Tertius qui altissimus & undique præceps & rotundus, munitissimum habet Castellum, altis muris & turribus cinctum. Incipit hic mons ad orientem à porta S. Andreae, & abruptis clivis descendit ad equile Regium, & inde magno ambitu, medietate pene leucae ad portam S. Andreae redit; continetque parochias sequentes, S. Crucis in Castello, S. Bartholomaei, S. Iacobi, S. Martini, S. Georgii, S. Ioannis, S. Magdalenae, S. Mamedæ, S. Christophori, S. Laurentii & magnam partem S. Sebastiani de Mouraria

Quartus dicitur S. Annae, qui triangularis est formae, & medius inter Castellum montem, & S. Rochi. Ad radices illius versus orientem itemque versus occidentem duae sunt valles oblongae, quae terminantur inter hanc vallē quae inter Castellum & S. Rochum interjacet; in tertia

haec

visuntur parochiæ Conceptionis, Iuliani, S. Nicolai & S. Iustæ; in orientali autem valle visitur parochia Anios, in qua sunt 933. foci; & bonæ pars parochiæ S. Sebastiani, in qua sunt foci 870. occidentalis denique, quæ terminat ad S. Sebastianum de Pedreira, quartam partem leucæ in longitudinem patet, ab una parte grandibus & nobilibus ædificiis ornata est, ab altera vilissimis hortis confita; continet parochiam S. Iosephi, in qua 620. foci, magnam partem parochiæ S. Sebastiani de Pedreira.

Quintus mons dicitur S. Rochi, qui porta do Ouro secundum vallem quæ media est inter ipsum & montem Calli, sensim ad S. Rochum ascendit, & deorsum per angustam vallem ad ripam fluminis descendit. Continet magnam partem parochiarum S. Iuliani, Iustæ, Iosephi & Nicolai; parochiam Martyrum Trinitatis, Loreti, & bonam partem parochiæ S. Pauli.

Sextus mons, à quinto versus occidentem, dicitur vulgo das Chagas, id est, quinque plagarum Domini; propter ecclesiam quam hic ædificarunt naufragi homines qui in Indiam navigant; præter hanc autem continet tres parochias, videlicet maiorem partem

E

paro.

parochiæ, Loreti, partem parochiæ Catharinæ & S. Pauli.

Septimus mons S. Catharinæ montis Sinai, qui versus occidentem à Sexta amplissima valle divisus.

Cæterum in civitate Olisiponen quadraginta sunt parochiæ, quæ à nostra Sennora de olivis ad nostram Sennoram de vinda, duarum leucarum intervallo continentur. In quibus parochiis, ratione superioribus annis accurate subducta (peregrinis omnibus exceptis atque advenis Portugallis nequaquam annumeratis) fuerunt supra viginti novem millia familiarum; & centum & decem mille & octingenta animæ; præter trecentos clericos in eisdem ecclesiis ministrantes. Sunt in eadem viginti monasteria religiosorum, in quibus variorum ordinum monachorum mille trecenti sexaginta quinque; & octodecim religiosarum virginum, in quibus itidem variorum ordinum monacharum mille octingentæ & triginta.

In macello Olisiponensi quotannis mactantur undecim millia bouum, centum millia ovium, quindecim millia caprarum. ita ut vestigal carniū in macello veneuntium in annos singulos locetur quinquaginta quinque millibus ducatorum. Anno 1617. è Brasilia Olisiponem

nem advectæ cistæ Sacchari 26413,
um singulæ ut minimum quindecim
arobas pendunt. Ex Madera autem
insula S. Thomæ ut minimū 10000.
em anno in oppido Vianæ venditæ
e cistæ 5000. Notandum: in unam
em quam vocant Caraquam, cum
armamentis & nautarum stipen-
(mercibus omnibus exceptis) an-
nam è portu Olisiponensi egredia-
impendi 127500 ducat.

Porro quinque supra dictorum mon-
n firmo muro cincti sunt, in quo
septuaginta septem altæ turres &
nti duæ portæ ad ripam fluminis,
versus terram septendecim; tantus
em concursus è vicina regione fit
urbem, ut à curiosis observatum sit,
portam S. Antonii indies 1500. ju-
nta ingredi; per S. Vincentii supra
l.; per S. Crucis supra 900; & per
i supra 1200. farina onusta & fru-
us omnis generis.

Inter Civitatem hanc & Cascais
nque leuc. intervallo sex sunt arces;
arum prima, munitissima & splen-
dissima est Belem, in qua multæ ma-
næ bellicæ dispositæ.

Secunda maxima, multisque propu-
aculis & machinis instructa arx S.
iani ad ipsum Tagi æstuarium, ubi

mari miscetur; in qua septuaginta m
jora tormenta bellica & praesidi
quadringentorum militum.

Tertia quæ Gabecca Secca dicitur,
medio aestuario, situ à natura munifi
fimo.

Quarta arx S. Antonii, à monaster
ejusdem nominis illi vicino sic dicta.

Quinta deniq; in oppidulo Cascais
omnibus rebus ad propulsandas hosti
les naves abunde instructa.

Ut autem intelligatur, quantum he
civitas in mari possit, obiter hic anno
tandum; præter Classẽm qua Rex S.
bastianus copias suas in Africam tra
duxit, quæ supra mille velis constaba
cum Philippus II. Castellæ Rex Portu
galliam intraret, & Gallorum classis cu
Philippus Strozza præerat, metueretur
viginti duarum dierum spatio xxv
maiores naves hic instructæ, cum quib
bus Marchio S. Crucis Gallorum clas
sem profligavit. Anno autem clō 1
LXXXIII. classis centum & septem na
vium sub Marchione S. Crucis hinc
profecta Terceranos rebellantes ad ob
sequium reduxit. An. dein clō 16 LXXX
VIII. in formidabili illa classe qua Hi
spanus Angliam invadere proposuerat
tredecim Portugallicæ, qua Zabrax, qua
Galeones, fuerunt; inter quas emine
bant

et Galeon S. Martini, qua dux Medi-
vehebatur & mille milites: & S.
annis qua octingenti milites, & de-
de S. Mathæi qua sexcenti.
unt in hac civitate varia armamen-
a, quibus sunt multa tormenta, &
nis generis apparatus bellici &
tici.

Præterea in ambitu urbis ad quinq;
c. veluti circino circumducto, hæc
t oppida & pagi. Primo oppidū Ca-
is, quod comitibus Mosanti paret,
milias numerat circiter nongentas,
duabus parochiis degētes, in quibus
personæ 3500. Suntque in illius
one tres aliæ parochiæ Alcabede-
350. focis constans, personis, 1500.
Domingo de Rana 150. foc. person.
o. Carcauelos 140. foc. person: 400.
Duabus è Cascais leuc. situm est op-
um *Collares* omni fructuum genere
undans, quorum vestigal quotannis
mille quingentos coronatos ascen-
unam habet Parochiam 180. foc. in
bus 800. pers. Ab hoc unius leuc. in-
vallo distat antiquissimum & nobi-
simum municipium *Sintra*, quod
gnis Portugalliæ attribui solet, quæ
illius districtu possident sex ditissi-
os prioratus; quorum prior qui S.
Martini dicitur, in ipso municipio situs

386. focos complectitur, in quibus animæ 1389. Secundus S. Mariæ 90. focos in quibus 290. animæ: Tertius S. Michaelis, qui licet tantum 40. foc. & person. contineat, tamen annuatim mille ducatos reddit. Quartus S. Petri 170. foc. 630. animar. Quintus Terrentium 150. foc. 560. animæ. Sextus Ecclesie nova 196. focor. in quibus animæ 69. Præter hos prioratus sex parochias habet annexas, in quibus sunt 1203. foc. animar. 4000.

Duabus à Sintra leucis ad orientem jacet municipium Chileiros 95. focos in quibus animæ 279; & ab hoc medio leucæ itinere ad orientem Masfios duabus constans parochiis; in quibus foc. 350. animæ 1220: Sequitur deinceps Ruda in qua duæ parochiæ, in quibus 430. foc. animæ 1500.

Porro ad ripam Tagi, unam habet parochiam, 180. foc. 600. animas.

Villa franca municipium dives, una hic parochia, 900. foc. & supra 350. animar.

Huic vicina Alhandra, Archiepiscopi Olisiponensis municipium, una hic parochia 650. foc. 2000. animar. Sequitur deinde Alverca ad Regem pertinens, una parochia 340. foc. 118. animæ.

Povoas de don Martinho, quod est
 primitis de Villa nova municipium,
 a parochia 270. foc. 600. animæ.
 ne jam in agrum Olisiponensem
 transitur. qui incipit à Villa longa, ubi
 a parochia, 460 foci, 940. animæ.
 ne minutatim cætera persequamur,
 districtu sive ambitu quinque leu-
 rum supra dicto, parochiæ cum suis
 implis sunt quinquaginta & novem,
 403. foci, 46400. animar. E quibus
 sequentia Civitatis Olisiponensis cen-
 tri potest.

Trans Tagum autem in simili distri-
 ctu & distantia à civitate sunt municipi-
 a aut pagi viginti novem cum suis
 parochiis, in quibus numerantur
 177. foc. & 26386. animæ.

Denique tam in Civitate quam in
 prædicto circuitu circulari sunt 128.
 parochiæ, 173217. animæ. Præter re-
 giosos & religiosas.

Hactenus ex Oliveira.

L V S I T A N I A

loca aliquot descripta.

Ab And. Resendio.

Lagos olim Lacobriga, nobilissimum nostro ævo oppidum, frequensque, ac nuper à Sebastiano regem in civitatis titulum & honorem erectum; sicut & Faro à Ioanne III. Sebastiani avo.

S. Iacobus de Cacem oppidum in excellenti colle situm, qui prospectum maris aperit.

Sinis maritimum oppidum, & propter piscationem non parum vicina regioni conducibile.

Eluas urbs fertilitate soli & nobilitate civium ut postremas non fert, ita olei bonitate, sine controversia, primas obtinet.

Ab Io. Antonio Viperano.

Almerinum est pagus è regione Santarenæ (quod oppidum veteres Scalabim appellarunt) inter quæ fluv. Tagus fluit XL. M. P. supra Olisiponem. Locus planus & patens. à dextra & sinistra collibus late cinctus, frugum ferax, venatione amænus, hyeme saluber, regiis ædibus nobilis; ubi Portugallensium.

allenſium Reges hyberno tempore
propter æris temperiem vitam dege-
re conſueverunt.

Tomar eſt oppidum, (quod veteres
Leobantiam appellarunt) in Ciſtagana
inter Scalabim & Conimbricam, ab
illa 36. ab illa 24. m. paſſ. diſtans, in
longa ſed anguſta planitie; quam à
extra fluvius non longe illinc oriens
obluit, à ſiniſtra colles vitibus & olivis
conſiti cingunt; in quorum ſummo,
cui oppido imminet, templum eſt an-
tiquum & auguſtum, ac templo jun-
cta ingens ac pulcherrima domus,
olim militum Templariorum, nunc
Chriſti militiæ Fratrum.

II.

H I S P A N I Æ

Cœli Soliq; qualitates, è quibus &
opes æſtimari poſſunt.

Marian. Hispania terrarum
plaga comparanda opti-
mis; nulli cedit neque ſa-
lubritate cœli, neque fru-
gum omne genus uberta-
te, neque metallorum gemmarumque
copia, quibus tota ferme ſcater. Non ut
Africa violento Sole torretur, neque

ut Gallia ventis, cœli rigore, humiditate terræ aërisque fatigatur, sed media inter utramque verni caloris temperie & tempestivis sæpe imbribus geluque hyemis tempore fecundatur adeo ut Hispania non indigenis tantum, verum externis etiam remotisque nationibus, ipsique Italiæ multarum rerum copiam suppeditet. Omni enim materie affluit, cuicunque pretium aut vitæ necessitas fecit, aut humani ingenii vitium & ambitio conciliavit. Suae imprimis arborum fructus sunt vinearum vinique nobilitas præcipua frumenti, mellis oleique copia: pecoris, saccari, bombycis, lanarumque vis maxima: argenti & auri secturas habet: ferrariæ ubique occurrunt: sunt & speculares lapides: sunt & marmorum lapidicinæ, mira ludentis naturæ colorum varietate. Minii nulla regio feracior. Soli multiplex & varia natura: alibi multa arbor, alibi arboribus nudi montes agrique, rari sæpe fontes, pingue solum, cum vigesimo trigesimoque sæpe efficit, nonnumquam octogesimum exedit, sed rara ea felicitas agrorum est. Quæ mitiora sunt frugibus, frumentoque serviunt; cætera pabulo pecorum. Magnam Hispaniæ partem squalida siccitate loca, rupes

apes horridæ & saxa tenent (non-
ulla ea injuria est) qua certe parte ad
septentrionem vergitur : australia be-
igniora sunt, eximiaq; felicitate cen-
piciua. Maritimi piscatu abundant, cu-
as in mediterraneis penuria est, prop-
er maris longinquitatem, raris flu-
minibus, paucis stagnis: nihil tamen
otiosum, nihil sterile: quacunque parte
frugum messis denegatur, sparti co-
pia funditur ad nauticos funes con-
ficiendos, variosque vitæ usus. Equo-
rum velocitas tāta est, ut ex ea re com-
mento probabili, vento gigni, apud ex-
teras nationes & veteres scriptores
pervulgatū sit, Plinii etiam testimonio
in extrema historia naturali. Quacun-
que ambitur mari, omnium terrarum
optima & uberrimā Hispania est se-
cundum Italiam: cui ipsi læta cœli fa-
cie atque aëris nulla paludum gravi
nebula infecti, æquabili salubritate
præstat: ac nisi per æstatem aliquan-
do terræ ariditate, pluviarumque in-
opia laboraret, rebus omnibus ad
victum cultumque vitæ necessariis,
cæteras omnes Provincias Europæ
atque Africæ absque controversia vin-
ceret.

Ludovicus Nonius. Cœli temperies
tota vitalis ac perennis salubritatis.

Quippe

Quippe nec violento æstu excoquitur
aut nimio frigore tellus adurit, non
ventorū procellis aut gravi paludum
nebulæ obnoxia, sed aura est suda, fere
naque. Fontium copia, nemorumque
frequentia, montium articulis & por-
tuosis littoribus egregie ornata. In o-
mnia (inquit *Iustinus*) frugum genera
fecunda est adeo, ut non ipsis tantum
incolis, verum etiam Italiæ, urbique
Romanæ cunctarum rerum abundan-
tia sufficiat. Olei vero, mellisque & vi-
ni nō abundans modo, sed & prodiga.
Lina & nobilia pecoris vellera ubi gen-
tium meliora? Equorum tam pernices
alit greges, ut non frustra vento con-
ceptos antiquitus creditum sit. Nihil
denique in ea ociosum (ait *Solinus*)
nihil sterile, quicquid cujuscunque mo-
di negat messem, viget pabulis etiam
quæ arida sunt ac sterilia, rudentum
materiam nauticis subministrât. Stra-
bo lib. III. Aurum, argentum, æs ac fer-
rum nullibi terrarum neque tantum
neque tam probatum generari est au-
thor. Æque ac priscis seculis in omni
frugum genere fecunda est: sed deest
industria. Nam cū natura sua in arma
magis, quam in aratra propēsi sint Hi-
spani, per longinquas in utramque In-
diam expeditiones & continuata bella,
exhau-

chauritur juventus. Hinc agricola-
rum infrequentia, hinc agri neglecti
potius, quam steriles cernuntur. Nec
effuerunt hic metalla; sed Regum in-
terdicto, Hispaniæ parci jubetur, do-
ec India thesauros suos suppeditat.

Ioannes Barclaius. Hispania anti-
qua ubertate insignis, hodie per vastas
solitudines, fidem tot historiarum cor-
umpens. Nudum in pluribus locis fo-
rum & sterilibus arenis incultum; egens
quæ, non herbarum, non messium
specore spectabile. Sed qua tepentibus
arenis frugum aut vinetorum alimēta
aggeruntur, mirum est quantum Na-
tura indulgeat. Illic ubertas eximia &
tunc reliquæ plagæ sterilitatem pensa-
tra.

Ioannes Boterus. Hispania commu-
niter est montosa & aquarum indiga,
quia fluvii illic rari, nec pluyiæ admo-
dum frequentes, præterquam in Gal-
ecia: venti frequentissimi & validi,
qui tellurem adhuc magis exsiccant.
Ob hac siccitatē fit, ut plantæ, anima-
lia atque adeo homines minori sint
roboritate. Commercia ne quidem in
mediterraneis nisi mediocria: nam ea
opportunitatē comœandi & condu-
cendi sequuntur, quæ à regionis plani-
tie & navigabilibus amnibus pendet;
Hi-

Hispania autem in colles montesq; as-
surgit. & paucis navigabilibus amni-
bus pervia est, qui ne ipsi quidem cre-
brius navigantur. Ad oram maris non
desunt portus commodissimi & com-
merciis frequentes & opulenti, præ-
sertim Olisiponensis & Hispalensis.
Porro quia montes sunt asperi & pla-
nities in multis partibus aridæ & ste-
riles, fit ut pro regni magnitudine par-
va hic sint oppida & pagi haud admo-
dum frequentes.

Aër ut plurimum propter ariditatem
soli salubris, algidior versus septentrio-
nes & Pyreneos montes, temperatior
ad oceanum & mare mediterraneum.
Caret paludibus & lacubus, nam cum
terra sit elatior & præruptis oris un-
dique cincta, neque mare multum se
insinuat, neque fluvii ripas egressi re-
stagnant: Solus Ana vulgo *Guadiana*
paucos lacus facit, habetque aquam
adeo insalubrem, ut ne pisces quidem il-
lius (anguillas excipio) probentur. Ge-
nuinae Hispaniæ divitiæ sunt vina, fru-
ges, oleum (licet oleæ raro limites No-
væ Castellæ egrediantur) cera, mel, sac-
charum, crocus & omnis generis fru-
ctus. Carnes, non minus quam fructus
longe optimæ, præsertim vervecinæ &
suillæ. Vix dici potest quanta sit hic
optimo.

imorum piscium copia in locis ma-
nis, Andaluziæ potissimum, Portu-
giæ, Galæciæ & Biscajæ. Piscatio hæc
uti momēti est, ut Thynnorum cap-
ta in singulos annos centum qua-
ginta millia ducatorum credatur
erare. Abundat præterea tellus ra-
co, cocco, pice, minio, sparto; There-
thina, alumine, & omnis generis
tallis, maxime argento vivo, auro,
ferro. Lanæ, muli, equi toti
notissimi. Harum omnium rerum
pania magnam copiam emittit,
xime fructuum, aut recentium, ut
iorum & aurantiorum: aut sicco-
n, ut passerum uvarum, ficuum; aut
ria conditorum, ut olivarum: de-
ue thesaurum mellis, olei, lanæ,
li, ferici.

Atque hæc de Hispania in univer-
n, nunc de singulis provinciis pauca
amus.

Catalauniæ solum (inquit *Boterus*) ea-
n omnia fert quæ reliqua Hispania,
eter saccharum & spartum. Ad divi-
s nativas accedit opificum industria,
que enim ulla est Hispaniæ regio, in
a omnes artes plus aut melius exco-
atur.

Arragonia magna sui parte solo est
pero atque sicco, præsertim versus
Pyrc.

Pyreneū, ubi integri diei itinere nulla habitationes obviæ sunt; non tamen defunt aliquot valles optimarum frugum fœcundæ & fructuum omnium feraces, ubi aqua rigantur; non minus sterilis est trans flumen, ubi vix ullum oppidum occurrit alicujus momenti præter Calatajud.

ValētiæMediterranea petrosis & sterilibus mōtibus sunt aspera, maritima vallibus & planicie amœna. Metalla argententi habet Burioli; auri Loderi, ferrum Finastrari; alabaſtri Iabæ; aluminis Piacenti; cemēti & gypsi pluribus locis.

Granata temperatissima provincia est, & licet montosa, tamen omnium rerum copia abundat. Cum Mauri hoc regno potirentur, omnium rerum copia erat opulentum; hodie defectu populi agricultura defecit, & tamen inter locupletissimas provincias censetur, quippe solo est fœcundissimo, & quod levi cultura indigeat: vix (inquit *Boterus*) explicari digne posset, multitudo herbarum odoriferarum, esculentarum & medicinalium, quibus montes & campi passim scatent, non varietas fructuum Sacchariq; copia; non Sericæ abundantia pariter atque præstantia, deniq; non omnis generis animalium multitudo. Fontes passim scaturiunt &

rivulorum secturis & decursibus
um rigant, ut nulla amænior regio
ile pingi possit.

Andaluzia nulla Hispaniæ pars fru-
ous ditior, frumento abundantior,
gibus & armetis copiosior, maxime
is; ita ut merito horreum, pecua-
m & stabulum Hispaniæ dici possit.
andaluzia (inquit *Nonius*) potior Bæ-
e pars, corrupto nomine à Vanda-
quondam incolis. Regio omnigena
gum copia mire luxuriat, sive vinea-
n provectus, sive arborarios fructus
niras. Olivetis vero unice dives est.
unque omnium ferax sit, tum vel
cipue inexhausta & diviti metallo-
n vena scatet; sed minio inter cæte-
elix. Auræ hic ita lenes, annique
pestates adeo mites, ut non frustra
iquitas hac potissimum Hispaniæ
te Elysios campos esse crediderit.

Extremadura regio totius Hispaniæ
xime aprica, unde hieme armenta à
tibus magis septentrionalibus, præ-
im Soria & Cuenca, ad hanc regio-
n non minus traducuntur, quam in
a ex Aprutio in campestria Apuliæ:
a ripæ Anæ optimis pascuis abun-
t; fluvius Anæ qui provinciam se-
medio quasi spatio absorbetur, &
quindecim leucas sub terris actas

rursus emergit; toto autem illo spatio
lætissima sunt pascua; unde inter mi-
rabilia Hispaniæ recensetur, hîc fluvium
esse super quem animalia pascantur.

Castella nova veteri præstat, & bo-
nitate cœli atque soli & fructuum om-
nimodorum copia: nam inter alios fru-
ctus excellentibus olivis abundat, qui-
bus vetus fere destituitur. Pars tamē
illa veteris quæ vulgo terra de Campo
appellatur, inter Hispaniæ fertilissima
numerari potest, reliqua montosa sunt
& satis sterilia.

Galæciæ aër temperatus ad oram
maris, in mediterraneis frigidiusculum
solum inæquale & magna sui parte
montosum: inter oppida Orense &
Monterei planicies spaciofa, cæteræ
montes & angustæ valles occupant, in
quibus plurimi fontes scaturiunt, & in
finiti rivuli discurrunt, & circiter septu-
ginta amniculi, inter quos eminent Sin-
Migno, Vlla & Tambre. Hæc provinciæ
nullius rei indiga, magnam copiam
piscium tam recentium quam mura-
conditorum evehit.

Alturia (inquit *Nonius*) regio un-
versa aspera, montibus sylvisque hor-
rida; minii, chrysocollæ & auri præ-
cipue fecunda.

Cantabria (inquit *Nonius*) regi-

mon

montosa & aspera & Hispaniæ pene
similis, Baccho prorsus inimica; præ-
ter plumbum & magnetem lapidem,
piofas ferri venas fundit, quæ hodie
durant; hodie in Biscajam & Gui-
coam diuisa est.

Navarræ solum maxima sui parte
tile, aër salubris.

Portugalliæ aër valde salubris, quip-
qui ventis marinis multum eventi-
ur; solum magna sui parte monto-
m, præsertim in Algarbia. fructus
oducit longe perfectissimos; Abun-
t oleo, vino, melle, frumenti nonnul-
n penuriam patitur, quod plerum-
e à Francis & Septentrionalibus po-
lis accipit; Nec expers est metallorū,
ri, argenti, aluminis, marmoris can-
li & varii: Sericum habet excellens
xime in Braganzæ regione; copiam
s non modo sibi, sed & exteris suffi-
Piscola admodum est ora, & Thyn-
rum captura nobilis; habentque hic
tem, quem alibi vix reperias Soleæ si-
lem, quem ipsi vocant Azzeviam. In
c regno (inquit *Nic. d' Oliveira*) tāta
olei copia, ut singulis annis supra
millia doliorum in Belgium solum
hantur. Non minus frumēto abun-
et, si agri industria colerētur, nā ann.
ocviii. duo opidula Cerpa & Moura

tantam messem habuerunt, ut decima
1470. modios tritici redderent, præter
cæteras fruges. Piscatio Sardinarum
(ita minutum quoddam piscium genus
vocat) hic admodum locuples, nam ex
sola urbe Olisiponenſi interdum supra
centum minora navigia simul ad hanc
egrediuntur, decimæque horum pi-
scium ſoli duci Bragançæ viginti duo
millia ducatorum annuatim reddunt.
Pecorum præterea & Armentorum
hic ingens copia.

III.

HISPANORVM

ingenia & mores.

Marianus. Hispanorum hoc tẽ-
pore vitiis & laudibus mul-
tum est additum; nam sapien-
tiæ studia, ut si qua alia in or-
bis parte, coluntur vigentque maxime
nullibique maiora virtuti certioraque
præmia proposita sunt, cursusque ad
laudem apertus magis quam in ulli
alia gente, humaniorum litterarum
cultus desideratur, sine injuria tamen
cæterarum disciplinarum. Iustitiæ cul-
tores maximi sunt, summos cum me-
diis atq; cum his infimos, æquabili iur-
devin

vinctos tenent, legibus armati, & auctoritate muniti Magistratus. quom industria latrocinia sublata, aedibus, ab injuria manus abstinere. nulli enim impune est, quicumque vel profanas leges, vel quemvis de populo violare ausus fuerit. Retinendæ teris religionis constantia, quo temere sacra omnia apud nationes alias tum novarum cupiditate mutantur convelluntur passim, clari atque restantes. Domi consilium viget, foris arma pulsus intestinis hostibus, atque obliata Saracenorum impietate, maximam orbis terrarum partem invicta stute pervagata sunt. Laborum atque ædiæ, quibus virtutibus omnes difficultates terra marique superarunt, patientissima natura corpora. Nostra tamen ætate affluenti copia voluptatum, effebris omnis amœnitatis maritimæ terrestrique, atq; commercio gentium iterarum ad copiarum Hispaniæ famam accurrentium, easque importantum merces, quibus vigor animorum attingitur, emolliuntur labefactanturque vires, enervati & peregrinis moribus depravati, tum obsequio Principum & licentia lascivientis plebis corrupti, nec libidini, nec sumptibus, nec stitium pretio modum faciunt. Vnde

quasi ex summo volvente se fortuna graves calamitates prudentibus videntur imminere: cum praesertim ab ingeniorum austeritate, morumque severitate atque arrogantia, odium nationum omnium sustineant, gravissimum atque individuum magnorum imperiorum assecclam.

I. *Boterus*. Hispani temperamento corporis sunt melancholici, quod cognoscitur (ut alia indicia praeteream) ex illorum exercitiis, festis, taurorum venationibus, lusu cannarum, decursu equestri, quae omnia sunt melancholica & semel visa quasvis nationes fatiant: & quia melancholia, humor tenax est & viscosus, hinc fit ut Hispanorum deliberationes sint tardae, & executiones lentae, processus graves, molimina firma. Antiqui moris sunt tenacissimi, & à novitatibus abhorrent. idem temperamentum facit, ut visu sint hebetiori, colore terreno, & vultu tristi; foeminae tamen magis formosae, gratiosae, vivaces & agiles quam mares; quia humoris abundantia melancholiam in illis minuit & adustionem temperat. In bello melius res gerunt sub imperatore Italo, quam sub Hispano; quippe ad fortitudinem militum accedente Ducis promptitudine & rei militaris scientia, mili-

tandi

di industria perficitur. Plus pedestri
am equestri militia valent, & plus
imbardis quam alio marmorum ge-
re; & foris inter se concordēs, invi-
m robur præstant. Eadem melan-
olia, quia non tatum ingenii prom-
adinem remoratur sed & eloquendi
xteritatem, facit ut hæsitent, & prop-
ea magis consilii capaces sint; incli-
ntque ad pietatem; abhorreant à la-
ribus; paucis contenti; gaudeant
esentibus, de futuris securi; neque de
quirendo neque de conservando ni-
um solliciti sint. In publicis fabricis,
ntibus, monasteriis, templis, palatiis,
tellis splendidi & magnifici; in priva-
penatibus parum elegantes, præcipue
mediterraneis, ubi domus ex creta
t materie minus affabre factæ. Eadē
elancholia tristes & parum urbanos
it: nam licet hæc illac peregrinentur,
o admodum cum peregrinis amici-
m contrahunt; ne inter se quidem
pensius colunt, abundant enim in
oprio sensu, & ambitiosissimi pariter
que suspicacissimi sunt; facile se con-
nni putant; philautiæ denique vitio
porant, quo nullum vitium sinceræ
piciæ magis infensū, quæ non querit
æ sua sunt, sed quæ alterius: amicitia
ippe natura sua facilis, liberalis, larga

de suo; res omnes maxime contrariis, qui se omnium primas ferre oportant, qui passus suos expendunt, sermones ponderant, & nihil magis verentur quam ne quid honori suo decedat. Haec tanta etiam de minimis rebus cura Italica *Puntualita*, non modo amicitiae seculi & rebus magnis gerendis impedimento est: Nam praeterquam quod cum magnanimitate consistere nequeat, propior est vilitati. Cujus evidens experimentum superioribus annis dederunt expeditiones, in Angliam atque Africam; quae cum subtili cuidam & nimis anxio horarum & momentorum discrimini essent alligatae, & infelicem exitum sunt sortitae. Porro Hispani externam pompam supra modum amant, itaque magnam facultatum suarum partem in vestimenta & ornamenta profundunt, etiam inopiam magna industria celant: multum de se praesumunt, & mirum in modum res suas extollunt; quippe cum multa apud ipsos pessime se habeant, pauca illa quae bona sunt, plura ipsis videntur, quam revera sint. Adversus subjectos arrogant, erga superiores humiles. In dicendo sententiosi, tardis non facile in verba minacia aut absorta erumpunt. Lingua illorum acuta, efficax, brevis

p propria

propria, gravis, plena proverbiiis, argu-
is, metaphoris & amphibologiis. Non
minus comite rustici & tenuiores, quam
urbani & nobiles ratiocinantur; nam
um lingua illorum phrasibus haud
quaquam abundet, necessario iisdem
verborum & sententiarum modis
utuntur. Ecclesiis, rebus sacris, & prae-
sertim sanctorum reliquiis, & potissi-
mum beatae virgini summam reveren-
tiam exhibent: fidem facit Cleri Hi-
spani opulentia. de qua alibi. Hacte-
us *Boterus* de Hispanis in communi,
de singularum provinciarum populis
ita judicat.

Catalauni natura sunt vehementes,
mobiles atque iracundi; laborum im-
patientes, latrociniiis supra modum
pediti, factiosi. Arragonenses magis
pediti sunt & propositi tenaciores. Va-
lentini ingenio sunt amano, in publi-
co splendidi, privatim delicati, religio-
si, privilegiorum suorum tenaces. Gra-
tatenenses humani sunt, dextri in rebus
gerendis, armis habiles & in civili con-
versatione faciles: Iunioribus vinum
negant; maiores, mares quidem pau-
co, femina paucissimo utuntur. In-
colae Andaluzae corpore sunt eleganti
& bene composito, animo fero, & ar-
roganti; cauti, suspicaces, furaces,

meri ostentatores ; magis dextri in
 praeliando quam fortes. Estremadu-
 ræ incolæ, animo sunt grandi, corpore
 robusto, audaces, & magnarum rerum
 gerendarum avidi: quippe ex his supe-
 rioribus annis orti Vascus Nunnez bal-
 boa, maris pacifici inventor ; Franci-
 scus Pizarrus Peruvix domitor, & Fer-
 dinandus Cortesius Novæ Hispaniæ.
 Galæci autē ob humiditatē aëris (nam
 Compostellæ fere novem anni mensi-
 bus pluit) aut quia omnibus rebus
 necessariis domi abundant, aut deni-
 que quia paucis sunt contenti, non
 multum commerciis delectantur, aut
 artibus mechanicis. Biscaini liberta-
 tem suam acriter tuentur, adeo ut si
 Rex, qui tantum Dominus Biscajæ
 dicitur, eo se conferre velit, bene ar-
 matum & comitatum ire necesse sit.
 Navarrani ingenio & manu promptis-
 simi sunt.

Bodinus. Hispani animorum motus
 habent moderatiores & propter infi-
 tum atræ bilis humorem ad quietem
 & contemplationem natividentur.

Thuanus lib. XLVIII. Hispanis quo-
 rum virtus militaris & exacta extra fi-
 nes patrios disciplina à cæteris orbis
 nationibus præcipue prædicatur, nul-
 lum majus periculum impendere po-
 test,

quam si bellum domi ex quacunque occasione habere cogantur. Nam in hoc Granatensi anno cło 10 LXXIX & X. Livor, pravæ æmulationes, invia, obtrectationes, privata odia, inlitevoluntario soluta disciplina, nullius dei aut decoris cura, sævitia, libidinis, avaritiæ horrenda exempla pauperunt.

Idem lib. LXXVIII. Ita est ingenium nationis Lusitanæ, ut inexperti periculum non visa audacter contemnant, visa aliter expaveſcant.

Hieronymus Conestagijs. de Lusitania: magna laude digna est hæc natio, quæ cum exigui & sterilis regni angustis inclusa esset, disciplina, parsimonia & virtute nullorum suorum Regum hoc assecuta est, ut non tantum omnia Hispaniæ regna æquaret: verum etiam cum summa gloria multis annis bellum gereret cum Castellæ rege, quod Lusitaniam ut & reliqua cum vicina regna, divitiis & potentia superabat. Eiusdem imo etiam majoris fortitudinis specimina edidit oculis à patria, tam in Africa quam India. Hæc gens omnium argentiſſima, in ultima expeditione, quam in Africam susceperat, Arabibus & Mauris in servitutem redacta.

reducta, & cum pene libera antea esset brevissimi temporis spatio armis subjugata fuit, idque à Castellanis, quos semper pro capitalibus hostibus habuerat.

Ioannes Barclaius. Ingentibus incrementis, non mutati quidem in Hispanis mores, sed magis aliquanto excusati. Quippe rebus eorum adhuc humilibus, dignus tamen hodierna magnitudine tumor fuit, in quem suæ naturæ sponte nati sunt: & hic illis virtutum ac virtutum causa est. Graves enim animi & cum pondere quodam elati, non subito impetu effunduntur in diversa: nec vincere magis sciunt, quam victoria uti. Ita ad omnia pericula pervicaces, ne tempore quidem & tædio vincuntur: factamque natura & arte constantiam vix de illis locis amoveris quos semel infederit. Sed verba, quibus se suosque attollunt, ingrata audientibus, fabulisque scribentium traducta, vultus quoque cum hoc grandi sermone conspirans, & convictus, nisi servientibus & domitis animis gravis, severæ majestati pene quoddam odium addit. Unusquisque in acie, ac maxime phalange, quàm singulari discrimine melior. Servatas parsimonia opes & ad temperantiam insti-

stitutis corporibus sæpe negatas, vestitu consumere amant, & sic ostentationem proferre; immensæ sui fiducia, sed apud timidos aut cientes majore. Illis frugalitas eximia non tantum in suæ Hispaniæ æstu oï corpora nimio Sole marcentia um pati non videntur) sed ubique suorum nummorum periculo unt. Modicus panis, nec pretiosa barbarum condimenta, assuetis tam fidæ virtuti plerumque sufficiunt. alieno autem sumtu, haud facile ad mensarum hilaritatem melior. Nulla tunc series opulenti convivii, quam non totam oculis manibus percenseant. In ultima paupertate percilium non omittunt. Fallunt tamen Hispani tantorum Spirituum specie, quales naturæ sponte & sæpe incoherentes effundunt. Nam plerique illum parca modicaque sorte contenti, spem quidem ad majora fastigia & percilio suo digna videntur attollere: tunc videas ad arcium præsidia modicum stipendio collocatos, velut in patriis urbibus, inter impares tam ambitiosas curas, ad senectutem pervenire. Hispania, studia litterarum eo cultu non nitent, quem hæc ætas nudis & valentibus Musis reposuit: non enim
lati-

latinæ eloquentiæ studium ibi vige-
re non venustas poëticae, non historia
priscorumque rituum utilis & robusta
lepiditas. Veterem ac pene barbaram
in quærendis scientiis rationem obti-
nent, philosophiæ incumbunt, Theolo-
giam amant, non spernunt Legum &
Canonum peritiam; sed illas scientias
græcæ latinæque eruditione mitigari
indignantur; putantque hoc modo fu-
tum addi, quo virilium literarum li-
neamenta elanguant. Reconditæ illi
mentes, & ad lenta consilia idoneæ
hinc longos cuniculos agere & velut
obsessis inaspectos. Arma & pacem &
suis temporibus sapientissime æstima-
re. opibus animos subigere & hac
invicta arte de fortissimis gentibus
triumphare. Maxime autem solemne
est, ad parandam reverentiam, nomine
cœlitum uti, specieq; sacrorum subdu-
cere ambitum oculis vulgi. Numini
suas cupiditates imputant, & veluti pro
illo depugnantes solertissime sibi vin-
cunt. Illa veluti præfatione, in omnium
rerum cepta, tanquam in scenam &
tragœdiam intrant. Ferdinandus &
Isabella, hunc jam patrium morem ne-
potibus tradiderunt. Quippe in hosti-
bus suis inveniebant publici odii causâ;
adeo ut semper in bellis credi vellent
divi-

vinæ iracundiæ ministrare. Cum ex-
narum gentium Principibus acturi,
n ex optimatibus, ducibusve orato-
n legebant, sed ab alicujus monaste-
solitudine extractum. Ita præter re-
os legationis sumtus, fidem quoque
smodi feciales & reverentiam nego-
faciebant.

Hispanis (inquit *Thuanus*) solem-
est post pugnam, ut Germanis ante
gnam, non soluta stipendia per se-
tionem exposcere; exitioso pariter
emplo & exitu, cum alteri rei bene-
rendæ occasionem adimant, alteri
bene gesta, ut successu careat, effi-
ent. Plurima exempla in Historiis
via sunt tam hujus quam superioris
i, quæ hic referre longum esset.

Hispanorum autem sævitæ & pro-
giosæ crudelitatis non modo ea, quæ
novo orbe gesserunt, faciunt fidem:
& quæ in Germania, quæ alibi, &
tissimum quæ in Belgio perpetra-
nt.

Guicciardinus lib. x. nupero ex-
rimento constiterat, peditum Hi-
anorum virtutem antiquæ ipso-
m famæ respondere, nullosque
agis idoneos esse ad obsidenda op-
la propter agilitatem illorum & in-
striam.

Idem

Idem lib. xvi. Hispani sunt naturæ avari, suspicaces, & cum ipsis licet ingenio suo uti, insolentissimi & arrogantissimi.

IV.

INCOLARVM

HISPANIAE

pro amplitudine Regni paucitas
& illius causæ.

OMNES omnino Scriptores, qui de rebus Hispanicis superioribus annis scripserunt, testantur, Hispaniam pro amplitudine sua pauciores habere incolas & indigenas. Ioannes Boterus annotat Incolarum Hispaniæ numerum pene æqualem esse, numero incolarum Italiæ, id est octo aut novem miliones. Hujus autem paucitatis, præter naturales causas, quæ à sterilitate soli in multis regni partibus, & minori fœminarum fœcunditate in plagis meridionalibus, quam in Septentrionalibus, petuntur, variæ aliæ causæ assignari possunt.

I, In Hispania (inquit Mariana lib. xxxvi. c. 1.) Ferdinandus & Isabella Re-

ges

bello Maurico exempti, quamprimum de pellendis universa ditione Iudeis, inter se consularunt. Eo consilio Granatæ mense Martio anno. clxxxii, per Edictum voce præconis nuntiatarunt, Iudæi omnes, nisi mutati, uti ex omni ditione discederent. Quando exilio quatuor menses dati sunt, cum facultate eo spacio vendendi sua, secumve quo vellent asportandi. Edictum nova Thomæ Turrecremæ Inquisitoris sanctione amplius restrictum mense Aprili, piis omnibus gentibus cum ea gente commercium habere, graviq; supplicio sancientis, si quis eo decurso tempore victu aut re quapiam eos homines juvaret. Sic numerosa Iudæorum multitudo mari Hispania solventes, tum Africā, Italiam & Orientis solis oras tenuerunt: in hunc diem patriam linguam Hispanorum mordicus retinent, tum plenè in Portugalliam vicinam abierunt. Precipit eo migrandi potestatem Ioannes II Portugal. Rex, ea tamen lege, ut singula capita octonos aureos singuli pendunt hospitii pretium: atq; intra certum tempus rursus ex iis finibus emigrant, captivitatis pœna proposita iis qui secus fecissent Itaq; multi in servos transacto tempore dati sunt: quos

G omnes

omnes tamen Emanuel Ioannis successor, cum primum regni insulas suscepit, mitiori censura reddidit libertatem. Iudæorum multitudinem qui ex Hispania discesserunt, ad certum numerum revocare promptum non est. Plerique scriptores centum & septuaginta familiarum millia abiisse confirmant, quidam ad octing. millia capita ait pervenisse. Ingens numerus ac vix fide facturus, sed unde tamen multis occasio extitit hoc decretum accusandi, gentem copiosam & quæ omnes vias pecuniae noverat, amovere, à prudentia Ferdinandi alienum existimantibus. Magna utique compendio fructuque earum provinciarum, ad quas copiarum Hispaniæ magnam partem, aurum, argentum gemmas, vestemque pretiosam secum detulere. Multi ex eo numero, ne patriam carerent, Christo dedere nomina, pars synceris animis; alii simulata pietate temporis servientes, brevi ad ingenium fraudes & mendacia redierunt.

II. Emanuel Lusitaniæ Rex (inquit Mariana lib. xxvi.) ad Isabellæ Ferdinandi Catholici filiae, quam ambiebat, gratiam promerendam, ægre quidem, sed dedit tamen, ut novo edicto quod sub anni 1496. finem promulgatum fuit, Mauri & Iudæi omnes ju-

beren-

ventur finibus Lusitaniæ abscedere,
vitutis metu proposito , si qui post
ignatum tempus restissent. Solutum
tea pœna nova lege sanciri placuit.
auri quidem in Africam continuo si-
recusatione transmiserunt. Iudæis
n eadem facultas extitit: quibus pau-
post novo edicto filii sunt detracti,
atuordecim annis minores, atque
utaribus aquis per vim adhibiti. In-
ens decretum à legibus & institutis
ristianis abhorrens maxime. Malo
gas homines Christiana sacra suscipe-
libertate cœli data in re omniū gra-
ssima spolies, quos Deus sui arbitrii
ē voluit? Grave id piaculum sit; ac
filios quidem eo studio à parentibus
trahere liceat. In utroque tamen
ns Lusitana peccavit, pueris enim ve-
sine voluntate parentum ad baptis-
a violenter raptis, atque majoribus
tu, ut Christo darent nomina, con-
iis & contumelia vexatis, ac nomi-
tim discedendi facultate per fraudem
olata, cujus necessitas erat imposita,
e. numerus autem eorum qui tum
cesserunt à Mariana non proditur;
c alibi proditum inveni.

III. Post hæc, ea tempora sunt
nsecuta, quæ Hispaniam juxta ac
rtugallianam, immenso incolarum

numero exhauserunt; nam multæ variaq; expeditiones mari susceptæ sunt, à Portugallis quidem primum in Africæ littora, dein in remotas orientis partes, ad Moluccas usque; denique & in Americæ illam partem quam hodie Brasiliam appellamus: à Castellanis autem primum in Insulas oceanicas, dein in immensam Novi orbis continentem plurimis ab utraque gente passim deductis coloniis; quæ quantam gentis partem exhauserunt, proclive cuius fuerit judicare; Boterus sane iudicat longinquas Portugallorum expeditiones, in Brasiliam, Æthiopiam, Indiam, & tot insulas, & tot colonias in tantis varia loca deductas, tantum populi deduxisse, ut patriam pene exsanguem atque enervem reliquerint.

IV. Cum Castellæ reges partim bello, partim connubiis tot regna & dominia extra Hispaniam acquisivissent, potentiam inter infensas & jugi Hispanici impatientes gentes, Hispanorum præsidium munire coacti fuerunt: accessit vicinorum Principum & æmulatio & metus unde fere perpetua bella Hispaniarum reges, nunc in Italia, nunc in Germania, nunc in limite suo contra Gallos, diutissime autem omnium in Belgio gesserunt; licet autem bella illa ut plurimum

num conductitio ex alienigenis mi-
e gesserunt, tamen non exiguum in-
genarum suorum numerum in exer-
tibus suis habuerunt, & magnas in-
edum clades perpeffi sunt; nam licet
olinus in suo ad Galliæ Regem scri-
o, quod extat apud *Thuanum* lib. LI.
istoriar. scribat Carolum V. Imper.
umquam, cum plurimos habuit, Hi-
anorum plures VIII clo peditum &
ccc. equitibus in castris habuisse; ta-
en & hic numerus satis amplus, &
temporum, quæ dein secuta sunt, ra-
ones bene excutiantur, inueniemus,
on raro in sola Italia plures habuisse
ius filium Philippum II.

V. Sed Hispaniam jam satis supe-
rioribus modis exhaustam, longe ma-
s infrequentem fecit edictum Phi-
ppi III. Hispaniarum Regis, quod
anno clo lo cix mense Decembri pro-
ulgavit; quo pauca præfatus de Mau-
orum, qui Christiana sacra palam qui-
em profitebantur, sed clam in infide-
tate sua persistebant, fraudibus & sce-
ribus; deque eorundem clandestinis
molitionibus cum exteris principibus;
licit, ut omnes novi Christiani (quos
Moriscos vulgo vocant) intra tri-
inta dies, tam mares quam fœmi-
æ & pueri, tam indigenæ quam

advenæ, solis mancipiis exceptis, regnis Granatæ, Murtiæ, Andaluziæ, atque oppido Hernache excedant, neque unquam in illa postmodum revertantur, sub quocunque prætextu; Interdicitque ipsis transitum per regnum Valentiniæ aut Arragonum; pœna capitalis proposita in eos, qui aut illo termino elapso restiterint, aut per dicta regna transierint. Concedit illis intra dictum tempus, mobilia sua bona vendere, & pretium illorum secum asportare non in pecunia, auro, argento, (excepto tantillo pecuniæ quo opus habent aliter) aut litteris Cambii ut loquuntur, sed in mercibus, quas per leges, eveheri licet ab indigenis & ab aliis emitis, aut denique in fructibus hujus Regni. Immo mobilia omnia illorum in fiscum suum redigit, necessitatibus Regni, aut publicis operibus applicanda. Gratiâ porro hanc triginta dierum à Rege ipsis factam, D. Ioannes Mendoca Marchio S. Germani, ad viginti dies restrinxit, illi qui in Andaluzia & vicinis locis habitabant, atque aliis iniquis conditionibus miseros irretivit, edicto Hispali promulgato XII. Ian. ann. 1510. CX. Hoc edicto promulgato misera harum regionum facies fuit; nam maximus horum Maurosum numerus Hispali in Africanam

fricam statim trajecit: per Galliam
tem permissu Regis transferunt, & è
ortibus provinciæ soluerunt supra
ntum quinquaginta millia capitum;
totum autem ex omnibus Hispaniæ
gnis nongenta millia capitum exces-
sive constans fama est: ita ut multæ
provinciæ pene exhaustæ fuerint, &
orum hominum singulari industria
cultu destitutæ langueant.

VI. Inquisitionis Hispanicæ plus-
quam barbara sævitia quamplurimos,
 præsertim Portugallos è Regno elimi-
navit, quos magno numero in Germa-
nia, in Italia, in Belgio & in Oriente se-
des fixisse videmus.

Hæc incolarum infrequentia cum à
Rege & supremo illius Concilio esset
nimadversa; varia remedia quæsitæ
& proposita fuerunt anno c^{lo} 10 c^{ix},
et libellus Madriti anno c^{lo} 10 c^{xxvi}
memum editus à Petro Ferdinan-
do Navareta, R. M. Secretario facit
videm.

In quo huius infrequentia causa
potissimum rejicitur in intoleran-
dam tributorum, quæ rusticis impo-
nuntur, magnitudinem, qua cogantur
vires suos deferere & alio se conferre; &
eorundem levamen & moderatio pro
præsenti remedio suaderetur. Et quia

haud dubio regnum exhauritur incolis, per commercia cum exteris, auctoritas Regi sunt, ne suis regno excedere aut commercia in exteris regionibus exercere permittat. Item ne deinceps nova monasteria & conventus religionis forum erigantur: aut homines sine dilectu ad eam erecta admittantur.

Rex porro Hispaniarum, ut huic malo obviam iret, anno dno 1600 cxxiii. mense Februar. edictum condidit, quod hæc inter alia fanciuntur.

I. Omnes qui uxorem ducturi sunt, quatuor annis post nuptias celebratas, immunes erunt ab omnibus subsidiiis, tributis, vectigalibus, aliisque incommodis; qui ante annum ætatis decimum octavum uxorem ducent, ab ipso matrimonii die rerum suarum & uxoris liberam administrationem sunt habituri; qui vero post vigesimum quintum ætatis annum uxorem ducent, his immunitatibus carebunt.

II. Qui sex mares è conjugate sustulerint, qui simul in vivis sint, toto vitæ suæ tempore immunitatibus supradictis gaudebunt, etiamsi postea aliquis liberorum moriatur.

III. Pauperibus certa quædam pecuniæ summa in dotem assignata.

IV. Interdictum, ne quisquam cum

in familia & bonis è regno mittitur.

V. Omnibus alienigenis (modo catholicis sint, & in terris nati domicilium, quibus nullum bellum cum Hispan.R. intercedit) qui artes mechanicas aut terræ culturam, pecuariam exercebunt 20. leucis à mari intra continentem, perpetuo liberi erunt ab omnibus tributis, vestigalibus, subsidis, &c.

VI. Lupanaria publica prohibita.

Borero paucitatem incolarum in regno Portugalliæ evidenti argumentis demonstrat; Rex Ioannes expeditione sua in Africam duxit supra quadraginta millia hominum. Sed postquam in Indiam navigari cœptum est, ex Emanuel ingenti molimine cum Zamor peteret, viginti tantum millia additum ducere potuit, & bis mille centos equites: Rex denique Sebastianus anno 1578. vix duodecim millia Portugallorum cogere potuit, cum totalem illam expeditionem in Africam moliretur.

R E G I M E M
Politicum & Civile Hispania

HISPANIAE regimen haud dubio Regium est & absolutum; in quo deficiente masculo hærede, etiam filia, licet adhuc minor, succedit. Rex hic nullum agnoscit superiorem in temporalibus; Nascitur, non eligitur. Licet autem Rex absolutus sit, non tamen in omnibus suis regni & dominiis parem & æque absolutam possidet imperandi potestatem; nam primum in Arragonia res sese in hunc modum habet, vel potius habuit.

Magna sunt jura, privilegia, libertates ac immunitates Arragonensium (inquit *Thuanus* lib. 104.) quas ipsi post Hispaniam à Iuliano comite obstrupsisse filia à Roderico Rege illatum prodium, & totis 1000 annis à Saracenis possessam, juris sui effecti sibi dixerunt, condito supremo Magistratu cui Iusticiæ nomen imposuerunt, quod secundum eam jus diceret.

Postea Reges elegerunt, qui genibus & capite aperto, tactis S. S. Evangeliiis coram Magistratu eas se servaturos religioso Sacramento obstringunt.

t, antequam eis procures ac Magi-
tus obedientiæ iusjurandum præ-
stet. Electio Regis usque ad Petrum
Acinace dictum, mansit, qui in Co-
muniis tenuit, ut electione sublata Reges
petenter peterentur, inde nomen forti-
tudo, quod caput de electione, Ordinum
consensu abolitum, acinace publice
prohiberet. Cæterum abolita electione,
libertatis leges denuo confirmatæ
sunt, lege unionis ob id condita, cuius
et duo capita recensentur; quibus
est ordinibus, si Rex patrias leges
prohiberet, novum in ejus locum creare, &
propter crimen Majestatis ad tuendam li-
bertatem fœderationes inter se & cum
vicinis principibus inire. Id cum du-
m Castellensibus videretur, qui Re-
gis legibus solutos colunt; Ferdinando
Castragonio qui Isabellam Casteliensem
uxorem duxerat, persuadere volue-
runt, ut eas leges tanquam regiæ digni-
tati contrarias antiquaret. Verum ille
humilitate seu modestia, seu dissimulatione
prudenter respondit, fide religio-
sa data se prohiberi, quo minus id face-
ret, & alioqui sic existimare; æquilibrio
potentiæ regni Regisque salutem publi-
cam contineri, & si contingeret aliquā-
modo alterum alteri præponderare, procul
dubio alterius aut utriusque ruinā ex eo
sequi-

sequuturam. Præterea tribunal in Regno ab initio institutum, cui summus ille Magistratus cum XVII. viris præfuit, Manifestationis nomine vulgo indigetatum, ad quod ex aliis reliquis suffragiis supremis, nec non etiam Ecclesiasticis provocatio est, & in quo Rex patris tantum vice fungeretur, non a patre Iudicis aut Magistratus partes sustineret. Verum Philippi II. Hispaniarum Regis non eadem modestia fuit quæ Ferdinandi; nam cum Secretarius illius Antonius Perezus è carcere in Castellæ regno elapsus ad urbem Cæsar-Augustanam profugisset, & se in conspectu illius Iustitiæ supremæ purgare vellet, & illum finem defensionem ad obiecta crimina scripto esset complexus; Regis ministri eum ad Inquisitiones revocarunt, quod est iudicium in Arragonia ut Visitationis in Castella, ad enervandam patriæ libertatis jura à Regibus in eos qui publica munera gesserunt, excogitatum. Post varias turbas Perezii causæ excitatas, Arragoniis acriter pro libertate avita tendentibus, Rex privilegiorum Civitatis Cæsaraugustanæ, in qua hæc contentio agebatur, imminuendorum, (quibus jam pridem reges insidiabantur,) occasione avide arripuit, & exercitum summa celeritate conscripsit, eique

de Alphonsum Vargam præfecit: à quo
Cæsaraugusta capta, & Ioannes
ca, Iustitia Arragonum ut vocant,
ui percussus; urbs ex eo diu militari
sidio vexata, quod non nisi post
annium inde deductum fuit, & pri-
m firmato S. Inquisitionis palatio,
od extra muros erat, & tanquam
urbi cum idoneo præsidio imposi-
ta tandem libertas Arragonū sen-
labefactata per Tyrannidem peni-
oppressa fuit, Arragoniis jugum
vitutis multum invite ferentibus.

Catalauniæ quoq; regimen pene libe-
m (inquit *Boterus*) licet Iustitiæ admi-
stratio penes Regē sit, sed conditiona-
m: in publicis conventibus si quid a
ge petatur, nisi omnes consentiant,
ud facile quicquam obtinetur.

Cantabri quoque libertatem suam
riter tuentur, neque Regem fere nisi
ominum agnoscunt; adeo ut Re-
m fines eorum ingredi, non nisi be-
armatum & comitatum necesse sit,
t *Boterus*.

Porro ad Regem pertinet jus nomi-
andi omnes Archiepiscopos, Episco-
pos, Priores, Commendatorios trium
rdinum equestrium S. Iacobi, Alcan-
aræ & Calatravæ. Omnes præsides,
onsiliarios, Proreges, Legatos sive Vi-
carios,

carios, Gubernatores, & Capitaneos creat, Non tamen potest Beneficium conferre nisi in indigenas, aut quibus prius jus civitatis collatum ab ipso fuerit: Neque principes, civitates, populi extraordinariis impositionibus se gravari patiuntur, sed immunitates & privilegia sua sibi plene conservari volunt. Quamobrem Imper. Maximilianus dicto usurpare solebat, se Regem esse Regnum, Hispanum Regem esse hominum Gallum regem asinorum: quia Gallus Rex suos subditos pro arbitrio onerare poterat nemine contradicente; ipsi vero à Germanis nihil amplius exigere quàm ultro concessissent; Hispani denique Regi suo plus pendere recusarent, quam legibus, statutis & consuetudine tenerentur. Sed & hæc rerum facies à multis jam annis multum immutata est.

Rex Hispaniæ plura & diversa Consilia habet, ad quæ remittere solet, quæcumque ipsi tam viva voce, quam per libellum supplicem fuerint exposita (usu quippe jam obtinuit, ut post causam coram rege explicatam, supplices eandem scripto quam brevissime comprehensam ipsi tradant.)

Horum Consiliorum principale est quod vocant *Consilium Status*, in quo de omnibus, quæ ad regnorum ipsius guber-

ernationem politicam spectant, cō-
gunt, eventilantur; constat autem
primoribus, & amplissimis viris to-
regni, iisque haud ita multis; pen-
annua eorumdem ordinaria est
or. mill. ducat.

Secundum appellatur *Consilium Re-*
m, in quo deliberatur de vectigali-
regni, deq; annona: & lites omnes
aliis Tribunalibus & curiis ad illud
appellationem devolvuntur. Con-
autem uno Præsidente, qui plerumque
unus è primoribus, ut loquuntur,
ulatis, & nonnunquam Prælatus aut
tem Ecclesiasticus; & duodecim Con-
ariis, qui ex aliis tribunalibus sumi
ent. Hi diebus Veneris Regem de re-
s difficilioribus consulunt: Tribus
tem horum Rex titulum dedit Con-
ariorū cubiculi sui, qui cognoscūt de
emiis & donis, quæ Rex in bene me-
os confert, & venia quæ condemna-
indulgetur. Est & Secretarius Came-
regie, & duo alii Secretarii, qui tribus
s Consiliariis dant operā. Hoc Consi-
m plerumq; habetur diebus Sabba-
i. Anno autem c1010LX edixit Rex, ut
Auditores huic consilio adjungerē-
r, qui cognoscerēt de omnibus causis,
æ per provocationem à confessibus.
luri-

Iuridicis Pinciæ seu Vallodolid & Granatæ ad Concilium hoc deferuntur.

Tertium appellatur *Consilium bellicum*, in quo pertractantur ea omnia quæ ad bellū spectant, tam intra quam extra Hispaniam, tam offensive, quam defensiva, terra marique, atque adeo munitiones arcium, & necessariorum omnium provisiones in omnibus Regis Dominiis; in hoc concilio locum suum habent omnes Senatores Concilii status præter Secretarium, qui peculiaris est in hoc concilio.

Quartum est *Consilium Italia*, in quo pertractantur ea, quæ pertinent ad regna & dominia, quæ Rex in Italia & Sicilia possidet; constatque uno Præsidente, quatuor Regentibus, qui singuli annuatim percipiunt mille ducatos; & uno Secretario, qui trecentos aut quadringentos ducatos percipit.

Quintū dicitur *Consilium Ordinum*, ubi negotia omnia tractantur, quæ ad ordines equestres S. Iacobi, Alcantaræ & Calatravæ spectant; Constatque uno præside, & quatuor Auditorib⁹ literatis, duobus Secretariis, uno Advocato Fisci, unoque Procuratore regio.

Præses annuatim percipit 1600. duc.

Auditores singuli 800. duc. 3200.

Advocatus Fisci.

800

Sextum

Textum est *Consilium Arragonia*, in
tractantur quæcunque tangunt
regnum Arragonum, Valentiaque,
Catalauniam & Insulas adjacentes,
quod ad Iustitiam quam quoad
iam; constatque uno Vicecancell-
o, quatuor Consiliariis literatis,
Advocato Fisci, & Secretario.

Vicecancellarius annuatim percipit
3000. d.

Consilarii singuli 1000. 4000. d.
Advocatus Fisci 1000.

Alii autem in hoc Consilio sunt
Iustri minoris dignitatis, quorum
500. alii 500. alii tantum 100. duc.
annuatim percipiunt.

Primum vocatur *Consilium Indi-*
ca, in quo omnia negotia Indica
tractantur; constatque uno Præsi-
de Auditoribus; duobus Advocata-
fisci & totidem Secretariis.

Præses annuatim percipit 1670. d.

Consilarii singuli 1336. d.

Advocati Fisci singuli totidem.

Præterea Consilium quod ipsi vo-
cant *d'Haazienda*, id est, patrimonii
regii, in quo agitur de rediti-
bus regis, & ab hoc vestigalia locan-
te assignationes fiunt, & rationes
recepti & expensi per totum regnum
ministrantur. Intran hoc consilium

tres Rationales majores, totidemque minores, & Consilarii Camerae regiae tres, cum uno Secretario, & uno Regente.

Præses huius percipit annuat. 6000.

Nonum est *Consilium Rationalium* quibus jus dicitur de rebus, quæ rationum spectant; constatq; tribus Rationalibus majoribus, totidemq; minoribus; & præter illos, quatuor Auditores, & uno Secretario.

Decimum Consilium, quod ipsi vocant *dos Contadores de Cuentos*, hi rationes omnes examinant eorum, quæ domo sive familia regia expenduntur, iidem & recensent redditus totius Regni, & annotant in quæ dicti redditus expenduntur. Constant autem duobus Rationalibus majoribus & totidem minoribus, & aliis ministris cum Secretariis.

Vndecimum & maximæ dignitatis in Hispania est *Consilium & Tribunal S. Inquisitionis generale*, in quo hæretici cognoscitur, & à quo partiales Inquisitores per totum regnum constituuntur, qui ordinarie sedes suas habent Hispali, Cordubæ, Granada, Murtiæ, in Legionis, inq; Gallæciæ, Toleti, Pintia, in Arragonia, in Valentia, atq; Catalaunia. Constat autem

Præside, qui fere est Archiepiscopus

letali

nus, & annuatim pro eo munere
cipit 1600. duc. Sex Inquisitoribus,
Advocato Fisci, uno Secretario. In
nibus regnis Hispaniæ sunt viginti
e Familiares (ut vocant) Inquisitio-
qui deferunt hæreticos, eosque ca-
nt, quorum singuli annuatim per-
unt octingentos ducatos.

unt & alia Consilia minoris mo-
nti; quale illud quod vocant *dos des-*
tos, à quo debita Regum absolvun-
Et quod vocant *Sylvarum*, in quo
noscutur de damnis Sylvis & ne-
ribus regni illatis; atque custodes
lici Sylvarum constituuntur.

Præterea in singulis Provinciis Rex
Proreges constituit, aut Guberna-
es.

Denique Aulam Regiam semper co-
antur quatuor Alcaldes (ut vocant)
cognoscunt de omnibus causis ci-
ous & criminalibus intra districtū
nq; leucarum in ambitu aulæ; & in
quo regno per commissionem.

li autem maximam habent aucto-
tem, præcipue in criminalibus cau-
de quibus judicant cum summo ri-
e, neque licet ab illorum sententia
vocare. Habent supra triginta ap-
tores, quos vocant Alguaziles;
multos Scribas malefactorum.

H 2 habent.

habentq; separatim & Tribunal suum
atque carcerem.

Porro regimen Civile in Hispania
hunc modum se habet. Sunt in Hispania
(inquit *Marinaus*) conventus Iuridici quatuor, unus in oppido Pineda
sive Vallodolid; alius in urbe Granata
tertius apud Gallegos, & quartus in Navarra.
Granatensis autem & Vallodolitanus majoris sunt auctoritatis: quorum
hic continet populos, qui sunt ab ipsa
ripa Tagi Castellam versus; ille ab eadem
ripa Bœticam fere totam. Sunt in utroque conventu Præsidentes,
duodecim Auditores, & tres Iustitiae
Præfecti, quos Alcaldes vocant, qui de
criminibus judicant. In Curia autem regia,
justitiæ præfecti sunt quatuor, quos item
vocant Alcaldes, qui de criminibus cognoscunt,
& facultatē habent in toto regno cognoscendi in prima
& secunda & prima instantia de criminibus
causis & civilibus, in curia regia, in populis,
& aliis locis distantibus à curia Regis
intervallo xx m. P. quod spatium illi quinque
leucas appellant. Quorum præfectorum duo
quolibet die sabbathi cum uno Consiliario
carcerem visunt & reorum causas, delicta
cognoscunt & judicant. Præsidentem autem
& Auditores carcerem quoque visitant.

at ter quolibet anno, id est, tribus
 thalibus vigiliis, nec quatuor illi
 fe&i alios superiores agnoscunt.
 æterum si quis horum deliquerit,
 æsidente punitur. Est autem Præsi-
 s auctoritas maxima, in rebus præ-
 m justitiæ, in quibus liberam habet
 estatem, qua totius Regni gubernas-
 s, Magistratus & Iudices instituit.
 iæ Præses insuper potestatem ha-
 comprehendendi quemcunque o-
 um Magnatum, sine ullo Regis im-
 p, si causa iusta fuerit, & justitiæ ne-
 tas exigat. Est enim dignitas hæc in-
 io justitiæ & præminentia, sum-
 dignitatis, à Rege secunda, quæ
 tenetur visere quenquam magna-
 quamvis primarium, neque ob-
 n exire Legatis & oratoribus, nec
 proficisci, nisi duntaxat cum Rege
 Regio iussu. In sententiis autem fe-
 is suffragium non habet, sed sui
 est & voluntatis, ut lites finiantur
 usæ, quas voluerit. Est autem Con-
 n hoc Regale supremum, ad quod
 uam ad caput recurrunt & pro-
 nt litigantes, qui se non iuste con-
 natos conqueruntur. Dum tamen
 uit *Alfonsus de Arvedo* causæ
 majoris summæ quam decem
 Moraperinorum. Nam si mi-

nus x mille, vel minoris valoris finis non ad Cancellariam, sed ad Consistorium civitatis vel oppidi, ad quod consuetudine occurri solet, in eis recurrentum vel ad iudices majores locis de *Sennorio*, qui vocantur *Alcaldes mayores*, & in Realengiiis ad *Alcaldes de las Alcaldas*, ubi causæ summæ hujus finiuntur. Sunt in hoc Consistorio regali (inquit porro *Marinaus*) satellites, quos Hispani *Alguaziles* vocant ordinarii duodecim stipendiarii, & alii sine stipendio.

Porro jus appellationum in hunc modum se habet: causæ omnes ventilantur coram iudicibus ordinariis, & in singulis civitatibus & oppidis sunt constituti; à quibus dein ad conventum iuridicos majores provocatur, nam non cognoscunt in prima instatia, nisi de causis orphanotum, viduarum, & miserabilium personarum; si autem conventus iuridicus post causam contentantam, iudicium ordinariorum iudicium cum ratum habeat; altera appellatio ad eundem conventum conceditur, si causa denuo ab altero ejusdē conventus auditore cognoscitur, & iudicatur, quod si & hic cum superiori iudicio congruat, nulla appellatio conceditur, nisi causa valorem quatuor mill. duorum

tor

um superet; tunc autem supplicatio
acceditur ad Regem, qui causæ cog-
nitionem alicui è Consiliariis regalibus
ebat committere; nunc autem, ut
ra diximus, auditores quatuor huic
gotio destinati sunt; appellans autem
gitur deponere, mille quadringentas
blas (ut loquitur *Azevedo*) vulgo
ablons, quarum singulæ valent qua-
ordecim regales; & si appellans hic
oque causa cadat, summa illa deposti-
mulatur, cujus tertia pars cedit
neræ regiæ, altera tertia iudicibus à
orum sententia fuit provocatum;
ima denique parti adversæ.

Est & aliud genus Iudicum in Hispa-
a, qui extra ordinem & per commissio-
m ut vocant, in varias partes mit-
ntur, qui quomodo superioribus
nis se gesserint, & quomodo à Phi-
po IV. revocata fuerit eorum ju-
dictio, è diplomate ejusdem Regis
e decreto, quod anno 1623. mense
bruario promulgavit, operæ pre-
um erit intelligere, id capitulo ter-
o ita se habet. Quoniam plurima in-
moda non modo in Iustitiæ ad-
inistratione in hoc Regno proveni-
ant, sed & quies subditorum nostro-
um, & facultatum securitas multum
it labefactata, per missionem Iudi-

cum & Executorum commissionum quippe qui cum munere suo defungi debuissent cōscientia integra, & ad servitium Dei, & nostrum honorem ac Reipub. utilitatem, in tantum potestate sua abusi fuerunt, ut illā in proprium commodum converterent, & miseram plebem indignis modis vexarent atque opprimerent; quæ longius à cūriis superioribus constituta, de injuriis horum Iudicum querelas suas institueri non sine ingēti sumtu potest, ex quo fit ut horum Iudicum scelera impunita maneant. Vt huic malo obviam eatur, causam ipsam radicitus evellendam duximus; mandamus itaque, ne in posterum ullum Consilium, Tribunal, Cancellaria, conventus Iuridicus, communitas, Vniversitates, aut ullus particularis, cujuscunque tandem conditionis sit, & quacunque tandem de causa, quoquam in toto regno nostro mittat, Iudicem commissionis, aut Executorem, aut ullam aliam personam cum Iurisdictione, commissione, instructione, ullo modo; qui contra fecerint, rigide punientur, & non modo muneris sui in perpetuum jacturam facient, sed duplum restituere cogētur illius, quod hoc nomine acquisiverint. Sed omnes causas, in quibus necesse fuit hactenus perso-

personas aliquas particulares cōmitti,
 ordinaria tribunalia remitti volu-
 us, & in locis ad quæ pertinent expe-
 ri. Et si causa aliqua incidat, quæ ex-
 ceptionem aliquam flagitet, eam ad
 proximum tribunal regium referri vo-
 mus, & de exceptionis merito, à so-
 nostris consiliariis cognosci.

In eodem decreto etiam mentio fit
 dicum, quos vocant Conservatores,
 qui cognoscebant de titulis & præ-
 sentiis publicorum munerum, quo-
 rum jus ad plures spectat; hos quoque
 ex ibidem penitus abrogat, & mune-
 illius functione ipsis interdicat.

Usitatissimum denique est iudicium
 Hispania, quod vulgo *Pesquisam* vo-
 cat, & iudices illius sive commissa-
 ris, *Pesquisidores*, visitatores recte pos-
 sunt appellari; Alfonso de Azevedo vo-
 Syndicos, & illorum iudicium Syn-
 dicationem; ut autem, quale sit, melius
 intelligatur, hic ipsius Azevedo verbis
 iura adjungam.

Syndicatio sive Syndicatus (inquit)
 experimentum totius justitiæ, & de
 ceteris singulorum sermo; vocatur
 etiam Ratiocinatio, quia rationem
 administrationis cognoscit: Syn-
 dus in hoc proposito dicitur, qui iudi-
 & cognoscit de causis officialium,

& quasi causas singulorum dicens.

In nostro regno debent omnes Syndicari coram Iudicibus missis per Regem ad hunc effectum, & non coram aliis; nam alius quam Rex mittere non potest pro residētiis capiendis; aut domini in territorio suo, cum Regis locū obtineant, & illius Vicarii dicantur.

Syndicatores autem jurisdictionem habent, quia officiales Syndicatos condemnant vel absolvunt.

Iudices omnes debent Syndicari lapsis duobus annis à susceptione officii, vel ante, si Regi visum fuerit; non debet tamen etiam petente populo ultra biennium Syndicatio protrahi, neque officium. Omnis gerens officium aliquod, Syndicandus est, & de eo rationem debet reddere; & tempore Syndicatus durante debet esse suspensus ab officio: etiam de negotiis & causis, de quibus Iudices & Correctores populorum tanquam regii commissarii cognoscunt, rationem reddere tenentur; etiam officiales praelatorum, qui jurisdictionem aliquam temporalem habent, & eandem per officiales laicos exercent.

Nullus Iudex Commissarius missus contra Iudicem vel Correctorem populi alicujus, potest ad officium illud illius populi promoveri, etsi per populum ipsum

osum petatur, nisi prius anno uno elapso. Qui autem in munere suo per Syndicatum (*Perquisitam* vulgo) innocentes fuerint reperti, absolvuntur, & eodem vel majori etiam munere digni pronuntiantur; qui vero perperam sese effisse deprehenduntur, puniuntur, neque ad aliud officium promovetur.

Iudices Syndicatores mittere debent unum vel duos tabelliones per Provinciam & jurisdictionem, qui præconizare faciant Syndicatum assumendum officialibus præteritis, ut si quæ elæ aliquæ contra tales officiales aduerint, proponantur, quarum informationem ipsi tabelliones faciant & informant, si quæ alia officiales in officio suo male gesserint. In præconio illo triginta dierum terminus assignatur, quo elapso nullus amplius audiatur.

Informatio autem accipitur non à malevolis aut inimicis aut suspectis rebus, sed ab illis qui omni exceptione majores sint; & ideo inquisitus vel incarceratus per Iudicem durante officio, non est legitimus testis contra illū, nisi liqueat incarcerationem in hunc finem procuratam, ne de iudice queri, aut contra ipsum testari posset.

Informatio, aut publica est, aut secreta.

secreta. Iudex autem Syndicator debet omnibus modis inquirere veritatem culpæ generalis adversus iudicem Syndicatum ex secreta informatione resultantis ; & in probatis condemnare illum non solum in pœnis legalibus, sed & in partis læsæ satisfactionem , & in arbitraria pœna imponenda ; & si dubius extiterit, remittere ejus impositionem Regio Consilio. In quacunque itidem condemnatione semper reservat arbitrium dicti Consilii , ut ipsum Consilium Regale minorare vel augere pœnam possit.

Tenetur Syndicator statim incipere secretam informationem Syndicatus, secundum quod sibi in provisione regia committitur & mandatur. Quæ quidem informatione capta , culpæ ex ea resultantes , ipsi Iudici Syndicato notificandæ sunt, ut ab iis se exonerare valeat , & veritate inquisita sententia per Syndicatorem super illis culpis ferenda est. Cum autem talium capitulorum non videatur copia præbenda ipsi Officiali, contra quem præsentantur , nisi verificatione eorum prius facta : Iudices tamen Syndicatores, cum ut plurimum Syndicatis faveant (ipsi enim quoque suo tempore Syndicandi sunt) semper præsentatis capitulis

(Car-

Cargos Hispani vocant) antequam super iis informationē faciant, præbent eorum copiam Officiali illi, quem tantant. Iudex autem talis etiam Officialis suos & familiares ad se exonerantam potest producere, dummodo non merint de eadem culpa accusati.

Officialis condemnatus potest à sententia provocare; sed talis provocatio interim non impedit sententiæ executionem.

Iudices itidem Syndicatores jubentur inquirere, num ex negotiationibus lectorū Civitatis aut oppidi alicujus, mercaturam exercentium, inconvenientia ulla resultent, ut Regium Consilium de illis certioretur. Hanc tamen inquisitionem (inquit) usque hodie non audiavi factam, cum damna quæ ex illis resultant, ad oculum pateant. debent etiam Syndicare Thesaurarios gabellarū & depositarios generales populorum; nam hi vel maxime solent partes vexare, in solutione credituum & rerum eis debitarum; tum in dilatione, quam in Xeniorum munerum petitione, & solvendo in vilissima pecunia.

Hactenus ex Alfonso de Azavedo.

Regi

*Regimen Politicum & Civile
Arragonia.*

SVpra obiter significavi, Arragonum regnum longe diverso jure jam olim usum, quam cætera Hispaniæ regna, id jam paulo copiosius ex Hieronymo Blanca explicabo.

Leges quas Regi ante inaugurationem suam jurejurando primum confirmandas dixerunt.

In pace & justitia regnum regito, nobisque foros meliores irrogato.

E Mauris vindicabunda dividuntor, inter Ricos homines non modo, sed etiam inter milites ac Infantiones; peregrinus autem homo nihil inde capito.

Iura dicere Regi nefas esto, nisi adhibito subditorum consilio.

Bellum aggredi, pacem inire, inducias agere, remve aliam magni momenti pertractare caveto Rex, præterquam Seniorum annuente consensu.

Ne quid autem damni, detrimentive, Leges aut libertates nostræ patiantur, Iudex quidam Medius adesto, ad quem à Rege provocare, aliquem læserit, injuriasque arcere,

qua

nas forte Reipub. intulerit, jus fas-
ne esto.

Porro medius hic Magistratus, pri-
um Iustitia major, deinde Iustitia
rragonum appellatus est: Cujus hoc
munus erat, inter principem & sub-
tos suos judicare. Cumque jam
imia hujus Magistratus autoritas
deretur anno c l o c c c c l x v i i .
Comitiis Cæsaraugustæ est consti-
atum; ut quotannis semel Magi-
stratus hic, censorio Septendecim vi-
orum judicio ex quatuor Regni or-
inibus conflato, subjaceret. Inqui-
tionem vocant hunc actum: vulgo
Enquesta.

Præterea hujus Magistratus munus
est, attentum animum ad legum con-
servationem tenere; quod si aliqua
de legibus ipsis dubitatio accadat, illius
partes sunt, mentem legis explicare, cui
explicationi omnes tenentur acquie-
scere. Leges autem Arragoniæ appel-
antur *Fori*; unde Iuris-Consulti Hisp.
*Fororum dubia potest decidere & decla-
rare Iustitia Arragonum, & ejus decla-
rationi est standum, &c. Quinimo Re-
ges Arragonum dubitantes aliquid an
possint facere de Foro, consueverunt con-
sultare Iustitiam Arragonum.*

Ad eundem pertinet declarare, an
literæ

literæ Domini Regis, vel Primogeniti illius directæ Officialibus, sint contra libertates Regni vel non: & an iis sit obediendum vel non; & utrum virtute illarum debeat procedi vel super sederi. In factis domini Regis est Iudex peculiaris, neque alius quisquam se potest intromittere; habet enim jurisdictionem in ipsum Regem. Idem & officiales omnes iudicat & vel capitalem pœnam delinquentibus infligit; exemplorum quoque Iudex est, ne impunitas illa delinquendi illecebra sit. In ejus verba certa & usitata Reges, primogeniti, & qui pro Rege munere funguntur, jurare tenentur. Est quoque Iudex competens inter Fiscum & privatum: item eorum quæ contra leges facta videntur; quæque ad majores curias deferuntur. Quia autem hic Magistratus libertatis & privilegiorum populi veluti custos est; operæ pretium est eas hic ex eodem Blanca recensere. Sunt autem ejusmodi.

1. Ne quis torqueri possit, nisi cui adulterini nummi crimen inferatur.

2. Ne vectigalia nova à Regibus imponi possint, nisi det otius Regni consensu.

3. Ne quis cogatur extra Regnum vadimonium promittere.

4. Ne

Ne quis deducatur ad populos
nos comprehensus. Quod si fiat;
is est pœna constituta.

Ne inviti cogamur, ut domus no-
pateant hospiribus.

Ne moveri possit nummus, nisi
us publica lege rogatum sit.

Ne Castellum intra Regnum con-
tum alienigenæ committatur.

Ne cuivis Iudici occulte contra
em agere liceat criminosæ, & ut
untur, Ne contra aliquem Pro-
s fiat de Camera.

Ne quis possit in privatis custo-
diervari: sed simul ac primum ca-
quisque sit, ut in publicum carce-
duci debeat.

. Ne Iustitiæ Arragonum potestas
gibus possit impediri.

enique. Ne cuivis unquam fas sit,
violare libertates aut leges; quini-
ut per leges liceat, impune ipsas le-
c libertates defendere, absque eo,
d propterea turpis aliqua, ut passim
tur, resistentiæ nota nomini no-
inuratur.

erum, quia Regii ministri in ira-
diam procliviores plerumque esse
nt; ut aliqua mora & tarditate eo-
ira frangeretur, imperiumq; mo-
ri liceret, duo quædam fortissima

sunt Arragonum legum omnium & bertatum, quasi defensionis, præsi-
 Quorum alterum Iuris firmam; al-
 rum Manifestationem vocant. Iuris
 ma est, cum de stando & parendo
 coram ipso Iustitia Arragonum fir-
 & graviter asseveratur, & illius inter-
 eto interposito, fortunæ singulor-
 ab injuria judicum defenduntur.
 ris autem firmarum plures sunt spec-
 quædam enim sunt quæ vocantur co-
 munes, vulgo Bolanderæ; aliæ casua-
 earumdem aliæ privilegiatæ; aliæ n-
 privilegiatæ.

Rursus aliæ contra Iudices Ecclesi-
 sticos, aliæ contra Seculares.

Manifestationis simillima vis e-
 quanquam non tam ad res, quam
 tuendas personas instituta. Ipsius a-
 tem manifestationis potestas tam si-
 lida ac repentina est, ut homini ja-
 collum in laqueum inserenti subve-
 niat. Illius enim præsidio, damnatu-
 dum per leges licet, quasi experimen-
 juris gratia, de manibus Iudicum co-
 festim extorquetur, & in carcere
 ducitur ad id ædificatum, ibidemque
 asservatur tamdiu, quam diu jure n-
 an injuria, quid in ea causa factu-
 fuerit, judicetur. Propterea Carce-
 hic vulgo, *la Carcel de los manifesta-*

nuncupatur. A cuius ingressu
ni Iudices omnino prohiben-
t eorum præcipiti iracundiæ ma-
subtrahatur. Quod si aliquid con-
c per leges liceat, factum est, pro
habetur & infecto. Si vero ni-
ecretum fuit contra jus, Mani-
ionis tollitur interdictum, Re-
mque Iudicum retardata illa ex-
ur potestas, ut nocentium sup-
o scelera & fraudes constringan-

magistratus autem hic à Rege man-
r quidem, idque ad vitam; ita ta-
ut Rex solus non possit ipsum de-
illo privare; imo ne ipse quidem
sponte se abdicare. Neque potest
riminibus illius à Rege solo cog-
i, sed à Rege & Curia ut loquun-
conjunctim.

astitia autem Arragonum per R.
creatus in principio dicti sui offi-
& muneris jurat in posse, & ma-
us Serenissim. D. Regis de bene &
liter se habendo, & de facien-
ea, ad quæ tenetur & obligatus
tit.

Quia autem hic Magistratus non
est mandari, nisi militiæ autho-
mento honestatis, (nobilibus e-
a ut vocant non potest mandari,

quia lege regni immunes sunt à
vioribus pœnis, quas si forte mere-
tur, Magistratum hunc subire opo-
ret) ii qui fere illiterati sunt: usu
obtinuit ipsi Locumtenentes dari
ipsis Regibus; de quibus anno 15
decretum (nam antiquiora brevita-
causa prætereo) ut quinque jurispe-
essent.

Hi non solum in muneris ingressi
sed & singulis mensibus jusjurandu
præstant, nihil se contra leges aut
bertates facturos.

Habet insuper hic Magistratus
Notarios, qui aliis minoribus scrib
præsumt. Vtrisque & Locumtenen-
bus & Notariis hoc privilegium co-
cessum, ut nemo eorum, ne de re m-
nima quidem pecuniaria, coram al-
conveniri possit, quam ipsa Iustitia A-
ragonum.

De Comitiiis Arragonum.

IN Comitiiis Arragonū nisi ad unum
omnes assenserint, omnes censentur
dissentire: Comititia autem à quoquam
alio, præterquam ab ipsis Regibus ha-
beri non possunt. Ab iis vero indie-
tribus potissimum de causis consue-
verunt; 1. Suppetiarum ferendarum
exigen-

indique (ut vulgo loquuntur) *Ser-*
causa; dum eos magna aliqua pre-
 necessitas, regiumque ærarium
 rum sumptibus est exhaustum.
 nova cuiusque Regis successione:
 pro temporum varietate leges
 ur. Reipubl. consentaneæ: nam
 Arragones publica lex neque ro-
 neque abrogari, nisi de Regis ac
 ni simul consensu potest. Comi-
 hæc dudum quotannis semel Cæ-
 ugustæ celebrata; mox de bien-
 in biennium, quocunque loco
 modum videretur: sed & hoc
 ea mutatum, & inter comitiales
 lam magistratus deputati, qui Or-
 um faciem præ se ferrent, haberent.
 publicorum quorundam officio-
 n, præcipue vero publicæ pecuniæ,
 e è vectigalibus cogitur, rationem,
 liberum ea in re recuperatorium
 licium. Il primum quatuor & fere
 ennales fuerunt; Dein octo-viri
 ut facti, è singulis Regni ordinibus
 ai, qui Deputati Regni appellantur:
 orum fidei totius Regni procura-
 est commissa, statutumque ut ipsi
 t Iustitiæ Arragonum custodes &
 opugnatores. Porro Comitia hæc
 bus tantum Ordinibus constabant,
 obilium, equestrium & civicorum

sive municipalium; anno den-
clo ccc quartus Ecclesiasticus acc-
Hos quatuor ordines vulgo *Los*
tro Bracos del Reyno vocant. Evo-
tur per literas, quas appellant *Ca-*
de Llamiamiento. Non possunt
tem ultra quadraginta dies diffe-
Constituta die Reges advocata c-
cione, orationem aliquam hab-
solent, & in ea Consiliorum
rum rationem fufius explicare.
propositio Curiarum appellatur. H-
autem respondetur à Comitialibus,
Antistitem aliquem. Deinceps à Iu-
tia Arragonum Comitiale iudici-
exercetur, & à Regio procuratore a-
sentes accusantur. & post tertiam a-
cusationem multa absentibus irr-
gatur. Deinceps quamdiu Regibus
Regno placet, ex die in diem comit-
producuntur. In sedendo autem h-
ordo observatur; ut Rex in sublin-
folio emineat; ad dextram illius, f-
primogenitus illius; ad sinistram Iu-
sticia Arragonum: cæteris ordinibus
& eorum singulis sua loca sunt des-
gnata. Omnibus autem consentienti-
bus de omnibus rebus propositis, cer-
to die postremus Comitiorum actu-
celebratur, qui *el dia de la celebracion*
del Solis appellatur; quo die Rex, de
rebus

in Comitibus peractis, novas leges
x communi & publica auctori-
perfert: & de eorum stabilitate
in suam Omnipot. Deo in Iusti-
Arragonum certa verba, interpo-
jurejurando devincit: & mox lu-
t, alique regii ministri ac cuncti
nes in Regis manibus simili re-
ne obligantur.

Atterum olim in iisdem Comitibus,
Iustitiam, illiusque Locumtenentes,
erosque ministros iudicium sole-
exerceri. Nunc vero per leges no-
a iudicium inductum est, quo lu-
a illiusque ministri quotannis se-
Septendecim-virorum censuram
untur subire.

*Inquisitoribus Iustitiæ Arra-
gonum, censorioq; Septendecim-
virorum Iudicio.*

Nunc cō cōc xc quatuor-virale
quoddam & intercomitiale mu-
s designatum fuit ex quatuor Re-
i ordinibus, qui hinc Inquisitores
ficii Iustitiæ Arragonum dicti fue-
nt: qui in Comitibus publicis judi-
am de Iustitia Arragonum exerce-
ant. Anno demum cōc cccc LXVII.

in Comitibus Caesaraugustanis, antiquissima lege, quae *Forum Inquisitionis* sive *Iustitiae Arragonum* inscriptum fuit, ut censorium hoc Magistratu iudicium mutuis exerceretur & Inquisitorum & XVII-virorum officiis. Quae ita ipsis dispartita sunt, ut Inquisitores muniant iudicandam; XVII-viri autem sententiam pronuntiant. Iam vero Inquisitores non publico delectu, ut olim dumtaxat comitiales erant, sed deputatorum more, sortito quotannis capiuntur. At septemdecimviri sortito quidem non tantum annis singulis, sed eorum opera Respub. indiget. Legem sancitum est, ut Inquisitores prioribus decem mensibus Aprilis diebus cujlibet anni, Caesaraugustae in publica deputatione, ut vocant, domesticis, amplissimo Comitiorum loco, potestatem sui faciant, ut ab omnibus possint adiri; antiquo autem more comparatum est, ut prima eundem mensis die, Inquisitorum iussu publici praeco nes maxima voce citent quoscunque, qui se iniuste esse a Magistratu laesos arbitrentur, ut apud Inquisitores edant & exponant, ac suam quisque iniuriam persequatur; denuntiantes, Inquisitores ipsos singulis diebus

us definito eo loco, ad omnia, de quibus quisque audiri velit, paratos fore. Quod si nemo adsit, qui intra illos x. dies de Magistratus injuria conquerratur, eundem accusandi; tunc omnis dictus est interclusus, nec xvii. viri adducuntur eo anno. Si quisquam autem, licet tenuissimus homo, intra dictos dies conquerratur, à Magistratu contra se aliquid inique aut injuriose fuisse decretum, vel non decretum, quod juxta leges decerni debuisset, tunc Inquisitorum potestas in decimum anni sequentis diem prorogatur. Omnes enim hi qui interponuntur dies, et actori ad agendum & reo ad defendendum, definitis intervallis sunt constituti. Id ipsum autem de Magistratu conqueri, vocant *denuntiare*: petitorisque libellum, *denuntiationem*. Simulac autem querela instituta fuerit, & legitimis fidejussoribus datis roborata, nulla rursus consilii mutatio superest; nam si denunciator postea jus suum omitat, nihilominus accusati nomen ad xvii. virorum iudicium est deferendum. Tunc enim Procurator Regni publicus accusator, à legibus est constitutus, neque actoris personam ante iudicii exitum potest deponere. Accusatus autem non tam de facto, quam de jure ipso facti de-

fensione arripit. Hic autem jam xvii-
 viri Iudices sunt, Inquisitores nullam
 habent suffragii ferendi potestatem; nisi
 forte in alicuius xvii-viri aut mortui
 aut suspecti locum sorrogentur. Habent
 tamen Inquisitores de aliquibus regi-
 jurisdictionis ministris judicandi pote-
 statem; quos vulgo *Sobreiunteros*, *Lu-*
gartenientes de Sobreiunteros, *Porte-*
ros, *Vergueros*, *Alcaziles del Rey*, &c.
 Porro xvii-viri illi vigesima Maii die
 quatuor Regni ordinibus sortito ca-
 piuntur, & parem habent potestatem
 quam Rex cum Comitibus: eosdem au-
 tem educendi Deputatis Regni munus
 est commissum. Sortito educti, ad de-
 cinum Iunii, à Deputatis Cæsaraugu-
 stam vocantur, nec abesse ipsis lice-
 sine maxima causa vel culpa; ubi con-
 venerint, fidem suam sancte Deputa-
 tis obstringunt, se de singulis causis
 incorruptum, liberum & occultum
 suffragium laturos: mox iudicii locum
 ascendunt; ubi à Notario Inquisito-
 rum omnia ad eos deferuntur, quæ ab
 Inquisitoribus fuerint scriptis confi-
 gnata. Septendecim autem ita consti-
 tutis, cessat Inquisitorum munus: ipsi
 autem per leges non possunt esse Legi-
 slæ aut Iurisperiti: licet tamen ipsis
 duos adhibere jurisperitos, quos vo-
 cana

nt *Assessores*. Non licet hisce xvii-
ris quadraginta dierum spatium ex-
dere: Secreta ferunt suffragia albis,
grisque calculis, quorum hi condem-
nationem, illi absolutionem notant:
penis à xvii-viris constitutis, nullus
revocationi locus est. Decretum est
item, ut unicuique noxæ pœna par-
t, ut in suo vitio quisque plectatur,
s nempe, capite: avaritia, multâ;
honoris cupiditas, ignominiâ.

De ceteris Magistratibus.

o Ræterea in singulis civitatibus &
oppidis per ipsum Regem Iustitiæ
constituuntur, qui de causis habitan-
um in illis Civitatibus & oppidis,
que eorum terminis, cognoscant
judicent. In quibusdam autem lo-
is sunt Iudices; in quibusdam Alcal-
es.

In singulis item locis Officiales à
Rege constituuntur; quorum alii *Za-
almedina*, id est Vice-domini civi-
tatum, dicuntur; alii *Barulii*; alii *Me-
bni*; qui omnes & compulsionem
facere, & mandata Regis & sententias
iudicum executioni mandare, & pi-
nora capere tenentur, secundum juris
formam.

Supra

Suprajunctarii sunt super junctas constituti; quorum officium est junctas, cum opus fuerit, evocare; & si ea exercitum facere contigerit vel repentinum concursum, *appellitum* vulgare appellatum, ipsas junctas vel populum gubernare.

Nobilitas Arragonensis.

APUD Arragones olim qualitates & status hominum variis nominibus discernebantur; nam alii dicebantur Rici homines, qui inter optimates genere & nobilitate anteibant, principemque in Republica obtinebant auctoritatem & locum: qui & Barones fuerunt vocati: licet antiquitus etiam Duces & Marchiones & Comites hoc nomine censerentur. Eorum autem quondam tanta dignitas & potestas fuit, ut Regiæ pene par esset. Duplicesque olim fuere, de *natura* & de *mesnada*; quorum illi prosapiæ antiquitate præcellebant.

Rici homines de natura, quasi majorum gentium patricii apud Historicos celebrantur, Cornelii, Lunæ, Azagræ, Vrræ, Alagonii, Romei, Focii, Entenza, Lizanæ.

Rici homines de Mesnada, quasi mino-

inorum gentium patricii, hi 'com-
emorantur: Verguæ, Mazæ, Trama-
tiii, Atro Sillii, Antillionii, Ortizii,
orellæ, Ataresii, Tizonii, Caxalii,
nta Cruces, Pardi Castellezvelii, Hu-
te, Podii, Peralta Vidaurii. Peniæ
flessii, Arionessii, Najæ, Benaventii,
ervii, Stada, Galasanzii, Espeffii, Al-
læ, Artusellæ.

Alter ordo erat Mesnadiorum, lique
plices erant, Equites sive milites, &
fantiones; Equestres autem ordinis
eos jam vulgo *Cavalleros*; Infantio-
s vero *Hijos Dalgo* vocant.

Mesnaderiorum familiæ hæce celebra-
re ex antiquis monumentis:

Fontovæ, Pinæ, Alberii, Gudales,
omarii, Lirii, Vallimanæ, Gurreæ, Val-
tresii, Abariæ, Embunii, Azlorii, To-
e, Ruedæ, Virozii, Funessii, Lihorrii
patæ, Vriesii, Lanuzæ, Veix.

Quæ autem his à Regibus assigna-
ntur vestigalia, *Cavalleria de Mes-
da* vocabantur.

Ex hisce Reges in supremum ordi-
m Nobilium quandoque assumebant
o eorum meritis, unde ad distinctio-
m *Rici* homines *de Mesnada* di-
ntur.

*Portugallia Regimen Politicum
& Civile.*

Portugallia regimen quoq; regium est & absolutum non minus quam reliquæ Hispaniæ.

Regiam autē aulam comitantur alii quot tribunalia, quorum primum & principale appellatur *Tribunal Relatio- num*, & domus supplicationum vulgo *Caza de Supplicacon*: cujus Officiales reliquos omnes autoritate superant ii jam in civitate Olisiponensi fixas habent sedes. Constat autem hoc tribunal decem Iudicibus, quos vulgo vocant Desembargadores, duobus Corregidoribus in causis criminalibus, totidemque in civilibus; duobus Iudicibus, qui de causis Fiscalibus & vectigalibus coronam cognoscunt; quatuor Auditoribus, qui de sententiis criminalibus judicant; uno Procuratore Fisci, binis vectigalium, uno Iudice Cancellariæ, uno Promotore ut vocant Iusticiæ, & quindecim Desembargadoribus extraordinariis, uno Sollicitatore justitiæ, octo scribis appellationum, uno Distributore, uno Thesaurario depositorum in Curia, aliquot Præconibus, & quadraginta ut plurimum Procuratoribus literatis; de-

nique

que uno Præsidente, qui ex majoribus
 voceribus Regni assumitur, & vulgo
regedor da Iusticia appellatur. Porro
 esembargadores hi cognoscunt de o-
 nibus causis, quæ per appellationē ad
 ipsos devolvuntur à Tribunali Portuen-
 si, quæ superant valorem centum mill.
 rees in bonis mobilibus, & octingenta
 mil. in bonis fundi, præterea de causis,
 quæ ad ipsos deferuntur à Iudice no-
 strum accessionū tribunalis Portuen-
 si, quæ prædictum valorem excedunt;
 denique de cæteris quæ ab aliis tribu-
 nalibus ad ipsos deferuntur. Habet de-
 que hoc tribunal unum Cancellari-
 um, qui sigillum suum omnibus sen-
 tentiis appendet; & de erroribus Scri-
 pturum, eorumque stipendiis cognoscit.

Alterum tribunal appellatur *Caza*
Civel, id est, rerum civilium, quod
 jam diu in civitate Olisiponensi fuisse-
 rat, Philippus I. Portugalliæ R. ad oppidum
 Portuense transtulit: auctis stipendiis
 non modo hujus tribunalis judicum,
 sed & superioris, ut cum majore inte-
 gritate singulis justitiam ministrarent.
 Constat autem duplo pluribus officia-
 riis quam prius: judicant hi absolute
 de omnibus causis, quæ valorē centum
 mil. rees in rebus mobilibus, aut octin-
 genta mil. in rebus fundi non excedūt.

Est

Est & tertium Tribunal majoris, quod duo superiora, authoritatis, quod appellant *Desembargo de Paco*, id est palatii; quod constat uno Præside è præcipua nobilitate, quinque, Desembargadoribus, septem scribis, aliisque minoribus ministris: hoc Tribunal semper auxilium Regiam comitatur, & supremam obtinet jurisdictionem. Nam & appellationes concedit iis, quorum causæ jam à superioribus tribunalibus judicatæ fuerint, & causam in judicio à novem Desembargadoribus denuo cognoscendam committit. Itemque in omnium totius regni judicum actiones inquirat, & coram se earundem rationem jubet reddere, si quisquam se ab ipsis injuste gravatum aut oppressum in judicio conqueratur.

Idem & privilegia omnia quæ à Rege petuntur, promulgat, legitimos declarat, de adoptionibus & aliis donationibus facit fidem; famæ & honoribus restituit: iudicio ordinariorum electiones confirmat: eos qui causa ceciderunt, in possessione rerum aut conservat, aut si jam exciderunt post iudicium latum, in eandem restituit; vindicias dat secundum libertatem, & ætatis prærogativam concedit: homicidis & aliis condemnatis veniam postulat

te regia indulget ; de controver-
inter duo superiora tribunalia co-
cit : denique Rex communicat
tribunali omnes casus justitiæ
isdictionis, quæ incidere solent.

et & aliud Tribunal permagnæ di-
ctis, licet non tantæ quam præce-
, cuius iudices cognoscunt & ju-
nt de omnibus causis, quæ ad Co-
pertinent, sive Rex actor sit, sive
qui quid à Rege in iudicio petant.
Arterea est & Cancellarius major,
aulæ sive Palatii appellatur, qui
isdictionem habet in omnes cu-
ribas, & sigillum custodit, quod
libus omnium Tribunalium sen-
tis subnecti solet. Idem & privi-
, & donationes Regias sigillo mu-

a eadem aula quoque Tribunal est
istorum, ipsi vocant *da Fazenda*,
d constat tribus proceribus prin-
cipibus, qui *Veedores da fazenda*, id
ati opinor Quæstores ærarii appel-
ur, & totidē iudicibus, qui sex con-
tim sententias ferunt de omnibus
is, quæ ærarium Regis spectant; nam
atrimonii regii & reddituum atque
igalium rationem habent, tam
a regnum quam extra in ditioni-
quæ coronæ sunt acquisitæ ; &

K dant

dant operam, ut non modo Regi de
quæ ipsi debentur, satisfiat, sed ut i
quibus debet, satisfaciat. Tres aut
illi Veedores maximæ sunt dignat
nis, tum propter eminentiam earu
causarum quas tractant, tum quia f
Consilarii sunt regii, eique non mo
in ærarii rebus, sed & omnibus qu
regimen regni principale concernu
inserviunt.

Præter hæc Tribunalia est hîc co
silium quod vocant *status*, in quo su
personæ profapia & nobilitate em
nentes, sed numero indefinito pro
Regi placuerit, in quo principalia n
gotia pertractantur, quæ regime
concernunt, & bellum juxta atque p
cem. Adeosdem & præsentatio pert
net omnium Archiepiscopatum, Ep
scopatum, Abbatiarum & Comer
darum tam in ipso Regno, quam i
Provinciis Coronæ bello acquisitis.

Est & Tribunal Rationalium, qu
vulgo *Caça dos Contos* appellatur, cu
omnes & singuli, qui ubicunq; reditu
& bona regalia administrarunt, ratio
nem reddunt, siue eadem conduxe
rint, siue alio modo collegerint.

Hujus Tribunalis caput, appellatur
quæstor maximus vulgo *Contador ma
yor*, qui rationes inter inferiores ratio
nales

les distribuit, qui fere sunt duodecim; scribæ autem illis serviunt sedentes, & alii ministri inferiores. Hoc tribunal in sumptuoso ædificio celebratur, quod *Caſam dos Contos* vocant.

Iuxta hanc rationalium domum videtur alterum magnificum ædificium, quod vocant *Alſandegam*, id est, Horreum sive promptuarium publicum; vel certe Telonium. id constat partibus quatuordecim; quarum una dicitur *enſa do deſpacho de Madeira*, ubi Stigal sive portorium solvitur pro materie omni, quæ foris importatur, sunt orbes viminales, & aſſeres dorres, & similia, itemque de nucibus, glandibus, & avellanis, aliisque ejusmodi fructibus. Altera dicitur *mendo deſpacho dos portos ſecos*; & ita de cæteris.

Atque hæc quidem dicta sunt de regimine hujus Regni in universum. Nunc de regimine particulari civitatis Olisiponenſis, & aliorum oppidorum brevia dicamus.

Civitatis Olisiponenſis Regimen.

Civitas Olisiponenſis primò habet Senatum, nobilium gravium & doctorum hominum; inter quos sunt sex auctores literati, quos vocant Vereadores,

dores, & unus Præses è nobilissimis
Regni primoribus; unus scriba itidem
nobilis, & duo Procuratores civitatis
hi à Rege speciali diplomate consti-
tuuntur. Præterea quatuor Magistri
quos civitas eligit è domo viginti quatuor;
hi superioribus assident, & parere
habent in sententiis dicendis potestatem,
paucis causis exceptis. Insuper
unus Thesaurarius, & unus Syndicus
qui singuli suos habent actuarios.

Sex autem illorum Vereadorum jurisdictiones divisæ sunt in hunc modum.
Primus particulatim judicat de macello publico, & de rebus ad illum pertinentibus; Secundus de re frumentaria; Tertius de ripa fluminis & area publica; Quartus de purgatione oppidis; Quintus de possessionibus & rebus propriis; Sextus libellos supplices curat.
Totus autem senatus eligit judices civiles & criminales, ædiles, curatores orphanorum, diremtores bonorum & quam plurimos alios officiales. Item pretia vino constituunt Festo Saturnali, Martini, & oleo, & carnibus: Frumento autem nullum pretium ponitur.

Constituunt quatuor Zeladores ut vocant, quorum videre est, ne quid vendatur supra pretium constitutum, quorum

in singuli quotannis stipendium accipiunt è publico 150. ducatorum.

Idem duos, quos vocant *Rendeiros*, si una cum ædilibus fora rerum velium obambulant, & dant operam, quid venum exponatur à Senatu prohibutum, qui non raro fructus saniti noxios vendi vetat.

Præter hos sunt in civitate duodecim collegia opificum & mechanicorum, quæ cum suis banderis sive vexilprocessiones generales comitantur. ex singulis suis collegiis eligunt biros, qui constituunt conventum vigintiquatuor; & quotannis liberis suffragis quatuor eligunt è suo numero, qui auctoribus assident, uti supra diximus.

Eorum autem qui jam Magisterio functi fuerint, unus iudex est illius inventus, alter autem Secretarius: alii qui minora munia civitatis obeunt. In tribunali rerum civilium, sunt duo iudices, novem actuarii, unus distributor, octo inquisitores, qui una cum actuariis & iudicibus criminalibus & rationalium magistro munus suum obeunt.

Iudices autem hi absolute judicant in rebus, quæ valent tantum quatuor millia in rebus immobilibus, vel quinque

in mobilibus; quæ hanc summam superant per appellationem ad maiora tribunalia revocantur.

Sunt præter hos duo *Corregidores* in civilibus causis, cum sex *Actuarii* totidemque *Inquisitoribus*, binisque distributoribus; qui absolute iudicant de iis omnibus, quæ valent octo milia rees in fundo, aut decem in mobilibus quæ hanc summam excedunt, ut supra ad majus tribunal revocantur: eadem est ratio quatuor *Corregidorum* in criminalibus, quatuorque *actuariorum*, & unius *Inquisitoris*.

Sunt & quinque Iudices *Orphanorum*, cum scribis & duodecim *divisoribus*, qui hæreditatem inter pupillos partiuntur.

Est & domus quam vocant *dos Seguros*, in qua mercatores merces, quæ terra marive evectandas curant, certo pretio sibi assècurari redimunt.

Plures præterea sunt Iudices & tribunalia diversa, à quibus tamen omnibus ad regia tribunalia provocatur, certis quibusdam causis non magni pretii exceptis.

In reliquis locis & oppidis hujus regni Portugalliæ, hic ordo servatur. In omnibus civitatibus & oppidis, (exceptis iis quæ ad dominos particulares perti-

parti

inent,) est unus iudex Legum per-
 qui à Rege speciali Diplomate con-
 titur, & appellatur iudex extraneus,
 distinctionem iudicum ordinario-
 a, quorū singula oppida binos quot-
 is eligunt & oppidanis suis, qui à
 e per Desembargadores Palatii (ut
 ant) in munere suo confirmantur.
 ue hi una cum Iudice extraneo jus
 it de omnibus causis tam civilibus
 m criminalib⁹; sed nullam senten-
 n executioni mandare possunt, in
 sa ulla quæ superet valorē quatuor
 l. rees (id est mille ducatos) in rebus
 nobilibus, aut quinq; mill. in mobi-
 is: & in multis irrogandis non ex-
 unt mille rees, hætenus quippe ju-
 ant absolute sine appellationis aut
 ravii beneficio. Ordinarii autem
 ices in locis quæ supra ducentos in-
 as habent, jurisdictionem obtinent
 a appellandi potestatem, quando li-
 estimatio non excedit valorē mille
 s in bonis mobilibus, aut cccc in re-
 fundi; in reliquis quæ hanc summā
 edunt, sententiā executioni mādare
 nime possunt, nisi fuerit prius à Tri-
 alibus majorib⁹, quæ hodie in Olisi-
 nēsi & Portuensi civitatib⁹ celebra-
 confirmata: nam ad hæc duo tribu-
 ia omnes causæ tã civiles quam cri-

minales ex universis regni civitatibus
& oppidis referri possunt; nisi quæ
causæ quædā non ita magni momenti
ad Corregidorem viciniae revocantur.
Nam præter prædictos iudices, in singulis
regni provinciis & regionibus, iudex
constitutus est, quem *Corregidor de Comarca* vocant. Qui quotannis
in provinciam suam obire & visitare
tenetur, ut cognoscat de appellationibus à
sententiis, quæ latæ sunt à Iudicibus
extraneis & ordinariis: ab horum a
tem Corregidorum iudiciis appellata
ad Tribunal Relationum, ubi lites terminantur.

In singulis præterea provinciis Magistratus quidam, quem vocant *Proveedor*,
cujus est operam dare, ut testamentorum
tabulæ effectum sortiantur, & quæ tam
privatis, quam reipublicis, aut aliis locis
piis legata sunt, rite persolvantur.

Denique in singulis oppidis, quæ iudicem
extraneum & ordinarios habent, unus est
iudex orphanorum, cuius sententiis & iudiciis
cognoscitur. *Proveedor* iste, exceptis causis
majoris momenti, quæ per appellationem
ad Tribunal Relationum devolvuntur.

VI.

De

Regnis & Provinciis, quas Rex

I S P A N I A R V M

possidet in mari Mediterraneo.

BALEARES INSVLÆ.

REX Hispaniarum possidet in mari mediterraneo, primum Baleares insulas, quæ vulgo Majorica & Minorica appellantur.

Majoris Balearis (inquit *Mariana* p. xii. ad annum clo ccxxix) insulæ forma quadrata est; quatuorque anguli eandem cœli plagas spectant. Palumbariæ portus, cui Columbaria insula objecta est, ad occasum pertinet. Promontorium Salinarum ad Meridiem. Medio fere intervallo Majorica urbs insulæ caput interjacet. Petræ & S. Vincentii promontoria ad Orientem vergunt & Septentriones. A Petræ promontorio Polentia haud remota est, olim Romanorum Colonia, nunc modicum oppidum, sed portu insigni. Palumbariæ portus triginta mill. passuum ab urbe distans est; Sanctæ

K 5 Pontiz

Pontiae portus paulo ulterius est versus meridiem & occasum. Capta urbs Majorica à Iacobo Arragonum Rege anno 1309. Sedes Episcopi ac domicilium in hac urbe constitutum.

Major Balearis (inquit *Bernardinus Gomezius* lib. vi.) valde ferax est atque omni prope rerum copia referta, nec alia ubivis inventa est Insula, quæ tantæ brevi & angustio spatio contenta (certum M. pass. in longitudinem, in circuitum vero CCCCLXXX M. patet) tantam variam, tamq; excellentem fructuum atque animalium non ad usum modicum & alimentum, sed etiam ad delicias mortalium abundantiam, atque illis suppeditet. Nam præterquam quod tribus urbibus, tum oppidis ac pagis multis, & portibus undique frequens est; frumento etiam, sale, oleo, vino, caseoque, pecude & armentis, atque ferina carne, tantopere abundat, ut non solum incolis; verum exteris copiose sufficiat. Nam & Balearica vina auctore Plinio, Italis nota satis atque approbata fuere; & oleum, caseumque non modo proximis Valentiae, Catalauniaeque Regnis, sed Gallicae quoque atque Ligusticae orae, magno esse usui ac nutrimento, compertum est. Præterea cuniculorum, cervorum atque damorum

tanta est multitudo, tam certatio, ut hac una profecto possit biduanus carniū esus in Insula leri: præter porcinas, tum domerum, tum sylvestrium aprorum es, quarum tanta est copia, ut in ea sectæ & foras missæ apud exs redundant. Quibus addi potest mo deliciarum loco, perutilis, salus atque delitiosa myrthus, è cuius liquor omni thure Sabæo odoraelicitur, Insula per loca sylvestriam sponte atque in magnam copiam proferente.

universam insulam, cum ab Arragonis occuparetur, quindecim oppidis stitisse, refert *R. Iacobi* Historia, eorum nomina præter urbem majorem, tum Pontiam & Polentiam, quæ manorum Colonix fuerunt, barbarunt atque à Saracenis imposita.

Majonica urbs (inquit idem *Gomesius* VII.) in medio fere insulæ posita mari sese inter caput Figueranum Capendoracarum, quæ xv. milliariis inter se distant, totidem ad urbemque insinuante. Qui sinus alioqui magnus, portus efficitur celeberrimus; tantumque non à Libonotho tuto tutus: sed quo interior, eo fit tutior, ob constructam atque manu-

manufactam molem, quæ in mari
 urbe prominet, eique è regione respici-
 det promontorium Portopini; indi-
 ctum quod ab altera promontorii par-
 te versus occasum, Maris sinus exigit
 sese terræ ingerat, ac parvum portum
 efficiat, Portopineum nuncupatum.
 ergo promontorium cum manufacta
 mole, tranquillum atque ab omni
 prorsus vento tutum urbis portum
 reddit. Vrbs partim in excelso colle,
 partim in planicie explicata est, &
 acclivitatem conjuncta. Tamen si
 colle, qui mari ac portui imminet
 præruptus est, expugnationis tempore
 arx sola sita erat, postea vero, tem-
 plum maximum & Episcopalis domus
 cum speculatorio deambulacro, una
 prospectus maris amœnus, ac per
 jucundus, jussu Regis exædificata
 fuisse.

Adhæc fluvius non longè à fontibus
 derivatus, qui sese illico in mare
 præcipitat, mediam interluit, magnam
 que illi est usui, non modo ad ejus sa-
 lubrem purgationem & hortorum
 quibus maxime decoratur ipsa, irriga-
 tionem: verum ad navium etiam aqua-
 tionem & portus commoditatem.
 Denique urbis ambitus, qui muro sa-
 tis amplo munitur ac collem cum ipsa
 planicie

icie comprehendit, tam latus
ut præter hortos, domiciliorum
millia contineat, quæ cum aliis
ibus, tum magnificentissime ex-
ta sunt; tum urbem quæ decem
pater portis, omnium Europæ
herrimam & conspiciendam effi-
t.

Minor Balearis; vulgo Minorica,
atalior est quam Majorica, distat
ab illa quinque aut sex leucis;
n habet urbem quæ hodie ab in-
nomine Minorica appellatur, &
es pagos. duos itidem portus, quo-
alter Maon, alter Formelle dici-
Insula in ambitu cl. mill. pass.
plectitur, altis montibus & ne-
osis undique cincta; mediterraneæ
es ubertate foli & pascuorum bo-
te Majoricæ minime concedunt;
os autem alit præstantissimos, &
maximopere commendantur.

PITIVSÆ *Insula.*

cundo possidet Rex in hoc mari
itiusas Insulas, quæ duæ item sunt;
or dicitur Yvica hodie, olim Ebu-
circiter c mill. pass. ambitu com-
tens & decem aut undecim leu-
a continente disparata; hæc in-
oppidum habet ejusdem cum
Insula

Insula nominis , ager illius ferax frumenti & fructuum omnis generis ferax. Hodie copia salis commendatur quem hinc in Italiam & alias Europae partes evectare solent.

Minor dicitur veteribus Ophiurum aut Colubraria , hodie vulgo Formica tere, à priori ad Austrum sita & paulo longius à continente disjuncta , circumter Lxx. mill. passuum ambiens ; paucis deserta ob multitudinem serpentum quibus abundare fertur ; cum vix nullum venenatum animal toleret ac ne noxium quidem ullum , praeter cuniculos , qui segetes interdum vastant & sata subruunt.

SARDINIA.

Tertio possidet Rex in hoc mare Sardiniam insulam ; eam ab oriente Solis Tyrrhenum, à meridie Africae ab occasu Sardoum mare ambit, Septentrione fretum quod illam à Corsica separat. Summa ejus longitudo inter Arctum & Meridiem, à promontorio quod vulgo *Capo de la Testa* appellatur, ad promontorium Tavolara millium est circiter CLXX. maxima latitudo inter occasum & ortum, à promontorio *de la Caccia* ad promontorium

in quod vulgo *Capo de Comino* mil-
 lia xc. universæ circuitus mensura
 promontoria & sinuum fauces
 millia confecerit lxx. magnitu-
 de Siciliam fere æquat. Abundat
 in insula frugibus tritico, vino, pe-
 c, armentis & cunctis ad vitam hu-
 manam necessariis; Equi nostratibus
 vires, robusti tamen atque agiles;
 rum tanta hic copia ut non pauci
 sylvis sine certis dominis vagentur;
 bestes & indomiti. Abundat etiam
 o apris, cervis, damis aliisque feris,
 de venatio hic imprimis dives &
 fortuna. Nec argenti metalla hic de-
 rantur. Nullos habet lupos aut ul-
 animal venenosum. Verum quod
 locis serpens est (inquit Solinus)
 Solifuga Sardis agris, animal per-
 guum similique araneo forma; in
 callis argenteis plurima est; occul-
 reptat & per imprudentiam super-
 entibus pestem facit. Aër inclemens
 aletudine incolarum infamis; de
 ala ita Claudianus;

*Dives ager frugum: quæ pars vici-
 nior Afris*

*plana solo, ratibus clemens: quæ re-
 spicit Arcton*

*immitis, scopulosa, procax, subitig,
 sonora*

Flucti-

*Fluctibus: Insanos infumat navibus
montes:*

*Hinc hominum pecudumque lues
hinc pestifer aër*

*Sævit, & exclusis regnant Aquil
nibus Austri.*

Sardi autem corpore sunt robusto & laborum patientes: pecuariam ut plurimum exercent, vili cibo potuque contenti; paucissimi humanioribus disciplinis & scientiis imbuti sunt: sed ut plurimum sunt indocti, atque adeo inurbani; Advenas tamen amare & sat humaniter accipere feruntur; credo quod raro admodum ad illos comen-

Urbes pro amplitudine habet paucas, præcipua harum Caralis hodie *Carthagini* Italici, in extrema parte Insulae sita quæ Africum spectat, ad ingentis sinus, quem mare inter duo promontoria se ingerens facit, pene intimum gremium: in quatuor divisa partes quarum media quæ fortissimo septa est muro proprie vocatur Calaris; pars a ortum vergens, vulgo *Villa nova* dicitur; quæ vero meridiem respicit & mare mediterraneum, *la Glicia* vocatur, seu *la Marina*; & quæ ad occidentem vergit *Stampax*; suntque hæ tres partes potius suburbia & appendices civitatis. In hac Prorex fere semper

noratur, una cum Baronibus, Co-

bus & civibus opulenti.
Secundo loco habet Oristagnum, ci-
ta ea est Metropolitana, sita in loco
o & parum distans à mari. Aër hic
ubris ob paludes & stagna, & pro-
ea incolis est infrequens. fuit olim
illa Arborea appellata, nunc au-
Marchionatus Oristagni dicitur.

Tertio Saffaris civitas, in parte illa
æ quæ Corum aspicit, minus mu-
; sed ager illius amarus, & pul-
rimis fontibus irriguus, multis bo-
ne frugibus abundans.

Quarto *Alger* nova civitas, exigua,
nlo tamen frequens & munitissi-
ædificiisque perpulchris ornata;
s incolæ fere omnes Tarraconen-
unt. Sita est ad sinum satis amplum
ultarum navium capacem, quem
quis Caracodem portum appella-
fuisse indicat Cluverius: ad occi-
alem insulæ plagam.

Quinto Bosa vel Boslâ urbs, juxta
n fluvius Thyrsus decurrit, qui
nium hujus Insulæ amnium maxi-
censetur: paulum autem à littore
editerranea recedit.

Sexto Chia urbs ad meridionale In-
latus, ubi olim portum Herculis
e colligit Cluverius.

L

Sunt

Sunt & alia loca ignobiliora hic referre superfedeo, omnia autem quæ hætenus retulimus, aut ad nos sita sunt aut non longe ab eo; nullum hodie in mediterraneis urbem antequam tantam invenio.

Regimen politicum hujus insulae potissimum penes Proregem, qui Hispanus est: habetque à Rege sibi junctum assessorem juris utriusque Doctorem, quem ibi appellant Regentem; aliosque Senatores, cum qui omnia disponit vice Regis; Tribunal illius more Hispanico Audientia Regalis appellatur.

Tres sunt in hac Insula Archiepiscopus

Calaritanus, cum quo unitus est Episcopus Scopat^{us} Suellifensis; ejus Suffraganei sunt

Episcopus Sulcitanus in villa residentis quæ vulgo dicitur *Solci*.

Læsis, vulgò *Lessa*.

Turritanus A. in urbe Saffaritanæ residentis, vulgò *Sassari* cujus Suffraganei sunt.

Episcopus Algarensis, vulgò *Alge*

Episcopus Bosenis, vulgò *Bossa*.

Episc. Emporienis, vulgò *Empuri*

Episcopus Phausaniensis, vulgò *Fa*
sinensis, in castro Arragonensi residentis
vulgò *Terra nova*.

Arborensis A. vulgò Arboræ, nullos
et Suffraganeos, inquit *Mirans*.
Denique hæc insula post Imperii
Romani declinationem à Saracenis
occupata; quibus deinde à Genua-
s & Pisanis fuit erepta; & à Papa
que Regibus Arragonum in feu-
di concessa, atque ita in Hispani-
am statem devenit.

SICILIA.

Varro possidet Rex Hispaniæ in
hoc mari nobilissimam Insulam
Siciliæ; quæ formæ est triangularis,
et usque celeberrimis promontoriis
Syracusanum prominet, Lilybæo, Pachyno
et Peloro; quorum prius hodie *Capo*
di dictum, in occasum æquinoctia-
lem vergit; alterum hodie *Capo Passero*
ortum tendit Hybernium; tertium
Denique hodie *C. del Foro* inter Septen-
trionem & ortum æstivum excurrit
ad Italiciæ littus. Longitudinem la-
tis hanc prodit Cluverius. A Pe-
loro ad Lilybæum cclv. M. pass. A Li-
lybæo ad Pachynum cxc. mill. p. à Pa-
chyno ad Pelorum cliv. M. p. ita ut to-
tus Insulæ ambitus sit loc. mill. pass.
Dividitur hodie in tres regiones:
earum una dicitur Vallis Demona quæ

Pelorum prom. continet usque ad Teriam & Imeram : altera vallis Ne promontorium Pachynum spectans amne Teria usque ad Gelam ; ter vall. Mazaræ , in qua Lilybæum promontorium.

Aëris cœlique summa temperies salubritas ; solique insignis ubique fecunditas, licet solo perpetuoque sa constare videatur. Tritici inprimis rax & fertile est solum, idq; incredib; pene incremento reddit ; nam ne pauci numerantur agri ubi ex uno modio centum colligantur. Vnde plurimum frumenti in alias provinci evectari consueverat ; sed jam à multis annis Sicilia parcius sibi ipsi sufficit, quo vitio incertum est. Nec minus vini, quod plurimis Italiæ vinis minimè concedit. Mellis quoque insignis copia & bonitas ; neque quicquam quod vitam humanam necessarium deficiat. Ad mercimonia autem præstantissimum sericum producit ; inter quæ Messanense excellit, quod maxima copia evehitur, ut mox dicemus. Solus autem plurimis locis bituminosus, & cavernosus ; unde & ventis terræ motibus obnoxium est, & plures habet Vulcanos , inprimis nominatissimam Aetnam ; & ob sulphureas quæ in in-

time

o terræ gremio absconduntur ve-
 plures ubique habet scaturigines
 las ferventesque. Nec gemmarum
 tumdum expers est, sed ignobilio-
 ; marmorum vero elegantissimo-
 dives.

In hac insula plures sunt Civitates,
 cum præcipuæ sunt; primum Mes-
 hodie *Messina*; è regione Italiæ,
 ttus maris, librata planitie, venu-
 extenditur versus orientem, ab oc-
 autem collibus munitur. Iuxta lit-
 , quod arcus obtinet formam Cha-
 dis est, fretum navibus exitiosum,
 r Messanam & Rhegium, quo bre-
 patio Sicilia à continenti separatur.
 erum civitas magis longa est quam
 , quippe conclusa inter montes (in
 bus sita sunt Castella Regalia Ma-
 rison, Castellazo & Gonzuga) &
 us maris, quæ ædificia ita lambit ut
 angustum tramitem relinquat:
 are cum civitas in latitudinem ex-
 rigi non potuerit, in longitudi-
 n extra portas & muros, suburbia
 producit in modum pagorum, quæ
 res habent parochias; & unâ pla-
 continuis ædificiis utrimque muni-
 ad XII millia se extendunt; hæ paro-
 æ in causis civilibus senatui urbico
 sunt; in militaribus autem utraque

pars tam meridionalis quam septentrionalis suum habet Capitaneum: Capitanei vulgo Capitanes de las furias vocantur (id enim nomen vulgus tribuitur hisce parochiis) & suos habent militares administratos: suburbani enim hi pagani ad x millia militum in mare possunt; quorum praesentissimae usus est adversus Turcarum depredationes. Subditi autem sunt non modo Messanenſi civitati sed & variis dominiis, ad quorum nutum non raro profecto sunt, & vindictam non incruentam de inimicis eorum sumunt cum summo publico scandalo; ut querebat Ferdinandus de Matute; qui propter non Furias mediâ productâ; sed magis furias dicendas arbitratur. Summus urbis magistratus vulgo Straticotus appellatur, quem privilegia antiqua Indigenam esse vetant. Summa privilegia jam à multis annis obtinet, inter quæ eminet; Si Rex aliquid mandet quod Syndicus urbis contra privilegia autumat, ipsi iudices oppidani, judicent de controversia inter Regem & ipsos, & sententiam suam de iniquitate regii mandati per Straticotum magna solemnitate publice curent praecognitis voce promulgari, & mandatum Regis suspendi atque adeo antiquari.

quo

et privilegium Ferdinandus de Ma-
 iniquissimum judicat; licet à Re-
 Hispaniarum anno 1510 xci fue-
 confirmatum. Ager illius tritici
 ps, quia montibus & mari claudi-
 , nemoribus abundat, & præfer-
 moris, unde & serico affluit pro-
 tissimo, quod in cæteras Europæ
 giones magna copia emittitur. Vr-
 imminet mons Pelorus: prope est
 bs Tauromenium olim dicta, vulgo
turmina.

Catana urbs celebris una sui parte
 mari alluitur, cæteris ad radices Ætnæ,
 i subest, extenditur. Ejus portus
 odie vastissimis lapidibus plenus con-
 icitur. Vrbs à Frederico II. Imper.
 versa, ab Arragoniis postea restituta,
 Carolo V. demum mœnibus & mu-
 itissimis propugnaculis circumdata.
 ymnasium omnium disciplinarum
 abet insigne, præsertim juris Cæsarei
 pontificii. Ager illius amplissimam
 abet planiciem, estque uberrimus &
 rumenti feracissimus. Catanêses quo-
 ue colles ab Ætneis cineribus mi-
 um in modum fœcundantur, quippe
 qui vinetis & arvis plurimum prodesse
 iudicantur.

Leontium urbs (inquit Fazellus) ho-
 die sita est in tribus vallibus, totidem-

que collibus prominentibus: La-
Bentius qui urbi ad M. pass. in sept-
trionem adjacet aërem insalubrem
cit. Quocirca Carolus Cæsar ut & i-
colarum salubritati mederetur & i-
bis munitioni prospiceret, delecto
cō editiori, qui veteri urbi imminet,
à meta denominatur, novam urbe
situ, mœnibus & viarum amplitudi-
claram erexit, quam Carleontium v-
cant. In hac 7 Cal. Majas annuæ nu-
dinæ totius pene Siciliae imo & vic-
nioris Italiae frequentia, omnique me-
cium genere insignes, publico for-
perpetua institutione celebratur. Ag-
illius longe uberrimus & frugum fr-
racissimus.

Syracusa totius Siciliae nobilissim-
urbs; situ est tum munito, tum a-
omni aditu terra marique peramceno.
Portus habet duos, quorum unus ma-
ior, hodie *Porto Maggiore* dicitur, cu-
jus ostium quingentos passus se ape-
rit; alter minor vulgo *Porto Picciolo*
qui ita confluunt & junguntur ut
partem urbis quæ Insula dicitur angu-
sto canali à reliquis partibus sejun-
gant, quæ rursus ponte jungitur.
De hac ita Fazellus: urbs nunc eo loco
constituta est, ubi olim prima pars
Ortygia erat Quumque tota urbs in
insu-

ulam. sit traducta & circumfluo
ri cineta. unica porta ad Isthmum
& pons est, à septentrione aditum
pet. In his angustiis duo egregii ac
entis operis ætate mea exstructa
ut propugnacula, quæ difficilem ha-
nt oppugnationem. Qua vero ab
oque portu mari circumalluitur,
opugnacula sunt idoneis locis, ma-
na munitissimaque erecta. Cher-
esus ipsa, quæ in mare porrecta in-
x formam effingit, ad verticem ar-
n habet Manjaci, ab aperto autem
ari Ionio pulsatur & perpetuis scopu-
jacentibus natura munitur: licet
etiam tempestate, & pulchritudi-
& portus commoditate & mœ-
um robore, cum quavis Siciliæ civi-
e conferri possit, & arx illius sit
unitissima: inopia tamen civium,
onorumque raritate quam maxi-
e est deploranda.

Terra nova, duplex urbs ad meri-
onale insulæ latus; antiquæ cujus-
m. urbis rudibus superstructa.
archionatus titulo decoratur inquit
cellus; hodie Ducatus.

Agrigentum, hodie *Gergenti*, ma-
nifice se supra cæteras urbes extollit,
animentis, formâ atque ornatu; di-
t à mari octodecim leucis; urbs

in colle sita & undique in ambitu maris cincta est; cumque rupi insidens rivulis cingitur, ab Australi & Occidentali plaga; Septentrionale latus ad stellum claudit, ut unicus tantum accessus ad urbem pateat. Ornatur Eryscopatus titulo, qui sub dicecesi triginta xxv maxima oppida continet.

Drepanum hodie *Trapano* Civitas Portus, ad pedem Erycis montis, tra Lilybæum, situm est in peninsula, cuius latus meridionale, insignem portum cingit, maximarum etiam navium commodam pacem; in urbe & circa urbem multa vestigia antiquissimorum monumentorum apparent: oppidum magnis stipidibus stratum est: rivuli saporem sulphuraceum habent, variis morbis adversantes: mille passus ab urbe Thimæ distant; propè adest fluvius Scamander hodie D. Bartholomæi. In hac urbe Fazellus: mea ætate quatuordecim fere larium millibus incolitur, & maximis manibus propugnaculisque munita. Carolo Cæsare munitissima est redacta. Chersonesus præterea ad qua sita est, dum hæc scriberem, in insulam arcemque Siciliæ tutissimam redacta.

Panormus hodie *Palermo* maxima Siciliæ urbs, sedesque regia, amœnissimum locum

o sita prope fluvium Formosam di-
 n, ab una parte Tyrrheno mari al-
 ur, planitie altera parte responderet,
 ntibus circumcinctæ, qui nullas
 nino arbores gignunt; at qua urbs
 et, amœnissima est, oculos jucun-
 mo prospectu pascens, omnis ge-
 is fructus maxima copia produ-
 s, beneficio rivulorum qui campos
 hortos irrigant. Rogerius tertius
 liæ Rex multis ornamentis & pro-
 gnaculis urbem auxit. Quatuor par-
 us hodie constat, harum una est
 um prisce urbem veterem nomina-
 nt; hodie Superba dicitur: Secun-
 Neapolis dicitur, adjungiturque
 bi ad meridiem formâ dimidatae lu-
 antiquam urbem ambiens. Tertia
 rs Transmontana est; Seralcadis
 m dicta, hodie *Transpapireto*, quæ
 ordium sumit à Palatio & rivulo
 pireto; murum habet flexuosum se-
 m veteri urbe conjungentem, pro-
 turrim *Farat* dictum, hic Cathe-
 ale templum est S. Crucis & aliud
 Hippolyti, cum D. Augustini &
 nventu Eremitarum. Hodie flu-
 en Papireto mediam urbem secar,
 imminet quamplurimæ ædes, qui-
 s farina præparatur, aqua in Por-
 m exoneratur. Quarta pars cingit
 totum

totum spatium ab urbe antiqua ; hodie Castellum *Rocca* hic apparet mare ut portum tueretur. Carolus firmissimis propugnaculis cinxit. Cprehendit spatium quatuor milliariū ut Geometræ observarunt. Quatuor has (inquit Fazellus) Panormi parte eo temporis ordine quo à me sunt descriptæ, fuisse conditas, conservatarum urbis (quos Iuratos Siculi appellant) ordo indicat. Nam quum sint ejus dignitatis nominisque in urbe senatores, distributis oneribus, duorum veteris urbis, tertius Neapolis (quam Albargariam hodie appellant) quartus Seralcadis, quintus Yhalciæ ; sextus anno abhinc quinquagesimo supra centesimum portus Patitellorum, ac subinde aucta ea regione Conciariæ & Logiæ nomen suscepit. Summum magistratum gerit Prætor è primaria nobilitate Siciliae allectus.

Himera urbs olim præstantissima hodie *Sciaccia* dicitur. Cephalædium oppidum hodie *Cifalu*, in alta rupe situm & circiter mille passus ambitu complectens : ager vicinus sæpe marinis undis regitur.

Sunt & alia minora oppida pene ad littus sita. Mazara urbs & castellum ejus-

dem nominis. Ager ejus frumenti,
olei & pecoris exuberans est. In
mediterraneis autem Centuripa hodie
torbe, olim maxima urbs, sed nunc
raris habitata colonis; cujus
fertilissimus, magnam croci abun-
dantiam mittit.

Layhalbutum Sarracenici nomi-
nis oppidum hodie honestum & fru-
mentum mediterraneum emporium.

Agyre hodie *S. Philippo d' Agirode*,
in alto monte sita.

Assorum oppidum antiquum, titu-
lus Comitatus hodie nobile in edito
monte situm.

Anna hodie *Castro Ianni*, cum arce
igni, in monte excelsa & undique
rupta sita.

Troyna urbs in edito colle sita: à
meridie vi mill. pass. Sequi-

Gaglianum oppidum, viceco-
matus titulo nobile, rupis ex-
cella situ munitissimum. Capitium

Ariorum montium qua meridie
stant angulum situm. *Nicosia* po-

lisum & magnum oppidum, cujus
colle etiamnum sermone *Lombar-*

o & *Gallico*, etsi corrupte, utun-
tur. *Politium* novi nominis (inquit

bellus) sed nihilominus ingens &
populus oppidum; inter duo *Himeræ*
fluv.

fluv. capita situm. Yholifanus Saracenis, sed Collifanus peritioribus dictum oppidum, Comitatus titulo hodie signe.

Aderno hod. Adranum olim, v. M. P. Aetna distans. Cætera persequi longum esset neque operæ pretium.

Adjacent Siciliae parvæ quædam insulæ à parte septentrionali VII, Æolidi dictæ, Lipara, Thermiſſa, Strongyli, Didyme, Ericusa, Phœnicusa, Euonymos; inter Italiam & Siciliam sparsæ quarum maxima Lipara, in qua urbs hodie *Lipari*, quæ Episcopo gaudet.

De Reditibus & Expensis Regis in hac Insula.

ANno 1610 ex cum singularis insulæ præarii regii in hac insula Regem & illius senatum sollicitos haberet; ratio reddituum annuorum & expensarum fuit inita, è qua constitit certos redditus annuatim ascendere ad 5640597 coronatos; expensas vero ad 10010197 atque ita expensas 436060 cor. redditus superare: ut huic defectui obviam iretur varia media propositæ fuerunt, sed frustra; donec in Insulam venit dux Ossunæ, ut regno huic vicis Regis moderaretur; qui anno 1610 ex Comitibus ordinum Regni Palermi in dicti

s, nullo pene negotio impetravit,
 abdicti in annos novem, quotannis
 fidium trecentorum millium coro-
 rorum Regi erogarent, (præter vetus
 titium cccc millium coronato-
 rorum, quod prorogarunt;) excepta ci-
 vite Messana, in qua paulo post Vi-
 rex, Gabellam unius tarini & quin-
 e granorum in singulas libras serici
 ex hoc portu aliò transferuntur
 posuit, vel potius restauravit: non
 stantibus immunitatibus à Rege
 philippo II Messanensibus concessis;
 usatus Regi esse impositum, quippe
 i Messanensibus pro servicio (ut vo-
 unt) sexcentorum millium coronato-
 rum quod expenderant anno 1591. in-
 allerit Gabellam viginti quinque gra-
 norum in singulas serici libras, quæ
 annuatim ascendat ad quinquaginta
 quatuor millia Coronatorum. Huic
 secreto Messanenses acriter aliquan-
 tu se opposuerunt, sed vicit Regis au-
 thoritas atque necessitas. Scripsit de
 hac controversia D. Ferdinandus de
 matute regius in Sicilia consiliarius in-
 tegrum tractatum, in quo ostendit re-
 te à Vicerege & jure factum fuisse. Por-
 o ex eo tractatu notandum solis xvii
 diebus quibus forum publicum Messa-
 ne celebratur, evehi è portu illius duo
 millia

millia balarum ferici & reliquo a
tempore pene totidem, quarum
gulæ ordinario pendent 250 libras,
non raro 270 lib. secundo Messian
ses sumfisse sexcenta illa millia coro
torum fenori à Nicolao Auria ea co
ditione ut quotannis pro usura solu
rent quadraginta millia coronat
rum; quare quum ipsi è gabella que
annis perceperint LVI aut LX mill.
ronatorum; itemque ex altero ve
gali vino imposito quotannis x mi
coronatorum, jam viginti annis no
modo scenus sed & sortem extincta
esse oportuisse.

VII.

DE INSVLIS CANARIIS
quas Rex possidet Castellæ no
mine in oceano Atlantico.

IN numero insularum Cana
riarum variant scriptores, ali
liis septem, aliis decem & su
pra numerantibus: sunt au
tem Graciosa, Lancerota, Forteventu
ra, Palma, Gomera, Ferro, Tenerife
Alegrança, magna Canaria; quarum
Forteventura tantum XII miliaria di
stat à promontorio Boiador ad Africa
oram

, quæ autem longissime à conti-
absunt milliaria LX. Lancerota
na est Hispaniæ; Fortaventura
u reliquas superat, Tenerife ha-
ium frequentia.

aria magna patet in longitudi-
xii mill. & pene totidem in lati-
e; ambit XL milliaria; in ea cir-
x millia incolarum numeran-
terarum caput est, siquidem hic
nator, & judices agunt in urbe
arum ad quos ab omnibus Insu-
provocatur. Metropolis hæc per-
ra est & cives splendidi; aërque
ie temperatus. Reliquæ urbes
Telde, *Galder* & *Guia*: in uni-
insula sunt duodecim machinæ
aro conficiendo destinatæ, quas
Ingenios vocant: producit præ-
hæc insula præstantissimum &
osissimum vinum, (præcipue cir-
bem Telden:) & perfectissimos
us, inter quos excellunt Plantani-
ris: denique plurima armenta alit
cudes: distat ab æquatore xxvii
us versus arctum.

Tenerife distat à *Canaria magna* xii
ar. versus arctum, ab æquatore
us xxvii & semissem: forma est
gulari; patet in longitudinem
leucas. Solum illius assurgit in

M

colles,

colles, in quorum medio eminet altissimus mons, rotundus & præceps, quo vulgo appellatur *Pico de Tenerife*, proprio nomine Tereyra, à cujus radicibus ad summum fastigium numeratur leucæ xv, crebro flammæ & sulphur eructans ex orbiculari & patente ore instar lebetis; in cujus ambitu duo milliaria cineres & pumices videntur; sub his ad totidem milliaria perpetuæ nives; & paulo inferius præcristissimæ arbores quas vocant *Vinat* materie solida & gravi, & quæ aquis minime corrumpitur; itemque aliæ simili materie quas vocant *Babuzano*, præter pinos & similes arbores: denique ingentes laurorum lucus. Hæc insula eisdem fructus produci quos aliæ; & inter cætera nutrit abusta quædam, è quibus lacteus succus emanat, qui in glutinum concretus Tabayba ab indigenis appellatur: itemque arbores quæ vulneratæ exsudant sanguinem draconis. Frumentis abundat supra reliquas, ita ut cætera non raro nutriat. relatum quippe reperio à fide dignis anno cdo 15 LXXXI supra ducenta millia hanegarum hauriri nata; præter Oryzam & hordeum Machinæ saccharo molendo destinata hic numerantur duodecim. Vinum

ascitur præstantissimum magna
idque duplex, unum quod ipsis
dicitur atque ex oblongis uvis
mitur; alterum quod vocant
poisse & ex grandibus rotundis
exprimunt tantæ præstantiæ ut
corruptioni obnoxium quovis
um per mare devehatur; quum al-
n mare minus patiat. Vrbs il-
præcipua Laguna juxta oram la-
à quo illi nomen, duas habet pa-
ias. Cætera oppida sunt Santa-
, Larotava, Riolejo, & Gara-
o.

omera distat à Tenerife versus oc-
m vi leucis; ab æquatore xxvii
us. patet in longitudinem viii
as. Comitatus est per se, suumque
et tribunal à quo ad Parlamentum
ariense provocatur. Præcipua urbs-
m cum insula nomine censetur;
umque habet opportunissimum.
la abundat frumento & vino. Hic
est machina saccharo molendo
ta.

alma distat à Gomera xii leuc.
us Corum; ab æquatore xxvii
lib. & semisse. Orbiculari forma,
tinet in ambitu circiter xxv leu-
abundat vino & saccharo, cui
endo machinas habet quatuor.

Frumenti haud adeo dives, quod fer vicinis accipit : Præstantissimum num premitur circa Breniam, ubi quæ annis ad xii millia piparum vendantur. Præcipua urbs Palma, quæ pulcherrimum habet templum; huius proximum oppidum S. Andreae.

Rex Hispaniæ quotannis è magis Canaria, Tenerife & Palma percipit mill. ducatorum: hæc tres conjuncti unum habent Episcopum, cujus census annuus valet xii millia ducatorum.

Ferro distat à Palma x leuc. ab æquatore xxvi grad. haud supra leuc. ambiens: peculium est Comitum Gomeræ è familia Ayala, aquarum præcipue tabilium indiga est, præterquam quod in medio habet arborem, frondit olivæ, quæ nubibus perpetuo teget optimam aquam destillat in subjecta cisternam, quæ non modo hominibus sed & pecori affatim potum subministrat.

Lanzerota distat à magna Canaria xxvi gradus: patetque in longitudinem xii leuc. Peculium est Comitum Fortaventura & Lanzerota è familia de Herrera. Tribunal habet peculiari à quo tamen ad Canariense tribunal datur appellatio. præcipue illius me-

sunt caprarum carnes siccatae, quas
ant *Tusinetæ*.

Fortaventura distat à promontorio
icæ vulgo *Cap de Guer* l leuc. à
gna Canaria xxiv versus arctum;
et in longitudinem xv, in latitudi-
n x leuc. Abundat frugibus & ar-
ntis. Adjacet illi unius leuc. inter-
lo *Graciosa* exigua insula & non
gni momenti.

VIII.

E OPPIDIS ET PROVIN.
is Insulisque quas Rex Hispania-
rum, Nomine Regni Portugall.
possidet in Africa & mari
Atlantico.

I.

SEPTAM oppidum in Mauri-
tania Tingitana ad fretum
Gaditanum situm, triginta &
sex grad. ab Aequatore versus
Arctum: quam Rex Portugall. Ioannes
primus Mauris eripuit an. clo cccc xv.

2. Oppidum Tingim, quam hodie
cant *Tanger*.

3. Oppidum & castrum Mazagaon
oram maris Atlantici, xxxiii grad.
æquatore versus Arctum.

4. Insulam Maderam & Porto Santo, triginta & tribus gradibus ab equatore versus arctum, & ab urbe celsisiponensi cl. leucis. Madera admodum fertilis est, vitesque fert magnam copiam, ita ut quotannis Regi decimarum nomine nunc x nunc xii millia doliorum (pipas vocant) obvenire consuecantur. Distat à Tenerife Lxx leucis versus arctum; præcipua illius urbs dicitur *Fouchal*, portum habens per totum portunum & munitum; insigne templum Cathedrale, quod suum habet episcopum & Capitulum & Canonicos; alterum oppidum vocatur Machico, quod & portum habet satis commodum. Porto Santo distat ab hac insula leuc. versus arctum. Adjacet & altera insula quam vocant desertam, quæ nihil producit præter Orchel: & copiam caprarum alit.

5. Insulas Afores (quas & Flandriæ eas vocant;) earum præcipua appellatur Tercera, quæ milliaria quindecim aut sedecim complectitur, altissimo solo & rupibus aspero undique cincta veluti muro; sed Portum sinumve defendendis navibus aptum non habet ante Angram tamen mare semilunari ambitu patens, sese in portus speciem sinuat; Ea urbs præcipua & reliquarum.

Insularum Metropolis, Cathedrali
Ilesia, Gubernatoris & tribunalis ju-
dici sede nobilis. Ei duo alti montes
minent quos vulgo Bresil vocant;
superbus duæ lapideæ speculæ superstru-
ctæ, è quibus vigiles certis signis, ex
prope appellentium navium numerum
qualitatem obnuntiant. Est & alte-
rum in Insula oppidum quod *Prayam*
dicunt, à littore cui affidet, muris cin-
ctum, sed incolis infrequentius quia
portu caret.

Ager insulæ frumenti & vini ferti-
lissimus omnibusque rebus ad vitam neces-
sariis abundans. Inter fructus excellunt
citratæ radices. Præcipua mercium hu-
ius Insulæ uti & cæterarum est gla-
cium, cujus quotannis magna copia
vehitur. Proximum Insulanis lucrum
marmentis, quæ Europæa, pulchritu-
dine ac specie, longe superant.

A Tercera ad Notapelioten 27. aut
30. mill. distat S. Michaëlis insula; pe-
nitens xx milliaria in longitudinem pa-
vens; præcipua urbs Punta Delgada
appellatur. Ager Insulæ glastii feracissi-
mus, cujus supra bis centena quinta-
rum millia singulis annis evehi scribit
Amscotanus noster. Itemque tritici,
et sæpe aliarum insularum inopiam
supplevet; cæterum importuosa est in-

sula, & tempestatibus hyeme supermodum obnoxia.

Ab Insula S. Michaëlis 12. mill. versus Austrum insula S. Mariæ jacet, 12. mill. ambitu complexa, nullo commercio quam figulinæ terræ celebris: nullo militum præsidio custoditur, quod à natura satis munita sit.

Graciosa distat à Tercera versus Citeriorem 7. aut 8. milliar. v. tantum à Tercera 6. milliar. ambitu capiens: amœnissima & fertilis; nullis præfidiariis custoditur, quod ob exiguitatem summi ferre non possit.

S. Georgii Insula viii. aut ix. milliar. à Tercera versus Corum, xii. milliar. in longitudinem, vix tria in latit. patens montibus frequens & sylvis; nonnihil vini hic quotannis colligitur.

Fayal insula omnium rerum copia abundans, à S. Georgii insula jacet versus Africum, & xvii. aut xviii. milliar. ambitu complectitur; glastum quoque colunt insulani, cujus causa vel potius finum aditur; civitas illius Dorta cum arx parum firma adjacet: præsidium habet Hispanicum.

Pico insula xii. milliar. à Tercera versus Mesolibonotum, xv. mill. in longitudinem patens: fructifera est, & lignum cedrinum copiose fert & alterum quod.

oddam quod vocant *Terno*; pecora
bet & multum vini, fructuumque
stantissimorum abunde.

Flores insula distat à Tercera versus
cidentem mill. 70. nihil commercio
num fert præter glastum, patet pe-
omnibus advenis quia nullo præsi-
custoditur, ab hac milliar. interval-
distat Corvo exigua insula & vix 3.
ll. ambiens. Hæ duæ insulæ proprie
n sunt è numero Asorum, licet illis
numerentur & uni Gubernatori
reant. Inter has insulas aut circa eas
inmodissime classẽ Hispanicam ex
dia venientem præstolari licet; nam
s primum ex alto advenientes na-
s adire solet.

6. Sed ad continentem Africæ re-
rtamur. Ad quam post Magazaon,
imum occurrit Castrum Arguin, xx.
adib. ab æquatore versus arctum; ab
lysi pone cccL leuc.

7. Insulæ capitis Viridis, quas ita vo-
nt à promontorio continentis illis
verso, quod distat xiv grad. & medio
æquatore versus Septentriones; &
c (inquit *Oliveira*) incipit Æthio-
a, & ultra centum leuc. producit
promontorium Serræ Leonæ, to-
inque hoc spatium Capitania capitis
iridis appellatur, cui⁹ caput est Insula

S. Iacobi, quæ distat à dicto promontorio versus occidentem c. leuc. & principalis est decem insularum quæ hic ordine jacent Santjago, Fogo, Mayo, Brnavista, S. Vincente, S^a Luzia, Insula Sal. Brava, S. Antonio & S. Nicolao.

8. Serra Leona (inquit *Oliveira*) hodie Marchionatus, novem gradib. æquatore versus Septentriones; hinc multum auri, eboris & aliæ res pretiosæ petuntur.

9. Castellum S. Georgii, quod vulgo appellatur Mina, quinque gradibus æquatore versus Arctum, ad littus Guineæ.

10. Insula Principis, duobus ab æquatore gradibus versus arctū, xl. leucis à Guineæ littore versus Austrum.

11. Insula Ferdinandi do Pao exiguo intervallo à continente disjuncta.

12. Ad eandem continentis plagam, occurrunt Arda, Ocre, Calabar & alii portus, qui ad Gubernationem S. Thomæ Insulæ pertinent; quæ sub æquatore sita est, lx leucis à continenti.

13. Insula Annobon viginti leucis (inquit *Oliveira*) ab continenti Africae, quæ hic recta ad Austrum vergit usque ad Caput bonæ spei sexcentarum leucarum spatio.

14. Ad hanc oram primum situm

regnum Congo sex gradibus ab æquatore versus Austrum, Coronæ Portugallicæ subiectum, inquit *Oliveira*.

15. Deinceps Angolæ regnum non gradibus ab æquatore versus Austrum, ubi Portugalli tam ad littus am intra continentem suas habentes; atque hinc porro usque ad decimum tertium gradum multi portus currunt qui ad regnum Benguelæ continent, in quo hodie Portugalli bellum gerunt & novas provincias belloquirere satagunt.

16. S. Helenæ insula, xvi gradibus æquatore versus Austrum, cccL. leuab Africæ continenti, quatuor leuaut circiter ambitu complexa nullis hominibus habitata; ad quam naves India reduces appellant, & aquandimandique causa subsistunt.

17. Superato Promontorio Bonæ Spei, ad oram Africæ quæ hic ad Agulhonem convertitur, primum possident Portugalli Sofallam arcem, vigin gradibus ab æquatore versus Austrum, ubi ditissimum commercium exercetur.

18. Mozambicum castellum, in eximia Insula situm quindecim gradibus æquatore versus Austrum, & exi-
mo intervallo à continente disjuncta;
locus

locus valde opportunus navibus quæ ex India redeunt, & promontorium Bonæ Spei ob adversam tempestatem superare non possunt.

19. Inter has duas arces in mediterraneis ad ducentas pene leucas magnum regnum Manamotapæ jacet, cui subjugando Portugalli hodie dant operam.

20. Septuaginta autem leucis à Africæ continente jacet maxima Insula Madagascar, quæ & S. Laurenti appellatur; incipit à vigesimo sexto gradu ab æquatore versus Austrum & desinit in duodecesimum gradum altitudinis Australis; & omnium pene Insularum totius orbis maxima existimatur; in illa autem jam plures portus inventi sunt, commodi admodum & opportuni in Indiam navigantibus & omnis generis annona affluentes quinque Reges jam se Regi Hispaniæ subjecerunt ejusque Vasalli sunt facti. Insula hæc cclxxx. leucas in longitudinem patet nusquam latior xc. Incolæ illius sunt Nigritæ.

21. Supra Mozambicum ad eandem Africæ oram Arx Quiloa sita est ix grad. ab æquatore versus Austrum.

22. Deinde Monbaza quatuor grad. ab Aequat.

23. Por

3. Porro Melindæ castrum duobus d. & 30. scrup. ab Aequatore. Toto em hoc continentis tractu à Monbico ad Melindem, multi Reguli sunt, quorum quidam tributum Reperdunt, omnes commercia cum Portugallis admittunt. Vti & alii plura à Melinde ad Promontorium Guarui, è cujus regione, ad ostium peneris Rubri, Insula Sacotora jacet, cui incolæ Christiani sunt, & licet Portugallis non sint subiecti, tamen commercia cum ipsis exercent, & amicis illorum colunt. Atque hæc quidam sunt loca quæ Portugalli in Africa possident, uti ab *Oliveira* breviter commemorantur: nos majoris pericuitatis causa hæc quædam annobis.

Ad 6. A promontorio Blanco (ut vocant) mare sinuoso ambitu in continentem se immittit, qui sinus vulgo Arguin appellatur, vadosus & multis arenarum pulvillis & rupibus bene clausus; in eo plures sunt insulæ parvæ, sed exiguæ, inter quos nomen meruit Arguin, in qua Castellum hoc conditum anno 1441. auspiciis Regis Portugalli, à Soverio Mendezio; hic utem Portugalli ditissimum commercium cum Mauris exercent. Mare denique

nique quod alluit hanc Africæ parter
ad miraculum piscosum & optimo ge-
nere piscium refertissimum est. Ca-
strum hoc hodie ad Comitem Ator-
guia pertinet.

Ad 7. Incolæ continentis juxta pro-
montorium Viride sui juris sunt, ne-
que Regi Portugalliae magis obnoxii
quam aliis; hic quidem Portugalli ali-
quot habitant in pago *Refriſco* vulgo
dicto, sed judaifantes; Galli autem An-
gli & nostri hic commercia cum Ni-
gritis quotidie exercent.

Insula Cap. Viridis.

INSULARUM Capitis Viridis maxima &
celeberrima est S. Iacobi insula, quæ
distat à continente circiter LXXXV mil-
liaria ut nostrates observarunt; Por-
tugalli hic oppidum habent pluribus
propugnaculis & variis castellis muni-
tum ad partem Insulæ quæ meridiem
spectat.

Fogo distat ab Insula S. Iacobi VII
milliaribus versus Africum vel potius
VV. S. VV. XIV grad. & XXXIX scrup.
ab æquatore versus Arcum, editissi-
mum habet montem qui jugiter flam-
mas evomit; totaque insula edito est
solo.

Mayo insula salinis nobilis, quam
ob

ausam à nostratibus sæpe adiri sonullos habet incolas, nisi forte cos Nigritas fugitivos aut exules tugallos.

Vincentii Insula nullos habet ins, montosa enim est & rupibus ra; licet valles habeat nonnullas infœcundas, si cultura accederet; erum maxima hic caprarum Sylrium copia; superioribus enim ancum nostri hic in anchoris cum se starent, supra quatuor millia ceant. Stationem habet percommo- & adversus maris æstum ab obje- insula S. Antonii præmunitam.

Luzia in eundem modum aspera & sterilis nec quicquam illustrè for- præter caprarum copiam; nunc oque deserta, licet olim habitata se videatur. Cæteræ itidem non t magni momenti.

Ad 8. In Sierra Leona, duo sunt Re- Nigritarum Regi Portugalliæ mini- obnoxii, neq; Portugalli hic ullum cellum aut præsidium habent, quo s nationes commercio cum Nigri- arceant; nam quotannis Galli, An- Belgæ eo commeant. Sed haud lon- ninc Portugalli oppidum quoddam olunt quod vocant, Cachieu, cujus olæ divitiis abundare dicuntur.

Ad

Ad 10. Insulam principis observat
nostri unum gradum & 30. scrupul.
distare ab æquatore versus Arctum; h
die à Portugallis incolitur, qui ibidem
oppidulum habent, ad plagam qu
Corum aspicit; plurimum sacchari annuatim producit.

Ad 11. Insula Ferdinandi do Pa
edito solo, & circiter XVIII. mill. i
longitudinem patet; cur hanc Portu
gallis attribuat Oliveira, non video
nam ab aliis observatum invenio,
vii Regulis eam possideri & gente ad
eo effera & inhumana, ut pene omnes
exteris à commercio & consortio suis
segregent.

Ad 12. S. Thomæ insula jam à multi
annis à Portugallis incolitur, qui hic
oppidum habent, quod vocant *Pavoa*
sam juxta torrentem aquæ limpidæ &
potari pulcherrimæ: solum maxima
parte montosum & sacchari canni
opportunitatem, unde maxima sacchari
copia hic quotannis conficitur; sed co
lum insalubre præsertim nostratibus,
atque adeo omnibus qui non aslueve
runt, aut in illa nati sunt.

Ad 13. Insula Annobon distat ab
æquatore versus Arctum uno gradu
& viginti quinque scrupul. In hac quo
que Portugalli oppidulum habent, sed
haud

ita frequens incolis ut externos
s arcere possint, qui hic sæpe ipsis
s aquam & ligna petunt; & va-
uctus ipsis extorquent; oppidu-
irciter centum & viginti ædibus
are dicitur. Stationem satis com-
m habet ad plagam quæ septen-
es respicit.

14. Regnum Congo hodie non
bjeatum est Regi Portugalliæ ut
fuit, imo vix ipsum superiorem
scit; atque adeo Rex Congo supe-
us annis cum Portugallis Ango-
us bellum gessit, & Belgarum
adversus illos imploravit; hodie
elgis favet, & illis liberum com-
um in Regno suo permittit.

15. In Angola Portugalli paulo
uris habent: nam hic possident
am Loandam & in vicina conti-
e oppidum habent S. Pauli, & ar-
iquot intra continentem.

16. Castrum Portugallorum in
ne Sofalæ, situm est viginti gradi-
& xxx. scrupul. ab æquatore ver-
ustrum, haud procul à mari, ad
a fluminis quod in regione Mo-
agua oriens haud minus c leucis
ri, & urbem Zimbaoc, Quitevæ
nisce regionibus imperat, sedem
erlabens, sub castro hoc ingenti

ostio & fere leucam lato, in oceanum se exonerat. Castrum hoc à Petro Nhaya primum constructum fuit à clo Jo v consentiente Zufio cæco R Mahumetano, quem tamen haud dum post facti pœnituit, & cum Portugallios inopinantes opprimere periret, facto à barbaro quodam indiano ab ipsis præoccupatus fuit & occisus.

Habent ibidem Portugalli & a castellum quod vocant Senam, ex limbo & limo constructum & multis chinis bellicis instructum, lx leucis ostio fluminis, cui Capitaneus à prefecto Mozambici imponitur. ad castellum Tetæ Provinciæ incursus mercaturæ gratia commeant & naves exoticas auro permutant.

Item tertium in Provincia Tete, leucis supra Senam, in Regno Inhazze, sub Dominio Manamotapæ. Refertilis est & Lusitanæ merces hinc agno sunt in pretio. Lusitani autem Manamotapæ regiones ad tria emporia barbarorum proficiscuntur, Massapa, Luanze & Manzovo dicuntur; quorum præcipuum est Massapa, ubi Lusitani præfectum habent, Manamotapæ rege concedente.

Ad 19. Manamotapæ Regnum scribit Ioh. de Santos) situm est

aranga, quæ olim integra ad im-
m unius Regis pertinebat, (qui
aris Mana dicitur & inde Mana-
pa, ut Manacongo & similia,) ho-
ero in quatuor regna divisum est,
amotapæ, Quitevæ, Sedandæ &
angæ; Rex enim superiori seculo,
unū se tot regnis regendis impa-
videret, inter quatuor filios eadem
t, & majori quidem natu Mana-
pæ regnum attribuit; secundo
n Quitevæ regiones Sofalæ flu-
terminas; tertio Sedandæ regiones
Sabia fluvius lambit, qui ex ad-
Bocicarum Insularum mare in-
quarto denique Chicangæ regio-
Manicæ subiectam. Tres autem
riores post Patris obitum nun-
fratrem majorem natu superio-
voluerunt agnoscere, unde con-
fere bella inter se gesserunt. Por-
regnum Manamotapæ, ducentas
in longitudinem, nec pauciores
itudinem patet: versus Corum
nos dividit cum Regno Abu-
quod ad fines usque Angolæ se-
dere creditur; versus orientem
natur flu. Zambeze; versus Eu-
Oceano, in quem promontorio
xii leuc. lato, inter fluvios
am & Tendanculum vaste se

projicit ; versus austrum ad flu. Inbanen pertingit : reliqua ad reliquos tres Reges pertinent , à Sofala flum. mirum ad Tendanculum Quiteve perat : inde ad Austrum regnum biæ patet , sub Sedandæ imperio , & Botongæ Dominus ad Inhabitationem usque : utrique denique Mediterraneis prætenditur Manicognum, ubi Chicanga dominatur ceteris leucis à mari versus Corum. In Corum denique Regum Quiteve fortissimus est tum ob commercia quæ cum Portugallis exercet ; tum subditorum suorum vires , qui in Mocarangas (ita enim Cafres omnes has gentes vocant) fortitudine & bellandi excellunt.

Ad 21. Quiloæ tyrannum Abrahamum primo tributarium fecit Francisco Portugalliæ Vascus Gama, imponendo annuo tributo, quod duum mill. n. calium, ut ipsi appellant, vel aureorum summam non excederet. Inde anno 1505. à Francisco Almeida, Abrahamus expulso, Mahumetes Anconinus tyrannus impositus, & arx ædificata quæ hodieque durat.

Ad 22. Monbasam urbem in palmarum insula ejusdem nominis sitam Almeida expugnavit ann. 505. & direptionem

adit. Commoda hîc statio est.
 d 23. Cum Melindæ regulo Portu-
 s iam à prima pene illorum in has
 es navigatione, amicitia fuit, &
 ra inter eos obsequia; littus autem
 ndæ importuosum est.

I X.

OPPIDIS ET CASTRIS
 iæ Rex Hispaniarum Portugalliæ
 nomine possidet in Asia,
 atque India.

I.

 LITTVS (inquit *Oliveira*) A-
 siæ incipit à Sues, oppido Tur-
 carum ad caput maris Rubri
 sito, & secundum Orienta-
 ejusdem maris latus primo porri-
 ur ad urbem Aden, ad ostium ma-
 Rubri, deinde secus littus Arabiæ
 cis ad sinum Persicum producitur,
 cujus ostium Portugalli in conti-
 ate commercia exercent cum Ca-
 ate incolis.

2. Haud longe hinc jacet Insula Or-
 iz, duarum leucarum intervallo à
 continente Arabiæ discreta, quæ Por-
 gallorum est; distatque ab æquatore
 ginti septē gradibus versus arctum.

Et licet exigua sit Insula & sterilis, commercii tamen supra modum floreant frequentia incolarum excellit, quibus cupletissimi sunt; est enim totius Indiae, Arabiaeque emporium.

3. Ducentis & quinquaginta ab Ormuz leuc. Diu arx sita est in Regno Cambaiae viginti gradibus & dimidio ab aequatore versus Arctum.

4. Damaon, Tarampor, Vaylit & Cacil quae loca Portugallis parent, mox Civitas Bazaim novendecim gradibus & medio ab aequatore.

5. A Bazaim ora Indiae se convertit ad Austrum, ad quam Portugalli possident Tana & oppidum Chaul: & decem gradibus ab aequatore versus Arctum insulam Goae. Est autem haec insula exigua sita ad principium continentis Malabaricae, & exiguo intervallo a continente disjuncta; in qua sita nobilissima civitas Goa, totius Indiae Metropolis, Archiepiscopi & Proregis Indiae sedes.

6. Ad eandem oram & duodecim gradibus ab aequatore gradibus sita est arx Cananor supra quam sita sunt Avar & Barcelonae infra autem Mangalor, Calicut, Cranganor urbs Archiepiscopalis; decem ab aequatore gradibus civitas Cochim Episcopalis, ad quam maximè

mercium quæ in Portugalliam
ntur conduci solent.

Ad extremum oræ Malabaricæ
t, juxta promontorium Como-
oſto ab Aequatore gradibus ſita
rx Ceylaon, ubi pars occidentalis
Indicæ deſinit.

E regione dicti promontorii jacet
la Ceylaon quæ cc leucas ambit, &
à Portugallis poſſidetur, qui in illa
tot arces habent; quarum illa quæ
ibo dicitur, oſto gradibus diſtat ab
uatore verſus Arctum: reliquæ ſunt
ara & Maluco aliæque: opulentiſ-
a eſt Inſula & ex illa univerſa Ca-
a petitur quæ Europæ inferri ſolet.
.A promontorio Comorim verſus
um poſſident Portugalli civitatem
apotaon undecim & medio grad.
Aequatore verſus Arctum.

o. Quatuordecim autem ab Ae-
tore gradibus verſus Arctum civi-
em S. Thomæ, ubi Portugalli Co-
iam habent.

ii. Porro in reliquis omnibus aut
riſque portubus quæ ſequuntur ad
idem oram, Portugalli commercia
ercent & fœderatos ſuos habent uſ-
e ad Regnum & oppidum Bengalæ;
quo & caſtellum habent; xxiv grad.
Aequatore.

12. A Bengala porro ad Regnum Pegu, quæ ora ad CL leucas extenditur in variis locis commercia habent Pegu quoque arcem.

13. A Pegu ora se porrigit ad promontorium quod jacet è regione promontorii summatræ, quam aliqui Tapronnam appellant; & promontorium hoc ab antiquis Auream Chersonesum appellatam autumant, ubi urbs Malacca condita est, duobus gradibus & 30. secundum pul. ab Aequatore versus Arctum. Malacca autem Malacca Portugallorum civitas ditissima & caput Episcopatus. Ab hac ad Insulam Sumatram octo leucarum iter est: Ad hanc denique Mercatorum terra est China, quam Syan & reliquæ partibus Orientalibus solent confluere.

14. A Malacca versus Orientem multæ insulæ in Oceano sparsæ sunt & quidem primo Maluccæ sub ipso promontorio Aequatore, quas Portugalli sui junxerunt.

15. Deinde Insula Banda, quam Portugalli itidem sibi vendicant: inquit *Oliveira*.

16. A promontorio autem Malaccæ, longo ductu producitur ora Chersonensis spatio quadringentarum quinquaginta leucar. ad quam passim Portugalli commerciorum gratia accedunt.

llere solent. Hinc dein amplissimum
regnum Chinæ orditur novendecim
ad. ab æquatore versus Septentriones
desinit ad quadragesimum octavum
eiusdem latitudinis gradum. Civitas
enique Macao quæ hodie à Portugal-
is incolitur, viginti tribus gradibus di-
stat ab Aequatore versus Arctum.

Atque hæc quidem loca Portugalliæ
omine possidet Rex Hispaniæ in Asia
etque India, prout compendio ab O-
veira enumerantur: de quibus majores
perspicuitatis gratia hæc annotan-
da sunt.

Ad 1. Calajatum urbs est Regni Ar-
muz, ab Albuquerque olim capta &
direpta, sed postmodum restaurata.

Ad 2. Armuz vel Ormuz oppidum
situm est in insula Gerun uti Persæ atq;
Arabes vocant, quæ ad exordium finis
Persici jacet, ambitu sex aut septem
milliar. complectens, à Persiæ conti-
nente, ex adverso Docar, quinque mil-
liar. disjuncta: ab Arabia vero circiter
novem leuc. xxvii. grad. & xxx. scrup.
ab æquatore versus Arctum: ut nostra-
tes observarunt xxvi grad. xxvii scrup.
æstivis mensibus ferventissima, maxi-
ma sui parte sterilis & nitrosa: duos
habet hæc insula sinus, quos cornu
quoddam arenosum dirimit, ad quod

N 5 . hodie

hodie Arx Portugallorum sita est (inquit *Petrus Teixeira*) & situ & fabrica inter celeberrimas & munitissimas Orientis facile princeps. Ab Alfonso Albuquerque cum Armuziæ regem in potestate haberet primum condita. Id enim cum Armuzianos magno prælio superasset anno clō 15 vii. Zeifadine has leges dixerat, ut quotannis quinquaginta millia Serafinum tributum nomine penderet, & locum ad arcem ædificandam concederet, in quam suis tutus esset receptus: quam alii deinde Proreges Indiæ & præfecti hujus arcis ampliore munitioreque fecerunt.

Anno autem clō 15 cxxii Persæ cum Anglis arcem hanc expugnarunt & Portugallis eripuerunt, in qua tum receptæ fuerunt supra centum quadraginta tormenta bellica, magnam partem ænea. Itemq; paulo ante Portugallis ab iisdē erepta fuit nova Arx quam in Insula Kishme (ut Angli vocant) construxerant, in qua septendecim tormenta bellica inventa varii generis. Nostrates narrant in universum Lusitanis hic erepta fuisse sexcentas machinas bellicas variæ molis, tam e ferro quam ære conflatas.

Ad 3. Vrbs & Insula Dium (inquit *Linscotanus*) exiguo intervallo à continente

ente disjuncta, Lxx leucis abest à
Indo, & xxi grad. ab æquatore,
im Cambaia Regi paruit: Portugalli
item primum Rege concedente hic
stadium condiderunt, mox vero Vr-
s atque Insulae compotes facti, multis
unimentis locum pene inexpugnabi-
m fecere; semel anno 1539. & secun-
o ann. 1546. obsidionem infidelium
rtiter sustinuit. Vrbs commerciis va-
arum gentium florentissima est. In-
la ipsa fecunda est & omnibus re-
us ad vitam humanam necessariis ab-
ndans.

Ad 4. Daman (inquit *Linscotanus*)
d Indiae continentem sita est viginti
radibus ab æquatore, arcem habet
uæ una cum urbe à Portugallis possi-
detur. Ab hac ad urbem Bazaim quin-
decim sunt milliar. quæ distat ab æ-
quatore xix cum dimidio grad.

Ad 5. A Bazaim ad arcem Chaul,
novendecim gradibus ab Aequatore,
o milliaria numerantur. Ab Anglis
observatum invenio, duo esse oppida
hujus nominis, unum ad ipsam maris
oram, undique muro cinctum, & sinui
maris imminens, quod à Portugallis
habitatur; alterum intra continentem
quod à Mahumetanis possidetur. De
Goa, quia notissima est Indiae Portu-
gallicæ

gallicæ Metropolis, nihil hic addam.

Ad 6. A Goæ versus Austrum, hæc arces & loca Portugalorum enumerat *Linscotanus*; primum Onor 20 mill. à Goa, & 14 gradibus ab Aequatore versus Arctum; Ager vicinus præstantissimi piperis copia celebratur. Deinde Basselor 15. mill. ab Onor, 13. gradibus ab æquatore, piperis & oryzæ copiosus dives, tertio Mangalor 9. mill. à Basselor, duodecim grad. & dimid. ab æquatore: quarto Cananor 15. mill. à Mangalor, duodecim & dimidio gradibus ab Aequatore, piperis abundantia præstat. Quinto Calecut, 8. mill. à Cananor, 11. gradibus ab Aequatore, olim totius illius tractus Metropolis, nunc pene exhausta. Sexto Cranganor, 10. mill. à Calecut, decem grad. & dimidio ab æquatore. Denique Cochinum, urbs amplissima & Goæ pene æqualis, tam ædium numero & splendore, quam incolarum frequentia.

Ad 7. A Cochino (inquit *Linscotanus*) ad Coulon 12. sunt mill. novem grad. ab æquatore versus arctum; ubi arx Lusitanorum est & quotannis una navis pipere oneratur. A Coulon ad promontorium Commorin 20 sunt mill. 7. grad. & dimidio ab æquatore.

Ad 8. De Insula Ceylon vide *Linscotanum*,

num, cap. xiv. *Spilbergius* noster
n. 1602. hanc insulam adiit quæ
in variis Regibus parebat, quorum
æcipuus qui Candii Provinciæ im-
rabat, tum Portugallis non modo
on subiectus, sed & infensissimus e-
t; unde postea tanta rerum commu-
tio facta sit, ut Portugalli tota insula
in potiantur, (ut scribit *Oliveira*)
ondum observavi.

Ad 10. *Linscotanus* noster vicum S.
homæ agnoscit eumq; describit cap.
7. Sed *Casparus Balbus* civitatem vo-
at, & pluribus propugnaculis qua
ortum respicit munitam scribit.

Ad 11. Ora quæ inter Negapatan &
Muselapatan extenditur, xc circiter
millia. spatio, vulgo Choromandel ap-
pellatur; ubi hodie non tantum Belgæ
nostri, sed & Angli, non minus quam
Portugalli cum indigenis libera com-
mercia exercent.

A Musulepatan autem ad Regnum
Bengalæ 120. mill. spatio, Narlinga,
Bisnagar & Orixia jacent ad Gangis us-
que æstuarium, à quo Bengalæ regnum
sumit initium; totaque hæc ora etiam
Choromandel vocatur uti prior. In
regno autem Bengalæ nulla Portuga-
lis munimenta esse scribit noster *Lin-
scotanus*, tantum pagos quosdam &
pene

pene exules Portugallos in uno atque alio portu domicilia sua habere.

Ad 13. De Malacca vide *Linscotanum* nostrum cap. xviii.

Ad 14. Insulae Moluccae primum Castellanis aditae & post acrem inter Portugalliae & Castellae reges controversiam, denique Portugallo velut oppignoratae; una cum Portugallia regno ad Castellanos devenerunt.

Earum praecipuae à Belgis nostris superioribus annis fuerunt occupatae, & arcibus ad minimum novem firmatae; nam quinque sunt insulae, Ternate, Tidor, Timor, Machian & Bachian & aliquot minores; in quibus omnibus nostri arces habent munitissimas, & garyophillos qui in hisce solis insulis crescunt ad se contrahunt.

Ad 15. Insulam Bandam nucibus muscatis fertilem nostri Belgae quoque sui juris fecerunt, ibidemque munitissimam habent arcem. Idem & Amboinam insulam occuparunt, & Portugallos commercio omni in hisce insulis excluderunt.

Ad 16. Cum Chinesibus hodie nostri Belgae non minus commercia exercent, quam Portugalli & oram illam Portugallis infestam reddunt.

In summa jam à multis annis nostrates

ates plures naves aromatibus omnis
eris, sola Canella excepta, onustas
India acceperunt quam Portugalli,
commercium Indiæ ad se traduxe-
at: plures Portugallorum naves
reibus Indicis onustas aut ceperunt
depresserunt: præter ingentia da-
na quæ Portugalli passi sunt superio-
us annis, Caraque aliquot aut mari
ultis aut ad littora Galliæ fractis, una
oque opulentissima à piratis Mau-
haud ita nuper intercepta.

X.

PROVINCIAE ET VRBES
quas Rex Hispaniarum Portugalliæ
nomine possidet in Brasilia.

Ex Nicolao d'Oliveyra: & aliis.

IN America Australi Rex
Hispaniarum Portugalliæ
nomine possidet terram
Brasiliæ, quæ olim Provin-
cia Sanctæ Crucis fuit di-
a à Portugallis, qui primi illam inve-
erunt atque lustrarunt: Ea autem (se-
andum auctorem hunc) initium su-
it à Para, quæ Portugallorum arx
est in æstuario maximi fluvii Ama-
onum, sub ipso pene æquatore sita,
&

& definit in trigesimo & quinto grad ab æquatore versus Austrum; & secundum oræ maritimæ ductum, maxim gyro, complectitur leucas mille, quadraginta & unam; quem ingenter terrarum tractum Portugalli juris fuisse profitentur.

Porro regio hæc omnis, sive Brasilia nomine sive quocunque alio censeatur, dividitur in quatuordecim Capitania; (secundum *Oliveiram*, nam in numero non conveniunt alii Scriptores) eæ sunt Para, Maranhaon, Ciara Rio grande, Parayba, Tamaraca, Pernambuco, Seregipe, Bahia, Ilheos, Spirito Santo, Porto Seguro, Rio de Janeiro, San Vincente; quarum sex ac dominos particulares pertinent, quæ illas armis acquisivere, hodieque possident; reliquæ octo sunt Regis.

Intervalla inter hæc Capitania diversa sunt, nam à prima quæ Para dicitur, ad secundam Maranhaon centum & sexaginta leucæ numerantur; à Marahaon autem ad Ciaram centum & viginti quinque leucæ; à Ciara ad Rio grande centum; à Rio grande ad Paraybam quadraginta quinque; à Parayba ad Tamaracam viginti quinque; à Tamaraca ad Pernambuco sex; à Pernambuco ad Seregipem septua-

aginta; à Seregipe ad Bahiam
 tri quinque; à Bahia ad Ilheos tri-
 a; ab Ilheos ad Porto Seguro tri-
 a; à Porto Seguro ad Spiritu Santo
 ginta quinque; à Spiritu Santo ad
 de Ianeyro septuaginta quinque;
 o de Ianeyro ad San Vincente sexa-
 a quinque; à San Vincente ad æ-
 tium fluminis de la Plata ducentæ
 ginti leuc.

Caput hujus Provinciæ est civitas
 Salvador sive Bahia de todos los
 os, in qua tam Episcopus quam
 ernator cum reliquis ministris re-
 mieillum habet; juxta hanc Rex
 es arces habet uti & in aliis omni-
 Capitaniis, & multos milites præsi-
 ios alit, aliosq; permagnos sumtus
 , uti postea dicemus, cum de redi-
 s & expensis regiis agetur.

Capitaniæ Pernabucensis Dominus
 duardus Albuquerqueus; ea latitudo
 patet, nimirum ab urbe Olinda
 us austrum leucas circiter XL ad
 en usque S. Francisci, juxta quod
 prioribus annis argenti fodinam in-
 tam volunt quam tamē Rex egeri
 verit, ab hoc flumine versus arctū
 est *Alagoa* ubi duo amnes in ocea-
 n exeunt; hic v aut vi machinæ
 haria structæ sunt, quæ quotannis

O parum

parum sacchari conficiunt : huic
eandem plagam proximus est *Poiucar*
Caluo, juxta quem sunt VII aut VIII
machinae sacchari : & juxta hunc VIII
sus arctum pagus *Vna* cum IV au
machinis : & porro *Serinhan* ampli
mus & amœnissimus pagus, juxta quod
XII machinae structae, quarum singulae
ut plurimum VI aut VII mill. arobarum
sacchari conficiunt (arobae autem singulae
pendunt XXVII aut XXVIII
bras) : deinceps *Poiucar* pagus, inco
frequentissimus, ubi sunt XIII aut XIV
machinae sacchari, quae magnam opem
pianam quotannis edunt; situs est
amnem ejusdem nominis qui patet
supra promontorium S. Augustini
exit. Secundum promontorium huius
jacet pagus S. Antonii do Cabo, situs
cujus districtu circiter XX machinae
structae, quae plurimum & optimum
saccharum reddunt. Infra dictum pro
montorium sita est Ecclesiola Nostra
Sennora de la Candelaria, à qua semper
pertinet ad campestria, quae Cucum
nas vocant, in quibus magna vis
mentorum pascitur : ab his ad urbem
Olindam sunt V leucae, quibus XX
machinae comprehenduntur. Ab eadem
dem urbe versus mediterranea IX
v leuc. jacet A matra do Brasil
quae

iſſimus pagus , ubi magna vis
 Braſiliani cæditur, quæ deducitur
 gum S. Laurentii , ubi ſunt VII
 III machinæ quæ plurimum præ-
 ſſimi ſacchari conficiunt. Deniq;
 es hujus Capitaniæ verſus arctum
 tendunt ad Inſulam Tamaracam
 V. Capitaniæ Tamaracenſis; Do-
 s eſt Comes de Monſanto qui in
 ania degit; in illius diſtrictu nu-
 tur machinæ ſacchari circiter XX;
 um potiffimæ ſitæ ſunt juxta
 em Goianam.

hiſce Provinciis plurimæ ſunt
 inæ quibus ſaccharum conficitur
 tugalli vocant *Ingenios*,) ita ut
 lam urbem Olyſiponenſem quot-
 s traducantur ad minimum vi-
 ſex millia ciſtarum; quarum ſin-
 pendunt ad minimum quindecimi
 bas; ita ut iſtæ 26000. ciſtæ effi-
 396.195. arrobas; quarum ſin-
 efficiunt 32. arrates: Id anno 1617
 vatum fuit; quo eodem ann.
 am appulerunt ſupra quinque
 a ciſtarum; ut de aliis portubus
 tugalliæ nihil dicam, ad quos quo-
 magnum ciſtarum numerum ap-
 re certiffimum eſt.

Porro de omni hoc ſaccharo Regi
 narum nomine in ipſa Braſilia

solvuntur decem pro unoquoque; cen-
 nario, excepto illo saccharo quod
 mini machinarum proprio suo pe-
 culo evehunt, quod liberum est à ve-
 galibus: In regno autem Portuga-
 simul ac appulerint, solvunt viginti
 unoquoque centenario. Alii hæc pu-
 aliter explicant, quemadmodum n-
 à Belga qui xxx annis in Pernamb-
 habitaverat accepi. Omnes omne
 fruges, omne saccharum, & sim-
 etiam armenta & cætera animalia
 vunt regi decimas; quas Rex pu-
 canis quibusdam in singulos aut
 res annos elocari solet pro sexag-
 millibus ducatorum, in sola Cap-
 nia Pernabucensi (nam de cæteris r-
 dum mihi constat): ab hisce deci-
 nulli plane liberi aut immunes
 præter ecclesiasticos: Saccharum
 tem omne, uti & reliquæ merces, li-
 rum est ab omni vectigali aut port-
 in ipsa Brasilia; sed in Lusitania si-
 lac appulerit pro vectigali xx pro
 gulis centenariis, secundum valo-
 sacchari, quo venit in Regno; Don-
 tamen novarum machinarum, si-
 saccharum suum & suo periculo e-
 hant in Lusitaniâ, in regno li-
 sunt à vectigali illo ad decennium
 quo elapso dimidiam partem vectig-
 ic

et decem pro singulis centenariis
olvere tenentur, & altero decen-
elapso solvunt uti cæteri.

Eadem Provincia in Europam tra-
antur plurimæ pretiosissimæ mer-
magna Ambari copia, Balsamum
tantissimum, lignum Brasil, aliæ-
materies magni pretii; Tobaccum
urimum gingiberis; aliæq; ejusce-
li merces.

XI.

De Terris quas Rex

HISPANIA RVM

nomine Castellæ in Ame-
rica possidet.

Amplissima regna & ditiones
in America possidet Rex Hi-
spaniarum, ratione Castellæ,
quæ hic tantum obiter deli-
re constituimus.

America sive India Occidentalis,
e & Novus Orbis appellatur, in-
tibus terrarum spatiis inter Au-
um atque arctum projecta; com-
de in tres partes dividi potest: in
ulas; continentemque Septentrio-
em atque Meridionalem.

Insulas voco non omnes quæ variis

locis continenti prætenduntur, & quatuor majores illas Cubam, Iamcam, Hispaniolam & S. Ioannis olim Boriquen dicebatur: & quæ dextram ad dextram quam ad levam accedunt, quarum incertus quidem numerus, sed non infinitus.

Insularū harū majores, tres quidem recta pene linea ab ortu in occasum invicem sequuntur haud ita longorum intervallo discretæ; quarum prima Europæ vicinior est Insula S. Ioannis quæ ab oppido primario Porto Rico vulgo appellatur; ea xxx aut xx leuc. in longitudinem, xx in latitudinem patet, formæ pene quadratæ. Cœli temperie læta & omnibus per mensibus æquabili, præterquam in Decembr. & Ianuar. Solo fertili & pastuoso; sed Guajabis arboribus ita noxio, ut gramen passim corrumpitur & deficiat. Vrbs primaria Porto Rico portu capacissimo & à natura quæ industria humana probe munificens quippe aditu satis angusto, cui arx solida imminet tormentis æneis alio belli apparatu probe instructa; urbs haud ita grandis nullisque mœnibus aut vallo cincta, quippe quæ ob portum inaccessibilis diu crediti, securitatem nihil hostile metueret: tamen semel

glis una cum arce intercepta fuit ;
terum superioribus annis à Belgis
stris direpta , arce frustra ob exiguas
bias tentata. Sunt & alia quædam
incipia in hac Insula sed non ma-
momenti. Divitiæ Insulæ consi-
nt in gingibere , saccharo & tergo-
us armentorum , quæ magno nu-
ero evehuntur.

Inter Insulam S. Ioannis & Hispa-
olam fretum interjacet quindecim
sedecim leuc. latum : Hispaniola
bilissima Americæ insula & oppor-
tissima ad cæteras Americæ partes
tutandas aut invadendas; quadrin-
tas leucas ambitu suo capere dici-
r , CL longa , nusquam latior quin-
taginta aut sexaginta ; aut angustior
aginta : Intensior hîc aëris calor , qui
mè à marinis flatibus sub meridiem
flaminatur : solum ad miraculum
quibusdam partibus fœcundum , in
erisque egregie pascuum , ut hic in-
uita armentorum multitudo succe-
rit. Præcipuæ hujus insulæ divitiæ
nsistunt in tergoribus armentorum,
saccharo, Gingibere, cujus ingēs copia
rope superiorib⁹ annis invec̃ta, vilius
ius aromatis pretium ubique fecit.
etropolis Insulæ Sancti Dominici no-
ine insignitur , elegantissime structa

ad Hispaniæ modum; portum haud
peropportunum & accessu per se di-
cilem & Castello haud ita magno no-
nitum. Floruit superioribus annis
pra alias Americæ urbes, cum ibidem
auri metalla è venis erueretur, & no-
dum immensæ Peruviae & Novæ His-
paniæ opes innotuissent: nunc inco-
quidem haud infrequens, sed parum
pulenta judicatur; capta fuit & direm-
ta ab Anglis ann. c1510 LXXXVI. Super
præterea in hac insula aliquot oppida
& municipia sed non magni momen-
ti. Nam præter Azuam, Yaguanam
portum de la Plata (ubi exigua arx) op-
tera vix nomen oppidorum tueri possunt
sunt: & omnia hæc oppida ad ipsam
oram sita & maximis locorum inter-
vallis à se invicem discreta sunt. Vt
hinc proclive sit judicare, quam de-
bilitate præsidio tanta insula ab Hispano
neatur: nam præter oppidum S. E-
minici & Portum de la Plata, cætera
loca inimicis omnibus exposita sunt.

Sequitur Cuba, freto quatuordecim
aut quindecim leucarum, inter præ-
montoria Maizi & S. Nicolai ab His-
paniola discreta: longa circiter leu-
ducentas & triginta; ubi latissima quæ-
draginta, ubi angustior tantum viginti
leucas in latitudinem patet. Vti etiam
am

incenitate Hispaniolam superat, itali
li fecunditate plurimum superatur;
mod hinc maxime parte montosum,
lvis opacum & bona sui parte infœ-
undum. Armentis & porcorum gre-
bus abundat. Primaria & antiquissi-
ma urbs S. Iacobi nomini dicata, æris
metallis in vicinia nobilis; & portu
ommodo, sed non satis adversus ho-
es munito; ea ad orientalem illius
artem sita est. Celeberrima est Haba-
a, munitissimo portu tam à natura
quippe angustissimis faucibus) & ope-
a humana pluribus castellis & ad fau-
es portus & ad ipsum oppidum com-
nunita; oppidum & portus longe ma-
imi momenti; hic quippe classes o-
nnes è continente & nova Hispania
ngenti gaza & mercibus maximi pre-
cii onustæ quotannis mense Iulio &
Augusto convenire solent & sub ini-
ium Septembris in Hispaniam solvere:
atque hæc pæne inexpugnabilis Hispa-
norum in America arx censetur.

Sunt præterea pauca in hac insula
Hispanorum coloniæ, sed neque muni-
tæ, neque incolis frequentes. Latus in-
sulæ quod Arcto expositum est, longe
majori sua parte qua ad orientem ten-
dit importuosum est, & crebris vadis
& brevibus inquinatum; primus por-

tus qui à promontorio Maizi ad occidentem tendentibus occurrit, Mantanza appellatur, latissimus sinus & nullis circumperibus communitus, ideoque omnibus expositus qui hic aquandi & lignandi gratia solent concurrere; huius proximus Habanae portus; illi portus de Cabanas & Mariem, ambo oppositi & quibusvis expositi. Latus vero insulae quod meridiem spectat paucos habet portus, eosque non nisi minoribus navigiis aptos, plures stationes; sed totum hoc latus infinitis insulis & vadibus oblitum est, magno navigantium discrimine, nisi studiose vitetur. Maximae nominis promontorium habet S. Antonio sacrum, ad quod classes omnes terrarum quae à continente Americae Meridionalis Habanam petunt, quam quae ab Hispania ad novam Hispaniam navigant, cursus suos solent dirigere, quod hostibus Hispanorum gnarum hic potissimum classibus Hispanicis insidiari solent, & non raro opulentas praedas agere. In hac ergo Insula nihil Hispanis validum praeter Habanam.

Restat Iamaica à Cuba versus Austrum sita & viginti circiter leucarum intervallo ab illa disjuncta: coeli solique bonitate, & amoenitate nulli secunda. Centum quinquaginta leucas ambitu suo

quo completi creditur ; maxima sui
arte campestris, ideoq; & armentis su-
ra modū abundat : & gossypio aliisq;
rugibus. Tribus omnino municipiis
incolitur, quorum præcipuum Sevilla,
modico portu & accessu difficili. Pro-
ximū Melilla; denique Oristan. Nihil
hic satis adversus hostes munitum.

Porro quatuor hisce majoribus In-
sulis quamplurimæ minores adjacent ;
Ad Arctum quidē trium Insularū quas
primo loco descripsimus , Lucaye , ita
dictæ, ab una quæ cæteris magnitudine
præstare dicitur, omnes incultæ & ha-
bitatoribus vacuæ: nam incolas omnes
partim Hispanorum sævitia , partim
vitæ rædium post amissam libertatem
extinxit , non tantum in minoribus
illis insulis , sed & in majoribus quæ
olim aliquot myriades indigenarum
numerabant : de quorum numero &
excidio consulendus est Episcopus
Chiapensis. Ad meridiem vero Insulæ
S. Ioannis variæ Insulæ arcuato ductu
fretum hoc concludunt , quæ uno no-
mine Canibales dicuntur ab incolis an-
thropophagis ; quorum tamē reliquiæ
tantum paucae in Insula Dominica &
Granata & paucis aliis supersunt : nul-
las in hisce colonias habent Hispani.

Ad Continentem jam accedemus,
cujus

cujus illa pars quæ ad Septentr. vergit vastis terrarum spatiis ad omnes cœlestes plagas in longitudinem atque latitudinem extenditur, maxima sui parte adhuc incognita : In hac primo occurrit Florida, (nam quæ ad Septentrionem illius Provinciæ jacent, aut Galli aut Angli aut denique nostri Belgæ possident) amplissima regio & variæ conditionis, nam pars illa quæ longè sed angusto tractu ab extremis Virginianæ finibus ad promontorium è regione Cubæ protenditur, terris lætissimis sylvis opaca est, magna quidem metallorum fama celebris, sed hæcenus incerta, quippe omne aurum atque argentum quod hic reperitur, magis fractis Hispanorum navibus ab indigenis servatum, quam in terris illis natum, haud frustra creditur.

In hac autem Floridæ parte Hispani aliquot oppidula cum suis arcibus possident, non magni momenti, quæque tam à Gallis quam Anglis superiori sæculo non magno molimine Hispanis erepta & rursus relicta comperimus. Hispani qui ibidem degunt commercia cum Cubæ incolis exercent. Reliqua pars Floridæ quæ ad occidentem magnis terrarum spatiis extenditur ad orientem ram maris leviter nota, intra continen-

entem ab Hispanis magna cum hominum, jumentorumque jactura aliquoties lustrata, & variis laudibus delectata, quæ fabulis propiora videntur: cæterum revera tristi uligine in multis partibus squalida, aut sylvis horrida, denique arenosis & sterilibus campis magna sui parte tristis & inculta, vix ullum operæ pretium promittit.

Nobilissima pars hujus continentis no nomine Nova Hispania appellatur, sed in varias Provincias & non unius unitatis aut opulentia divisa. Illius pars quæ versus Septentriones vergit, cum Florida ad orientem conjungitur, Nova Mexicana vulgo audit, ad quam Hispani superioribus annis varias expeditiones fecerunt, exiguo profectu & magna cum clade hominum atque jumentorum. Ab hac ad meridiem primo sita est Nova Hispania propria dicta, cujus Metropolis est Mexico, vacua quondam civitas dum barbari illa potirentur, nunc quoque magno indoliarum numero nobilis, & commerciorum vicinarum provinciarum locuples. Sub hac jam vulgo censentur hæ provincie, Archiepiscopus Mexicanus & Episcopus Mechoacanensis, Tlascalensis, Guaxacanus; præfecturæ denique Panucensis & Yucatanæ. Sub
 Archi-

Archiepiscopatu Mexicano præter Metropolim ipsam quæ satis ampla & populo frequens, nulla alia oppida aliqujus momenti recensentur, sed multa municipia quæ cum oppidis amplitudine & frequentia certare possent, quæ à paucis fere Hispanis, quamplurimis autem indigenis incoluntur: præterea in hac diœcesi numerantur jam olim ducenti & quinquaginta pagi, & supra tria millia villarum (quas Hispani vulgo *Estancias* appellant: in quibus tamen omnibus superiori ævo paulo plura quam septem millia Hispanorum, barbarorum supra quingenta millia capita fuere censita. Habet hæc provincia celeberrimum portum ad mare Australe, Acapulco vulgo, navigationibus ad Philippinas & Sinarum regnum nobilem; cum oppidulo hand magni momenti & arce satis debili, nisi forte superioribus annis nostrarum classium metu fuerit munita. Denique in hac diœcesi decem aut amplius argenti fodinæ reperiuntur cum suis municipiis, in quibus Hispani magnum servitiorum numerum fatigant. Archiepiscopatui Mexicano ad Septentriones proxima est Panuco, in qua Hispani hodie tres colonias habent, quarum præcipua S. Stephani oppidum dicitur.

tur, & gentili nomine Panuco, à
 mine quod secus oppidum in mare
 cendit, & portum aperit neque ob
 via ingressu facilem, neque ob in-
 ta ventorum satis tutum: præcipue
 idanorum divitiæ sunt Salinæ, nam
 ter has vix quicquam illustre hæc
 io sortita est: Secunda est S. Iacobi
 pidulum quod à vallibus cognomi-
 tur; Tertia Tampice ad oram ma-
 Mexicani & ostium flum. Panuci:
 aci hic Hispani degunt & à vicinis
 baris miserum in modum infestant.
 Panucensi præfecturæ ad meridiem
 proximus est Tlascalensis Episcopatus,
 i Mexicano Archiepiscopatu ad or-
 m prætenditur, eumque à Mexicano
 to dirimit, à Tlaxcala nobili quon-
 am inter Barbaros Republica ita di-
 as, licet plures provincias complectar
 quam Tlaxcalenses olim posside-
 at: quia autem Tlaxcalenses Cortem
 am potissimum in subjuganda Me-
 opoli Mexicana adjuvarunt, atque
 tro jugum Hispanorum acceperunt,
 itius cum ipsis ab Hispanis actum;
 que à Rege nullis vestigalibus, aut
 avioribus oneribus premuntur. Pri-
 arium hujus provinciæ oppidū Pue-
 a de los Angelos, id est, Angelorum
 vitas, in solo frugū feracissimo situm

& jam olim à sexcentis circiter familiis Hispanorum habitatum. Præter hoc eodem Episcopatu censentur Segura la Frontera in provincia quæ antiquitus Tepeaca dicebatur, juxta viam quæ à Metropoli ad Veræ Crucis oppidum ducit, situm. Ad maris autem Septentrionalis littus Veræ Crucis oppidum loco insalubri, sed commerciis peropportuno, quippe qui vicinum habet munitissimum Novæ Hispaniæ portum S. Ioannis de Vlloa, ubi classis Hispanicæ & onera sua exponere, & rursus accipere consueverunt; portus autem hic objectu exiguæ insulæ & valido castello permunitæ ab hostilibus navibus defenditur; ob crebra vadum brevia & reciprocantes maris fluctus ingressu difficilis; & ob infestum sub mensem Septembré & sequentem Aquilones neutiquam tutus, nisi navis validis catenis & rudentibus ad murum, qui ad insulæ latus meridionale è vivo saxo extructus, fortiter alligetur. Tlaxcalensem Episcopatum ad occidentem & meridiem excipit Guaxacensis sub qua non modo Guaxaca provincia, sed & utraque Misteca, Tutepeque Zapotece & Guazacoalco Provincie comprehenduntur: Ad utrumque mare pertinet, & secundum oræ quidem

Septentrionale ductum quinquaginta; ad Meridionalem vero Oceanum centum leucarum spatium in longitudinem occupat. Primaria huius Provinciae civitas est Antequera, nifico Cathedrali templo ornata, rum ab Hispanis haud ita frequentibus habitata. Dein S. Illifonsidum intra Zapotecarum limites, ipsum infrequens ob vicinorum barbarorum ferociam. Tertio Nexapa S. Iacobi municipium à paucis efidiariis potius quam colonis habitatum. Quarto urbs S. Spiritus in Provincia Guazacoalco tribus à mari septentrionali leucis. Ad hanc Provinciam pertinet Guatulco portus ad mare pacificum, commerciis cum Peruvianis frequens sed nullis operibus unitus; quare oppidulum quod illi fidet jam bis ab Anglis captum & chauftum fuit.

Ad Occidentem claudit Archiepiscopatum Mexicanum Mechoacana Provincia, olim regnum, nunc Episcopatus, qui à barbaris incolitur, quos Hispani vulgo appellant Tarascos; gente, prout est barbarorum captus, satis industriæ. Urbs illius præcipua Mechoacan & Pascuaro vocatur, haud procul à piscoso lacu qui Mexicano aliquantulum

amplior censetur. Accedit S. Michas oppidum secundum viam quæ ad cateceses argentifodinas ducit, in illis frequens & villis atque pascuis ambitu copiosum: sed latrociniis rocium Barbarorum qui Montanarum colunt valde obnoxium. Dein urbs Philippi in solo frigido atque effusa condita. Tum Concepcion de Salazar & denique Leon & Zamora. Hæc Provincia mare Septentrionale nusquam attingit, ad meridionale autem habet Zacatulam & Colymam cum suis portibus.

Superest Yucatana peninsula, forma pene triangulari, cujus basis centum pene leucis inter ortum & occasum a mare Septentrionale extenditur; latera autem in conum fastigiantur, ubi duobus sinibus pene à continente circumrimitur. Aëris temperies in hac provincia humida & præfervida: tota autem provincia montibus cingitur; solum autem neque triticum neque vulgare Europæum frumentum productum: nulla hic auri aut alterius generis metallum: incolæ frequentes & longævi.

Primaria hujus provinciæ civitas est Merida, sed haud frequens ut à multis proditum. Secunda Vallodolid: Tertia Campeche commerciis nobilis, à qua nomen

en accepit ligni quoddam genus,
tinctores utuntur. Quarta deni-
galamanca : & portus denique ad
Septentrionale qui Sisal dicitur
ne opportunus neque tutus : nihil
validū est aut adversus hostes satis
litum, nisi quod ob vadofius cir-
circa mare accessus difficilis sit.
inter Yucatanam peninsulam &
vinciam Guaxacensem intercipitur
asco, plana regio & crebris paludi-
& stagnis distincta : unum atque
obile oppidum sortita, quod vulgo
asco vel *nostra Sennora de la vit-*
a appellatur.

Nova Hispaniæ quam modo descri-
mus, versus occidentem conjungi-
Nova Galæcia, quæ varias provin-
s complectitur ad sinum Californiæ
que, quarum præcipuæ Guadalaiaara,
lisco, Vxitipa, los Zacatecas, Chiamet-
Culuacan, Cinaloa, Nova Biscaia:
mitaneæ deniq; sunt California, Ci-
la, Quivira, nova Mexicana. Guada-
ara cœli solique bonitate præcipua;
bertate frugum & metallorum copia
cuples : ejus præcipua urbs Guadala-
ra in lata planitie & rigua sita, haud
nge à flumine quod in sinum Cali-
ornia descendit. Secunda oppidum
p. Sancti & gentili nomine Tepique:

Tertia Santa Maria de los Lagos, p
fidium adversus barbaros Chichin
cas, qui in omnibus his provinciis
spanis per occulta latrocinia maxi
clades haud infrequenter intulerunt.

Xalisco provincia Maizio quida
abundans, pecorum & jumentorum
indiga, ejus præcipua & pene unica
urbs Compostella, haud longe à litt
sita & ob Conditoris uti videtur igr
rantiam, situm longe incommodu
mum fortita, insalubri cælo & t
infœcundo.

Chiametla insignis provincia &
pulo quondam frequens; anno p
mum c. 10 LIV. colonia Hispani
rum in hanc fuit deducta, S. Sebastia
nomine: post illa aliquot argenti m
talla in hac provincia reperta & sta
va duo fossoribus constituta; ita ut
die hæc provincia inter argenti div
annumeretur.

Culuacan uberrima regio & omni
generis com meatu abundans; oppid
habet S. Michaëlis: aliquot argenti m
talla hic haud ita nuper reperta.

Cinaloa extrema pæne ad Septentrionem hujus Præfecturæ provinc
cælum hic sudum & saluberrimum,
lum pingue & feracissimum: indigen
robusti & bellicosi, & qui ægerri
Hisp

anorum jugum ferant; Hispani
aliquot colonias habent, sed ægre
versus infestos barbaros tuentur.
que hæc quidem provinciæ Novæ
eciæ ad mare pacificum aut sinum
forniæ jacent, in Mediterraneis
m occurrit primum Vxitipa Pa-
ensi præfecturæ quondam attri-
bi, quippe illi contigua, nunc Novæ
eciæ pars; provincia omnis gene-
fructibus abundans, sed nullo op-
o aut municipio Hispanorum illu-
ta.

Huic ad occidentē proxima est pro-
cia quam vocant de los Zacatecas,
enti metallis opulentissima, sed a-
rum inops, & annonæ indiga. op-
a tria hic ab Hispanis habitantur,
eter quatuor quinqueve municipia
m suis Argentifodinis; quarum præ-
ua peculiariter de los Zacatecas no-
natur, ubi ut plurimum quingenti
spani cum aliquanto pluribus servi-
s commorantur: proxima Avinno.
ppidula sunt Erena: Nombre de
ios: Xeres de la Frontera.

Indigenæ hujus provinciæ bellicosi,
ultū negotii Hispanis dedere, donec
ndem à Prorege Marchione de Villa
lanrique debellati sunt, ita ut jam
centum & quatuor tribus (*Repar-*

timentos vocant Hispani) divisi Hispanis serviant.

Nova Biscaya longo satis intervallo Zacatecis proxima versus Corum, cunctis ad vitam humanam necessitatibus egregie affluit, sed ditibus praecipue genti venis. Inter argentifodinas cellunt quae S. Barbarae vulgo dicitur, centum pene leuc. à Zacatecis distat. proximae sunt S. Ioannis & Endehæ.

De California, Cibola, Quivira, Nova Mexicana nihil hic dicam, quidem armis Hispanicis lustrata jam olim, sed non perdomita, paucis tantum coloniis hactenus eiusdem cultae fuerunt.

Cæterum omnes hæ provinciae quae hactenus descripsimus, vulgo Novae Hispaniae nomine censentur, & amplissimos redditus quotannis Regi Hispanicum subministrant, nam præter genti gazam, classe illa quae quotannis è portu S. Ioannis de Ulloa solvit Hispaniam importantur preciosissimae merces, inprimis autem nobilissima illa cochenilla, & varia aromata, balama aliaque quantivis pretii: Tota autem regio ad hunc diem innumeris indigenis abundat, quorum multi Christianam fidem amplexi, jugum Hispanicum

mi non admodum inviti ferunt;
mi adhuc barbaris institutis mor-
s adhærentes, pristinam ferociam
dium in advenas servant, inter
Chichimecæ omnium crudelissi-
& pugnacissimi ingens damnum
raro tam Hispanis quam illorum
itiis & subditis dederunt, hodie-
dant.

ovæ Hispaniæ contermina est præ-
ura Guatemalensis, quæ tredecim
vincias particulares complectitur,
apam, Soconusco, Suchitepec, Gua-
alam, Verampacem, Yzalcos, S. Sal-
toris & S. Michaëlis provincias,
nduras, Chulutecam, Nicaraguam,
guzgalpam, & Costam Ricam.

Chiapæ provincia cum suo Episco-
tu in mediterraneis sita est & ad
istrum Soconusco clauditur, ad oc-
sum Novæ Hispaniæ finibus, ad or-
m solis & Septentriones Tabasco &
ovincia Veræ pacis, XL leucis inter-
rum & occasum in longitudinem,
ulo autem pauciores in latitudine
tens. Ejus præcipua urbs est Ciuidad
eal septuaginta leuc. ab oppido Gua-
malæ dissita versus Corum. Hæc Pro-
vincia calida atque humida est ob im-
rium frequentiam, & torrentium at-
ue fluviorum multitudinē pene invia.

Arbores quæ aromaticum liquorem
fundunt hîc præstantissimæ habentur,
præsertim quæ Liquidambar & Terebinthi-
matiacam subministrant: taurorum
vaccarum, ovium, caprarum, summa
ingens hic numerus; Equorum duntaxat
que generosorum magna copia.

Soconusco Chiapæ versus Euro-
strum proxima est, secundum mare
Pacifici littus in longitudinem proten-
sa, Regio omnis feracissima est Cac-
tanti in hisce Provinciis pretii: quæ
suas divitias, maris beneficio facit
cum vicinis & longinquis Provinciis
commutat: nec eorum quæ feruntur
impatiens est solum, præterquam tri-
ci: unico Hispanorum oppido habita-
tur quod barbaro nomine Guevet
vocant: cæterum ipsa provincia, uti
cepimus, valde est infrequens, quæ
quæ à paucissimis Christianis habita-
tur: indigenæ autem opum suarum
ducia, supra modum sunt arrogantes
& feroces: à mense Aprili ad Septem-
brem itinera omnia, rivulorum co-
& profunda uligine pene invia sunt.

Suchitepec & Guafacapan duæ ma-
dicæ provinciæ & incolis admodum
infrequentes, Soconusco ad orientem
proximæ sunt, eadem pene cœli scilicet
que natura. Vera pax provincia

sum Chiapa, ad Austrum Soconu-
ad Septentriones Yucatana, ad o-
tem Hondura & Guatemala clau-
r, triginta circiter leuc. in longitu-
em & latitudinem patens. Regio
ntana est, altis jugis & profundis
ibus, rara planicie, opacis lucis &
sis sylvis maxima sui parte horrēs:
um hic valde pluvium, Indigenæ
jam pene omnes Christianam re-
onem sunt amplexi, in paucos pa-
s sunt congregati, ut commodius in-
ui possint; cætera adhuc inculta, à
is & infidelibus barbaris possidetur.
ispani nullum hic opidū habent, sed
pagis habitant indigenis permixti.
Guatemala provincia maritima est;
perrimo solo & Mayzi atque Gossy-
li feracissimo. Præcipua hujus Pro-
vinciæ urbs & totius præfecturæ caput
Guatemala sive S. Jacobi oppidum, in
medio convallis condita inter duos
Vulcanos: ager illius fertilis & amœ-
us: oppidani Hispanicæ originis ab
Herrera sexcenti numerantur præter
barbaros & servitia, alii longe mino-
rem numerum produnt.

Yzalcos cœli solique natura à Gua-
temala haud multum abludit; uti nec
S. Salvatoris & S. Michaëlis provin-
cia neque Chuluteca. In hisce hæc op-
pida

pida ab Hispanis incoluntur ; S. Sal-
tor barbaris Cuzcatlan septem le-
ab Oceano Australi & portu qui vu-
Acaxutla dicitur. Ager oppidi frug-
fertilis & cœlum persalubre.

Deinde la Trinidad , barbarorum
lingua vulgo Sonsonate dicta quatuor
à portu Acaxutla leucis ; in solo ube-
rimo & Cacao inprimis feraci: Em-
porium harum provinciarum pene si-
gulare. Tertio S. Michaëlis municipium
duabus à sinu Fonseca & mari Australe
leucis. Denique Xerez de la Fronte-
ra municipium, quod barbari provinciam
nomine Chulutecam vocant, in ube-
rimo solo & Gossypii atque Maizii si-
tissimo situm, ad ipsos præfecturi
Guatemalensis limites.

Hondura præstantissima provincia
ad mare Septentrionale sita, fines ha-
bet ad Orientem quidem Taguzca-
pam, ad Eurum Nicaraguam, ad Au-
strum & Africum Guatemalensis præ-
fecturæ provincias, ad occasum Fretum
dulce, quod illam à Vera pace dirimit.
Solum hujus provinciæ aut in alto
montes erigitur aut in amœnas & fec-
undas valles subsidet ; quæ quondam
indigenis frequentissime fuerunt, nunc
autem ob bella & mutua excidia à ra-
rioribus barbaris incoluntur: rarissima
hic

planicies. Bartholomæus de las
as amare deflet, duas millones ani-
um intra paucos annos in hisce
onibus ab Hispanis esse extirpatas.
ni annonæ genere abundat regio,
rimis melle & cera : nec metallo-
n expers creditur præsertim auri.
cipuum hujus præfecturæ oppidum
lladolid in Mediterraneis situm, in
scherrima & peramœna valle : ager
us armentis & pecoribus abundat,
finibus illius opulentæ argentifodi-
e inventæ dicuntur. Alterum hujus
ovinciæ oppidum Gracias à Dios, in
perrimo clivo conditum ; oppidani
olendis agris dant operam : in vicina
lim auri venas repertas volunt. Ter-
ium S. Petri oppidum in mediterræ-
eis, & septé à portu de Cavollos leuc.
Quartum oppidum S. Ioannis de Ca-
vallos ad mare Septentrionale situm
cum suo portu ; quod cum à diversis
nationibus aliquoties interceptum &
direptum esset, tandem plane dereli-
ctum fuit & oppidani ab Alfonso Cria-
do de Castilla præfecturæ Guatema-
lensis præside Amatiqueu traducti,
xviii à portu de Cavallos leucis, ubi
jam oppidum S. Thomæ de Castilla
conditum est & adversus hostiles in-
cursus egregie munitum. Denique

Tru-

Truxillo oppidum ad oram maris septentrionalis in tumulo conditum inter duos amnes, loco à natura egregie munito quippe qui undiq; densis frons vis conclusus sit, & non nisi uno angusto tramite adiri possit. Præter hæc quinque oppida in hac provincia municipium est S. Georgii de Olachico, quod à valle nomen accepit per mœna juxta & auri metallis divitiis. Porro hæc Provincia ob commercii opportunitatem & ditissimas mercibus quas emittit magni pretii est, quippe cujus portubus quotannis solvunt navæ ad minimum binæ variis mercibus & præsertim glasto & balsamo onustæ; quæ Havanam petentes, inde uncum aliis in Hispaniam navigant.

Nicaragua provincia ad Oceanum Pacificum sita, fines habet ad occasum provincias præfecturæ Guatemalaensis, ad Septentrionem Honduram, ad ortum sive Eorum Costam Ricam, ad meridiem denique dictum mare: placentino ut plurimum est solo: tritici quidem infœcunda est regio, quod è Peruvia petunt, cæterum aliarum rerum satis locuples; armentis vel maxime abundat. Civitas hujus Provinciæ principalis Legio, duodecim à mari Australileucis condita; in agro illius centum

millia barbarorum habitare dicuntur omnes vestigales. Secunda Granada lacum illum ingentem sita (qui per mirabilia hujus Provinciæ celebratur, & cū haud longe à mari Australi radiatur, tamen in oceanum Septentrionalem per longum & angustum exit.) Tertia nova Segovia in Mediterraneis sita circa locum ubi lacus in angustias se colligit & fluminis stat ad mare devolvitur. Est & municipium Rejaleio haud longe à portu flectionis ut vocant, & mari Australi. Costa Rica fines habet ad occasum eundem & Septentriones Nicaraguam, ad orientem vero Veraguam, utrimque item ad Septentrionem. & Merid. oceanum concluditur. Ager fertilis, neque auri aut argenti metallorum exers. tria hic municipia ab Hispanis habitantur; Aranivez: Carthago inter utrumque mare pene media; & Castro Austria.

Veragua provincia fines habet ad occasum Costam Ricam, ad orientem Panamensem provinciam, ad Septentrionem & Austrum mari concluditur: solum maxima sui parte montense & densis lucis atque vepretis pene invium, pascuorum inops; neque tritici aut frugum ferax: metallorum vero, præsertim auri, locu-

locuples: indigenæ bellicosi & auctores atque etiamnum mirum in modum Hispanis iustissimi: qui tamen hactenus aliquot colonias deduxerunt, la Concepcion, la Trinidad & S. Fe: item Carlos. Nullum insigniorem portum obtinet hæc provincia.

Atque hæcenus Septentrionalis Americae partem absolvimus una cum appendicibus, quibus longo & nonnunquam lato, nonnunquam angustissimo tractu cum Australi sui parte coniungitur: nunc de meridionali Americae parte porro dicemus.

Americam Meridionalem cum Septentrionali coniungit Isthmus satis angustus, in quo sunt duo nobilia Hispanorum oppida Panama & Porto Velo. Isthmus hic conventum Iuridicum constituit quem Panamensem vocant. Hic angustis admodum limitibus continetur, cum hi Iudices tantum classibus expediendis & iuri mercatoribus dicundo vacent: patet in longitudinem à finibus Cartagenae provinciae ad Castellum Veraguæ leuc. xc; in latitudinem inter duo maria ubi latissima est lx, inter Panamam autem & Porto Velo tantum octo, licet ratione itinerum octodecim numerentur. Solius maxima sui parte montosum atque asperum

rum, ubi paulum subsidet, crebra
ne atque alto cœno pluvis men-
s impeditissimum; cœlum humi-
1, præfervidum & valde insalubre.
genas Hispanorû sævitia jam du-
penitus delevit & vastitatem re-
ni intulit. oppidum Panama littori
is Australis assidet ad sinum are-
um, magis à natura quam ab arte
nitum. hic naves è Peruvia multa
onustæ solent appellere, quæ dein
im terrestri itinere partim cymbis
fluvium Chagre, & mari ad Por-
Belum subvehitur, non sine in-
ti periculo, siquidem à multis par-
is insidiæ ab hostibus strui possunt,
hactenus frustra fuerint qui in eo
orant.

Portus Belus sive oppidum S. Phi-
i ad mare Septentrionale jacet,
i portu peropportuno, hic Rex
gnis impensis aliquot castella ædifi-
i curavit ad hostiles classes arcen-
: quorum maximum quod S. Phi-
i dicitur ad Orientale portûs latus
em, multisque majoribus belli
chinis egregie instructum est, è re-
ne illius jacet arx S. Jacobi; duo re-
ta minora castella juxta oppidum
t excitata. Nihilo tamen secius An-
& portum ingressi sunt & oppido
poti-

potiti, licet illud statim deferere co-
fuerint. Provincia hæc summi r-
menti est, nam si hostes illa po-
contingeret, maximum Hispano de-
mentum adferrent, & classium il-
rationes penitus conturbarent, & i-
vectionem gazæ illius Peruanæ fa-
impedirent; res quidem perdiffici-
sed non impossibilis, si dextre ten-
retur. Est præterea aliud in hac p-
fectura oppidum quod vulgo Nata-
citur, ad mare Australe situm, sed
vis momenti.

Porro Americæ illa pars quam M-
ridionalem dicimus plurimas & va-
simas regiones complectitur, qui-
quæ à decimo & duodecimo gra-
Septentrionalis latitudinis ad qu-
quagesimum secundum Australis
titudin. excurrat inter Septentrion-
Meridiem; inter ortum autem &
casum sub ipso pene æquatore lati-
ma, versus Australem Polum verg-
do sensim angustatur & in obtus-
conum ad fretum Magallanicum
finit. In hac parte Rex Hispaniæ
amplitudine regionum pauca & i-
ad oram maris possidet: Ad la-
quidem quod Septentrioni obverti-
hasce Provincias, Cartagenam &
vum Regnum Granadæ, S. Martha
Ve

zuelam & Pariam: Ad Occidentem, quod à mari Mediterraneo est, Popajanam, Peruviam & cetera: ad Orientale potissimam partem nomine Portugalliae possidet, nimirum Brasiliam de qua alibi diximus, illae autem nomine Rio de la Platte quae provincia multum intra continentem se insinuat, & se cum Tucuman conjungit, cujus beneficio in hac parte Rex ab Oceano Septentrionali australe penetrare potest.

Carthaginensis Praefectura (ut inde patet ubi reliqui) Panamensi ad Oceanum adjacet, (intermedio freto ab Hispania, in cujus gremio provincia Dacota jacet, olim leviter ab Hispanis sed nunc penitus deserta, ita ut peropportunam stationem praebet eis qui Panamensi Praefecturae & argentariae subvectioni insidiantur:) Secundum Oceanum Septentrionalis circumferentia lxxxi leuc. longa, à flumine Magdalena ad fretum Vrabæ; & totum fere lata à Mari ad extremos fines novi regni Granatae. Solum huius Provinciae ut plurimum editum & montosum & densis sylvis obsitum; sed autem praeter nimiam humiditatem utilis, semina Europaea malignè tollunt & triticum non satis feliciter

maturant. Præstantissimum Balsamum
 producit hæc provincia, quod To-
 nense dicitur à vicino municipio,
 aliosque aromaticos liquores, resins,
 gummi: nullæ hic auri argenteve vix
 præterquam paucissimis in locis:
 indigenæ pene ad internecionem de-
 Carthagera civitas non modo huius
 præfecturæ sed & totius continen-
 & Insularum facile prima, sive cõ-
 ciorum opportunitatem & frequen-
 tiam spectes, sive oppidi ipsius con-
 tionem; quippe ad interiorem mari-
 sinum posita, & tam à natura quam
 industria hominum egregie munita
 portû illius claudit exigua insula, quæ
 vocant *Carex*, & duplicem aditus
 portû præbet, quorum prior & ori-
 talior satis altus & utrimque com-
 nitus: nihilo tamen secius anno 1609
 Id LXXXV Angli duce Francisco Drake
 fortissimo Equite urbem ceperunt
 que vastarunt, & certa argenti summa
 accepta reliquerunt; post illa adhuc
 amplius munita urbs & varii ad illam
 aditus aliquot munimentis obstruitur
 ita ut hodie inter munitissima oppida
 quæ Rex Hispaniæ in continenti America
 possidet merito annumeretur: hanc urbem
 varia gaza & quamplurima
 merces è novo regno Granatæ per-

Magdalenæ flumen devehuntur,
 & dein in classem Hispanicam impo-
 nitur & cū Peruanis thesauris ad Ha-
 mæ portum deducuntur. Sunt præ-
 fectura in hac præfectura oppidū Tolu,
 regione salubri & pascuo solo sitū,
 à freto Vrabæ leucis, nobilissimo
 Balsamo celebre. Deinde Villa S.
 Mariæ triginta ab oppido Cartagena
 cis versus Austrū. Tertio S. Crux de
 opox ad ripam fluminis Magdalenæ,
 cuius valetudine incolarum infamis,
 ob commerciorū opportunitatem
 is frequens, quæ flumen Magdale-
 næ subministrat. Quibus accedit Ba-
 nca de Mulambo, telonium ad disti-
 minis ripam, ubi merces Europæ e
 ajoribus navib⁹ exponuntur & dein-
 ps minoribus cymbis subvehuntur.
 Præfecturam Cartagenæ ad ortum
 cipit S. Marthæ provincia, à flumine
 agdalenæ ad Rio de la Hacha, circi-
 r Lxx leuc. secundum oram maris
 septentrionalis in longitudinem pro-
 tensa, totidemque pene leuc. à mari ad
 nes regni Granatensis lata. Temperies
 ejus regionis qua Oceanum attingit
 fervens, in mediterraneis frigidior ob
 vicinitatem montium nivalium, qui
 hic orti totam Americam usque ad
 æterum Magallanicum pervagantur,

altissimis & continuis pene jugis :
 gio ob frigiditatem nonnunquam
 non penuriam patitur: ceterum ni-
 morum & variarum gemmarum f-
 est tellus nec metallorum expers. Pr-
 cipalis civitas S. Martha loco perfe-
 bri condita ad oram Oceani Sept-
 trionalis, quem patenti sinu admit-
 Magna hic quondam oppidanor-
 frequentia fuit, nunc summa rari-
 quippe locus debilis & hostium inju-
 expositus, nec satis munitus; sæpius
 à variis nationibus captus & spoliat-
 nec oppidani satis inter se concord-
 & quod potissimum oppido huic o-
 fuit, classis Hispanica quæ contin-
 tem perit, hic subsistere desiit. Sunt p-
 terea in hac præfectura hæc oppida;
 nerisse ad ripam vasti illius flumin-
 Tamalameq; Hispanis villa de las P-
 mas ad eandem ripam, in solo non-
 tis fœcundo: Cuidad de los Reyes,
 valle Eupari æris venis nobili, ad ripa-
 vasti & rapidi fluvii Guatapori; ag-
 illius non modo pascuis lætus sed
 frugum fœcundus: tota provincia i-
 digenis hodieque frequens, qui nul-
 obsequiis ab Hispanis se placari patiu-
 tur, & oppidani tam pauci vi co-
 nō possunt. Ocanna in mediterrane-
 itidem haud longe à Tamalameq; c-
 niq;

Ramada, quæ & nova Salamanea
ur, ad radices montium nivalium,
des provinciæ Rio de la Hacha.
Rio de la Hacha exigua provincia,
cedentem ad ortum concludit;
ni quondam nominis, dum Vnio.
piscatio hic vigeret, quæ jam pe-
atercidit: unum habet oppidum
vulgo la Hacha dicitur, neque
num neque munitum; quodque
ciscus Dracus postrema sua in A-
icam expeditione, nullo pene ne-
o intercept.

nezuela deinceps sequitur ad ean-
oram à Rio de la Hacha versus or-
, nobilissima provincia, olim qui-
ab Imper. Carolo V. Velferis Au-
anis patitiis attributa, & ab eis-
primum lustrata, postliminio au-
ad coronam Castellæ revocata. Hæc
longitudinem quidem secundum
maris Septentrionalis patet leu-
circiter ducentas, licet alii minus
rvallum prodant, in latitudine ve-
ctuaginta. Hæc provincia in pri-
tritico abundat, ob insignem a-
rum ubertatem; nec non armentis
ue pecoribus ob pascuorum boni-
m; ita ut merito horreum vicina-
& longinquarum provinciarum
cetur. Eadem ob ingentem lacum

qui vulgo Maracaybo appellatur, magnis spatiis sese intra continentem recipit, cōmerciis opportunissima. Quippe quotannis bis hinc plures loces solvunt; tritico, farina, & bisotto, aliisq; mercibus onustæ, inter quæ non postremas ferūt præstantissimū Tobaccum, tergora armentorum, & non nihil auri. Hispani hic octopida incolunt, quorum facile princeps est Coro, undecim gradibus ab æquatore sita versus Arctum, ad interior sinum, qui in Lacum prædictum duvit in regione quidē probe temperata, aquarum indiga, nec ullis amnibus rigua. Vrbs anno clō lō xcv ab Anglis intercepta pene in cineres redacta fuit.

Secundum oppidū nostra Senne de Carvalleda dicitur, haud longe à portu maris Septentrionalis conditum octuaginta circiter leuc. à Coro versus orientē; ad mare quidem portum habet, sed incommodū, & navigantium infidum: ubi & arcem exstruxerunt Hispani quam vulgo Carracam vocant, magis à natura quam arte mutam, æstuosum quippe hic æquor, difficile cum lembis excensionem facit.

Tertium oppidum S. Iacobi Legnenfis, quinque septemve leucis à portu distitum & LXXVII leuc. ab oppo

o versus ortum : tribus quatuorve
arvalleda versus Austrum : Id quo-
ab Anglis anno c1o 1o xciv. inter-
um atque direptum accepimus.

Quartum oppidum Nova Valentia
leuc. ab oppido S. Iacobi.

Quintum Nova Xerez, xv leuc. à
entia versus meridiem nuper ad-
dum ab Hispanis conditum.

Sextum nova Segovia in interiori
atinenti situm ad ripam fluminis
triquicemeti, oppidani armentis pa-
ndis potissimum dant operam, & è
cuaria quæstum faciunt : abest à Xe-
z versus meridiem leuc. xx ; à Coro
rsus Eurum Lxxx.

Septimum Tucuyo vulgo dictum à
lle in qua jacet, l circiter leuc. ab
ceano dissitum, à Coro Lxxxv.

Octavum Truxillo vel alio nomine
ostra Sennora de la Paz, octoginta
uc. à Coro versus meridiem, à lacu
laracaybo octodecim, ad quæ pagum
abet, commerciis quæ hic frequentis-
ma, aptum. Ad eundem lacum &
liud municipium affidet, quod vulgo
agunam vocant, commerciis cum vi-
inis provinciis opportunum.

Venezuelam excipit ad ortum Paria
quæ & Nova Andaluzia dicitur, in-
sertis finibus, vasta regio nec dum sa-

tis cognita, sub qua amplissimum
 men quod vulgo dicunt Orono
 comprehenditur; in hac provincia
 cet Cumana exiguum oppidum ad
 num maris; qui Arayam provinci
 dividit: è regione hujus oppidi sunt
 leberrimæ illæ Salinæ, quæ cum mult
 annis omnibus nationibus & præ
 tim nostratibus patuissent, superio
 bus demum annis à Rege Hispaniaru
 valida arce faucibus illarum appose
 veluti oclusæ fuerunt. Porro ad
 pam fluminis Oronoque quod quæ
 plurimis alveis in oceanum evoluit
 ex adverso Insulæ Trinitatis, unum
 invalidum oppidum incolunt Hispani
 quod vocant S. Thomæ quod superio
 ribus annis ab Anglis direptum, du
 illorum VValtheroRalegho fortissimè
 equiti exitum maturavit. Ab hoc loco
 magno dispendio & multorum exiti
 hætenus frustra Hispani sibi aditus
 parare conati sunt ad illam tantope
 celebratam Gujanam sive Dorado.

Porro hujus continentis littori ob
 jacent Insulæ nobilissimæ & dum
 nionum piscatio vigeret locupletissi
 mæ, Margarita, Cubagua atq; Cochet
 è quibus Rex Hispaniarum quondam
 ingens emolumentum percepit, nunc
 fere ipsi sunt oneri: denique hic conti

ati objacet Insula Trinitatis, in qua
pani oppidulum exiguum possi-
t, & ægre se adversus insulanos
endunt.

A flumine Oronoque continens
gnis terrarum spatiis ad alterum
men longe vastissimum extenditur
od vulgo Amazonum vocant, atque
illo porro ad flumen sive insulam
arahnon; toto autem hoc spatio,
o ingentes provinciæ comprehen-
ntur, & quamplurimi amnes in O-
anum exeunt, nihil fere possident
spani, præterquam ad sinistram in-
edientibus fluminis Amazonum ri-
m, arcem quandam quam vocant
ram, è qua sibi aditum in interiores
ovincias parare satagunt. Angli au-
m & nostrates maxime, omnē hanc
am & hos amnes crebro adeunt &
m indigenis commercia exercent.
tque ita ad Portugallici juris provin-
as jam pervenimus: hætenusque ora
mericæ Australis quatenus Rex Hi-
aniarum Castellæ nomine illam sui
ris esse autumat, ad orientem perti-
et; nunc ad Carthaginensem præfe-
uram revertimur, ut interiores pro-
incias & quæ ad mare Meridionale
acent, deinceps prosequamur.

Vastum Magdalenzæ flumen (quod

Q s inter

inter S. Marthæ & Cartagenæ præ-
 cturas in Oceanum Septentrionale
 exit,) aditum præbet ad Novum
 gnum quod vocant Granatæ; id fir-
 habet ad ortum quidem solis Venezu-
 lam, ad Arctum S. Martham & Cart-
 genam, ad occidentem Popayanam
 ad meridiem denique vastas & hæc
 nus non satis perlustratas provincias
 Patet in longitudinem circiter centum
 & triginta leuc. in latitudinem ali-
 triginta, alibi viginti, variasque provi-
 cias complectitur & cœli & soli qua-
 ratibus multum inter se diversas: quæ
 omnes paucis exceptis, quæ non nisi
 auri atq; argenti in venis terræ possi-
 dent, tantum ex pecuaria & agricultu-
 ra quæstû faciunt. Metropolis quidem
 hujus regni ut vocant S. Fides sive Bogota;
 sed commerciis notior Tunja
 reliquæ urbes Tocayma, Trinidad
 Pamplona, Merida quæ lacui Maracaybo
 vicina neque ultra xviii leuc. ab illa
 discreta, hujus quoq; beneficio cōmer-
 ciis opportuna est Marequita, Belez
 Ybague, Vittoria, S. Ioannes de Planc
 Palma & S. Christophorus: quæ quæ
 magis ad magnum flumen Magdale-
 næ accedunt, eo feliciores æstimanda
 Sequitur deinceps ad Occidentē Po-
 payana, quæ ab extremis Novi regni fi-
 nibus

us ad Oceanum usq; meridionalem
tingit: patetq; in longitudinem in-
Arctum & Austrum ab extremis
uviz finibus ad Cartagenæ præfe-
ram ducetas aut circiter leuc. in la-
titudinem vero paulo plures XL. solum
tissima sui parte asperū, parum mai-
multo minus tritici ferax; armēto-
n inops, sed auri venis opulentum:
tres provincias minores complecti-
t, quarum quædam à fecunditate
mmendantur. Hispani hodie in hac
æfectura hæc oppida incolunt: primo
etropolitan Popayan duobus grad. &
ex scrup. ab æquatore versus Arctum.
edita planicie edificatam, loco pera-
ceno; ager illius satis fertilis: oppida-
potissimum pecuariæ dant operam.
Dein ad fines fere præfecturæ Cartagi-
ensis Antiochiam, vel potius Sanctam
de de Antiochia, in patentissima pla-
cie extructā ad ripam modici amnis,
circiter XII leuc. ab ingēti flum. Cauca.
Tertio Caramantam ad ripam Cau-
æ LX aut LXX leuc. à Metropoli versus
Aquilonem.

Quarto S. Annam sive Anzermam L
circiter leuc. à Metropoli versus Bo-
ream. Agri solū nec pecorum dives nec
frugum ferax, sed auri venis nobile.

Quinto Armam sive oppidum S.
Jacobi

Iacobi aurifodinis dives, tritici atque adeo omnium peregrinarum frugum inops, sed Indici farris opulentum.

Sexto Carthaginem, (quæ alia est illa quam supra notavimus,) in plar tie sitam inter duos torrentes septem flumine Magdalenæ leuc. xxv à Metropoli versus Aquilon. ager illius nullum Europæum far producit, armentum vero & jumentis egregie idoneus est.

Septimo Cali ad radices montium situm. xxi. leuc. à Metropoli, xxvii. à mari Australi, una tantum à magno flum. Magdalenæ; itaque præcipuum huius præfecturæ emporium censetur & oppidanis frequens est.

Octavo S. Ioannis oppidum situm. Pasto xl leuc. à Metropoli versus Africum, in agro pascuo situm, & mediocris bonitatis.

Nono Timanam, xl. leuc. à Metropoli versus Eurum, in persalubri provincia & pascuis læta; hodie potissimus oppidanorum questus omnis generis fructus, saccharo & melle condire.

Decimo Guadalajaram de Buga xv leuc. à Metropoli versus Boream.

Undecimo oppidum S. Sebastiani de la Plata, xxxv leuc. à Metropoli: in huius agro multæ sunt argenti fodinæ, unde

e & agnomen accepit : situm est
ipam flu. Guati.

Duodecimo Almaguer xx leuc. à
Metropoli versus Eurum ; hic nuper
i venæ detectæ , quæ locum hunc
quentiorem reddunt.

Decimotertio oppidum S. Ioannis
Truxillo , xxx leuc. à Metropoli
sus Eurum.

Decimoquarto Madrigal, xxxv leuc.
Metropoli versus Meridiem ; in agro
is auri venæ repertæ , cæterum nec
ico ferendo nec armentis pascen-
satis idoneo.

Decimoquinto Agredam xlv leuc.
Metropoli versus Africum ; hic quo-
e auri venæ inventæ feruntur.

Denique ad mare Australe habet
rtum Bonaventuræ nec aditu faci-
n, nec satis tutum, cuius tamen be-
ficio Hispani cum vicinis provinciis,
æ ad hoc mare jacent , commercia
ercent.

Popayanam ad meridiem excipit
ruvia nobilissima & longe maxima
mericæ Australis provincia, quæ fines
abet ad Septentriones quidem Popa-
anam , ad occidentem mare pacifi-
am sive Australe , ad Austrum vero
regnum Chili, ad Orientem denique
altas & incognitas provincias. Patet-
que

que in longitudinem inter Arctum
 que Austrum circiter sexcentas leucas
 in latitudinem à mari communiter
 altissima Andium juga quinquaginta
 nonnusquam etiam plures. Tanta
 tem hic est cœli varietas, ut sub
 climate calidissimæ temperatę & frigidissimæ
 regiones comprehendantur. Hæc uni quidem Proregi paret, sed
 tres conventus juridicos quos vulgo
Audientias vocant dividitur. Quorum
 primus vulgo Quito, alter Lima
 sive *los Reyes*, tertius denique
Charcas sive la Plata appellatur.

Quitensis conventus patet in longitudinem leucas CLXX aut LXXX; in latitudine vero triginta aut quadraginta: in eo ab Hispanis hæc oppida incoluntur; S. Francisci civitas quæ & Quito dicitur, triginta tantum scrupulis (ut communis opinio est) ab æquatore versus Austrum sita; cœlo gaudet temperato & salubri, solo fertili.

Deinde Rhiobamba XXI leucas. Quito versus Africum, pecuariorum modo sedes.

Tertio ad maris Australis littus Puerto vero, uno circiter gradu ab æquatore versus Austrum, LXXX leucas. Urbe S. Francisci versus occasum difficili itinere & valde impedito; locus incolarum

arum valetudine infamis, nec jam
alentus, uti quondam cum Sma-
dis suis honos & pretiū manebat.
Quarto urbs Guayaquil ad ripam
minis ejusdem nominis, quæ por-
n suum habet pone Insulam Pu-
n, magni olim nominis, & nunc
oque magni usus, ob navium fabri-
adarum opportunitatem.

Quinto Cuença quæ & *Bamba* di-
ur gentili nomine L leuc. ab oppido
Francisci versus Austrum.

Sexto Loxa quæ & *Zarfa* vocatur
I à Cuenca leuc. versus Austrum.

Septimo Zamorra LXXX leuc. à
uito.

Octavo Iacn LV leuc. à Loxa.

Nono oppidum S. Michaëlis in valle
ura situm, prima Hispanorum in
ac provincia colonia; exx leuc. à
uito versus Africum: Ad hoc oppi-
um pertinet Païta non ignobilis Pe-
viæ portus quinque gradibus & pau-
s scrup. ab Æquatore versus Austrum,
xv leuc. à dicto opido versus occasum
ortui assidet oppidulū modicum du-
licem cladem superioribus annis ab
Anglis perpeßum.

Decimo quatuor oppidula in provin-
ia de los Quixos ut vocant, Bæza, Ar-
hidona, Ayila & Sevilla del oro; Hæc
regio

regio à Quitenfi agro versus ortum
cet, & admodum fervet atque co
nuis pene pluviis humectatur.

Vndecimo tria oppidula in prov
cia Bracomororum sive Guarson
Vallodolid trans vasta Andium ju
xx leuc. ab oppido Loxa; Loyola
Cumbinama: Sant Iago de las Mo
tannas in regione auri ditissima
quidem ita absoluti, ut vicinarum
gionum aurum longe superet: hæc p
vincia præcedenti contermina est v
sus Meridiem.

Limanus Conventus, à sexto gra
altitudinis Australis ad decimum se
tum aut septimum ejusdem perting
patetque in longitudinem secundu
littorum ductum trecentas aut cir
ter leuc. in latitudinem pene centu
In hoc sequentia oppida ab Hispar
incoluntur, Lima sive los Reyes, M
tropolis huius Provinciæ & Emp
rium celeberrimum, nam licet du
circiter leuc. ab ora maris jaceat, t
men portum habet ad patentissimu
quidem sinum, sed insula objecta co
clusum, qui inter præstantissimos nu
meratur, Callao vulgo vocant, hic v
riæ ædes constructæ ad merces acc
piendas, & aliquot munimenta ex
structa ad hostiles naves propulsanda
pos

quam hic ab Anglis & nostratibus
stari ceperunt: cæterum urbs pul-
crima & populosissima hujus con-
tinentis; quippe ad quam omnis ar-
genti gaza & variaz merces ex aliis
nibus provinciis quæ versus Au-
strum aut intra continentem jacent
oportentur, & inde majoribus na-
vibus Panamam mittantur. Sunt præ-
terea hanc civitatem in hoc conventu
oppida, ad oram quidem maris:
Callao xcv leuc. à Lima versus Ar-
gentum: Trugillo Lxxx leuc. à Lima, por-
tum suum habet, sed incommodum
adversus incerta ventorum non sa-
munitum: Parilla sive Santa, LV
leuc. à Lima versus Arctum, cum com-
modissimo portu & aquationi & lig-
ationi peropportuno: Arnedo, x. leuc.
à Lima versus Arctum: Cannete vel
Callao xxv leuc. à Lima versus Au-
strum, optimæ farinae copia dives: Val-
verde xxxv leuc. à Lima versus Au-
strum; denique Arequipa c & xx aut
xxv leuc. à Lima; quæ tamen urbs à
Callao distat leuc. xii, sed portum
suum habet, olim quidē percelebrem,
nunc argenti gaza à Potofianis argen-
tæ odinis hac traduceretur: nunc non
agni momenti. Intermedio autem
estatio inter Valverden & Arequipam
R. pulcher-

pulcherrimæ & fertilissimæ valles cent, cum suis stationibus & portibus, ad quorum nonnullos jam principia ab Hispanis locata dicuntur pluraque loca leviter adversus hostium incursum communita. In Mediteranis autem, primo in provincia Chacopoyarum, oppidum S. Ioannis de Frontera cxx leuc. à Lima versus ream: Deinde in Moyobambæ provincia S. Iago de los Vallos, ultra c leuc. Lima versus Aquilonem xxv leuc. oppido S. Ioannis prædicto. Tertio Leode Guanuco l leuc. à Lima versus quilonem; ager illius argenti venarum haud expers, cæterum fertilis & permañus. Quarto Guamanga sive *Iuan de la Vittoria* lx leuc. à Lima versus Eurum: in cuius agro multi sunt auri, argenti hydrargyri, æris, ferri, plumbi nec non magnetum fodientes. Denique Cusco, Ingarum Peruviarum narcharum olim sedes, de qua urbes Hispani testantur illam solam quondam civitatis formam habuisse. Sunt præterea in hoc conventu celeberrima opulentæ argenti vivi fodinæ, *Guazubelica* vulgo: è quibus Rex Hispanicum summum emolumentum capiam, nam maxima hujus metalli vis ad Potosianas traducitur, quæ

summum usum præstat. Item aliquot oppidula ad Cuscensem cesim pertinentia Vilcabamba sive franciscus de la Vittoria; S. Ioan- municipium quod vocant *del Oro*, Carabaya provincia situm, cuius im absolutissimum & inprimis bre.

harcensis conventus qui & *la Plata* icitur, à Limani conventus finibus regnum Chili pertingit; patetque longitudinem circiter trecentas leu- latitudo incerta est, quippe quæ à i Australi ad fluminis de la Plata vncias pertingat. Quamplures vncias complectitur, quarum non ceditissimas argenti venas habent, quibus infinitus pene thesaurus superioribus annis exhaustus, hodieque auritur.

In hoc conventu hæc oppida ab Hispanis incoluntur; primo Nuestra Señora de la Paz, in provincia Chuquia- quæ Collao pars est LXXX aut XC à Lima versus Eorum: præstantissima hic sunt auri-metalla. Deinde la a conventus hujus caput; in cuius plurima sunt argenti metalla, quip- qui totus hujus metalli venis fatus creditur. Tertio Imperialis urbs osia cum celeberrimis illis argenti-

fodinis toti orbi jam notissimis, è quibus tantum argenti jam à multis annis egestum est ut fidem pene superent.

Ad oram maris habet nobilissimum Aricæ portum ad quem hodie omnis argenti gaza deducitur; distat autem ab argenti fodinis Potosianis leuc. 100. locus postquam Angli & Belgæ in hunc Oceanum penetrare cœperunt ab Hispanis multis operibus communitus.

Licet autem ora huius Conventus magnis spatiis trans mare Australe extendat, tamen præter hunc portum nullum habet præterea oppidum vel municipium alicuius nominis, et regio omnis ad mare aspera atque inculta. Huic Conventui appendicis loco attribuitur provincia Mediterranea quæ vulgo dicitur S. Crux de la Sierra; in qua est oppidum Hispanicum eiusdem nominis, quod pene leuc. distat à la Plata versus Orientem. oppidani à vicinis barbaris Chericanis & Titanibus misere infestantur. hanc Provinciam transitur ad provincias fluminis de la Plata, de quibus mox dicetur.

Sequitur deinceps ad oram Meridionalis Australis Chilensis provincia, auriferia nobilis, sed bellicosissimis inprimis barbaris referta, qui maximas clades

nis sæpe intulerunt, hodieque illos
stant. Patet hæc provincia in lon-
gitudinem secundum orarum ductum
cas fere trecentas, in latitudinem
tem viginti & non raro pauciores.
egio temperata & quæ suæ ætatis
que hyemis vicissitudines patiatur.
In hac provincia Hispani hæc quon-
m oppida incoluerunt, nam aliquot
n deserta ab ipsis aut à barbaris in-
cepta & eversa fuerunt.

Primo Serenam in valle Coquim-
o, triginta circiter gradibus ab Æqua-
re versus Austrum, in cuius agro
ulta sunt auri metalla, sed operarum
efectu intacta.

Secundo S. Iacobi oppidum xv leuc.
mari, triginta quatuor gradib. ab
equatore versus Austrum; portum
abet ad mare pulcherrimum, quem
ocant *Valparayso*, jam aliquoties ab
anglis & nostratibus lustratum.

Tertio oppidum Conceptionis ad
ram maris cum opportuniſſimo
ortu; xxxvi grad. & xl scrup. ab Æ-
uatore versus Austrum: oppidanos
quotidie infestant Araucani, omnium
Chilensium pugnacissimi, nec artium
militarium pene rudes: quo fit ut Rex
hic præsidia militum alere cogatur:
nihilominus tamen minus oppidum jam ali-

quoties à barbaris interceptum & rutum fuit. Continenti hic obiacet fula S. Mariæ, quam Hispani ægerri adversus barbaros tuentur.

Quarto oppidum novū de los Co fines vel etiam de los infantes, in mediterraneis situm, quod non nisi magno præsidio militum adversus Barbaros defendi potest.

Quinto Imperial, iv à mari leuc. & xxxviii grad. & xl scrup. ab Aequatore quod superioribus annis à barbaris excisum esse tradunt.

Sexto Villam Ricam xx aut circiter leuc. à mari.

Septimo Valdiviam oppidum a præstantissimi copia dives, xl grad. Aequatore, duab. leuc. à mari; percommodum habet portum & qui fac negotio posset communiri: hoc quod oppidum à barbaris excisum fuit, sed ab Hispanis jam restaurari dicitur.

Octavo Osorno, vii à mari leuc. in regione frigidiuscula sed auri opulente.

Denique Castro sive Chilue quod draginta tribus aut quatuor grad. Aequatore, in medio insularum quod hic per ingentem lacum quem vocant Ancud sparsæ.

Porro à gradu quadragesimo quinquagesimo

Australis latitudinis ad gradum
inquagesimum quartum & ultra
mare hoc Australe ; itemque ad
Septentrionale à gradu trigesi-
mo quinto sive ab æstuario magni
minis quod vocant Rio de la Plata
fretum Magallanicum, regio o-
nis Magallanicæ nomine vulgo cen-
tur, quæ sensim angustatur, donec
fretum ipsum in obtusum conum
sinat. In hac parte Hispani nulla
opida, nullas colonias habent. Su-
rioribus quidem annis Rex Hispa-
narum à Sarmiento persuasus, ut
fretum Magallanicum exteris omni-
bus intercluderet, aliquot colonias
Hispanorum ad ipsum fretum deduci
curavit, sed omnes illi coloni misere-
time atque aliis incommodis interie-
runt, paucis exceptis qui ab Anglis in-
terducti sunt.

Atque ita jam Americæ periplum
absolvimus ad flumen usque Argenteum
vulgo R. de la Plata, per quod magnæ
& vastæ mediterraneæ regiones ad-
iunguntur, quæ primo præfecturam con-
stituunt quam vocant de la Plata ; In
hæc opida ab Hispanis incoluntur ;
Buenos Ayres ad ripam fluminis ingre-
ssu septentrionali, exiguum oppidum &

non satis munitum. Dein Assumptio
 præcipua huius præfecturæ civitas, a
 ripam fluminis Paraguay cõdita (quo
 dein in alveum fluminis Argentei
 condit,) xxv. gradib. & xxx scrup. ab
 Æquatore versus Austrum incolis fra-
 quens & commercii dives. Tercia
 Cuidad Real alias *Ontiveros*, Lxx
 leuc. ab Assumptione versus Aquilonem
 ad ripam fluminis Paranae, quod a
 eundem modum in flumen Argenteum descendit.

Quarto S. Fe ad ripam fluvii qui
 militer in magnam alveum descendit
 per quod oppidum iter est iis qui Por-
 tosiam ab hac parte petunt; distat au-
 tem à Buenos Ayres circiter L leuc. Al-
 oram maris Septentrionalis, inde ab
 æstuario fluminis quod xxxiv gradibus
 distat ab æquatore versus Austrum
 usque ad Brasiliæ limites sive ad gran-
 dum xxv ab Æquatore versus Austrum
 itidem, variae provinciae jacent neque
 soli bonitate neque aëris salubritate
 ulli alteri inferiores, nec metallorum
 expertes, in quibus tamen neque Hi-
 spani neque Lusitani quicquam ac-
 possident.

Præfecturæ fluminis de la Plata, vi-
 cina est ad occasum Tucumana pro-
 vincia, tota mediterranea, quæ rari-
 a

Peruviam, quam ad Chilen viam
hac parte aperit. In hac oppida hæc
Hispanis incoluntur; S. Iago del
ero CLXXXV leuc. à Potosia versus
ridiem, à Buenos Ayres CLXXV se-
ndum plerosque (licet quidam longe-
nus intervallum prodant.) Dein
pidum S. Miguel XXVIII leuc. à præ-
denti secundum viam quæ ad con-
ntum Charcensem ducit. Tertio
lavera sive *Espero* ad flumen quod
lgo *Rio Salado* vocatur XLV leuc. à
Iago versus Septentrion. Quarto
orduba oppidum situ admodum op-
ortuno ad commercia ab hac parte
m Peruvianis exercenda, si per Re-
mliceret, à quo vetitum, ullum ar-
ntum per flumen de la Plata in Hi-
aniam deferri, ne fraus vestigalibus
ius fieret, forte & alias ob causas:
um alioquin hæc via multo facilior
compendiosior judicetur, qua ga-
a omnis ab Argentifodinis Poto-
anis & vicinis locis, sine ullo pene
periculo, ad mare Septentrionale de-
chi posset.

Sequitur jam ad eandem oram Bra-
ilia, (de quo obiter diximus cū de locis
geremus, quæ Rex nomine Portuga-
lie in America possidet.) quæ magno
ambitu sese extendit usque ad ingens

flumen Amazonum, ad quod iam ante descriptionem hujus continentis deduximus. Atque hæc hætenus de locis quæ Rex Hispaniarum Castellæ nomine in America possidet.

XII.

REGVM HISPANIAE
SERIES.

Ab anno cccLXIX (secundum Vasaum) Gothi Suevique Reges Hispaniam tenuerunt, ad annum Io cccxiii: quo Rodericus à Saracenis cæsus & antiquissima Gothorum nobilitas penitus extincta fuit. Anno autem Io cccxvi Christianorum reliquæ quæ in Austria montes confugerant, Pelagium exregio Gothorum ut volunt sanguine Regem salutarunt; à quo deinceps in urbe Legionensi & alibi in Hispania regnarunt:

Anno Domini.

- 716. 1. Pelagius ann. 19 aut 20.
- 735. 2. Fasila filius illius an. 2. mens. 6.
- 737. 3. Alfonsus Catholic. an. 19. m. 1.
- 756. 4. Froila an. 11. mens. 5.
- 767. 5. Aurelius Alfonsi F. an. 6. m. 6.

Anno

10 Domini.

6. Silo an. 9. m. 1.
7. Mauregatus an. 5. m. 6.
8. Veremundus an. 3. alias 2.
9. Alfonsus II. Castus dictus, an.
41. sed anni Mauregati & Ve-
remundi ipsi quoque ascri-
buntur.
10. Ramirus an. 6. m. 9.
11. Ordonius an. 10.
12. Alfonsus III. Magnus dictus.
ann. 46.
13. Garfias an. 3.
14. Ordonius II. an. 8. m. 6.
15. Froila II. an. 1. m. 2.
16. Alfonsus IV. an. 5. m. 7.
17. Ramirus II. an. 19. m. 2.
- Hujus tempore Ferdinandus Gun-
disalvus primus, Castellæ Co-
mes factus fuit.
18. Ordonius III. an. 5. m. 6.
19. Ordonius IV. mal⁹ appellat⁹.
20. Sanctius Crassus an. 12.
21. Ramirus III. an. 25.
- Hujus an. primo obiit Ferdinandus,
& successit illi Garfias F.
22. Veremundus II. ann. 17.
23. Alfonsus V. ann. 27.
- Garfiaz mortuo successit Sanctius
mes.
24. Veremundus III. an. 10.
25. Hoc

25. Hoc rege Legionensibus imperante, per mortem Sancti Comitis, Dominium Castellæ hæreditario jure ad Sancti majorem Navarræ R. Sancti Comitis filiam uxorem duxerat, translatum est qui se Regem Castellæ fecit. Ab eo tempore Castellæ Regio titulo usa est. Huius Regi, quia filius ejus Ferdinandus, ipso superstite regnavit in Castellæ per annos duodecim, nulli hic assignatur anni. qui Ferdinandus reliquit Castellæ Regem.
1010. 26. Occiso Veremundo Ferdinandus M. Castellæ R. Legionense quoque adiit propter uxorem Veremundi filium regnavit annos quadraginta aut ut alii scribunt quadraginta sex, & Regna tribus filiis divisit; Sanctio R. Castellæ, Alfonso Regnum Legionis & Asturiarum, Garzia Regnum Gallæciæ cum Portugalia relinquens.
1060. 27. Sanctius II. hujus regni divisionis impatiens, alterum fratre pulso, altero in vincula

- la. coniecto, regna ipsorum occupavit: regnavitque vi annos, per fraudem occisus à Vellido proditore.
6. 28. Alfonsus VI. Frater Sanctii annis 43.
hic Toletum Christianis restituit.
29. Vrraca Alfonsi Filia cum marito Alfonso Arragonum R. ann. 4. sed ii Alfonso VII attribuuntur.
3. 30. Alfonsus VII. Imper. Hispaniæ vulgo appellatus, Alfonsi VI. nepos è filia an. 51. Hujus morte regna rursus separata, nam duos reliquit filios, Sanctium & Ferdinandum.
9. 31. Sanctius III. fuit R. Castell. ann. 1.
32. Ferdinandus II. R. Legion. ann. 31.
50. 33. Alfonsus VIII. Sanctii III. F. R. Castellæ. ann. 53.
30. 34. Alfonsus IX. Ferdinandi II. Fil. Rex Legion. an. 8.
14. 35. Henricus Alfonsi VIII. F. R. Castellæ an. 2.
16. 36. Ferdinandus III. Alfonsi IX. F. utroque regno potitus an. 35. hic Cordubam & Hispalim Mauris eripuit.

Ab hoc tempore regna Leg. & Castell. unita manserunt.

1252. 37. Alfonsus X. ann. 32. Romanus Imp. Electus.

1284. 38. Sanctius IV. an. 11.

1295. 39. Ferdinandus IV. an. 15.

1310. 40. Alfonsus IX. an. 40.

1350. 41. Petrus crudelis dictus : an. 19. Hic à fratre Henrico occisus fuit.

1369. 42. Henricus II. ann. 10.

1379. 43. Ioannes annis 11.

1390. 44. Henricus III. an. 16.

1407. 45. Ioannes II. ann. 47.

1454. 46. Henricus IV. an. 20. m. 4.

1474. 47. Isabella & Ferdinandus V. an. 30. hi regnum Granatense expugnarunt. per hos regna omnia Hispaniæ unita sunt, præter Portugalliæ R.

NAVARRA.

Anno

716. **G**arsias Ximenius dictus Rex Suprarborum, magnam Navarræ partem Christianæ religioni restituit ; ab hoc in Navarra regnatum fuit usque ad annum 1512. à variis regibus, quibusdam etiam Galliæ, quo anno Ferdinandus Arago-

ragonum Rex Ioanni Labretano Catharinæ legitimæ R. hæredis marito illud ademit.

ARRAGONIA.

1. Primus Arragonum R. omnium calculis numeratur Raimirus, qui regnavit an. 40.
2. Sanctius an. 36. qui & Navar. Rex fuit.
3. Petrus qui & Navarræ an. 14.
4. Alfonsus Petri frater an. 18.
5. Ramirus Alfonsi frater anno. 19.
6. Raimundus Berégarius Com. Barcinonensis iure conjugis Petronellæ in Arragonia regnavit an. 32.
7. Alfonsus II. Raimúdi F. an. 34.
8. Petrus II. Alfonsi F. ann. 10.
9. Iacobus ann. 62. mens. 9. Hic Baleares Insulas & Regnum Valentix & Murtix à Mauris recepit.
10. Petrus III. an. 9. Siciliæ Rex factus.
11. Alfonsus III. annis 6.
12. Iacobus II. annis 35.
13. Alfonsus IV. annis 8.
14. Petrus IV. ann. 51.

1387. 15. Ioannes annis 9. mens. 4.
 1396. 16. Martinus frater Ioannis a
 nis 14.
 1410. 17. Ferdinandus Honestus
 ctus, frater Henrici R. Cast
 læ an. 5.
 1416. 18. Alfonsus V. Magnanimus
 Ferdinandi F. Primus Arr
 gonum Rex Neapolitanus
 ctus an. 42.
 1458. 19. Ioannes Navarrae R. frat
 Alfonsi annis 20.
 1516. 20. Ferdinandus V. Ioann. F. R.
 Catholicus dictus, Isabell
 Castellæ & Legion. Regin
 conjux.

PORTUGALLIA.

PORTUGALLIAM primum cui
 regio titulo dedit filio suo Garfi
 Ferdinandus magnus; quem frater
 Sanctius captum in vincula coniecit
 sed occiso Sanctio, Alfonsus VI. regn
 rum omnium potitus filiam suam Ta
 rasiam Henrico Lotharingo elocavit
 & Provinciam Portugalliæ ei dotalen
 dedit cum titulo Comitatus; hic i
 Portugallia rerum potitus est ad ann
 1112.

1112. 1. Alfonsus Henr. F. ducem Por
 tugallia

tugalliæ se appellavit ann. 27.
dein Rex ab exercitu saluta-
tus regnavit. an. 46.

2. Sanctius Alfonſi F. an. 26.

3. Alfonſus II. annis 12.

4. Sanctius II. annis 26.

5. Alfonſus III. Com. Bononiëſis
Sanctii frater an. 32. hic ducta
in uxorem Beatrice Alfonſi X
R. Caſtell fil. regnum Algar-
biorum in dotem accepit.

6. Dionyſius annis 46.

7. Alfonſus IV. an. 31. gener Al-
fonſi XI. Reg. Caſtellæ.

8. Petrus annis 10. menſ. 7.

9. Ferdinandus annis 16. menſ. 9.

10. Ioannes Petri F. ſed illegitim⁹
an. 50. hic Septam in Africa
Mauris eripuit.

11. Eduardus an. 5. Huius ex filia
Leonora nepos fuit Maximi-
lianus Auguſtus.

12. Alfonſus V. annis 43.

13. Ioannes II. an. 14. m. 2.

14. Emanuël Eduardi nepos ex
filio Ferdinando an. 26.

15. Ioannes III. uxor Catharina
Caroli V. Imperat. ſoror; ex
qua ſuſcepit, Alfonſum Ema-
nuelem, Philippum, Diony-
ſium, Ioannem, Antonium;

Mariam Philippo II. nupta
Isabellam & Beatricem q
puellæ obierunt. obiit an
1557.

1557. 16. Sebastianus Ioann. III.
Ioanne fil. nepos, qui sine
beris discessit ann. 1578.

1578. 17. Henricus Emanuëlis R.
ann. 2. obiit anno cło 15 LXXII

*E Thuano lib. LXV. Hi-
storiarum.*

PRincipum Portugalliæ origo ita
habet: Guilielmus Eustochii II. Co
mitis Bononiæ F. Godofredi regis Hi
rosolymorum frater plures liberos
liquit; ex quibus Henricus Limburg
Comes decoris & veræ laudis cupidus
te incitatus in Hispaniam tunc Maur
rum bellis ardentem magno comita
venit, cum Raimundo Burgundion
Gulielmi Burgundiæ Comitis F. &
Raimundo Tolosæ & Fani Ægidii Co
mite avunculo, & post multa egreg
bello facta ab Alfonso VI. Castellæ r
ge Lusitaniæ eam partem, quam il
retinuerat, Comitatus titulo accepi
in speciem pro Tarasiæ Alfonsi ipsi
filix dote, revera, quod Alfonsus ex
ternis opibus contra præpollenter
Mauro

urorum potentiam ad tuendum
item opus haberet, & ita quidem
go de Henrico illo Lusitanorum re-
n stirpis auctore, Hispanici annales
dunt. At qui rem ad veterum mo-
nentorum fidem diligentius expen-
at, cum miram ea in re scriptorum
identiam animadverterent, Henri-
a illum seu Limpurgensem seu Lo-
ngū aliis dictum, non ex Eustochii
noniensis, sed ex Roberti ducis Bur-
gundionum prosapia natum dicunt;
bertum autem Henrici I. Franco-
ni Regis fratrem & Hugonis Capeti
potem fuisse, qui post Rudolphi ul-
i Burgundionum Regis obitum,
lo in Ducatum & Comitatum re-
o Burgundionum, dux creatus fuit
a annum clo xxxiv & Henricum
um reliquit, Hugonis Burgundio-
ni Ducis & Odonis qui Hugoni fra-
anno clocii successit patrem, nec
a Henrici qui Comes Portugallie
anno cloc xc & accepta in uxorem
ra Adolphi Regis Galacie & A-
rie filia, in finibus Hispanie, ut ve-
s scriptoris nostratis iis fere con-
poranei verbis utar, cum Raimun-
comitatus trans Ararim principe,
Cunstantiam alteram ejusdem A-
phi filiam in matrimonio habe-

bat, contra Agarenorum collocatus
est imperium. quæ si vera sunt, ut sa-
certiora esse iis omnibus, quæ vulgo
traduntur, constat, Gallia non solum
populos seu colonias in Hispaniam im-
miserit, sed ut Anglis tanto tempore
Reges ita potentissimo ac opulentissi-
mo in Hispania regno principes per
fere annos continua serie dederit. Vnde
ut sit, Henrico Astorgæ mortuo ex Te-
rassia id nomen Adolphi filii, quem
Henricus duxit, tribuunt Hispani, su-
ceptus Alfonsus successit anno Sa-
c. cxi, qui cum xxvii anno
ducis titulo principatum illum tenuit
set, memorabili ad Orichiam confertus
contra V. Maurorum Reges, quos &
vicit prælio, Rex salutatus est & octo
post annis Olisiponam Gallorum &
Anglorum opibus subnixus cepit, totam
tamque adeo Portugalliam, quam
late hodie patet, de Saracenis recepit
& immani jugo exemptam contra eo-
rum potentiam munivit ac demum a
Eugenio III. sive Alexandro III. re-
giorum insignium, quæ virtute me-
ruerat & exercitu tradente adeptus
fuerat, confirmationem ad maiorem
dignitatem accepit, addita conditione
sicuti Romæ jactatur, ut quotannis
Portugalliae Regibus duæ auri libræ Ec-
clesiæ

ia R. loco tributū penderentur.
 n de earū exactione hactenus nulla
 hominum memoria aut obigna-
 um tabularum fide constitit, ut Ste-
 nus Garibajus scribit : ab Alfonso,
 Conimbricæ decessit anno c10-
 cy ad Emanuelelem Ferdinandi F.
 ardi I.N. qui Ioanni II ejusdem E-
 rdi nepoti sine liberis masculis
 rtuo anno c10 cccc xcv successit,
 l. Reges numerantur. Is vero im-
 um à majoribus in Hispania acce-
 m & aliquot in Africa arcibus &
 pidis amplificatum longe majori-
 progressibus per utrasque Indias
 tis propagavit, & cum tres uxores
 uisset, ex Maria Ferdinandi F. nu-
 rosam prolem sustulit, Ioannem
 cessorem, Isabellam Caroli V. ux-
 n & Philippi parentem, Ludovicum,
 quo natus Antonius qui infelicit-
 stea de Regno contendit, Ferdinan-
 m, Alfonso & Henricum ambos
 rdinales, ac postremo Eduardum
 i duas filias reliquit, quarum major
 tu Maria Alexandro Farnesio Par-
 ensium duci; Catharina Ioanni
 acantiæ duci nupsit. Post Emanue-
 n anno c10 lo xxi mortuum, régna-
 Ioannes III. qui ex Catharina Ca-
 li V. Cæsaris sorore complures libe-

ros sustulit, ac tandem anno millesimo quingentesimo quinquagesimo septimo fatis concessit, relicto ex omnibus superstite Sebastiano nepoti regni hærede, cum filius Ioannes Sebastiani parens ante quadriennium turbato ordine naturæ è vita migrasset.

XIII.

DE FAMILIA REGIA
quomodo totius Hispaniæ
compos facta
fuerit.

HENRICVS hujus nominis tertius, ex longa valetudine Valetudinarius cognominatus; uxorem duxit Catharinam Ioannis ducis Lancastrii fil. ex qua decederet Ioannem filium bimulum reliquit sub tutela ejusdem Catharinæ & fratris sui Ferdinandi minoris patris. Ioannes hic Mariam patris sui ac tutoris filiam uxorem duxit, ex qua Henricum primogenitum suum procreavit: hac autem defuncta alteram superinduxit Elisabetham, Ioanne Ioannis Lusitan. Regis filio natam: ex qua suscepit Elisabe

Alfonsum. Ioanne defuncto, Hen-
 s successit IV. nomine; hic adhuc
 aceps Blancam Ioannis Navarrę &
 agonensium R. filiam in conjugem
 operat; quam sterilem causatus fa-
 divortio, alteram superinduxit
 onnam Eduardi Lusitan. R. filiam,
 qua nihilo magis quam ex priore
 ros genuit: cumq; Regis infœcun-
 as omnibus satis pateret, tamen
 nto postquam convenerant anno
 gina prægnans inventa fuit; haud
 bio ab altero adulterata: Rex ta-
 n licet proceribus acriter obniten-
 us, filiam Ioannam ex ipsa natã, pro
 itima educavit; & regni primores
 tim minis partim ingentibus pro-
 ssis eo adegit, ut illam principem de-
 ararent; actum id Madriti. Multi
 nen postea à juramento suo uti per-
 n & metum extorto resilierunt; &
 gem permoverunt ut fratrem suum
 fonsu regni hæredem designaret.
 unque postea Rex Henricus omnia
 paucorum consilio ageret, plerique
 ocerum novitatis avidi, se Alfonso
 njunxerunt eumque regem nomi-
 runt, undecim tum annorum pue-
 m: alii vicissim Henrico adhærebant;
 rtatum itaque acie, & Alfonsi pars
 perata, qui tantum triennium su-

pervixit, peste extinctus. Illo extincto principes qui partes illius foverant, Elisabeth illius sororem illi substituere tegerunt: sed illa reluctata est: datæque à parte illius opera ut cum fratre Henrico reconciliaretur & cum boarum illius venia princeps designaretur; quod & perfectum. Alfonsus autem Lusitanorum Rex Elisabetham petiit in uxorem, sed illa in Ferdinandum pronam videbatur; petita itidem à Ludovico Galliae R. fratri suo Carolo Aquitaniae duci in uxorem; sed illa suorum precibus victa Ferdinando nupsit. Ludovicus repulsus ab illa iratus, Hispanorum quorundam suasu, Ioannam notham Carolo uxorem petiit & impetravit. plurimique Hispaniae proceres Elisabetham abjurarunt, & Ioannam Hispaniae principem & heredem juramento sanctarunt; sed Carolus anno dcccclxxiii veneno extinctus est ante matrimonium consummatum. Itaque Henricus R. petiit quam puellam Alfonso Lusitaniae R. frustra conjungere tentasset; illam Henricus Ioannis Arragonum Regis ex Henrici fratre nepoti, tradere in animum incubavit, sed & hic conatus illius impeditus. reditum igitur in gratiam cum Ferdinando & Elisabetha; sed non diu Rex in Italia perstitit, à suis in diversum actus, et

demon-

que anno cloccccLXXIV decessit.
ita Ferdinandus & Elisabe Regni
ntes facti. Ex his nata primum filia
be. Interim adversæ factiones pro-
Alfonsum Lusitanorū R. in Hispa-
n cum exercitu vocant, eiq; Ioan-
Henrici nothā desponsant; multa
que bella gesta, donec tandem
tanus ad Taurum magno prælio
ligatus fuit, Burgenfis & Zamora-
rces à Ferdinando captæ, Marchio
enas & Toletanus Archiepiscopus
Lusitano deficientes cum Regibus
nciliari; Taurus Lusitanis erepta:
que loca & castra: Regina ann. clo-
LXXVIII Ioannem filium peperit.
no autem clo cccclxxix Ferdinan-
mortuo parente Regnū Paternum
agonum crevit. Tandem queres in-
Castellanū & Lusitanum fuit com-
ita; hisce conditionibus ut Lusita-
Castellæ R. appellatione & insi-
bus abstineret; idem de Lusitanie
eret Ferdinandus: Ioanna princeps
beret Ioanni Ferdinandi filio, cum
mum ad justam ætatem perveniret.
sui arbitrii factus recusaret, cen-
n aureorum millia multa nomine
aderentur; Ioannæ liberum esset
ginem sacram induere, si mora con-
ii longa videretur. Alfonso Lusitani

S s nepoti

nepoti Isabella Ferdinandi F. jungetur; &c. Elisabe filiam alteram peperit cui Ioannæ nomen impositum. Aliquanto post Ioanna princeps, spe honoris objecta, ludibrio se haberi conans, Conimbricæ in D. Claræ, vestem mutavit. Ferdinandus deinde & Isabella sive Elisabe ad bellum Granatæ animum adjecerunt quod decennium duravit, quo tandē Granatensis regio omnino compotes facti sunt, Mauri exclusi. Anno clō ccccxxxv Elisabe Catharinam peperit, gemino congio Anglicano nobilem. An. clō cccc Isabella major Regum filia Alfonso Lusitanæ principi elocata; sed novus ritus ferocis equi quo ferebatur repetito casu oppressus interiit. Magis dein ad Hispaniam accessio facta Indicis navigationib⁹ ductore Colombo, de quibus uti externis hic nihil cemus; uti neq; de rebus Neapolitana aut Mediolanensibus, de quibus in bello de Principibus Italiæ diximus. Porro Ioanna principis Ferdinandi Isabellæ filia Philippo Belgarū Prince & Archiduci Austriæ nupsit; Margarita autem Archiducis soror Ioanni Hispaniarum principi. deinceps & Catharina Arthuro Valliæ principi; & Isabella vidua Emanuēli Lusitanæ Regi: Io-

tem Hispaniarū princeps extin-
 ct nullis liberis relictis. Emanuël
 & Isabella Hispaniarum principes
 edes dicti. Sed Isabella paulo post
 a discessit, filiū enixacui Michaëli
 n fuit, vita brevis, gaudio luctus
 .An. cto cccxcix fine Archiduci
 ata Heleonora, prius Lusitaniæ
 e Galliæ Regina, priori conjugio
 posteriori felicior, (inquit. *Ma-*
) in utraque fortuna salva probi-
 fama. Mariam denique postre-
 Ferdinandi & Elisabes filiam Lu-
 as sororis viduus Pontifice conce-
 , pessimo exemplo, uxorem duxit
 oo. Quo anno Ioanna Archiduci
 a Carolum & anno sequenti alte-
 filiam Isabellam peperit. & anno
 cum marito in Hispaniam venit,
 re per Galliam facto. Maria Lusi-
 eo anno filium peperit Ioannem.
 na deinde Compluti filium Ferdi-
 lum peperit. Elisabe denique Re-
 anno 1504. decessit, hæredemque
 le Ioannam filiam scripsit, unaque
 ppum ejus virum: qui mox Reges
 umati: Ioannæ Reginæ Bruxellis
 nata est Maria ann. 1505. dein cum
 ito in Hispaniam venit anno 1506.
 inæ è Zelotypia mens mota: mul-
 ue turbæ in Hispania ortæ, quas
 Philippi

Philippi mors non tam discussit, c
auxit, donec Ferdinandus è R
Neapolitano redux easdem cor
suit. Regina anno 1507. ineun
liam peperit Catharinam, quæ R
sitania postea nupsit.

XIV.

NAVARRÆ REGN
quomodo ad Hispanum
pervenerit.

IOANNIS Arragonum
gis obitu anno dñe mccc L
ut necesse erat, & ut t
mento illius cautum erat
viso imperio, Ferdinando Arragon
cesserunt, Eleonora princeps mate
jure Vasconum regnum (ait *Maria*
obtinuit, annū jam septimum vidi
viro, quod ipsi brevissimum fuit &
menstruum. Quatuor filios genuit,
stonem natu maximum, Ioannem
trum, Iacobum; filias quinq; Mari
Ioannam, Margaritam, Catharin
Elconorā. Gasto obiit, Francisco Pl
bo & Catharina relicta. Ioanni Nar
nis auro paterno redemptæ urbis p
cipatus fuit. Liberi Gasto & Germa
Gasto ad Ravennam cæsus, Germa
Fe

ando Catholico post Elisabetham nupsit. Petrus à Sixto P. R. nalis factus. Iacobus cœlebs vixit. Guilielmo Montisferrati Mariti; Ioanna Armeniaco Comiti nupsit; Margarita Britanniae Duci Annam peperit. Ducatum illum in regiam Gallo-familiam intulit. Catharina Gafuxensi Candallæ Comiti iuncta filios genuit, unam filiam quæ Leo Hungariæ R. nupsit. Honoræ itaque defunctæ successit. Iacobus Phœbus xi annos natus, tutela matris Magdalenæ, & Petri nalis Patruis sui: anno demum cccclxxxii regis insignibus decoratus, nondum ducta uxore anno cccclxxxii obiit. Sororque Catharina cum suscepit, quæ Ioanni Labretaria Gallia Petragorios, Lemovices, desq; obtinentian. cccclxxxiv a imperium ad Gallos transtulit. Narbonensis quidem injuriam sibi facere postulabat, Francisco & Catharina Gastonis fratris liberis in regni possessione prelati, cum Gastone antea Eleonoram defuncto, ipse prior matris esset quam nepotes: Ferdinandus contra Narbonensem venit. Multa vero postea de Rege Navarra

varræ sinistra suspicari cœpit, quæ
Galliæ Regem pronior, aliquid
secreto ipsi machinaretur. Itaque
ter sacramentum ab arcium Præ
in verba Regis Catholici universi
tione factum, Sanguessam & Vico
urbes quasi fidei pignora accep
quas tamen ann. 1500. reddidit;
dalena filia Regum Navarræ un
aula Reginæ veluti obside accepta
rum minoris pretii id pignus fa
est, prole mascula iis Regibus na
spem paterni regni, cui Henric
men fuit, vita molestiis obnoxia
longæva quidem. Magdalena de
Hispania extincta.

Lerini Comitem factiosum hu
nem, Rex Navarræ omnibus opib
urbibus quas in Navarra tenebat, e
rat, illius filium Ludovicum Beaurn
tium Ferdinand⁹ fortunis paternis
stituere maximopere cupiebat; qu
hostilia tentata, sed clam & quasi
vatim. Bello deinceps in Italia ard
inter Pontificem Cæsaremque &
lum atque confœderatos; cum Nav
ræ Rex Gallorum regi haud dubi
veret, Pontifex hac arrepta occasio
quod Ecclesiæ hostibus faveret, &
fani conventus Patres Pontificis
hostes complecteretur; Regem &
gin

in Navarra execratione, devin-
ditione omni spoliandos omnib⁹
cipibus propinat. Suspecta (inquit
iana) Ferdinandi R. fraus erat &
atim in plures cœpit manare ru-
, eo annitente severum decretum
ave prodiisse, conjectura probabi-
quoniam diu penes se arcano id di-
na Pontificium occultavit, dum
x cogitationes recurrunt animo
et, quid fama locutura esset, sanā-
eos principes, rationem mitiorem
git inire. Misit itaque Legatum qui
iii admoneret, & ne cum Gallo ra-
les miscerent aut Ecclesiæ hostibus
eo faverent; deniq; filium obsidem
ularent. Iniqua postulatio Regibus
itaq; nihil impetratum. Ex eo belli
x quæsitæ, cujus hic exitus fuit, ut
ges tota Navarra à Ferdinando pel-
ntur; ipseque Navarram jam quasi
vester sed Regis nomine obtinuit.
eo species prætentæ, Ioannē Regem
tis condicionibus non steterisse: sic
num victori cedere jure belli, quo
optimo; Armis Gallicis & regiis
quoties repetitum sed frustra, Comi-
porro Fuxenses ab antiquo in Cata-
nis Andorræ vallem, & Castelboum
pe. Vrgeliam urbem in Pyrenæi
ntis complexu possederant. Vtraq;
Catha-

Catharinæ Reginae à majoribus re
 optimo jure, à victore quoque ar
 eidem erepta. Hæc acta anno 1
 Ferdinandus denique Castellæ re
 Navarram univit anno 1515. Ex
 constat (inquit *Mariana*) Ferdina
 destinatum prorsus animo fuisse,
 ditionem nunquam abdicare, q
 sui juris non secus ac alios principa
 neque ulla religione moveri, ut a
 sententia decederet. Sic variis feri
 nibus præ se tulit: Viribus potiori
 gumenta nunquam desunt, ad
 nendum quæ armis occupavit. Si
 rum fateri licet (inquit) nonni
 Ferdinandi causa præsidii fulcieb
 neque contemnendis nec prorsus
 nibus. Primum Pontificis senten
 Reges veteres fuisse ditione spo
 tos; deinde in Reges Castellæ tran
 tum jus Claræ uxoris Henric. IV.
 stellæ R. ipsius voluntate & dona
 ne, quo tempore à sævo patre ad
 dubium exilium data est in Gaste
 Fuxensis sororii potestatem, ejus r
 oppido cupientis, quæ jure potior e
 quippe major natu, Vasconum
 perium ad se trahere, Tertio Ger
 næ uxoris suæ jure, quod post
 rem defunctum ipsi compete
 Hæc ille.

ordinandus, qui morte generi sui
 ppi magno se metu liberatum exi-
 abat, totius fere Hispaniæ potens,
 in animum ad res novas appulit:
 que suspectam Galli potentiam
 me haberet, Henricum VIII gene-
 , qui nuper Henrico VII in An-
 regnum successerat, juvenem ma-
 animi clam sollicitat, ut bellum
 ovico inferret. Ipse prætexebat
 tificis auctoritatem, qua fieri di-
 bat, ut quos ille hostes haberet, eos
 o persequi teneretur. Itaque con-
 ctis cum genero viribus in Aquita-
 n, in qua sibi jus Anglus vindica-
 , impetum facere decrevit; & quia
 eam expeditionem opus habebat
 per Navarræ regnum cum exer-
 a facere, missis oratoribus à Ioan-
 Labretano rege petierat, ut sibi li-
 e per illius regnum transire liceret.
 od cum ab illo propter amicitiam,
 e ipsi cum Gallo intercedeabat, non
 petraret, inde occasionem arripuit
 adendi Navarræ regni, cui jam pri-
 n homo alieni cupidus inhiabat:
 od ei facile fuit copiis generi freto
 imparato à rebus omnibus Navar-
 , qui frustra auxilia à Ludovico præ-
 latus, exortis Aramontanorum

& Bellomontanorum factionibus
dem regno cedere & cis Pyrenæum
cipere se Benearnum coactus est.
dinandus novo regno occupato
que de Aquitania multum sollicitus
relicto genero de socero frustra
rente, domum revertitur.

Ioanni successit Henricus Lab-
nus, qui Aquitaniæ in Gallia præse-
clo 10 LV decessit; cuius Parenti (in
Thuanus lib. xvi.) regnum iniqua
II proscriptione in prædam datum
dinandus Arragonius Cæsaris m-
nus avus eripuerat: princeps m-
animo & frugali splendore, cui f-
nostra fortuna defuit, quo minus
causa nostra amiserat, ope nostra r-
peraret; sed tantum id effecit, ut i-
cificationibus inter Cæsarem & R-
Galliæ ab eo tempore factis, supp-
ejus rei mentione jus integrum p-
se & hæredes suos permaneret.
in Navarræ regni titulum & in opti-
tissimas, quas in Gallia habebat
fessiones, Antonius Borbonius Vi-
nus qui Ioannam ejus unicam fili-
olim VVilhelmo Clivenfi despo-
tam, duxerat in uxorem, success-
quo Rex Galliæ qui hodie regna-
scendit.

Ferdinando in regnis Hispaniæ

us sola Lusitania excepta successit
rolus, qui & Germanorum Impera-
factus, V. dictus fuit. Hic ex Isabella
manuelis Lusitaniæ R. filia Philip-
m II. Hispaniarum Regem genuit.
Regnum Portugalliæ assecutus
t, uti sequitur.

XV.

DE SVCCESIONE REGIS
Castellæ in Regnum Portugalliæ.

Ex Hieronymo Coneftagio.

EMANUEL decimusquar-
tus Portugalliæ Rex regna-
re cœpit an. c15 cccxcv.
Is tres habuit uxores; Isa-
bellam filiam Ferdinandi
Elizabeth, ex qua suscepit Michaë-
m qui puer mortuus est. Dein Ma-
am tertiam Ferdinandi filiam primæ
coris sororem, quæ ipsi sex mares &
uas puellas peperit: quarum Isabella
upfit Carolo V. Imperatori; Beatrix
arolo III. Duci Sabaudia; Ioannes
ccessit patri in regnum; Ludovicus
biit cœlebs, relicto Antonio Notho:
erdinandus mortuus sine liberis, uti
Alfonfus qui fuit Cardinalis Sancti
laffi, & Henricus Cardinal. tituli

Sanctorum quatuor Coronatorum
 qui omnibus superstes regnum p[ro]
 Sebastianum adiit. Eduardus ex Isab[ella]
 la Ducis Bragantiæ filia suscepit Ma-
 riam quæ Alexandro principi Parm[ensi]
 si nupsit; & Catharinam quæ Ioan-
 n[is] Duci Braganciæ; & Eduardum qui
 anno cl[od]o LXXVI obiit. Rex Eman[uel]
 tertio duxit Leonoram filiam Philippi
 primi Castellæ regis, quæ ipsi genuit
 Carolum qui puer mortuus; & Ma-
 riam quæ cœlebs mortua est ann. cl[od]
 IO LXXVIII. Ioannes III Emanuel
 secunda conjuge filius, duxit Catha-
 rinam Car. V. Imperat. sororem;
 qua nata Maria, prima Philippi
 uxor (quæ ipsi peperit Carolum filium
 qui mortuus est adolescens.) Et plu-
 res mares qui omnes juvenes mori
 præter Ioannem qui in uxorem duxit
 Ioannam sororem Philippi Regis His-
 paniæ, quam moriens gravidam reli-
 quit, ex qua natus Sebastianus.

Quo in Africa cæso: successit Hercu-
 lus Cardinalis, qui cum senex esse-
 cœlebs, proximam in Regnum Por-
 galliæ possessionem petiverunt:

Philippus Rex Hispaniæ tanquam
 natus ex Isabella primogenita Eman-
 uelis:

Ioannes Dux Braganciæ nomen
 Cath[arina]

Catharina uxoris suæ, quam rege Philippo propiorem esse dicebat. Etsi enim et fœmina, tamen filiam esse Eduard fratris dictæ Isabellæ.

Alexander Princeps Parmensis, filius Octavii Farnesii instabat nomine inutii primogeniti sui, nati ex Maria filia natu maxima Eduardi & soror Catharinæ.

Antonius Prior Cratensis, filius Ludovici fratris ipsius Regis Henrici, qui non nothum ut vulgo credebatur, sed ex legitimo matrimonio natum esse dictitabat.

Emanuel Philibertus, dux Sabaudia, et esset filius Beatricis, natu minoris ætate sua Isabella matre Regis Philippo, à quo & ipse ætate superabatur, tamen & ipse regnum ambiebat, sed modestissime.

Catharina Medicea denique vidua Henr. II. Gall. regis, jus à longinquo petebat, ab Alphonso nimirum & omicilla Bononiensi, cui Alfonsus successit, aliam uxorem Castellanam successerinduxisset, atque inde factum fuisset, ut omnes qui post ipsum regnassent spurii essent.

Etsi dux Albanus & unus atque alter ex Procerum Hispaniæ numero sentirent Philippum hæredem regni esse:

tamen in genere reliqui id nec credebant nec considerabant, sed existimabant jure ad filium principis Parmensis illud pertinere. Verum Lusitani qui diligentius hac de re cogitarant, quorum leges magis favent Philippo quam statuta Hispaniae, veritas hujus controversiae erat perspectior.

Adducebant hanc rationem, quod jura Lusitaniae & communia in materia regnorum, proximo ultimi possessoris cognato ex eodem stipite descendenti successionem deferunt; Sebastiano autem neminem esse propiorerege Philippo ex eodem stipite descendente. nam & nepotum Regis Emanuelis natu maximum & avunculum regis demortui esse.

Henricus Rex Cardinalisq; pronuntiat judiciali sententia Antonium priorem, Cratensem illegitimum esse.

Multi Iuris consulti etiam Lusitanopro Philippo respondent.

Henricus Rex quod ante fieri oportuerat, citatis competitoribus & judiciali processu instituto, cum Philippo Rege certis conditionibus transigit.

Hanc inexpectatam mutationem Regis quidam putant P. Leoni Henricuio confessori Regio & Iesuitae potius acceptam ferendam quam argumentis

etis ministrorum Regis Philippi.
 Rex Philippus interim magnum ex-
 tum in Hispania alebat. Papa per
 acium Philippum Segam offert se
 trum inter Philippum & Henricū.
 lippus non nimium Papæ fidebat &
 arbitrum compromittendo se sibi
 præjudicare existimabat, præter-
 am quod etiam antiquis exemplis,
 bus adstruitur sedem Apostolicam
 controversiis regnorum Iudicem ef-
 novum non temere addendum esse
 taret. De voluntate autem Henrici
 ctior factus, quoniam jure aperto ni-
 setur, arbitro opus esse negavit.

Ex quinque Gubernatoribus regni
 ortugalliæ quos Henricus instituerat
 es Philippo addicti erant.

Henricus septimo decimo mense re-
 ai aditi discessit.

Dux Albanus exercitui Regis Phi-
 ppi præfectus.

Antonius à populo Rex appellatus.
 Gubernatores Regni fuga sibi consu-
 unt. Elua capta ab Albano; & alia op-
 ida atque arces cepit; mox Serubal,
 Cascais, arcem S. Iuliani Lisbonam.
 Averum & portum. Vianam. Rex Phi-
 lippus Olisiponem venit. Antonius in
 Galliam fugit, Albertus Archidux Au-
 striæ Portugalliæ præfectus.

Thuanus lib. LXV. Histor.

Cum Regis Henrici orbitas & foeta ejus ætas ac valitudo inprospere brevi regnum vacaturum minarentur, qui illud ambiebant jam tum quidam candidati in medium prodire, propter Regni ac populi gratiam prelorentur & vivo ipso Henrico veluti hæredem ejus cernere. Princeps eorum Philippus fuit ex Isabella Henrici sorore & Emanuelis majore natu filia natus. Dein Philibertus Emanuel Dux Sabaudia ex Beatrice altera Emanuelis sorore & ipse natus. Præterea Ranutius Faganesius Alexandri filius, Octavii Patricii mensium Ducis N. qui ex Maria Eduardi itidem Henrici fratris filia prognatus erat, & Catharina altera Eduardi filia, quæ Ioanni Bracantia Duci nupsit. Et Catharina quidem Ranutius Maria matre ante annum defunctæ tanquam proximior, licet natu minor excludere videbatur. Restabat certamen inter Philippum & Catharinam pari gradu Henricum contingenteis Catharina tanquam Eduardi masculina filia, qui Isabellam Philippi parentem proculdubio exclusisset, Philippo præferri debere contendebat, contra illi Eduardo semel mortuo ejus rationem nullam

am habendam dicebat, sed tantum
lum inspiciendum, in quo mascu-
fœminam excludit. Hæc ita pri-
n proposita, dein à celeberrimis
æ & Hispaniæ jurisconsultis etiam
licatis scriptis Bononiæ & aliis in
agitata sunt. Inter competitores
Antonius jam tum apparebat, qui
Ludovici Henrici fratris filium ja-
bat; & constabat Ludovici filium
sed ex contubernio Iolandæ na-
i. is tamen quamvis Henrico sum-
invisus populi favore subleveba-
lis omnibus postea accessit Catha-
regum nostrorum parens, repeti-
ltius neque citra invidiam jure suo;
enim Oratores ejus disputabant.
ctio II. tanquam rebus agendis
ari à regni gubernaculis remoto
umma rerum Alfonso ejus fratri,
i ex Mathilde Bononiensi, à qua
harina genus ducebat, filios susce-
at,) commissa, illum non solum re-
administrationem sumsisse, sed
m annuente Innocentio IV. Pon-
e fratrum regnum invasisse
a annum dō c c XLVII: in quo ut
entiam firmaret, prioris conjugis
m in Gallia reliquerat, pertæ-
i, Beatricem Alfonsi decimi Re-
Castellæ filiam altera viva super-

induxisse & Dionysium atque ex ea liberos suscepisse, qui proinde legitimi ab eo tempore in regno cesserunt, & per Ioannem I. & ipsum Petri I. filium spurium, qui regnavit circa annum dñi ccc xxxiii invasit Henricum usque propagati sunt quia temporis longinquitas obstat & præscriptio merito objici potest illi in possessionibus violentis rebus tempore præscribi contendebant saltem petebant, ut quando res existeret, ut cunctis masculis deficientibus res quasi ad electionem rediret, ut antiquissimum in eo regno iuramentis ratio haberetur. Pontifex suas partes interponebat, Portugæ regnum R. S. beneficiarium dictum ac proinde Regis in eo constituendum sibi vindicans. Quod tanquam incertum prorsus ab omnibus æque habebatur & à Philippo ipso postea omni explosum est.

Dux Ossunæ cum Gardiola I. C. Henricum missus, cum cognovisset Henricum magis in Ioannem Brachiam ducem, qui Catharinam Edmunda fratris F. in matrimonio habebat, causa potiolem propendere, per Ioannem, qui plurimum apud eum poterat, ipsum sollicitat & contrariis ratum

Philippi potius esse demonstrat. addit Philippo infesto Bracancem tantæ molis sustinendæ in futurum, & excitato de successu bello, fore, ut tantarum nationum & tot annorum in proda per Indias Christiana religionum fructus brevi tempore atur. Quæ rationes non medio- labefactarunt primum Henrici in meticulosi propositum; eoq; quod videret ipsum Bracantiæ in eodem tempore per Philip- curatores inde minis territum, promissis ingentibus inescatum voto non adversaretur, in eo- tio tepidius versari, quippe qui infirmitatis sibi conscius plus in- atissimi Regis gratia, quam in- a proprii juris persecutione præ- poneret. Ita præcipuo competi- cui fere tota Lusitana nobilitas bat, in ordinem redacta, resta- ut Philippus sibi plebem Olissipo- em devinciret, ad quam ille præ- ato consilio mox dedit litteras. litteris, quod præmature scriptæ rentur, immane quam commoti non solum Olissiponenses ad ex- i & Castellensis principis domina- cohorrescentes; sed præcipue per
Lusi.

Lusitaniam plebs ob antiquas civi-
cinis Castellensibus similitates. ip-
sorum nullo dato ad Philippum respon-
sionem bita in Camera, quam vocant, in
sisonensi deliberatione cui dum
plebeio ordine interfunt, apud Hen-
ricum instant ut ipse successorem
regem genam secundum Regni leges re-
naret; in eamque rem, ut omnes
animo meticulosi senis scrupulum
merent, viginti millia armatorum
ipsorum sumptibus Regi militum
magna fiducia offerunt, si qui
essent qui caritatis patriæ obliti &
Lusitani nominis studiosi Regi contra-
cere & nefanda prodicione extor-
rent in Regnum per vim inducere ac-
rent.

Anno dñi 1579. *Lib. 69.* In
mediis ad Kalend. April. indictis, Hen-
ricus Cardinalis habitum & sceptrum
manu gestans cum Bracantiæ in
ac magno comitatu venit & in
mate ad id parato sub Vranisco co-
edit. Alfonsus Castroblancus sacro
orationem absurdæ atque adeo in
adulationis plenam habuit, Regem
rege cœlorum comparato & comi-
tu ordinum cum sacrosanctis Scrip-
tis: variabant sententiæ, alii in
dilatione interposita de regni suc-
cessione

decernendum censebant ; alii
 procedendum , viamque ju-
 rvandam , ut qui jus in eo sibi
 abant citati audirentur ; alii ut
 m siquid Regi humanitus acci-
 , gubernatores regni crearentur ;
 decisiva ac confusa omnia cupie-
 Rex mediam viam elegit : & è
 b ordinibus nominatis, V. ele-
 gubernatores, quorum nomina se-
 in capsam conjecta, Olisiponensi
 istratui tradita , nominati rursus
 i, ex quibus Rex xi elegit, qui si
 em ante litem de Regni successio-
 terminatam mori contingeret, cum
 a potestate eam dijudicarent; Bra-
 iæ dux cæterique procures, antisti-
 ac cæteri ordines Sacramento ad-
 , gubernatoribus à Rege creatis &
 secundum quem delecti iudices
 nuntiaissent, tanquam legitimo Re-
 e parituros. Actum & de Regis ma-
 nonio & gratiæ à Pontifice impe-
 ndæ causa missus Romam Eduar-
 Castro-blancus. Philippus per
 ristophorum Moram certior fa-
 s, protinus ad Oratorem suum qui
 mæ erat , ut omni ratione Ponti-
 em à gratia ducendæ uxoris Henri-
 facienda dimoveat scribit. Misit &
 ominicanum ad Henricum qui il-
 lum

lum ab uxore ducenda deterreretur
 statim cum offensionis specie din
 Citati procuratores mittunt : ag
 agitata : Ius Catharinæ reginæ u
 gius petitem , neque veris funda
 tis nixum explosum : Antonium
 gitimus declaratus ; Restabat
 pus , Sabaudus , Ranutius & Bra
 nus , qui dum quisque contrariis
 nibus se invicem oppugnant , jus
 in dubium revocabant . tandem
 scenicas illas concertationes , cui
 hil decerneretur , singuli consulo
 nes pro jure suo ad Pontifice
 principes Christianos mittunt .
 occasione sumpta regni ordinis
 præcipue Olisiponenses quasi
 cta mascula prole & incerto succe
 rium jure rem ad electionem
 ctam contendebant , idque sibi
 arrogabant . Philippus qui statui
 suum armis persequi , Henricum
 machinis adoritur ; cunctaque
 lum necessaria parat : aditus om
 Portugalliam accurate observat
 rat : colore tantis apparatibus
 to , quod Algerianam expeditionem
 meditaretur . At Henricus qui ex
 sunæ verbis & apparatibus belli ,
 sibi Philippus vellet , non ignoret
 paulatim labare capit , à Leone E

cietate Iesu, qui ei à sacris confes-
sibus erat, potius quam à Philip-
poratoribus ut creditur persuasus;
eandem manus dedit & in arcano
tumultum veritus, cum Philip-
pistransegit, additis condicionibus
certis dignitatibus quæ in Regno
Lusitanis attribuerentur.

Anno cto 15 LXXX prid. Kalend. Feb.
Henricus moritur, re nondum cum
rebus Regni transacta. Guberna-
tes in tabulis nominati magistra-
tibus ineunt. Philippus ad illos dat lit-
teras, petens, ut se juxta Henrici avun-
culi voluntatem, sine dilatione regem
proclamarant, additis promissis & mi-

lli tantisper à bello abstinere pe-
tunt dum Legati sui audiantur. Rex
perit. Marchio Sanctæ Crucis classi
propositus. Gubernatores se ad defen-
sam comparant. Antonius à popu-
lo Rex acclamatus XIII Kalend. Quin-
til. Elua Philippicis aperta. Oliventia;
Lucus major; Aruncanum, Portale-
m, Moran, Serpa. Antonius VIII.
Kalend. Quintil. in urbem Olissipo-
nem citra certamen receptus. novi
magistratus è vilibus & fere indignis
constituti. Ioannes Tellus cum aliis ad Gu-
bernatores transfugit, per vim pecu-
niam

niam ab invicis mercatoribus in
extorquet, carceres aperit & malef
conscribit, item Afros, Mauros &
thiopes servos. Auxiliares à Gallis
que Anglis petit. Gubernatores è
tobriga profugiunt. Cascajum de
tum & in fidem acceptum. Cerob
munita. Alvarus Lusitaniam cum
exercitu ingreditur. Estremosium
ptum. Mons major adveniendi pa
Ebora item. Cetobriga per vim c
& direpta. Turris ad portus fauce
dita Cascajum deinde captum & c
ptum, Didacus Meneses securi per
sus. Arx Iuliana dedita. Municio
Caput siccum nomen deserta: pr
dein sub urbe certatum, in quo A
nius victus per urbem transiens auct
Vrbs Olissippo dedita; suburbiu
triduum crudeliter direptum. A
nius post multa frustra tentata, &
serum per aliquot menses latibul
tandem in Galliam incolumis eva

Regia familia porro explicata.

Philippus secundus, primam co
gem habuit Mariam Ioannis
tugalliae Regis filiam, quae ipsi C
lum genuit, & quadriduo post par
decessit.

cundam itidem Mariam Henri-
III. Angliæ R. filiam, ex qua nul-
beros suscepit.

tertiam Elizabetham Henr. II. Gall.
s filiam, ex qua duas filias suscepit
llam Claram Eugeniã, quæ Al-
o Archiduci Austriæ nupsit; & Ca-
inam quæ Carolo Emanueli duci
udiæ.

quartam Annam Austr. neptem
a ex Maximiliano II. Imper. pa-
le suo, & Maria sorore sua, quæ ipsi
uit Ferdinandum & Didacum ma-
defunctos; & deniq; Philippû III.
illi successit. Obiit autem Philip-
II. anno 1598. xiiii Septembris.
is suæ septuagesimo secundo, Re-
autem quadragesimo secundo.

Philippus III. Hispaniarum R. duxit
uxorem Margaritam Austriacam
o 1598. quæ ipsi ann. 1601. peperit
nam Mariam Ludovici XIII Galliar.
is hodie conjugem; & anno 1605.
lippum Dominicum; & postea Ca-
am atque Ferdinandum Cardina-
, & denique Mariam. Obiit autem
lippus III. ann. clo lō c xxi mense
rtio.

Philippus IV. Patri successit, duxitq;
uxorem Elisabetham Henrici IV.
gni R. Galliæ filiam.

REGVM HISPAN
Connubia & liberi inde ab Henr
& Ann. clocccclxix.

*E Nobiliario Genealogico Alon
Lopez de Haro.*

HENRICVS II. Rex-C
la & Legion. uxorem ha
Ioannam Manuel de la
da, filiam Ioannis Manu
la Cerda Domini de Villena, ex
suscepit Ioannem qui patri success
Eleonoram quæ nupsit Carolo t
Regi Navarra.

Ioannes I. Rex Castell. & Leg
primo duxit Eleonoram filiam
R. Aragon. è qua suscepit Henr
qui illi successit; & Ferdinandun
fuit Rex Arragon. Secundo Beatr
filiam unicam Ferdinandi I. Reg.
tugall. è qua nullos liberos genuit

Henricus III. Rex Castell. & Leg
hic duxit uxorem Catharinam
castriam filiam Ioannis Gandav
ducis Alencastriæ; è qua procr
filium Ioanné qui illi successit, &
filias Mariam quæ nupsit Alfonso
Arragon. & Catharinam quæ n

Henrico de Arragon Magistro S. Iacobi
& Duci Villenæ.

Henricus II. Rex Castell. & Legion.
nupt primo Mariam Ferdinandi I. Aragon.
Reg. filiam, è qua suscepit Henricum
qui illi successit; & Catharinam
nupsit Henrico Magistro S. Iacobi
Duci de Villena cognato suo. Secundo
Isabellam de Portugal. fil. Ioannis
Magistri S. Iacobi Comitum Stabuli
Portugal. è qua suscepit Isabellam,
post Henricum quartum regnans,
& Alfonsum qui ante primogenitum
obiit.

Henricus IV. Rex Castell. & Legion.
nupt primo Blancam Ioannis II. Narbon.
Reg. filiam, sed ob principis impatientiam
connubium fuit dissolutum; Secundo
Ioannam filiam Eduardi Reg. Portugallie;
sed nullos neque hæc liberos generavit.

Ferdinandus & Isabella Reg. Castell. Legion. & Arragon. &c. progenerunt;
Ioannem principem qui sine hæredibus obiit, duxerat autem
Margaritham filiam Imperatoris Maximiliani.

Isabellam quæ Eduardo Reg. Portugallie
nupsit, sed nullos liberos reliquit.

Ioannam quæ postea regnavit.

Mariam quę nupsit Eduardo R. Portugall. è quo multos liberos suscepit.

Catharinā quę nupsit Henrico VIII Anglię Regi illique genuit Mariam

Ioanna hæres Regum Catholicorum, nupsit Philippo primo Archiducum Austrię, principi Belgarum; & successit in Regnum anno dñi 1514. Horum liberi fuerunt.

Carolus qui successit in Regna.

Ferdinandus qui fuit Rex Hungarię & Bohemię & post fratrem Imperator German.

Maria quę Ludovico Hungarię Bohemię Regi nupsit, ex quo nati sunt liberi suscepit.

Isabella quę nupsit Christierno Portugallię Regi.

Catharina quę nupsit Ioanni tertio Portugallię Regi.

Eleonora quę primum nupsit Emanueli Portugallię Regi & ex illo filiam Mariam genuit; secundo Franciscum Galliarum Regi.

Carolus Rex Hispaniarum & post Imperator Germ. hic primo duxit in uxorem Isabellam filiam Emanuelis Portugallię, quę illi peperit.

Philippum qui illi successit.

Mariam quę nupsit Maximiliano Imperator. &c.

annam quæ nupsit Ioanni prin-
 Portugalliæ, & peperit illi filium
 unum Sebastianum postea Re-
 Portugalliæ.

Philippus II. successit Patri an. 1556.
 n author Nobiliarii vocat univer-
 mundi Monarcham:) hujus pri-
 xor fuit Maria filia Ioannis III.
 Portugall. quæ illi genuit Caro-
 qui obiit anno 1568.

Secunda Maria Angliæ Regina, ex
 nullos liberos suscepit.

Tertia Isabella filia Henric. II. Gal-
 m R. quæ illi genuit.

Isbellam Claram Eugeniã quæ
 rto Archiduci Austriæ nupsit &
 e superest.

Catharinam quæ nupsit Carolo E-
 ueli duci Sabaudia: illique genuit
 ppum; Victorium; Emanuelem
 bertum; Mauritium; Thomam;
 garitam, Isbellam, Mariam.

Quarta Anna primogenita Maxi-
 ani secundi Imperatoris, quæ illi
 nit.

Erardinandum qui sexennis obiit.

Carolus Laurentium, qui biennis
 t.

Didacum qui septennis obiit.

Philippum anno dō lō lxxix, qui
 essit.

Mariam quæ triennis obiit.

Obiit Rex Philippus an. clolxxvi.

Philippus III. Hispaniar. Rex; duxit in uxorem Margaritam Austriacam filiam Caroli Archiducis, quæ nupuit illi

Annam anno 1601. quæ nupuit Ludovico XIII. Christianissimo Galliar. Regi.

Philippum anno 1605. qui Patre successit.

Mariam anno 1606.

Carolus anno 1607.

Ferdinandus ann. 1609. Cardinalis & Archiepiscopus Toletanus.

Margaritam ann. 1610.

Alfonsum ann. 1611. qui infans obiit & è partu illius ipsa Regina.

Obiit Rex Philippus III. ann. 1621.

Philippus IV. Hispan. Rex duxit uxorem Isabellam Henr. IV. Gall. Regis filiam. Quæ ipsi peperit xvii Octobris anni clolcxxxix filium cui in Baptismo fuit inditum nomen Balthazar Carolus Dominicus Lucas Philippus Austriacus.

XVII.

ROCERES ET NOBILES
familia Hispania.

*Libro Alonsi Lopez de Haro qui in-
scribitur Nobiliario Genealogico
de los Reyes y Titulos de
España.*

IN Hispania neque Comi-
tes, neque Duces, neque
Marchiones hereditarii
fuerunt ante Henricum II
Regem Castellæ & Legio-
nis, qui regnum suum inijt anno
cccc lxxix. Hic primum instituit
noves Comites:

1. Comitem de Vizcaya & Casta-
da, nimirum fratrem suum Tellum
Castilla, qui obiit anno ccccc lxx.
i successit filius Ioannes de Castilla
Dominiis illius de Aguilar & Ca-
stalleda; qui filiam reliquit unicam
Isidoram de Castilla, quæ nupsit Gar-
cia Hernandez Manrique, qui fuit pri-
mus Comes Castanedæ, ex quo descen-
dunt Marchiones de Aguilar, ut postea
dicetur.

2. Comitem de Albuquerque, fra-
trem suum Sancium de Castilla, qui

unicam filiam posthumanam reliquit
quæ nupsit Ferdinando de Castilla
postea fuit Rex Arragonum.

3. Comitem de Trastamara, cognomen
suum Petrum de Castilla, cui
cessit in comitatu filius Fadricus
Castilla & Castro; qui regnante Io-
anne II. Dux de Ariona est factus & se-
heredibus obiit.

4. Comitem de Carrion, Ioannem
Sanchium Manuel: cujus primoge-
nitus Sanchius Manuel oppidum Carri-
vendidit Regina Catharinæ ALEN-
stris pro quindecim mille aureis.

5. Comitem de Niebla, Ioannem
Alonsum de Guzman tertium Dor-
num de S. Lucar de Barrameda,
obiit anno 1393. successit filius Hen-
ricus de Guzman; huic Ioannes Alon-
sus de Guzman tertius Comes de Nie-
bla & primus Dux Medinæ Sidonis
factus à Rege Ioanne II. huic Henricus
huic Ioannes, qui Marchio factus fuit
de Cazaza: huic Alonsus Perez de Gu-
zman; quo sine liberis mortuo, succe-
dit frater Ioannes Alonso de Guzman;
autem nepos, è filio Ioanne Claros
Guzman, Alonsus Perez, qui ditissimus
omnium principum Hispaniæ fuit
obitus, & obiit anno 1615. & reliquit
successorem Ioannem Manuel Petrum

Guzman , cujus filius Gaspar de
Guzman hodie Comes est de Niebla.
Comitem de Medinaceli, Mosen
nardum de Bearn & Foix , filium
tonis cognomento Phœbi Comitis
earn & Fuxensis ; qui è conjugē
Isabella de la Cerda sustulit Gaston
de la Cerda , qui illi successit in
mitatu ; huic autem filius Ludovi-
; huic filius Gaston ; huic rursus
dovicus , qui anno 1491. à Ferdi-
ndo & Isabella Dux est creatus: huic
us Ioannes qui plures liberos ha-
it; ejus filius Ludovicus primus Mar-
io Cogolludi est creatus: Gaston au-
n fuit tertius Dux Medinaceli. Huic
ccessit frater Ioannes de la Cerda :
iq; rursus filius Ioannes ; huic Ioan-
s Ludovicus de la Cerda : illi rursus
annes filius successit anno 1607. qui
huc supereft.

Henrico II. successit filius Ioannes I.
ex Castellæ & Legionis , qui instituit,
Comitem de Montealegere , Henri-
um Manuël de Villena ; cui successit
etrus Manuel cum titulo tantum Do-
mini de Montealegere & Meneses; huic
ccessit Maria Manuel , quæ nupsit
aurentio Suarez de Figueroa primo
Comiti Feriæ , de quo postea. Habuit
& Henricus Manuel filium Ferdinan-

dum Manuel de Villena, cujus filius fuit Ioannes Manuel Dominus de Villamonte de Campos & de Zebico de Torre; & nepos item Ioannes Manuel qui obiit ann. 1535. huic successit Laurentius Manuel. illique Rodericus Manuel, qui cum nullos liberos procreasset, transiit dignitas hæc ad Comitem de Valentia, & Duces de Nague anno 1597.

Ioanni I. successit filius Henricus qui instituit,

1. Comitem de Cangas & Tin Henricum de Arragon & Villena, postea illo excidit.

2. Comitem de Ribadeo, Rodericus Lopez Davalos, qui & Comes Castellæ fuit, sed excidit utraq; dignitate. Ab illo & Ayala descendunt. Fuit autem à tertia uxore filium Inigo Davalos, à quo Marchiones de Ercara descendunt, itemque Marchiones del Basto in Regno Neapolitano.

3. Comitem de Benevento, Ioannem Alonso Pimentel; anno 1598. cui successit filius Rodericus Alonso Pimentel ann. 1600. & anno 1633 illi adjunxit Comitatus Mayorgæ: huic successit filius Alonso Pimentel anno 1640. huic iterum filius Rodericus Alonso, cujus primo

s Ludovicus Pimentel , Marchio
francæ , obiit patre superstite ; A-
lus autem secundo genitus successit
i : atque illi filius suus Antonius
onso Pimentel ; huic item filius suus
anes Alonso Pimentel hodieque
ristes , cujus primogenitus An-
lus Alonso Pimentel est Comes de
la.

Henrico III. successit Ioannes II.
1. cl o c c c v i i , qui instituit ;
Comitem de Santi Stevan, Alva-
de Luna Equestri familia in Arra-
tia ortum ; qui & Comes stabuli
tellæ & Dux Truxilli & Marchio
Villena fuit , & in summa Regis sui
tia florens, pleraque Regni negotia
us administravit. huic successit filius
annes de Luna qui filiam reliquit
annam aut Mariam de Luna , quæ
psit Didaco Lopez Pacheco Mar-
ioni de Villena.

2. Comitem de Castrogeriz , Dida-
m Gomez de Sandoval qui & Can-
larius major fuit Castellæ ; & Co-
es de Castro ; huic successit Ferdi-
andus de Sandoval filius illius, Secun-
us Comes de Castro anno 1455. cui
ccessit Didacus Gomez de Sandoval
Roxas anno 1474. quem Reges Ca-
olici anno 1434. crearunt Marchio-
nem

nem de Denia & filium illius primogenitum Benardum Comitem de Lerma : qui patri morienti anno 1500 successit , secundus Marchio Deniae primus Comes de Lerma. quo mortuo anno 1536. successit filius illius Ludovicus de Sandoval & Roxas; illi postea filius Franciscus de Sandoval & Roxas anno 1570 : huic autem filius Franciscus Gomez de Sandoval anno 1570 quem Rex anno 1599. creavit Ducem de Lerma & Marchionem de Cea ; cui postremus titulus primogenito illi Christophoro de Sandoval & Roxas statim attributus , qui & postea Dominus de Vzeda creatus ; illius primogenitus Franciscus Gomez de Sandoval Dominus de Cea est factus.

3. Comitem de Castanneda , Galliciam Hernandez Manrique ; cui successit filius Ioannes Fernandez Manrique anno 1436 ; huic autem filius Garfias Hernandez Manrique , qui factus est primus Marchio de Aguilar illi successit fil. Ludovicus Ferdinandus Manrique secundus Marchio de Aguilar & quartus Comes de Castanneda cui successit fil. Ioannes Fernandez Manrique illi fil. Ludovicus Fernandez Manrique : hujus autem filius Ioannes Fernandez coelebs obiit; unde illi successit
frat

er Bernardinus Manrique ; ipsi au-
 filius suus Ioannes Fernandez
 Manrique septimus Marchio de Agui-
 & nonus Comes de Castaneda qui
 o 1617. supererat.

. Comitem de Haro, Petrum Her-
 dez de Velasco : cui successit filius
 us Hernandez de Velasco, qui Co-
 stabuli Castellæ est factus an. 1472:
 item filius Bernardinus de Velasco
 ius Com. de Haro & secundus Co-
 stabuli Castellæ & primus Dux
 s : hic è secunda uxore sustulit Iu-
 ã Angelam de Velasco & Arragon,
 nupsit cognato suo Petro Her-
 dez de Velasco. itaque illi successit
 Ducatu & dignitate Comitris stabuli
 er Inicus Fernandez de Velasco.
 c successit fil. Petrus Hernandez de
 asco qui sine liberis obiit. itaque
 successit cognatus Inicus Fernandez
 Velasco & Tovar, filius Ioannis de
 asco & Tovar primi Marchionis de
 langa ; huic successit filius Ioannes
 andez de Velasco ; illique item fi-
 Bernardinus Fernandez de Ve-
 o qui anno 1617. superstes erat &
 tum octo annorum puer.

. Comitem de Ledesma & Plasen-
 , Petrum de Zuniga ; cui successit fi-
 Alvarus de Zuniga, qui post illa fa-
 aus

ctus est Dux de Arevalo & Plasencia
 demum de Vejar. huic autem filius
 trus secundus Dux Vejar, Comes
 Bannares. huic fil. Alvarus qui nullum
 legitimos reliquit, sed è contubernio
 nobilis sceminae Petrum de Zuniga
 quo Marchiones de Aquila Fuente
 scendunt. Franciscus de Zuniga
 Guzman secundo genitus Petri
 Marchio de Ayamonte; cujus
 Teresia fuit quarta ducissa de Vejar
 Patri suo successit in Marchionatu
 Ayamonte & Gribaleon atque Comiti
 tatu de Bannares; nupsit Francisco
 Sotomajor quinto Comiti de Belalcazar;
 è quo matrimonio natus Franciscus
 de Zuniga & Sotomajor, fuit quintus
 Dux de Vejar, Marchio de Gribaleon
 Comes de Belalcazar Bannares, &c. Huic
 successit filius Franciscus Didacus Lopez
 de Zurbaron & Sotomayor: huic rursus
 filius Didacus Lopez; huic denique
 Franciscus Didacus Lopez de Zurbaron
 anno 1620. Ex eadem familia de Zuniga,
 est Petrus de Zuniga primus Marchio
 de Flores Davila à Philippo rege
 nuper factus.

6. Comitem de Medellin & Arceduz
 Petrum Poncium de Leon; huic successit
 Ioannes; illi Rodericus qui

de Cadiz & Marchio de Zara fuit
us ab Henrico IV. hic filiam suam
avit Ludovico Poncio de Leon, è
ous natus Rodericus primus Dux
Arcos, Marchio de Zara, Comes
Casares, Dominus Marchenæ &
agarcia. huic successit fil. Ludovi-
Christophorus: illi Rodericus Pon-
de Leon qui anno 1617. super-
; primogenitus autem illius Ludo-
is Marchio de Zara jam obierat,
ctis liberis, Roderico Marchione de
a & aliis.

7. Comitem de Alva de Tormes,
dinandum Alvarez de Toledo; huic
cessit Garfias, qui primus Dux crea-
, & Marchio de Coria & Comes de
vaterra ab Henric. IV. successit illi
us Fredericus; huic è filio Garfia,
pos, Ferdinandus Alvarez de To-
lo qui & Dux Huescæ factus est:
ic fil. Fridericus, illi denique sine
credibus maribus defuncto, cogn-
s è fratre Antonius Alvarez de To-
lo Beumonte à parte matris Comes
Lerin, & Comes stabuli Navarræ,
i anno 1619. supererat.

Ex eadem familia sunt Domini de
llora & Don Cos; quorum quartus
Alvaro duce de Alva, Antonius
anciscus de Fonseca, Toledo, Ayala
à Phi-

à Philippo III. Hispaniarum Regi
 Etus est primus Comes de Ayala;
 successit fil. Antonius; & illo impu-
 defuncto, alter filius Ferdinandus
 Fonseca Toledo, &c. qui anno 1619.
 Comitatum hunc obtinebat.

8. Comitem de Santa Marta
 dacum Perez Sarmientum, è No-
 lissima Sarmientorum familia;
 successit fil. Franciscus, qui tantum
 liam reliquit quæ Marchioni de A-
 ga nupsit.

Ex eadem familia Sarmiento
 fuit Garfias Fernandez Sarmie-
 qui matrimonio acquisivit Dominum
 de Sobroso & Salvatierra; cujus
 nepos Didacus Sarmientus de Sa-
 major à Philippo II. factus est pri-
 Comes de Salvatierra; cui successit
 Garfias qui anno 1619. supererat
 mes de Salvatierra.

Ex eadem familia quoque fuit
 fias Sarmientus Dominus de Gor-
 mar; cui successit fil. Didacus Sarm-
 tus de Acunna, quem Rex Hispa-
 rum primum Comitem de Gondomar
 appellavit.

9. Comitem del Real de Manzanera
 res & Marchionem de Santillana,
 cum Lopez de Mendoza; huic
 cessit filius Didacus Hurtadus de M-
 de

Marchio de Santillana & Comes
 de al de Manzannares ; qui à Regi-
 Catholicis factus fuit Dux del In-
 dgo. huic successit fil. Innicus Lo-
 pe Mendoza ; huic vero filius Di-
 o Hurtadus de Mendoza ; huic
 filius Innicus Lopez de Mendo-
 cui successit nepos è filio Didaco,
 us Lopez de Mendoza , qui &
 chio del Cenete est factus ; hujus
 Anna de Mendoza hæres omnium
 itatum , nupsit primò Roderico
 Mendoza avunculo suo , è quibus
 os suscepit ; secundò Ioanni Hur-
 de Mendoza patrueli suo , è quo
 liter prolem suscepit ; hæres autem
 arens illius est Ludovica de Men-
 Comitissa de Saldanna , quæ nu-
 Didaco Gomez de Sandoval , se-
 do genito Ducis de Lerma.

Comitem de Trastamara , Pe-
 n Alvarez Osorium , qui ante fue-
 Comes de Villalobos & Dux de
 iar , cui successit Alvarus Perez
 rius secundus Comes de Trasta-
 a , &c. quem Rex Henricus IV.
 chionem de Astorga creavit anno
 5. Huic successit filius Petrus Alva-
 Osorius. Illi Alvarez Perez Osorius;
 ro filius Petrus Alvarez Oso-
 . Petro rursus filius Alvarus Perez

Oforius anno 1560. cui successit frater
 Petrus anno 1567. & obiit sine liberis
 anno 1589. cui successit Alonfus Perez
 secundo genitus Petri Alvarez, & sine
 liberis obiit ann. 1592. successit con-
 iunctus Petrus Alvarez Oforius; cui suc-
 cessit filius Alvarus Perez Oforius anno
 1613. qui anno 1620 adhuc coelebs erat.

11. Comitem de Medellin, Rodri-
 cum Portocarrecum; huic successit
 Ioannes; illi est filio Roderico, natus
 Ioannes; Ioanni filius Rodericus
 cognatus Petrus ann. 1604. exclusit
 filia Ioanna, quæ hodie est Marchio
 de Aguilar.

12. Comitem de Trebinno, Da-
 cum Gomez Manrique, cui successit
 filius Petrus Manrique de Lara, qui
 Reges Catholici crearunt Ducem
 Ciudad de Najera anno 1482. huic suc-
 cessit Antonius Manriques anno 1517.
 illi Ioannes Manrique de Lara; ex
 eodem filius Ioannes; Ioanni, 1560.
 Manrique de Lara Comite Vale-
 sine liberis defuncto, filia Ludovicus
 Manrique de Lara quæ nupsit Ber-
 dino de Cardenas Duci de Maquie
 Marchioni de Elche & anno 1618
 pererat.

13. Comitem de Paredes de Nava
 Rodericum Manrique; cui successit

Petrus Manriq; de Lara; huic filius
 clericus Manrique; huic Petrus; huic
 onius fil. Antonio filia Ines Man-
 e de Lara, quæ nupsit Ioanni Man-
 e filio Ducis de Naiera; è quo ma-
 onio natus Petrus Manrique qui
 i successit octavus Comes de Pare-
 superstes anno 1618.

4. Comitem de Osorno & Domin.
 Galisteo Gabrielem Manriquen; huic
 essit fil. Petrus Manrique Comes
 Osorno & Dominus de Galisteo; cui
 essit filius Garfias, Fernandez Man-
 e; huic Petrus Manrique; huic
 fias; huic rursus fil. Petrus; Petro
 fias Ferdinandez Manrique anno
 o. superstes,

5. Comitem de Altamira, Lupum
 chium de Moscoso Vlloa, filium
 ci Lopez de Vlloa & Ines de Mo-
 so Dominæ de Altamira: huic suc-
 it cognata Viraca de Moscoso, quæ
 osit Petro Alvarez Osorio; è quo
 us Rodericus de Moscoso Osorius
 successit; huic porro filius Lupus
 Moscoso Osorius; illi fil. Roderi-
 ; Roderico filius Lupus de Moscoso
 orius, qui anno 1618. supererat; fi-
 illius primogenitus est Caspar de
 Moscoso Marchio de Almazan, Co-
 s de Monte Agudo.

Ioanni II successit filius Henrici
qui instituit;

1. Comitem de Alva de Aliste, Ricum Henriquez; cui successit filius
lonsus Henriquez; huic è filio Henricus
nepos Didacus Henriquez de Guzman
huic rursus filius Henricus Henriquez
Henrico filius Didacus Henriquez
Guzman; & illi frater Antonius
Toledo Henriquez; quo itidem successit
beris defuncto, successit Henricus
riquez de Guzman ann. 1612. illi
ro fil. Fredericus Henrique de Guzman
1617. adhuc tum cœlebs.

2. Comitem de Ledesma, Beltrandum
mum de la Cueva; quem & mox
vit Ducem de Albuquerque; huic
cessit filius Franciscus Fernandez
Cueva secundus Dux Albuquerque
Marchio de Cuellar, secundus Comes
de Ledesma. huic item filius, Beltramus
de la Cueva: illi Franciscus Fernandez
de la Cueva: huic rursus Gabriel
Cueva frater superioris: illi rursus
tramus de la Cueva cognatus; huic
lius Franciscus Fernandez de la Cueva
qui anno 1618. supererat.

3. Comitem de Cabra, Didacum
Fernandez de Cordoua, cui successit
Didacus Fernandez de Cordoua; illi
item Didacus Fernandez de Cordoua

fil. Ludovicus Fernandez de Cordoua; qui duxit in uxorem Elviram de Cordoua filiam & hæredē Gundisalvi Fernandez de Cordoua qui per excellē-
grandis Capitaneus dictus fuit,
is de Sesa Marchionis de Bitonto;
o matrimonio natus Gundisalu-
andez de Cordoua, patri successit,
de Sesa & Baena, quintus Comes
abra, qui cum sine liberis obiisset,
essit illi Fernandus de Cordoua &
refola Ammiralius Neapolitanus.

. Comitem de Tendilla, Inicum
ez de Mendoza; cui successit fil. Ini-
Lopez de Mendoza, qui fuit primus
chilio de Mondejar; huic successit
ovicus Hurtadus de Mendoza: illi
us Lopez de Mendoza: huic rursus
ovicus Hurtadus de Mendoza qui
t anno 1604. illique successit co-
tus Inicus Lopez de Mendoza; huic
ique filius Inicus Lopez de Men-
a qui anno 1618. supererat.

Ex eadem familia est Franciscus de
ndoza Ammiralius de Arragon,
rchilio de Guadaleste; qui viduus &
us Clericus est factus.

. Comitem de Priego, Didacum
rtadum de Mendoza; cui successit
Petrus Carillus de Mendoza; huic
us Didacus Carillo de Mendoza;

Didaco autem sine hærede mortuus
frater illius Ferdinandus ; huic
successit fil. Ludovicus ; illi rursus fil.
Ferdinandus ; huic fil. Ludovicus cui
hæredibus mortuo successit frater
lius Petrus ; huic denique filia Ioan-
Carilla de Mendoza quæ nupsit Fr-
cisco Gasol Equiti S. Iacobi anno 16
superstes.

6. Comitem de Vrenna, Alons-
Tellez Giron, cui sine liberis defun-
successit frater Ioannes, qui ob-
ann. 1528. illi filius Petrus Giron ;
cui sine hæredibus defuncto, successit
ter Ioannes 1531 ; cui filius Petrus,
Dux Ossunæ est factus anno 15
illi Ioannes filius secundus Dux
sunæ, primus Marchio de Penna
sextus Comes de Vrenna : huic fil-
Petrus Giron qui superioribus an-
fuit Prorex Neapolitanus hodie
superest : Ejus primogenitus est Io-
nes Tellez Giron tertius Marchio
Pennafiel.

7. Comitem de Melgar & Rueda
Fredericum Henriquez Ammirali-
Castellæ ; cui successit Alonsus H-
riquez : illi fil. Fredericus Henricus
quo sine liberis mortuo successit fra-
Ferdinandus, qui fuit primus Dux
dinæ de Riosicco : huic fil. Ludovic

arsus fil. Ludovicus Henriquez de
Cera : huic item fil. Ludovicus ;
filius Ioannes Alonso. Henriquez
abrera, qui hodie superest.

Comitem de Corunna, Lauren-
Suarez de Mendoza & Figueroa;
successit fil. Bernardinus ; huic
Alfonso annò 1534. huic filius
Laurentius ; huic filius Bernardinus ;
filius Laurentius ann. 1592. qui
idatus fuit anno 1616. & successit
frater Sebastianus de Mendoza ; qui
hodie superest.

Comitem de Belalcazar, Alon-
de Sotomajor, huic successit filius
Gutierrez ; qui cum monachus esset fa-
ciendus, successit illi frater Gutierrez ; huic
Alonso ; huic fil. Franciscus, qui
duxit in uxorem Tereciam Ducissam
Bexar, Marchion de Gribaleon ; at-
que eo modo omnes hosce titulos con-
tinuit. successores illorum supra com-
mémoravimus.

Comitem de Luna, Didacum
Gonzalez de Quinones ann. 1466.
huic successit filius Bernardinus : huic
filius Franciscus ; huic filius Claudius ;
huic filius Ludovicus ; huic filia Cata-
lina de Quinones, quæ nupsit Ioanni
Mentel Octavo Comiti de Benaven-
& Mayorga.

11. Comitem de Lemos, Petrum
varex Osorium: cui successit è filio
fonso de Castro Osorio, nepos Ro-
ricus de Castro Osorius; huic succ-
filia Beatrix de Castro Osoria, quæ
psit Dionysio de Portugal filio Dis-
de Verganza; è quo matrimonio
tus Ferdinandus Rodericus de Cast-
qui ab Imperat. Carolo V. Mar-
de Sarria est factus; huic successit
Petrus Fernandez de Castro quiro
Comes de Lemos, Andrada & V-
lua, Marchio de Sarria: huic fil.
dinandus Ruiz de Castro: huic fil.
trus Fernandez de Castro, qui an-
supererat, connubio junctus cum
Ducis de Lerma.

12. Comitem de Miranda de E-
ro; Didacum Lopez de Zuniga cui
cessit fil. Petrus de Zuniga & Av-
neda ex parte matris; huic Francis-
fil. huic item Franciscus fil. huic fila-
trus de Zuniga, Avellaneda & Baza
qui & Vicecomes de Valduerna est
ctus; obiit anno 1572. relicta filia
ria, Comitissa de Miranda, March-
nissa de la Banneza, Vicecomites de
Valduerna: quæ nupsit avunculo
Ioanni de Zuniga, Avellaneda & C-
denas; Hunc Philippus III. prim-
ducem de Pennaranda dixit; ex
ma

matrimonio natus Didacus de Zuniga Mellaneda, Bazan & Cardenas; qui matrimonio junctus cum filia Ducis Lermia supererat anno 1620. cujus progenitus Franciscus est Marchio Banneza.

13. Comitem de Feria, Laurentium Suarez de Figueroa dominum oppidum Zafræ, la Parra & Villalvæ; huic successit filius Gomezius Suarez de Figueroa; huic filius Laurentius; huic frater Ferdinandez de Cordoua & Figueroa illius fil. huic sine hæredibus paribus defuncto successit frater Gomezius Suarez de Figueroa & Cordoua, qui primus Dux Feriæ factus est Philippo II. ann. 1567; huic successit filius Laurentius Suarez de Figueroa ann. 1571. qui fuit primus Marchio de Villalva, huic fil. Gomezius Suarez de Figueroa ann. 1607. cui filius Laurentius natus est anno 1616.

14. Comitem de Coria, Guterium Caceres Solis, in quo titulus iste decessit; sed idem Rex fratrem illius Ferdinandum Gomez de Solis creavit Ducem de Vadaioz; cui successit filius Petrus de Solis in Dominio de Salvaterra & non in Ducatu. huic successit fil. Ferdinandus de Solis; huic filia Aldonza Henrique de Solis, quæ nupsit Ferdi-

nando de solis Domino de Rianzu
quibus successit fil. Gaspar de solis.

15. Comitem de Onnate, Innico
Velez de Guevara, huic successit nep-
e filio, Petrus Velez de Guevara; h-
filius Ludovicus Velez de Guevara; h-
Petrus Velez Ladron de Gueva-
cui filia Catharina Velez de Gueva-
quæ nupsit avunculo suo Innico Ve-
de Guevara Domino de Salinillas; c-
jus filius Innicus Velez Ladron de G-
vara anno clo lo cxviii. erat Con-
de Onnate.

16. Comitem de Fuenfalida, Petri
Lopez de Ayala ann. 1470. huic succo-
sit filius Petrus; huic cognatus e fra-
Alfonso de Sylva Ayala, Petrus Lo-
de Ayala; huic soror Maria de Aya-
quæ nupsit Frederico Manrique de
niga; his porro Alvarus de Ayala; h-
Petrus Lopez de Ayala; huic filius
trus Lopez de Ayala anno 1599. h-
item filius Petrus anno 1610. qui an-
1618. adhuc celebs erat.

17. Comitem de Sirvela, Ioann.
de Velasco; cui successit filius Fr-
ciscus: huic filia Leonora, quæ nu-
Christophoro de la Cueva & Velas-
his fil. Ioannes de Velasco & de
Cueva: huic frater Gabriel: huic fil-
Christophorus, cujus filius primo
n-

est Gabriel de Velasco & de la
va.

x eadem familia descendunt Mar-
ones de Salinas, qui primum fue-
t instituti anno 1617. quo Rex Phi-
us III. Ludovicum de Velasco (qui
rex Novæ Hispaniæ & Peruviæ
erat) hoc titulo insignivit. huic suc-
c est filio Francisco nepos Ludovi-
ann. 1617.

x eadem quoque descendit Alfon-
de Velasco, quem Rex Philippus
anno 1618. Comitem de Ribilla
vit.

8. Comitem de Salinas Dannaya,
acum Perez Sarmientum; huic
cessit fil. Didacus Perez Sarmiento
Villandrando Comes de Salinas &
adeo: huic filius Didacus Gomez;
c est filio Didaco nepos Rodericus;
c filia Anna, quæ nupsit Didaco
Silva & Mendoza Duci de Franca-
a; illa autem mortua duxit idem
uxorem Sororem prioris conjugis
trinam, è qua ipsi natus fil. Rode-
ts qui anno 1621 duxit in uxorem
cissam de Hyar.

9. Comitem de Cifuentes, Ioan-
n de Sylva; huic successit filius
nsus; huic fil. Ioannes; huic filius
dinandus; huic fil. Ioannes; huic
filius

filius Ferdinandus ; huic fil. Ioannes
cui sine liberis mortuo successit soror
Anna , quæ nupsit Ioanni de Padilla
Acunna Comiti de Santa Gadea &
Buendia ; quibus sine hæredibus de-
functis, successit Petrus de Silva Giro-
de Alarcon ann. 1613. cui est fil. Alo-
sius Ioseph de Silva.

20. Comitem de Santi Stevan &
Puerto , Diam Sanchez de Benavides
& Viedma ; cui successit filius Mendez
huic filius Franciscus ; huic fil. Dic-
cus ; huic filius Franciscus : huic fil.
Didacus de Benavides & de la Cueva
huic filius Franciscus de Benavides
de la Cueva septimus Comes de Santi
Stevan del Puerto, Dominus de las Ne-
vas & Castellar & oppidi de Solera, &
hodie superstes.

21. Comitem de Nieva , Didacus
Lopez de Zuniga , cui successit fil.
Petrus de Zuniga ; huic fil. Didacus
huic soror Francisca quæ nupsit An-
tonio de Velasco , atque ita Comi-
tum ad illam familiam traduxit :
fil. Didacus Lopez de Zuniga & de Ve-
lasco ; huic filius Antonius , huic f.
Mariana , quæ nupsit Francisco He-
riquez , quem Philippus III. Marchi-
nem de Valderrabano dixit anno 1613.

22. Comitē de Monterey, Sanchio

anches de Villosa & Tereſiam de Zuni-
& Viedma illius conjugem ; quibus
ceſſit filia Francisca de Zuniga: quæ
pſit Didaco de Azovedo : his ſuc-
ſit filius Alonſus de Azovedo & Zu-
ga : huic filius Hieronymus : huic
us Caſpar , huic fil. Emanuel ſextus
omes de Monterrey & tertius de
entes ; quem comitatum adiit poſt
ortem amitæ ſuæ Ioannæ de Aze-
do. Hic anno 1621. ſupererat.

23. Comitem de Iodar , Diam
nchez de Carvajal , cui ſucceſſit fi-
s Alonſus ; huic filius Didacus ;
ic filius Ludovicus ; huic frater A-
nſus ; huic filius Gundisalvus de
arvajal , quem Rex Philippus III.
archionem dixit de Iodar ; qui ho-
c ſupereſt.

Ferdinandus & Ifabella Caſtell. Le-
onen. & Arragon. Reg. hos inſti-
erunt :

1. Comitem de Buendia , Petrum
Acunna & Albornoz : cui ſucceſſit
ius Lupus Vaſquez: huic fil. Ioannes:
ic frater Petrus ; huic filius Frede-
us : huic filius Ioannes : huic Maria
ror , quæ nupſit Ioanni de Padilla,
omino Padillæ, Corunnæ & Caltan-
azor & Santæ Gadæ.

2. Comitem de Oropeſa , Ferdi-
nandum

nandum Alvarez de Toledo; huic successit filius Ferdinandus; huic filius Franciscus; huic filius Ferdinandus; huic filius Ioannes Alvarez de Toledo Monroy Ayala quintus Comes de Tropeza, Comes de Deleytosa; Dominus de Cavannas, &c. qui anno 1619. nepoti suo Ferdinando è filia Beati Marchionissa de Xarandilla Comitum hunc tradidit.

3. Comitem de Monteagudo, Petrum Gonzalez de Mendoza; huic successit filius Antonius; huic filius Ioannes Hurtadus de Mendoza; huic filius Franciscus qui factus est Marchio de Almazan à Philippo Secundo; huic filius Franciscus; huic filia Antonia nupsit Gaspari de Moscoso Osorio primogenito Comitis de Altamira; superstites erant anno 1619.

4. Comitem de Aguilar, Alonsum Ramirez de Arellano; cui successit filius Carolus; huic Alonsus filius; huic filia Anna quæ nupsit avunculo Petro Ramires de Arellano; huic filius Philippus; huic filius Petrus; huic frater Philippus qui supererat anno 1620. Hujus primogenitus vocatur Ioannes.

5. Comitem de los Molares, Petrum fanum de Ribera; cui successit filia

que nupsit Petro Henriques Domino Tarifæ; his fil. Franciscus Hen-
 uez de Ribera; cui sine liberis
 ortuo successit amica illius Cathari-
 de Ribera, quæ nupsit Petro Hen-
 uez suo cognato Domino Tarifæ
 uæ suæ Germanæ; huic filius Frede-
 us Enriquez de Ribera qui primus
 archio Tarifæ creatus fuit; huic co-
 atus è fratre Ferdinando Perafan
 Ribera, qui primus Dux Alcalæ
 creatus à Philippo II. huic frater
 dinandus: huic è filio Ferdinan-
 nepos Ferdinandus qui supererat
 anno 1618. cujus primogenitus Ferdi-
 ndus Enriquez de Ribera Marchio
 Tarifæ.

Ex eadem familia est Marchio de
 Alpica; qui hodie est Franciscus de
 pera Barroso secundus Marchio de
 Alpica; cujus filius Balthasar est Co-
 s de Navamoraz.

Ex eadem familia est Comes de la
 rre, Perafan de Ribera, quem Phi-
 pus III. demum anno 1616. Co-
 tem dixit.

6. Comitem de Castrogeriz, Alva-
 n de Mendoza; cui successit fil. Ro-
 icus; huic filius Alvarus de Mendo-
 Manrique, huic filius Antonius;
 ic filius Comezius de Mendoza
 Man-

Manriq; quintus Comes de Castro
an. 1618. supererat, & duas tantū filios
habens, Isabellam & Catharinam.

Ex eadem familia est Ioannes Hurtado de Mendoza & Navarra secundus Comes de Lodosa & Castilnovi
Dominus Moron, &c. qui anno 1621
supererat.

7. Comitem de Ribadavia, Bernardinum Sarmientum; cui successit filia
Maria, quæ nupsit Ioanni Hurtado de
Mendoza; quibus successit filius Iacobus
Sarmientus de Mendoza; huic
filius Ludovicus: huic filia Eleonor
huic Maria de Mendoza soror Didaci
tertii Comitis; quæ nupsit Francisco
de los Cobos, his successit è filio Iacobus
de los Cobos Marchione de Camarasa
ex parte uxoris, nepos Alvarus de
Mendoza Sarmientus; huic
Didacus Sarmientus de Mendoza; huius
fil. . . . nonus Comes Ribadaria
hac familia.

8. Comitem del Risco, Petrum Davila;
cui successit filius Stephanus
huic filius Petrus, qui factus est Marchio
de las Navas ab Imperatore Carlo V.
huic filius Petrus: huic filius Iacobus
Stephanus Davila tertius Comes
de las Navas; quintus Comes del Risco
Dominus Villafrañca, qui supererat

1618 huius filius Antonius Davi-
t sextus Comes del Risco.

Comitem de Teba, Didacum
irez de Guzman : cui successit fil.
ovicus ; quem Philippus II. crea-
Marchionem de Ardales ; huic filius
anes Ramirez de Guzman ; huic
essit cognatus Ludovicus de Guz-
filius Francisci Marchionis de Al-
; ita ut sit tertius Marchio de Ar-
s & Algava, Comes de Theba ; qui
1618. supererat.

Comitem de Cedillo, Anto-
n Alvarez de Toledo ; sed filius
s & successor Ferdinandus Alvarez
Toledo Ponce de Leon, tantum
itur Dominus de Cedillo & Man-
que : huic successit frater Anto-
; huic filius Antonius Alvarez de
edo & Luna qui hodie superest.

Comitem de Baylen, Emanuë-
Ponce de Leon, cui successit fil.
ericus : huic filius Emanuel ; huic
Rodericus ; huic cognatus Petrus,
obiit anno 1618. sine liberis ; unde
oc Comitatu litigatur inter Du-
de Arcos & Catharinam Ponce
eon filiam naturalem Roderici, &
enium Alvarez Ponce de Leon pri-
genitum familiæ de Cedillo.

Comitem de Palma, Ludovi-
Y cum

cum Fernandez Puertocarrerum
 successit filius Ludovicus; cui suc-
 cessit fil. Ludovicus Antonius Puertoc-
 rerus cujus primogenitus est Lud-
 cus Andreas Puertocarrerus.

13. Comitē de Salvatierra de
 va, Petrum de Ayala: cui successit
 Athanasius de Ayala, sed non in Co-
 tatu; huius filius Petrus de Ayala
 controversiam habet ob Comitatum
 Francisco de Fonseca & Antoniolo-
 cisco suo cognato.

14. Comitem de la Puebla, Alon-
 sum de Cardenas; cui successit
 Petrus; huic filius Alonsus; huic
 item Alonsus; huic Ludovicus de
 denas nepos Alfonsi primi Com-
 huic filius Alonsus: huic Laure-
 de Cardenas pronepos primi Co-
 qui anno 1618. supererat.

15. Comitem de Villalua & Al-
 de, Ferdinandum de Andrade,
 filia Terresia nupsit Ferdinando
 de Castro Comiti de Lemos & Co-
 rum & Dominia transtulit ad
 familiam.

Ferdinando & Isabellæ suc-
 Philippus I. maritus Ioannæ Re-
 qui ob brevitatem Imperii nullos
 los contulisse proditur.

Philippo I. & Ioannæ successit

us qui factus fuit Imperator, hic
stituit.

. Comitem de Alcaudere, Marti-
m Alonfo de Cordoua & Velasco:
succellit filius Alonfus Fernandez:
c filius Alonfus: huic frater Fran-
us quartus Comes de Alcaudere
minus de Monte Major, &c. qui
no 1618. supererat. Filia autem
is & hæres futura Antonia nupsit
nni de Zuniga Marchioni del Villar
Gaxanexo, &c.

. Comitem de Chinchon, Ferdi-
adum de Cabrera & Bovadilla: cui
cessit filius Petrus; huic filius Di-
us; huic filius Ludovicus Hiero-
nus qui anno 1621. supererat.

. Comitem del Castellar Ioannem
am de Saavedra; cui succellit fil.
dinandus Arias; huic fil. Iohannes
as: huic filius Ferdinandus; huic fil.
par Ioannes Arias de Saavedra qui
no 1618 supererat quintus Comes
Castellar.

. Comitem de Olivares, Petrum
Guzman; cui succellit filius Henri-
huic filius Gaspar quem Philippus
grandem appellavit.

. Comitem de Orgaz, Alvarum
ez de Guzman; huic succellit soror
bella de Borbon & Guzman monia-

lis : transit dein Comitatus ad Ariam de Guzman , quæ nupsit Ioan Hurtado de Mendoza , his successit filio Ludovico, nepos Ioannes Hudus de Mendoza & Guzman. huic è filio Stephano nepos Ioannes Hurtadus de Mendoza & Guzman, qui 1618. supererat.

6. Comitem de la Puebla de Matruan , Alonsum Tellex Giron è filia Pachecorum; huic successit fil. Ioannes Pachecus ; huic è filio Alonso lez Giron nepos Ioannes Pachecus, nupsit Isabellæ de Mendoza & Arragon primogenitæ Henrici de Mendoza & Arragon.

7. Comitem de Punoenrostrum Ioannem Ariam Dávila: huic successit è filio Ioanne Baptista Arias nepos Ioannes Arias Portocarrerus; huic successit cognatus Petrus Arias de Bovadilla ; huic frater Franciscus Arias Bovadilla , huic fil. Arias Gonzalo Bovadilla qui anno 1618. supererat.

8. Comitem de Gelues , Georgium de Portugal; huic successit fil. Alvarus huic filius Georgius Albertus: huic Eleonora, quæ primo nupsit Ferdinando de Castro filii Comitis de Lemos quo suscepit filiam Catharinam Portugal. Secundo Didaco Pimer

Marchionis de Távora; gaude-
nt anno cdo 10c XVIII beneficio
Philippi III. titulo Marchionum de
lues.

9. Comitem de la Gomera, Guil-
limum Perafan de Ayala & Herrera;
successit fil. Didacus de Ayala; qui
comitatum vendidit Melchiori suo
fratri: cui successit fil. Antonius de
laxas.

10. Comitem de Deleytosa, Fran-
scum de Monroy, cui successit filia
atrix de Monroy Ayala, quæ nu-
t Fernâdo Alvarez de Toledo quarto
comiti de Oropeza; atque in Comita-
n de Deleyrota in illam familiam
instituit.

Carolo Imperat. successit Philippus
qui instituit.

11. Comitem de Santa Gadea,
Martinum de Padilla; quem Philip-
s tertius, titulo Grandis donavit,
sic successit filius Eugenius de Padilla
supererat anno 1621. & est Comes
n tantum de Santa Gadea, sed &
endia.

12. Comitem de Galues, Balthasa-
n de la Cerda & Mendoza: cui suc-
cit filia Anna quæ nupsit Christo-
oro Fernandez de Hyar Comiti de
chite & Duci de Hyar; quib. succes-

fit filius Martinus Ferdinandez de Hyar & de la Cerda; cui successit foror Hieronyma, quæ nupsit Ruy Gome de Sylva & Mendoza qui obiit sine liberis; unde transit hic Comitatus ad Duces de Pastrana.

3. Comitem del Villar Donpardo Ferdinandum de Torres & Portugal cui successit è filio Bernardino nepos Ioannes: cui est filius Ioannes de Torres & Portugal.

4. Comitem de Barajas, Franciscum Zapatam de Cisneros; cui successit filius Didacus qui anno 1621. fu-
pererat.

5. Comitem de Real, Ludovicum Sanchez de Calataiud; cui successit filia Isabella, quæ nupsit Ludovico de Calatayud Domino de Provencio & Castarroya; possidebant anno 1621. Comitatum.

6. Comitem de Villanueva, Antonium de Fonseca Villosa; cuius filius est Alonsus de Fonseca, qui duxit in uxorem Mariam de Ayala, & Zúñiga, filiam Comitis de Fuenfaldana.

7. Comitem de Fuenfaldanna Ioannem de Bivero: cui successit Ioannes Perez de Bivero; huic filius Alonsus Perex de Bivero tertius Comes de Fuenfaldanna, Vice-Comes

Altamira qui anno 1618. super-

8. Comitem de Fuentes de Val-
pero, Petrum Henriquez de Aze-
o & Fonseca; quo sine liberis de-
cto successit illi Emanuël de Azeve-
& Zuniga Comes sextus de Mon-
rey.

9. Comitem de Vzeda, Didacum
xiam de Obando; cui successit fil.
nnes Velasquez D'avila, in quo ces-
sit titulus hic, & Philippus III. illum
avit Marchionem de Lorian: in
o illi successit frater Petrus Velas-
ez Davilla qui anno 1618. super-

Philippus III. qui Patri successit an-
1598. instituit;

11. Comitem de Villamediana, Ioan-
m de Tassis; cui successit fil. Ioannes
Tassis & Peralta qui anno 1619. su-
rerat.

2. Comitem de Mora, Franciscum
Roxas & Guevara; cui successit fil.
anciscus de Roxas & Guzman qui
an. 1618. supererat.

3. Comitem de Villalonso, Ioannem
aspar de Vlloa, cui successit fil. Di-
acus de Vlloa & Sarmiento secundus
om. de Villalonso & primus Marchio
e Malagon. supererat ann. 1621.

4. Comitem de Meiorada, Aragonum de Padilla qui an. 1619 superatus.
5. Comitem de Pantillana, Ioannem Vincentelo de Leca, qui superatus.
6. Comitem de Bannos, Sanchium de Leyva.

Hactenus prosecuti sumus Comites omnes qui ab Henrico II. ad Philippum III. Hispan. Reg. à Regibus fuerunt instituti; nunc & Duces eodem ordine enarrabimus.

Henricus IV. instituit hos Duces et hodieque durant, nam qui desierunt omitemus.

Ducem de Escalona, Ioannem Pachecum Marchionem de Villena; cui successit fil. Didacus Lopez Pachecus; huic filius Didacus; huic fil. Franciscus Pachecus Cabrera & Bovadilla, quartus dux de Escalona, Marchio de Moya, & cui fil. Ioannes Fernandez Pachecus qui obiit an. 1615. & successit Philippus Ioannes Balthasar Pachecus.

Ferdinandus & Isabella.

Ducem de Maqueda, Didacum Cardenas; cui successit filius Bernardus; huic è filio Bernardino Marchione de Elche, nepos Bernardinus; huic filius Georgius de Cardenas Manrique de Lara, anno 1618. supererat adhuc caelebs.

Carolus V. Imperator.

Ducem de Beragua, Didacum Co.
filium Christophori qui primus
occidentalem Indiam adiit. cui suc-
cessit filius Ludovicus: huic Nunnius
Colon de Portugal, filius Alvari de Por-
tugal Comitis de Gelbes & nepos Isa-
bellæ Colon filiæ Didaci primi Ducis
Beraguæ.

Philippus II. Hispan. Rex.

Ducem de Pastrana, Ruygomez de
Silva, cui successit filius Rodericus de
Silva & Mendoza; huic filius Ruy Go-
mez de Sylva & Mendoza: tertius dux
de Pastrana, Princeps Meliti, Dux
Cancavillæ, Marchio de Algezilla,
dominus Chamuscæ, qui supererat
anno 1621.

Philippus III. Instituit Duces de Ler-
da, Pennaranda; Vzeda & Cea, quo-
rum ante meminimus in Comitum
descriptione.

Nunc de Marchionibus dicemus:
Ferdinandus & Isabella institue-
runt.

Marchionem de Moya, Andream
de Cabrera; cui successit fil. Ioannes
de Cabrera & Bovadilla: huic filia Lu-
dovica, quæ nupsit Duci de Escalona;
cui successit Franciscus de Cabrera
& Bovadilla: qui anno 1618. supererat.

Marchionem de Cenete, Rodem cum de Mendoza; cui successit filius Mencina: huic soror Maria, quæ nupsit Didaco Hurtado de Mendoza Comiti de Saldanna, primogenito Duces del Infantadgo.

Marchionem de Villafranca, Ludovicum Pimentel, cui successit filius Maria Oforia Pimentel, quæ nupsit Petro de Toledo filio Frederici secundi Ducis de Alva; huic filius Fredericus de Toledo Oforius; huic frater Garfias; qui acquisivit titulum Ducis de Fernandina & Principis de Montaluan in Regno Neapolitano huic fil. Petrus de Toledo Oforius, quæ anno 1618. supererat; primogenitus illius est Garfias de Toledo Oforius Dux de Fernandina.

Marchionem de Priego, Petrum Fernandez de Cordova, Dominum de Aguilar & Montilla; cui successit filius Catharina, quæ nupsit Laurentio Suarez de Figueroa tertio Comiti de Feria huic filius Alonsus: huic filius Petrus Fernandez de Cordova & Figueroa huic filius Alonsus qui anno 1621. supererat, ejus primogenitus Petrus Fernandez de Cordova est Marchio de Montaluan.

Marchionem de Comares Didacum Fernan

Andez de Cordoua; cui successit
Ludovicus; huic filius Didacus, qui
uxorem Ioannam Folch de Car-
la & Arragon Ducissam de Cardo-
Segorne Marchionissam de Pallas;
mitissam de Prades. huic è filio Lu-
vico, nepos Henricus de Cordoua
x de Cardona & Segorne Marchio
Comares Comès Prades, &c.

Marchionem de los Velez, Pe-
m Faxardum: cui successit filius
dovicus; huic filius Petrus; huic fi-
Ludovicus; huic filius Petrus Fa-
rdus quintus Marchio de los Velez
quartus de Molina, qui ann. 1619.
pererat.

Marchionem de Cannete; Ioan-
m Hurtadum de Mendoza; quem
olum tamen morte præventus non
urpavit; sed successit è filio Honora-
nepos Didacus; huic fil. Andreas,
li fuit Prorex Peruvix & obiit anno
60. huic fil. Didacus; huic frater Gar-
as, huic fil. Ioannes, qui ann. 1621.
pererat.

Carolus V. Imper. & Hispan. Rex.
Marchionem de Alcannizes, Fran-
scum Henriquez deAlmansa; cui suc-
cessit fil. Ioannes: huic item fil. Ioan-
es; cui filia Elvira quæ nupsit Alvaro
e Bogia avunculo suo; quibus filius
Anto-

Antonius; huic Alvarus qui ann. 1611. supererat.

Marchionem de Villa neuva Fresno, Ioannem Puertecarrerum; successit filius Petrus; huic frater Albus Marchio de Villaneuva del Fresno Dominus de Moquer & Villaneuva Barcarotta, &c. huic fil. Ioannes, filius Alonfus qui anno 1621. supererat.

Marchionem de Tabara, Bernardum Pimentel; cui successit fil. Petrus; huic filius Bernardinus; huic fil. Antonius qui supererat anno 1622.

Marchionem de Poza, Ioannem Roxas; cui successit è fil. Sanchio, nepos Sanchius de Roxas; huic frater Franciscus; huic fil. Mariana quæ nupsit Ludovico Fernandez de Cordona & Cardona Duci de Sesa, &c.

Marchionem de Montemayor, Ioannem de Sylva & Ribera; cui successit fil. Ioannes; huic fil. Ioannes; huic frater Petrus; huic filius Ioannes Ludovicus qui anno 1621. supererat.

Marchionem de Ayamonte, Franciscum de Zuniga fil. Ducis de Bexar; huic è filia Terefia nepos Antonius de Guzman & Zuniga; huic frater Franciscus; huic fil. Antonius de Guzman & Zuniga qui ann. 1618. supererat.

Mar.

Marchionem de Mirabel, Ludovici de Zuniga & Davila, cui successit Hieronyma, quæ nupsit Alonso de Zuniga & Cordoua; his filia Francisca quæ nupsit Antonio de Toledo & Davila; supererant ann. 1620.

Marchionem de Montescaros, Rodricum de Mendoza & Luna; cui successit fil. Ioannes; huic fil. item Ioannes Emanuel, qui fuit Prorex Peruvix, supererat ann. 1618.

Marchionem de Cerraluo, Rodericum Pachecum, cui successit filius Ioannes, huic filius Rodericus, qui anno 1618. supererat.

Principem de Asculi & Marchionem de Atela, Antonium de Leyva: cui successit filius Ludovicus de Leyva: huic filius Antonius, huic filius Ludovicus Antonius, qui hodie superest: huic filius primogenitus Antonius est Marchio de Atela.

Marchionem de la Bala Siciliana, Ferdinandum de Alarcon: cui successit fil. Isabella, quæ nupsit Petro Gonzalez de Mendoza; quibus fil. Ferdinandus Alarcon & Mendoza, huic fil. Petrus Gonzales qui superest.

Marchionem del Valle de Guaxaca, Ferdinandum Cortes de Monroy, cui successit filius Martinus, huic fil. Ferdinandus.

dinandus : huic frater Petrus qui
no 1620. supererat in Marchionatu
degens.

Philippus I I. Hispan. Rex instituit
Marchionem Del Carpio, Didacus
Lopez de Haro & Satomayor :
successit filia Beatrix, quæ nupsit Lu-
vico Mendez de Haro avunculo
Domino oppidorum de Adamuz
Peroabad ; quibus filia Maria Diaz
Haro, quæ nupsit Francisco Pacheco
de Cordoua ; cui filius Didacus Lopez
de Haro ; huic filius Ludovicus Me-
dez de Haro & Sotomayor.

Marchionem de Flomesta, Hieronymum
de Benavides ; cui successit
Ludovicus ; huic fil. Hieronymus ; huic
frater Ludovicus quartus Marchio
Flomesta, Dominus de Samunno
la Mota & Valdematilla qui ann. 1620
supererat.

Marchionem de la Mora, Rodericum
de Vlloa, cui successit filia Maria
quæ nupsit patruo suo Petro de Vlloa
quibus filius Ludovicus qui anno 1620
supererat.

Marchionem de Ladrada, Antonium
de la Cueva ; cui successit frater Didacus ;
huic cognata Isabella quæ nupsit
Duci de Medinaceli ; his fil. Gundisalus
de la Cerda & de Lama.

Marchionem de Algava, Franci-
m de Guzman; cui successit filius
dovicus; huic filius Petrus Andreas
Guzman.

Marchionem de Santa Cruz Alva-
n de Bazan; cui successit è fil. Alva-
qui supererat ann. 1620.

Marchionem de Velada, Gomezium
vila; cui successit è filio Sanchio,
pos Gomezius, quem Philippus
grandem dixit; cui successit fil. An-
nius Davila & Toledo tertius Mar-
o de Velada & primus de Sanro-
n; qui supererat ann. 1622.

Marchionem de Estepa in Andalu-
Marcum Centurionem origine Ge-
ensem; cui successit fil. Ioannes Ba-
sta Centurion Marchio de Estepa &
ula, cujus primogenitus est Adam
nturion Marchio de Laula.

Marchionem de Villaneuva del Rio,
edericum Henriquez de Ribera; cui
ccessit fil. Ferdinandus: huic fil. An-
nius Enriquez de Ribera; cui succes-
cognatus Ferdinandus Alvarez de
ledo Comes stabuli Navarrae.

Marchionem de Villa Manrique, Al-
arum de Zuniga; cui successit fil. Fran-
scus; cujus filia & hæres apparens erat
ann. 1622. Ludovica Manrique de Zu-
iga.

Mar-

Marchionem de Aquila Fuente-
trum de Zuniga: cui successit fil. Io-
nes Ludovicus, qui supererat ann. 16

Marchionem de la Guardia Gui-
salvum Mesiam Carillo, huic succe-
dit fil. Rodericus, huic filius Gundisalv-
us huic fil. Rodericus, huic fil. Gundi-
salvus qui ann. 1618. supererat.

Marchionem de Alcala del Alme-
petrum Lopez Portocarrerum, cui suc-
cessit filia Antonia Portocarrera
Cardenas, quæ nupsit Petro Gir-
Germano Ducis de Alcala, his f-
Anna Maria Ludovica.

Marchionem de Viana, Petrum
mentel, cui successit fil. Petrus, qui
anno 1618. adhuc cælebs erat.

Marchionem de Aunnon, Melchi-
rem de Herrera, cui successit filia An-
tonia quæ nupsit Innico Fernandez de V-
lasco fil. Ducis Frias.

Marchionem de Piovera, hoc
Valdefuentes, Alvarum de Sande, cui
successit fil. Rodericus, huic fil. Alvar-
us qui est primus Marchio de Valdefue-
ntes ann. 1616.

Philippus III. Hispan. Rex.

Marchionem de Iabalquinto Em-
nuelem de Benavides, cui successit fi-
lius Ioannes Franciscus qui ann. 1620. su-
pererat.

XVIII.

Nobilissimarum

SPANIÆ FAMILIA-
m sylloge, in qua earundem di-
gnitates & cœlus explicantur,

*Ordine Alphabetico ut Lectori
consulatur.*

A.

Cunna. Hæc familia originem
repetit è Portugallia aut Gal-
læcia ; cujus princeps est
Comes Buendix, cujus re-
s annui dicuntur esse 20000. du-
orum.

Comitatus hic hodie conjunctus est
in Comitatu de Santagadea: cu-
jus Comes agnominatur Padilla A-
na.

Alarcon. originem ducunt ex A-
lia, hujus hodie Princeps est
Marchio de la Bala Siciliana ; qui
hic est, Petrus Gonzalez de Alarcon
Mendoza.

Almansa. ex hac familia est Mar-
quis de Alcannizes.

Andrada. Nobilis familia è Galæ-
oriunda, è qua hodie est Comes

Z

de

de Villalua & Andrada. Sed Comit.
jam transit ad familiam de Castro

Arellano. Nobilis familia in Re.
Navarræ, cujus Princeps est Comes
Aguilar qui hodie est Philippus Ra.
rez de Arellano; illius reditus annui
cuntur esse 15000. duc.

Arragon familia nobilissima & q.
originem repetit à Regibus Arra.
niæ, illius Princeps est Dux Villæ H.
mosæ, Comes Ribagorzæ, cujus re.
tus esse dicuntur 20000. duc.

Avellaneda Castellæ veteris fan.
liæ, ad fines Cantabriæ territorium sit.
ta, hujus Princeps censetur Com.
Rivadaviæ, cujus reditus dicuntur e.
6000. ducat.

Ayala familia hæc ab antiquis A.
ragonæ Regibus originem repetit;
illa est Comes de Fuenfalida qui ant.
1618. erat Petrus Lopez de Ayala
Comes Gomeræ, cujus reditus ann.
dicuntur esse 14000 duc. & Comes
Salvatierra, de quo Comitatu hodie
tigitur.

Azevedo Nobilis familia in Galæci.
hujus princeps est Comes Monterey
qui domicilium habet Salamanticæ
ejus reditus dicuntur esse 46000 duc.
Hic hodie est Emanuel de Azevedo &
Zuniga; Comes quoque de Fuentes.

B.

an è nobilissimis Nàvarræ familiis, ex hac est Marchio Sanctæ is.

navides nobilis familia in Galæ. cujus princeps censetur Marchio Flomesta, cujus reditus dicuntur 10000. duc. hic hodie est Ludovicus quartus Marchio de Flomesta, deus de Samunnos la Mota & Valatilla.

Comes de Santistevan del Puer. Dominus de las Navas; &c.

Marchio de Iabalquinto à Philip. I. demum institutus.

vero nobilis in Galæcia familia è est Comes de Fuenfaldanna.

rias familia hæc originem ducit è Antia, ex illa sunt; Dux Gandiæ, Marchio Lombay, cujus reditus dicuntur 10000 duc.

Marchio de Navares Dominus atesæ, cujus reditus dicuntur esse 10. duc.

C.

Abrera & Bovadilla familia illustris in Catalaunia è qua Comes Cononæ, cujus reditus dicuntur 8000. hic hodie est Ludovicus Hieronymus

mus Fernandez de Cabrera & B
dilla quartus Comes.

Marchio de Moya.

Catalayud ex hac familia est Co
de Real, cujus Comitatus hæres est
menius Perez de Calatayud.

Cardenas nobilis in regno Cast
familia, ex qua Duces de Maque
Marchiones de Elche orti: cujus r
tus à Maringo dicuntur esse 30000
cat. qui hodie est Georgius de Ca
nas Manrique de Lara, & Comes d
Puebla, cujus reditus dicuntur
16000 duc.

Cardonas hæc familia in Catala
originem dicitur trahere è Fran
domo Andegavensi, ex illa sunt. M
chio Betetæ, cujus reditus dicuntur
25000 ducat.

Carillo familia hæc originem du
ex oppido Burgos, ex illa est ex pa
matris (nam ex parte Patris est Mo
doza) Comes de Priego, cujus redi
dicuntur esse 8000. duc.

Carvaial ex hac familia est M
chio de Iodar, cujus præcessores f
runt Comites à tempore Henr. IV.
span. Reg.

Castro Nobilis & antiqua famili
qua est hodie Petrus Fernandez de C
gro, Comes de Lemos, Andra

illalua, Marchio de Sarria, &c. creditus dicuntur esse 60000. ducat.
 erda familia hæc originem repetit
 abus regiis familiis Franc. & Ca-
 æ, ex illa est:

1. Dux Medinæceli, Marchio Co-
 udi Comes Portus S. Mariæ: qui
 ie est Ioannes de la Cerda; cujus re-
 s dicuntur esse 40000 duc.

2. Comes Galues, qui titulus hodie
 nsiit ad Duces de Pastrana.

Cordoua hæc familia originem re-
 it à primoribus Andaluziæ Ferdi-
 do Nunez & Alvaro Perez; Ex
 e sunt.

3. Dux Sefæ, Comes Cabræ & Bae-
 , cujus reditus dicuntur esse 70000.
 cat.

4. Dux Cardonæ, qui hodie est
 nricus de Cordoua, Dux de Car-
 na & Segorue, Marchio de Coma-
 , cujus reditus à Marinæo tradun-
 12000. ducatorum, Comes Pra-
 s, &c.

5. Marchio de Priego, qui & fami-
 e Figueroæ.

6. Comes de Alcantete, qui hodie
 Franciscus Fernandez de Cordoua
 Velasco.

Cortes hæc familia originem ducit
 Arragonia, splendorem autem suum
 debet

debet Ferdinando qui Novam Hispaniam domuit & in familiam hanc tulit dignitatem Marchionis de Vitoria de Guaxaca, illius redditus esse dicuntur 60000. duc.

Cueva hæc familia originem trahit ex Arragonia, ex illa sunt :

1. Dux Albuquerque, Marchio Biscayniæ & Cuellar, Comes Ledesma, cuius redditus dicuntur esse 46000. ducato. Hic hodie est Franciscus Ferdinandus de la Cueva septimus Dux de Albuquerque, Marchio de Cuellar, Comes de Ledesma, &c.

2. Marchio Landradæ, cuius redditus esse dicuntur 8000 duc.

D.

D*Avila* hæc familia originem recipit à Comite Blasio, qui sub Alfonso VIII. Rege Castellæ multa præclara gessit contra Mauros : ex hac sunt;

1. Marchio de las Navas : cuius redditus dicuntur esse 15000 duc. hodie Petrus Stephanus Davila tertius Marchio de las Navas, Comes del Risco dominus Villafranca, &c.

2. Marchio de Velada & Sanroman.

3. Comes de Punoenrostro, cuius redditus dicit Marinæus esse 8000 duc. hodie dicitur Bovadilla.

Ex eadem familia descendunt Marchiones de Pescara, & Marchiones delto in Regno Neapolitano.

F.

Maxardo hæc familia originem ducit è Regno Galæciæ, ubi rebus gestis versus Mauros qui Regnum Murtiæ tenebant famam meruit: hujus princeps Marchio de Velez & de Molina Murtiæ habet palatium & redditus 1000 duc.

Figueroa familia nobilissima Galæciæ; ex illa sunt:

1. Dux Feriæ, cujus redditus dicuntur 1000 ducat. hodie Gomezus Suarez Figueroa III. Dux Feriæ II. Marchio Illaluz, Dominus Zafra & Parra & familia de Salvatierra.

2. Marchio de Priego, Dominus de Aguilar & Montilla, &c. princeps familiae d'Aguilar. ejus redditus dicuntur 60000. ducat.

Fonsæca hæc familia originem trahit ex Portugallia; ex illa est Comes de Villanueva de Cannedo.

G.

Iron familia amplissima, nobilis & perantiqua, ex illa est:

Dux Ossunæ cujus redditus dicuntur esse

esse 100000. ducatorum hodie Pe
Giron Dux Ossunæ, cujus primog
tus Ioannes est Marchio de Penna

Guevara familia è Navarra & C
tabria oriunda, olim tredecim fam
annumerata quæ Regem eligeba
hujus princeps est Comes d'Ogna
cujus redditus dicuntur 6000. duc
rum, hodie Innicus Velez Ladron
Guevara.

Guzman familia hæc originem
tit à Regibus Gothis, ex illa sunt:

1. Dux Medinæ Sidoniæ, Mar
S. Lucar de Barrameda, Comes de N
bla, cujus redditus dicuntur 13000
ducat. qui hodie est Ioannes Eman
Perez de Guzman: cujus filius Gasp
est Comes de Niebla.

2. Marchio de Ardales Comes
Theba, cujus redditus dicuntur 1500
ducator.

3. Marchio de Algava cujus redit
dicuntur 15000. ducat. Hi duo Ma
chionatus jam uniti.

4. Comes de Olivares, qui h
die in flagrantissima Regis gratia vige

H.

H*Aro* hæc familia originem duc
è Cantabria, hujus Princeps e
Marchio Carpenfis, Dominus oppi
Ada

damuz & Peroabad, cujus reditus dicuntur esse 24000. duc.

Henriquez familia è Regum prosapia originem repetens, ex illa sunt;

1. Dux Medinæ de Rioficcò, &c. cujus reditus dicuntur esse centena millia ducatorum, hodie est Ioannes Alfonso Henriquez de Cabrera Dominus Medinæ de Rioficcò, Comes Melgar & Modica, Ammiralius Castellæ.

2. Dux Alcalæ, Marchio Tariffæ, Comes Ornoz, cujus reditus dicuntur 000. duc.

3. Marchio Villæ Novæ del Rio cujus reditus 22000 ducatorum; possidet hodie Ferdinandus Alvarez de Toledo Comes stabuli Navarræ.

4. Marchio de Alcannizes cujus reditus dicuntur 12000. duc.

5. Comes de Alva de Aliste, cujus reditus dicuntur triginta millia ducatorum, hodie Fredericus Henriquez de Guzman.

6. Comes de Fuentes cujus reditus 10000. ducat.

Heredia hanc familiam à Gothis descendere opinantur: ex qua Seign. D. T. V. Y. Comitem Fuentanum esse vult.

Herrera familia Castellæ, è qua est

Marchio d'Aunnon, cujus reditus dicuntur esse 3000. duc. Itemque Comes Fortaventuræ & Lanzerotæ in Canariis Insulis.

Hyar familia nobilis in Arragonia, è qua fuit Comes de Belchite & Dux de Hyar.

L.

L*Eca*, familia nobilis in Insula Corsica, ex illa est Comes de Câtillans nuper admodum à Philippo III. creatus.

Leyva nobilis & antiqua familia; qua est;

1. Princeps de Asculi, Marchio de Atela, Comes de Monza, &c.

2. Comes de Bannos à Philippo III. institutus.

Luna nobilissima Arragoniæ familia, è qua est Comes Moratæ qui Casar Augusta domicilium habet, cujus reditus dicuntur 7000. ducat. secundum D. T. V. Y.

M.

M*Anrique* nobilis & ampla familia; ex hac sunt:

1. Dux de Najera, Comes de Trebinno & Valencia, &c. cujus reditus dicuntur esse 40000. duc. hujus ducatus hæres nupsit Duci de Maqueda.

2. Mar-

2. Marchio de Aguilar, Comes de Astanneda, cujus reditus dicuntur 10000. ducat.

3. Comes de Oforno & Galisteo, cujus reditus dicuntur esse 12000. duc.

4. Comes de Paredes de Nava, cujus reditus dicuntur esse 12000. duc.

Manuel nobilissima familia, è qua fuerunt Comites de Monte Alegre; & Domini de Velmonte de Campos & Zebico de la Torre.

Mendoza nobilissima familia è Canabria originem repetens, è qua sunt.

1. Dux del Infantadgo, Marchio del Genete & Santillana Comes Saldaneta, del Real de Manzanares, &c. cujus reditus dicuntur 100000. duc.

2. Dux Francavillæ, Princeps Molinæ in Regno Neapol. ejus reditus dicuntur 40000. duc.

3. Marchio de Mondeyar, Comes Mendillæ cujus reditus dicuntur 40000 ducat.

4. Marchio de Montesclaros 10000 ducat.

5. Marchio Cannetæ 10000 duc. hodie Ioannes Andreas Hurtadus de Mendoza Comes Corunnæ, Vicecomes Toryæ.

6. Comes Combradæ red. 10000. d.

7. Comes Castrogeriz red. 8000. d.

8. Co-

8. Comes de Monteaygudo, redit
16000. duc. hujus hæres hodie Ant
nia de Mendoza quæ nupsit Gaspari
Moscoso Osorio primogenito Comi
de Altamira.

9. Comes de Orgaz: red. 10000.

10. Comes de Lodosa & Casteln
vo, dominus Moron, &c.

11. Comes de Corunna.

Ex eadem & Marchio de Guadale
qui Clericus est factus.

Mexia nobilis in Galæcia familia,
qua est:

Marchio de la Guardia qui domic
liū habet Salamanticæ & red. 4000.

Monroy nobilis familia in Estrema
dura, ex hac fuit:

Comes de Deleytosa; sed Comitatu
jam transit ad familiam de Toledo.

Moscoso nobilissima & antiqua fa
milia, quæ per connubium Osoriæ e
inserta, ex illa sunt:

Comes Altamiræ, qui hodie est Lu
pus de Moscoso Osorius: cujus primo
genitus Gaspar de Moscoso est Marchi
de Almazã & Comes de Monte Agudo

O.

O *Bando* cognomen Mexiarum, nan
ita agnominantur primi Comite
de Vzeda & Marchiones de Lorianana.

Osorio

Otorio familia hæc è Regno Legio-
nſi originem deducit, ex illa ſunt:

1. Marchio de Aſtorga, Com. Tra-
maræ & S. Marthæ, Princeps fami-
e de Villalobos & Otorio; cujus red.
cuntur 50000. duc.

2. Comes de Otorio, cujus reditus
cuntur eſſe, 14000. duc.

P.

Acheco: familia originem ducens è
Portugallia, ex illa ſunt:

1. Dux Eſcalonæ, Comes de Santi-
evan & Xiquena & de Cadalhoſo,
ominus de Velmonte, cujus reditus
cuntur 100000. duc.

2. Marchio de Cerralvo.

3. Comes de la Puebla de Mon-
luan,

Padilla nobilis Caſtellæ familia, è
ua eſt;

Comes de Santagadea & Buendia:
jus reditus dicuntur 15000. duc.

Comes de Mejorada à Philippo III.
reatus.

Peralta hæc familia à regia Navar-
e profapia originem repetit, ex illa
ſt:

Marchio de Falſes in Reg. Navar.
ui Palatium habet Marcillæ & redit.
000. duc. ſecundum D. T. V. Y.

Pimen-

Pimentel originem ducit hæc familia è Regibus Portugall. ex illa sunt :

Comes de Benevento , Mayorga Vilalon , cui Marinæus tribuit redditus 60000. ducat. ejus primogenitus Comes de Luna.

Marchio de Tabara.

Marchio de Viana.

Comes de Luna.

Ponce de Leon admodum antiquæ & potens familia , in Betica ob præclare per Andaluziam contra Saracenos gestas maximi nominis : illa sunt :

1. Dux d'Arcos, March. Zaræ , Comes de Casares , Dominus Marchena Villagarcia , &c. cujus redditus dicuntur 40000. duc.

2. Comes de Baylen: red. 6000. duc.

3. Dominus de Cedillo (quondam Comes) de Manzaneque.

Portocarrero familia è Portugall. originem trahens, ex hac sunt:

1. Marchio de Villaneuva del Fresno cujus redditus dicuntur 20000 duc.

2. Marchio d'Alcala del Almeda cujus redditus dicuntur 16000. duc.

3. Comes Medellin cujus red. 16000. ducat.

4. Comes de Palma cujus redditus 8 00. duc.

Portugal familia hæc originem re-
t à Regibus Portugallia, è qua est:
Marchio de Gelues : Olim autem à
cinzo possedisse dicuntur Comita-
Valentia, cujus reditus erant 12000
& Guelues 10000. duc.

Q.

Vinnones nobilis & amplissima fa-
milia quæ possedit comitatum de
runna, sed matrimonio transmisit
Pimentellos Comites de Benevento.

R.

Ubera familia hæc originem habet
Galacia : ex illa sunt ;

Dux Alcalæ de los Ganzules, Mar-
Tariffæ Comes de Molares, cujus
itus dicuntur esse 80000 ducator.
nceps hujus familiæ.

Marchio de Malpica & Com. de
vamoraz.

Comes de la Torre, à Philippo III.
titutus.

Roxas vel Royas familia nobilis in
tella, ex illa sunt.

Marchio de Poza; red. 20000. duc.

Comes de Mora à Philippo III.
titutus.

Ex hac quoque ex parte est Dux Ler-
, &c. de quo in Sandovala dicetur.

Saave.

S.

Saavedra familia Galæciæ , quæ
jam sedem habet in Andalusia ,
hac est ;

Comes de Castellar qui Hispali d
micilium habet , ejus reditus dicunt
12000. duc.

Sande antiqua Galæciæ familia,
qua est :

Marchio de Valdefuentes nuper i
stitutus cum progenitores illius Ma
chiones de Piovera dicerentur.

Sandoval agnomento Roxas ob co
nubia, nobilis familia & antiqua, è q
fuerunt Comites de Castrogeriz , Ma
chiones de Denia & postea etiam C
mites de Lerma ; donec Franciscus
Sandoval & Roxas anno 1599. à Ph
lip. III. crearetur Dux de Lerma, &

Marchio de Cea, quem posteriore
titulum primogenitus illius statim
surpavit , cum ante primogeniti Ma
chionum de Denia, Comites de Lerna
dicerentur.

Idem Rex & primogenitum Lerna
Ducem de Vzeda instituit , & huj
primogenitum Ducem de Cea ; ita
breui tempore hæc familia trium d
catuum titulis insigniretur. Sed u
fluxa est aulicorum gratia ; Philipp
IV. q

qui Patri successit, Ducem de Vze-
mnibus dignitatibus exuit, & Ler-
m qui Cardinalis dignitatem in-
penitus gratia sua exclusit.

Sarmiento familia magni nominis
ispan. ex qua sunt:

. Comes de Salinas cujus redit. di-
tur esse 20000. duc.

. Comes de Salvatierra, qui Sar-
nto de Sotomayor dicitur; cui Ma-
us tribuit redit. 5000, duc,

. Comes de Gondomar. Sarmien-
de Acunna.

. Comes de Ribadavia qui & Men-
a agnominatur, cui Marin. tribuit
o. duc.

Sylva familia hæc è Portugallia ori-
em trahit jam à multis annis in Hi-
ia celebris; ex illa sunt;

. Dux de Pastrana, Princeps Eboli,
cujus reditus dicuntur esse 60000.

at. hodie Ruy Gomez de Sylva &
ndoza tertius Dux Pastranæ Prin-
Meliti, Dux Francavillæ; Marchio
Algezilla, Dominus Chamusca, &c.

. Marchio de Montemajor cujus
tus dicuntur esse 60000. duc.

. Comes de Cifuentes cujus redi-
dicuntur esse 20000. ducator. qui
lie est Petrus de Sylva Giron de
rcon.

De Solis ex hac fuerunt Duces
Vadacoz hodie Domini de Salvatierræ
Sotomajor nobilis familia in Reg
Galæcia, ex illa fuit:

1. Comes de Caminia, qui desit e
& hodie est Marchio del Carpio,
hodie est Ludovicus Mendez de Haro
& Sotomajor, de quo ante diximus
familia de Haro.

T.

T*Asis* vel *Tasis* nobilis familia, è q
à multis annis fuerunt supre
magistri Cursorum; ex hac est,

Comes de Villamediana à Philip
III. primum institutus.

Toledo, quæ familia originem ded
cit ab Imperatoribus Græciæ, ex i
sunt:

1. Dux Albæ & Huescæ, &c. cu
reditus dicuntur esse 80000. ducat.
hodie est Antonius Álvarez de Tolé
Beaumont, Comes Lerin & Come
stabuli Reg. Navarræ, quintus Dux A
væ & Huescæ, Marchio Coriæ, com
Salvatierræ & Piedrahita & Barcoo
vilæ, Dominus de Valdecórnera; &
ejus primogenitus Ferdinandus
Dux Huescæ.

2. Marchio de Villa Franca, cu
reditus dicuntur esse 25000. ducato

hodie est Petrus de Toledo Osorius
ch. Villæfrancæ, princeps de Mon-
an, &c. illius primogenitus est Dux
ernandina.

Comes. Altamiræ cuius reditus
ntur esse 8000. duc.

Comes de Oropeza & Deleytosa
s red. dicuntur esse 25000. duc.

Comes de Ayala, qui dicitur Fer-
andus de Fonseca Toledo.

Corres qui & agnominantur Portu-
qua familia fuit Comes del Villar
pardo.

V.

Elasco è nobilissimis Hispaniæ fa-
miliis, quæ originem suam deducit
antabria, ex illa sunt.

Dux. Frias, Marchio Verlangæ
nes Haro, &c. cuius reditus dicun-
esse 70000. ducator. hodie Ber-

linus Fernandez de Velasco, octa-
Comes stabulis Castellæ, septimus
Frias & decimus Comes de

O.
Comes de Neiva cuius reditus
ntur esse 10000. duc.

Comes Siruel cuius red. 14000.
at.

Marchio de Salinas nuper insti-
is.

5. Comes de Ribilla nuper creatus
Viamento vel Beaumonte Nava
 nobilissima familia & ut multiopinatur
 è Gallia oriunda : Ex hac fuit :

Comes Lerinensis cujus redditus
 cuntur 20000. duc. sunt Comites
 buli illius Regni.

Vlloa nobilis familia in Galæcia
 qua sunt ;

1. Marchio de la Mota cujus red
 dicuntur esse 16000. duc.

2. Comes de Villalonso & Mar
 de Malagon.

Z.

Zapata hæc familia ex Arrago
 descendisse dicitur & quidem à
 ge Abarca ; ex hac est :

Comes de Baraias , cujus redditus
 cuntur esse 12000. duc. qui hodie
 Didacus Zapata de Mendoza.

Zuniga familia hæc originem re
 tit è stirpe regia Navarræ, ex illa sunt

1. Dux de Vejar , Comes de Be
 cazar & Bannarez , &c. cujus red
 dicuntur esse 78000. ducat. hodie
 Franciscus Didacus Lopez de Zun
 & Sotomajor , octavus Dux Ve
 nonus Comes de Belalcazar & B
 narez, &c.

2. Marchio de Ayamonte cujus

DESCRIPTION.

373

s dicuntur esse 25000. duc. Hodie
on. de Guzman & Zuniga.

Marchio de Villa Manrique cujus
tus dicuntur 15000. duc.

Marchio de Aguila Fuente nuper
tus.

Comes de Miranda cujus reditus
ntur esse 30000. ducat. hic hodie
Dux de Penneranda; Didacus de
iga, Avellaneda Bazan & Carde-
Dux Pennarandæ, Comes de Le-
s: primogenitus illius est
Marchio de Banneza.

Marchio de Flores d'Avila à Phi-
III. demum institutus.

Joannes Boterus annotat in suis Re-
onibus universalibus, in Hispania
xxvi. Duces, quorum reditus an-
sint supra sesqui millionem duca-
um: xli. Marchiones, quorum re-
s annui sint octingenta millia du-
orum: & lx. Comites, quorum re-
s sint totidem millium paulo plus
minus. *Marinaus* autem Siculus
ævo judicabat Proceres Hispaniæ
um pene in censu possidere, quan-
ipse Rex possidet.

Nobiles Familia

PORTUGALLIA

*E Damiano à Goes, Portugallia
Magnates.*

Comestabilis Regni.
 Dux Brigantia.
 Dux Colimbriensis.
 Dux Viseensis,
 Dux Trancossensis.

Dux Barcelensis.

Dux Averiensis, è familia Alençã.

Marchio de Villa Real.

Marchio de Tores novas.

Marchio de monte major.

Marchio de Ferreira.

Comes de Marialua.

Comes de Tentugal.

Comes de Penella.

Comes de Alcontin.

Comes de Portalegre.

Comes de Feira.

Comes de Lonte.

Comes Monsancto.

Comes de Faro.

Comes de Arganil.

Comes de Abrantes.

Comes de Vimioso.

Comes de Villa nova.

mes de Lintiares.
mes de Vidigeira. è familia Gainæ.
mes de Sortella. è familia Silveira.
mes de Castanheira.
mes de Prado.
mes de Redondo.
comes de Lyma.
o de Alvito.

*Magnatum Portugallia census è
Marinao Siculo.*

Vx Berganciæ 40000. duc.
Dux Barcelorum fil. de Berganciæ.
x Cohimbræ.
rchio Turrium novarum.
rchio Villæ regalis & Comes Alcon-
tin. 15000. d.
mes Marialuæ è genere Coutinor.
2000. duc.
mes Penilensis è familia Vasconce-
orum census annuus 4000. d.
mes Portalegrenus è familia Silve-
ia 5000 d.
mes Verniosanus è familia Sofa,
000. duc.
mes Monsantinus è Contina famil.
000. duc.
m. Pratenfis è Sofa famil. 3000. d.
m Teutugalenfis 8000. d.
m. Bratenfis è d'Almeida familia
000. duc.

Com. Feirenſis domus Pereiræ, 30
duc. .

Com. Linares, 3000

Com. Rondonenſis, famil. Cou
5000. duc.

Quibus addendi è Coneſtagio.

Com. de Mira è famil. Norogna.

Com. Cagliettanus, Io. Gonzale
de Camera.

Com. Matofignofii è famil. Saa.

Com. Lignareſii è famil. Norohna

Familias nobiles Portugallia apud

Coneſtagium alioſque invenio.

Alencaſtro. Almeida. Azev

Alcazova.

Barreto. Botello. Britto.

Caſtro. Contigno.

Gama.

Lopez. Lobos.

Mafcarenias. Mattos. Menefes. M

Norogna.

Payva. Pereira. Pinto. Portu

Saa. Sequeira. Sofa. Sylva.

Tavora. Tello.

Vaz. Vaſconcel. Veloſo.

*Nicolaus de Oliveira qui anno 1620.
Commentarium suum edidit;*

agnates Portugalliæ qui titulum ha-
bent hos recenset.

Dux Bragançæ cujus primogeni-
tus est

Dux de Barcellos.

Dux d'Aveiro cujus primogenitus est

Dux de Turres novas.

Marchio de Villa Real qui & Comes
est d'Alcoutim & hodie Dux de
Caminha.

Marchio Ferreiræ, qui & Comes Ten-
tugal.

Marchio Castel Rodrigo, qui & Com.
de Lumeares.

Com. Pórtalegre qui majordom⁹ regis.

Com. Sabugal, qui Merihnus major.

Comes Monfancti qui Alcalde major
Olysiptonis.

Comes Vidiguieræ, Almiramus Indiar.

Comes Sortelhæ.

Comes Vimiofi.

Comes Castanheiræ.

Comes Feiræ.

Comes Atougia.

Comes Sanctæ Crucis.

Comes Villæ Francæ.

Comes Villæ novæ.

Comes Liunaris.

A a 5

Comes

Comes de Mira.

Comes Fari.

Comes Redondi.

Comes Castelmelhor.

Comes da Calheta.

Comes da Atalaya.

Comes de Tarouca.

Comes do Basto.

Comes do Matozinhos.

Comes Mirandæ.

Comes S. Ioan. de Pesqueira.

Comes de Arcos.

Comitatus autem Marialuæ, Penell.

& Abrantes Coronæ sunt vniti.

Vicecomes de Ponte de Lima.

Baro d'Alvito.

Et plures alii Domini, qui licet titulo careant, tamen supra viginti millia cruciatorum in annuo reditu singuli possident.

Ab eodem recensetur & Comes d'Alcantarias ex familia d'Alcaçova.

De redivibus annuis Magnatum Portugalliæ præter ea quæ ex Marinæ Siculo supra annotavimus, (quæ haud dubio longe sunt infra hodiernam illorum opulentiam descripta) pauca admodum potuimus observare.

De Duce quidem Braganzæ scribit Boterus tantam illius esse potentiam & opulentiam, vt monstro simile sit in

tam

in exiguo regno principem inveniri
 pater Regem; qui tantas opes possi-
 dat. Nicolaus autem Oliveira scribit
 hunc e decimis piscium in ur-
 Olysiptonenſi annuatim percipere
 500. Crusados.

D. T. V. Y. in libro de les Estats
 mpires, &c.

Dux Braganze habet annuos redditus
 100.000 Crusatorum Portugall.

Dux Averi 50000. duc. Idem & Re-
 gio de Regno Portugalliae affirmat
 apud Honorium.

XX.

DE PONTIFICIBVS
 & Prælatiſ Hispaniae & illorum
 annuo cenſu.

E. Lucio Marino Siculo.

Inter Hispaniae Pontifices
 qui ſunt numero quinque
 & quinquaginta; Toleta-
 nus Antistes cæteros ho-
 noribus & dignitate, redi-
 tibusque annuis, antecedit: Eſt enim
 Caſtellae maximus Cancellarius, qui nunc
 Hiſpaniarum primatum tenet ratione
 digni.

dignitatis ; cujus annuus redditus e
80000. duc. *Botero* 260.000. d.

Archiepiscopus Hispalensis 24000. d.
Nonio & Botero 100.000. d.

Archiepiscopus Compostellanus 20000.
duc. *Botero* 60000. d.

Archiepiscopus Granatensis 10000. d.

Episcopus Burgenfis 20000. d.

Episcopus Siguntinus 20000. d.

Episcopus Cochenfis 16000. d.

Episcopus Placentinus 15000. d.

Episcopus Palentinus 13000. d.

Episcopus Mentefanus 10000. d.

Episcopus Segoviensis 14000. d.

Episcopus Avilensis 8000. d.

Episcopus Zamorensis 12000. d.

Episcopus Cordubensis 12000. d.

Episcopus Osomensis 10000. d.

Episcopus Legionensis 8000. d.

Episcopus Calaguritanus 12000. d.

Episcopus Salmanticensis 10000. d.

Episcopus Pacensis qui & Badajocensis
dicitur 6000. d.

Episcopus Ouetensis 6000. d.

Episcopus Carthaginensis 5000. d.

Episcopus Astoricensis 4000. d.

Episcopus Caurensis. 8000. d.

Episcopus Civitatis 4000. d.

Episcopus Malacensis 10000. d.

Episcopus Gaditanus 8500. d.

Episcopus Guadixensis 2000. d.

Episco-

DESCRIPTIO.

381

Episcopus Abderitanus	1500. d.
Episcopus Mondoviensis vulgo Mondovedo in Regno Galæciæ	1500. d.
Episcopus Tuidensis	2000. d.
Episcopus Olucensis	1500. d.
Episcopus Orensis	3000. d.
Episcopus Canariæ	8000. d.
Io. Boterus his addit Episcopum Iañ	
40000. ducat.	

*In Arragonia, Valentia, Lale-
tania, Navarra.*

Archiepiscopus Cæsaraugustanus	20000. d.
Io. Botero	60000. d.
Archiepiscopus Valentinus	13000. d.
Io. Botero	70000. d.
Archiepiscopus Tarraconensis	8000. d.
Episcopus Tiriastionensis	5000. d.
Episcopus Oscensis	3000. d.
Episcopus Segebricensis & Albarrazi- nensis	3000. d.
Episcopus Barcinonensis	5000. d.
Episcopus Ilerdensis	5000. d.
Episcopus Dertofanus	8000. d.
Episcopus Gerundenfis	4000. d.
Episcopus Vrgellensis	7000. d.
Episcopus Vicensis	2500. d.
Episcopus Eunensis, (Elnensem dicen- dum putat Vaseus)	1500. d.
Episcopus Pompilonensis	6000. d.
Damianus à Goes: Omnis Hispaniæ Cleri	

Cleri proventus (Abbates excipio) d
plo majores quam Episcoporum : A
batiarum vero proventus non solu
Cleri redditus æquant, sed & superant
sine aliqua controuersia qui se cultu
divino dederunt, habent in Hispania
singulis annis vltra quadragies centes
millia ducat. Præter id quod Comme
datarii & illorum magistri posside
quæ summa etiam ingens.

*Ex D. T. V. Y. commentario
qui inscribitur Les Estats,
Empires, &c.*

Archiepiscopus Toletanus 200.000
duc. illius suffraganei sunt.

Episcopus Cuençæ 45000.0

Episcopus Ciguençæ 50000.0

Episcopus Cordubæ 46000.0

Episcopus Valenciæ 30000.0

Episcopus Segoviensis 24000.0

Episcopus Osmensis 22000.0

Episcopus Iaën 20000.0

Episcopus Avilæ 20000.0

Archiepiscopus Hispalensis 80000.0

illius suffraganei sunt.

Episcopus Malagæ 30000.0

Episcopus Gaditanus 12000.0

Episcopus Canariæ 12000.0

Archiepiscopus Compostellanus 40000.0

duc. illius suffraganei sunt.

Episco

DESCRIPTIO.

483

Episcopus Corientis	24000. d.
Episcopus Placentiæ	40000. d.
Episcopus Astorgæ	18000. d.
Episcopus Camorensis	20000. d.
Episcopus Salmanticensis	24000. d.
Episcopus Civitatis Rodrigo	10000. d.
Episcopus de Mondegnedo	12000. d.
Episcopus d'Orense	8000. d.
Episcopus de Lugo	8000. d.
Archiepiscopus Granatenfis	24000. d.
Illius suffraganei sunt :	
Episcopus Almeriæ	4000. d.
Episcopus Guadix	7000. d.
Archiepiscopus Valentinus	30000. d.
Illius suffraganei sunt :	
Episcopus d Orihuel	8000. d.
Episcopus Segorbiæ	10000. d.
Episcopus d'Vñestre	6000. d.
Episcopus Cartaginis.	16000. d.
Archiepiscopus Burgenfis	30000. d.
Illius suffraganei sunt :	
Episcopus Calahorræ	20000. d.
Episcopus Pompolunensis	22000. d.
Episcopi exempti sunt :	
Episcopus Legionensis	14000. d.
Episcopus d'Oucedo	21000. d.

IN ARRAGONIA.

Archiepiscopus Cæsaraugustanus	5000. d.
Illius suffraganei sunt :	
Episcopus Oscensis vulgo Huesca.	11000. d.

Epi-

Episcopus Iaccensis vulg. Iaca 6000.

Episcopus Turiasonensis vulgo Tarazona 9000.

Episcopus Barbastrensis vulgo Barbastro 6000.

Archiepiscop. Tarraconensis 16000.

illius suffraganei sunt :

Episcopus Barcinonensis.

Episcopus Gerundensis vulg. Girona

Episcopus Ilerdensis vulg. Lerida.

Episcopus Helenensis sive Elnensis.

Episcopus Vicensis vulg. Vich.

Episcopus Celsonensis vulg. Solsona.

Episcopus Vrgellensis.

Episcopus Dertusanus vulg. Tortosa.

Hos suffraganeos ita ex Auber

Miræo supplevimus, quia D. T. V.

omisit : & in horum locum suffic

Episcopum Teruel 8000.

Episcopum Albarrazin 6000.

Io. Boterus. Hispania undecim habet Metropolitanos, sexaginta quique Episcopos; quorum illi quingenta sexaginta millia coronatorum, hi sexaginta millia quotannis percipiunt duplum autem Canonici & reliqui beneficiati (ut vocant) longe amplius amplissimus haud dubio redditus regiosorum.

Ordines militares & illorum annui census.

Ex Lucio Marinao Siculo.

erunt haftenus in Regno Castellæ
es ordines militares, quorum hi
ius;

acobi 60000.d.

antaræ 45000.d.

atravæ 40000.d.

O. T. V. Y. in Commentario su-
lieto minutatim persequitur unius-
que ordinis Commendarum an-
s proventus singulatim, è quibus
compendio observanda.

Ordinis S. Iacobi in Regno Ca-
e Commendas numerari quadra-
a duas, quarum duæ 14000. duc.
ent annui redditus, una 12000. una
oo; reliquæ 9. 6. 5. 4. 3000. ducat.
æ minimum 1000. duc. univer-
autem harum Commendarum
us, (si authorem nostrum ratio
fallit) est 166800. ducat.

iusdem ordinis in Regno Legionēsi
amendę numerantur quadraginta
x, quarum una in annuo redditu
et 12000. duc. una 10000.d. cæte-
4. 3. 2. 1000. duc. quæ nimirum

B b

300.d.

300. d. universus autem harum commendarum census est 105400. d.

2. Ordo Calatravæ in utroq; re Commendas habet trigintaquatuor quarum maxima, cujus commendarius est Dux Albanus, in annuo possidet 10500. duc. una 9000. reliquæ 7. 6. 4. 3. 2000. quæ minimum universus autem census commendarum hujus ordinis est 95600. duc.

3. Ordo Alcantaræ Commendae complectitur triginta duas, quarum maxima in annuo censu possidet 10000. duc. reliquæ 6. 4. 3. 2. 1000. duc. minimum 300. duc. universus autem commendarum census est 82980. Habet præterea hic ordo quatuor jurisdictiones, quarum redditus est 37000. ducat. & quatuor Prioratus sive cristias quarum redditus annuus 2100. duc.

Horum porro ordinum Reges Hispaniarum Magistri sunt jam à temporibus Ferdinandi & Isabellæ. Renardus narrat *Mariana* lib. 26. cap. 5. N. (inquit) ad memoriam præclari hunc annum incidit ea mutatio quæ in tribus sacris militaribus Calatravæ ordinibus facta est.

Multum ii milites juverant in Maxima ex universa Hispania exturbandis, pio

oque imperio evertendo; genere & rebus nobilissimi, strenui, pugnaces. Confecto Granatensi bello, cum paucis jam terroris ab hoste esset, propter odium redditum. Dolebant Reges, ab eorum potestate Magistros eorum ordinum esse liberos, iis opibus, & auctoritate ut Regibus formidabiles essent, tumultus sæpe & bella in provincia concitarent. Ea species facta creta est, vera an conficta non dicimus. Certe in Comitibus non lex & equitas sæpe valebant, sed vis & armatus. Itaque ab Innocentio VIII. diplomata est ablatum, quo sublati magistris eorum ordinum, administratio procuratorumq; omnis Regibus credebatur. Sic in Sicilia Padillia defuncto ante sex ferme annos Calatravæ Magistro, ejus locum Ferdinandus occupavit, nullo armis militum suffragio, uti moris erat, Magistro substituto. Quod exemplum D. Jacobi ordinem manavit hoc anno (1493) Alfonso Cardena ejus militis magistro defuncto. Et ut finis esset, proximo anno à Ioanne Stunica Alcantaræ Magistro impetratum, ut eum locum in Regis gratiam Hispalensi conventui mutaret. Sic Regi tres illi ordines cesserunt, ut dum vita manebat eorum ditiones & opes ipse procuraret.

raret. Alexander Pontifex ad Innocentii veniam adiecit porro, in ea administratione Reginam sociam cum ju succedendi, si quid viro humanit contigisset. Postremo Adrianus Sextus in gratiam Caroli alumni, cui debebat Pontificatum, ei & successoribus concessit lege perpetua jus praestandi Episcopos Hispaniae, qui antea eorum supplicationem precario à Pontificibus Romanis instituebantur; ut eos ordines in omne tempus ministrarent.

Reges autem in hisce ordinibus gubernandis substituunt sibi alios, quos praefecti majores appellantur & Hispano sermone Comendadores majores. Atque ita Commendator maior ordinis Calatravae est Dux Albanus, qui eo nomine ex maiori Commenda ejusdem ordinis annuatim percipit 10500 ducat.

In eundem modum etiam a Commendae singulorum ordinum Magnatibus regni sunt attributae.

D. T. V. Y. Commemorat quod tres Prioratus, quorum redditus opulenti sunt;

1. Convētus S. Iacobi de Veloz 30000
2. Conventus Sancti Marci de Le 10000. duc.

Conventus San. Iacobi Hispalensi
4000.d. quibus addit Abbatias has
obariam de Montaragon 12000.d.
obrar. S. Victoriani 2000.d.
obrar. S. Ioannis de la Pegna 2000.d.
Idem & Sardinia Insulae praelatos &
eorum annuos redditus recenset;
archiepiscopus Calleri 4000.d.
archiepiscopus Saceræ 4000.d.
archiepiscopus Oristan 3000.d.
archiepiscopus Ampurias 2000.d.
archiepiscopus d'Alaguer 3000.d.
episcopus d'Alos 1000.d.
episcopus Bosæ 1000.d.
In notitia Episcopatum Auberti
iræi in Insula Sardinia quæ Regi Hi-
spaniæ paret, ponuntur.
Archiepiscopus Calaritanus vulgo
de Cagliari.
episcopus Sulcitanus vulgo Solci.
episcopus Lænsis vulgo Lessa.
archiepiscopus Turritanus in urbe
Sassari residens.
episcopus Algarensis vulgo Algar.
episcopus Bosensis vulgo Bos.
archiepiscopus Alborensis vulgo d'Ar-
bora non habet Suffraganeos.

Pontifices & Pralati
Portugallia.

E Lucio Marinao Siculo.

A rchiepisc. Olisiponenſis	16000.
Archiepisc. Bracharenſis	12000.
<i>Damian. à Goes</i>	24000.
Episcopus Eborensis.	20000.
Episcopus Viſei.	8000.
Episcopus Guardianus	5000.
Episcopus Conimbricenſis	12000.
Episcopus Portuēſis	4000.
Episcopus Lamegenſis	6000.

Damianus à Goes addit;

Archiepiscopum Funchalenſem 8000
 ducat.

Episcopum Septenſem 2000.

Vaseus addit;

Episcopum Lerienſem non procul
 Conimbrica à Paulo III. institutum

Episcopum Mirandenſem ab eodem
 Paulo III. Papa institutum.

Episcopum Portalegienſem ab eodem
 Paulo III. institutum.

Episcopum Sylvenſem in regno Algar
 bia qui Oſſonobenſi ſucceſſit. e
 autem Damianus à Goes tribui
 4000 ducat.

Aubertus Miraus, in notitia Episcopa
 tum Bracarenſi Archiepiſcopo da
 ſuffra

uffraganeos Episcopum Portu-
censem, sive Portuensem vulgo Por-
to vel Puerto.

Episcopum Guardiensem, olim Igadi-
anum vulgo Guardã.

Episcopum Viseensem vulgo Viseo.

Episcopum Lamegensensem vulgo La-
nego.

Episcopum Mirandensem vulgo Mi-
randa.

Episcopum Sisonensem Archiepiscopo hosce tri-
buit;

Episcopum Conimbricensem vulgo
Coimbra.

Episcopum Albensensem vulgo Eluas.

Episcopum Leriensem vulgo Leira.

Episcopum Portalegrensem vulgo Por-
talegre.

Episcopum Septensem in Afric. vulgo
Ceuta.

Episcopum Funchalensem in insula Ma-
dera, vulgo Funchal, Madera.

Episcopum Angrensem in insula Ter-
cera, vulgo Angra.

Episcop. Congensem in regno & urbe
Congo ad oram Africæ.

Episcopum insularum vulgo Capitis
Viridis in insula & urbe S. Iacobi.

Episcopum Thomæ in Insula & urbe S. Thomæ
sub linea æquinoctiali, ex opposito
Guinææ.

Brasiliensem in urbe Bahia omnium
Sanctorum; vulgo S. Salvador
Eborensi Archiepiscopo tribuit hoc
Sylvensem Episcopum sive Algarbi-
ensem in urbe Silvos aut Faro.
Tingensem sive Tingitanum in Africa
vulgo Tanger.

D. T. V. Y. ut supra tribuit.

Episcopo Leriensi 8500

Nicolaus Oliveira reditus quidam
annuos Ecclesiasticorum non recenset
sed summatim annotat; opes Eccle-
siasticorum, pene æquales esse seculari-
um opibus, una cum Regiis.

De ordinibus militaribus

Portugalliae.

Ioann. Boterus. In Portugallia sunt
quatuor ordines militares;
S. Ioannis, qui novemdecim Com-
mendas habet & duas Ballivias;
Christi, qui centum & quadraginta
Commendas complectitur, aut
ceter, plerasque valde opulentas.

Avisi:

S. Iacobi.

Quantum capio (inquit) reditus Eccle-
siastici & ordinum militarium ascen-
dunt ad millionem Coronatorum.

Præter Equites Divi Iacobi (inquit)

Coronatorum

onestagius lib. 1.) & Alcantaræ five
 sancti Benedicti (quos à loco quodam
 quites Avisi vocant; illi cruce rubra,
 i viridi, more Castellano utuntur) eo
 tempore quo Templarii exterminati
 fuerunt, ex eorundem redditibus alium
 constituerunt ordinem Equitum, quos
 quites Christi vocant. Sunt autem
 cruce rubra, quæ in medio alba est,
 insignes, & Sacramento ad bellum
 contra infideles gerendum obstrin-
 untur.

Sub Rege Emanuele; Ab Alexandro
 Pontifice (inquit *Mariana* lib. 26. c. 13.)
 impetrata iis; qui deinceps tribus ordi-
 nibus militaribus in Lusitania se ad-
 iungerent, perpetuæ castitatis venia,
 indulta facultate conjugii, quo cate-
 nus erant veteri instituto prohibiti. ab
 hoc aditu opima eorum ordinum ve-
 stigalia; non hominibus militaribus ut
 antea attribui; sed in aulicorum de-
 licias, qui castra nunquam viderunt,
 conferri cœperunt.

Qui autem hi tres ordines fuerint
 ex *Nicolao Oliveira* discimus, qui ordi-
 nem Ioannis excipit, & cæteris à Pon-
 tifice hanc uxores ducendi licentiam
 indultam testatur, exceptis iis qui jam
 castitatem voverant.

Porro Regem quoque Portugalliæ

HISPANIAE

Magisterium ordinū militarium cu
reditibus ad se traxisse, ex eodem O
veira patet: qui scribit Regem ration
magisterii ordinis Christi ex oppid
Tomar & Soure; ex Setubal & Alcac
quæ pertinent ad ordinem S. Iacobi
denique ex Benavente, quæ ad ord
nem Avisi aut S. Benedicti refertur, an
nuatim percipere in pecunia, frumen
to, vino, oleo, & cera decem conto
octuaginta quinque millia, quingent
septuaginta rees; quorum 400. faciunt
Coronatum Portugalicum. Id est ra
tione subducta 25214. duc.

Præterea duæ aliæ Commendæ A
deagalega & Alhos Vedros reddunt
annuatim unum Contum, id est mil
lionem rees vel 25000. d.

Idem Oliveira commemorat, ordi
nem Christi quadringentas quinqu
ginta quatuor Commendas comple
cti; quibus quotannis à Rege solvun
tur 23. 6326. crusat. seu ducat. Portu
gallici.

Ordinem S. Iacobi sexaginta Com
mendis constare, quibus quotanni
12. 0000. crusati impenduntur;

Ordinem Avisi quadraginta tribu
commendis & 70000. crusat. impendi

Coronidis loco sit quod scribit Li
cenciatus Hieronymus de Cevallos. S
ratio

o (inquit) earum terrarum, redimque & omnium, quæ hodie ab Ilesiasticis in Regno Hispaniarum sidentur, ineatur, liquido constat, longe plus à Clero possideri, quam secularibus.

XXI.

REGNORVM HISPANIÆ

Monetæ & computandi ratio.

Numismata Hispaniæ partim aurea sunt, partim argentea, partim ærea. Aurea fere duorum sunt generum, nam alia numismata vocantur ducati, quorum antissima ab una quidem parte faciès primunt Ferdinandi & Isabellæ, ab altera vero insignia aut omnium regum Hispaniæ; aut interdum unius alterius regni in quibus fuerunt: atque ita porro consequentium. Alia numismata vocantur ducæ vulgo doublons, & apud alias nationes pistolets, quæ ab una quidem parte crucem habet ad modum crucis Hierosolymitanæ, ab altera autem insignia regnorum Hispaniæ, cum inscriptione

scriptione Regum sub quibus c
fuerint. Vterque autem nummus
varias partes dividitur; superiori
annis prioris generis magni pond
ducatur fuerunt cusi: hodieque du
cuduntur, quæ valent supra quinde
florens nostrates.

In Portugallia vero plures au
nummi olim fuere in usu & inter
magni ponderis, quos vulgus Por
gallicos per excellentiam vocare sol
qui hodie raro comparent: dein Mil
resii diversi ponderis & pretii; & dive
alii quos non est hujus operæ curio
persequi.

Argentea numismata fere unius g
neris sunt in Hispania & vocantur v
go regales sive Reales, quæ ab una
octo multiplicantur, notissimum
mnibus nationibus numisma.

Anea denique habent numisma
marevedisios, & superioribus ann
quos quartillos appellant, quia qu
tuor illorum efficiunt unum realem.

Quod nummorum genus Hispania
pene omni auro atque argento exha
sit, nam cum longe dispar proporti
sit inter pondus & valorem materi
per se, & ipsius nummi æstimationem
tanta horum nummorum copia ali
cusa aut expressa, Hispania clanculur

ful

illata, ut aliquot jam annis nihil
 nisi maravedisii & ejusmodi quar-
 conspiciantur; ingenti commer-
 um damno, & miseræ plebis in-
 modo.

in plerisque Hispaniæ regnis in mi-
 nibus & majoribus computationi-
 utuntur nomine Maravedisiorum;
 ut Azevedo loquitur Morapetino-
 ; quorum 375. efficiunt unum du-
 um. Eorum autem decies centena-
 lia vulgo appellant Quento, quæ
 in rationibus eorum sæpe occur-
 & peculiari nota à reliquis nume-
 distingui solet.

Quentus autem marevedisiorum
 tinet 2673. ducat. 8. reales & 26.
 revedis. Nam & rationem mareve-
 & ducator. cum realibus compa-
 e solent, licet in publicis computa-
 nibus rarus eorum sit usus: quippe
 marevedisii faciunt unum realem;
 undecim reales faciunt unum ducam-
 m; licet non exacte ubique eadem
 oportio observetur; nam in Arrago-
 a, Barcinona, Valentia & Catalonia
 alem subdividunt in 23. denarios, &
 catum duodecim realibus definiunt.
 hæc mercatoribus accuratius ex-
 tienda relinquo.

In Portugallia autem in majoribus
 mino-

minoribusque computationibus
mine rees utuntur; quorum 400.
ciunt unum ducatum Portugallicum
quem vulgo appellant crusatum; c
fatus autem ejusmodi valet undec
reales, & singuli reales 35. rees:
gnoscent & testones, quorum sing
valent 100. rees; & decem eorum eq
valent 22. realibus; tot autem rea
etiam milleresii nomine designant;
jus generis numisma aureum in h
regno cūsum reperitur. Sed hæc sus
cerint ad summas utriusque gentis
calculum revocandas.

Vnum tamen hic adjungendum,
India numerari per Perdaos, quoru
singuli æquivalent tribus testonib
Portugallicis, aut trecentis rees.

XXII.

REDITVS REGNI HISP
niarum quibus rebus consent.

I.

REGIO patrimonio, quo
quale quantumque fuerit au
hodie sit, à nemine adhu
annotatum legi.

2. Alcavala, ejus hoc initium &
originem prodit *Mariana* lib. 16
Histor

flor. cap. 9. Magno metu (inquit)
 eratos, Regem Hispanosque, vi-
 s ad Tariffam Barbaris, major cu-
 litas incessit impiæ gentis reliquias
 tirpandi: sollicitudoque in belli
 is, quod fore diuturnum prævide-
 tur, pecuniæ conquirendæ. Nam
 æ ex præda erat redacta, plurima
 amvis in præmia militum, paucaque
 pendia consumpta erat: annuis tri-
 tis exhausta provincia. Mercatori-
 s tantum immunitas erat, impu-
 nsq; census: reliqui ordines oppressi
 avitate vectigalium. Ellerenæ atque
 adriti concedentibus provinciali-
 s, aliquantum pecuniæ collatum est.
 ve id subsidium tantis factis futuris-
 e sumtibus: sed incunte tamen sa-
 tis anno millesimo trecentesimo
 adragesimo primo, Corduba, quo
 piæ militares convenire iussæ erant,
 Granatensis fines irrumpitur. Et post
 qua: principio anni millesimi tre-
 ntesimi quadragesimi secundi Bur-
 os, Egidius Toletanus, Ioannes Lara,
 arsius Burgenfis præsul, procures alii
 Episcopi nominatim à Rege evocati.
 orum Regisque summa contentione
 gesima rerû venalium in usum belli
 aurici à Burgensibus concessa: defi-
 to tempore dum Algeziræ obsidio
 duce-

duceretur. Burgensium exemplum Legionenses, aliæque ferme tota diu-
ne civitates secutæ sunt. Novo vesti-
gali Alcavalæ nomen fuit, re & nomi-
ne à Mauris hostibus mutuata.

Idem lib. xvii cap. 8. ad annum
1366. omnes ordines in Ioannis prin-
cipis verba Sacramento adacti, si quæ
humanitus accidisset, paterni regni h-
redem fore. In belli subsidium decimæ
rerum venalium concessa, nullo tem-
pore designato, belli ex sententia conti-
nendi studium Petri; odium in frau-
dem induxit, ne quam grave id vestigium
posteris esset futurum, in præsentem con-
siderarent. *Hæc ille.* Ab eo ergo tem-
pore hoc vestigal mansit. Ex omnibus
itaque bonis (ut inquit *Linscotanus*)
mercibus, ædibus, fundis, nulla excep-
tione, decima præstanda venit Regi
nempe quoties ea bona, merces, æde-
fundi, &c. venduntur. Eodem modo
opifices, mechanici, alique tabernarii
qui quid vendunt aut distrahunt, ex op-
ificiis aut manufactura, ut & in ma-
cellis, piscariis, foris, cauponis, cuiusvis
ii homines artificii sint, præstare te-
nentur omnes decimas venditarum
rerum ubivis. Hujus rei gratia pleræ-
que urbes, earumque membra in terri-
torii sui locis, cum Rege contrahunt

ea

lemque Alcavalas ita colligunt, sol-
tes Regi sine ullis impensis ejus,
am è locatione summam. Præterea
Metropolitanis urbibus ac Provin-
Receptores regii degunt, qui ratio-
reddunt, ac ex mandato curant re-
& tradi Alcavalas omnes, quæ in
territoriis ex locatione promit-
tur. Rex autem quasdam Alcavalas
didit, quasdam donavit, alias &
ignoravit.

. E Salinis regni, ex quibus sal edu-
r; Rex quotannis maxima emo-
lenta percipit, ut postea plenius su-
s dicturi.

. E decimis omnium mercium quæ
Belgio, Francia, Angliâ, Italia, Lusi-
tia, aliisque exteris regnis & Domi-
in Hispaniam inferuntur; id vesti-
Almoxariff vocant voce à Mauris
tuata.

. Decimæ omnium mercium quæ
pali aut ex aliis Andalusiz portubus
vunt in Indiam occidentalem; om-
enim illæ merces cum Hispali aut
illis locis solvunt, vigesimam Regi
dunt; itemque ubi in Indiam dela-
uerint, in eundem modum denuo
esimam solvunt, ita ut decimam
que in totum persolvant; id vesti-
Almoxariff Indiæ Hispanicæ vocât.

6. Tributum annuum quod Re Hispaniæ quotannis Regi præstat id autem distribuitur per cunctas provincias, terras & urbes inter plebem nobiles, feudatarii, & Equites communes sunt; censentur enim plebes secundum facultatum & bonorum universi uscuusque æstimationem, ac quotannis inde Regi tributum persolvunt vulgo vocant *los servitios ordinarios*.

Extra ordinem enim nonnumquam servitium Regi præstant regna Hispaniæ; uti anno 1591 ob gravissimum sumtus quos Rex fecerat in Classe illam formidabilem anno 1588, Regi servitium octo millionum: deinde sus quatuordecim, & ad extremum XIX millionum à subditis collatum atque hæc quidem tria servitia in paucos annos Philippo II. præstita.

7. Vestigalia decimarum siccorum portuum vulgo *de Puertos Secos*; sunt autem decimæ omnium mercium terrestri itinere è Regnis Valentiniæ, Arragoniæ, Navarræ, in cætera Hispaniæ regna devehuntur, aut vicissim ex Hispaniæ regnis in prædicta loca conducuntur. Idem quoque in Lusitaniam & vicissim è Lusitania locum habet.

8. Vestigal lanæ quæ è regno e
hi

cur, nam singuli sacci (qui fere decem obas pendunt, aroba autem viginti inq; libras) duos ducatos pendunt, si digenarum sint, sin vero à peregrinis prius emti fuerint, quatuor ducar.

9. Reditus quos Rex habet ex Hispanica moneta, nempe ex quaque marca sex ducatorum argenti, quæ in monetaria domo laboratur Realem num; quod veltigal *El Senneoreaxo de la Moneda* appellatur.

10. Ex herbis & pascuis publicis, quæ quotannis à Rege elocantur.

11. Ex argento vivo quod Almalæ ruitur in montanis Sierræ Morenæ in campo Calatravæ.

12. E fodinis Guadalcanæ in Estremadura & montanis Morenæ, quæ argenti sunt; quæ olim magnam summam reddebant, & interdum 187 argenti quentos; sed nunc admodum imminuta vix taxari possunt.

13. Tributū quod quotannis omnes Hispaniæ terræ reddunt mancipiorum & triremium gratia vulgo *El exercitio* vocant.

14. Reditus, quem vocant *de la moneda frera*, quo unusquisque focus singulis annis Regi cogitur solvere 7. marevedisios, cujuscunque conditionis sint homines.

15. Locatio sive redditus lusoriarum chartarum quæ foris in Hispania invehuntur, nam è singulis percipit Rex dimidium realem.

16. Vestigal quod panni, Florentinæ Rassæ vulgo dicti, qui foris in Hispaniam invehuntur solvunt: nimirum singuli panni 6. ducatos.

17. Ereditibus ordinum militarium S. Iacobi, Calatravæ & Alcátaræ, quos Rex Fuggeris Augustanis locare solent annuo pretio nonaginta & octo quætorum: id vulgo vocant *El subsidio*.

18. E bullis sive indulgentiis Papalibus, quas Papa Regi concedit in sex annos & ita porro, quæ subditis à Regibus venduntur, ut ipsis veritis diebus carnes liceat edere; vulgo vocant *la Cruzada*, quia primum concessa fuit ad belli sumtus sustinendos adversus infideles & hæreticos gerendi.

19. Tertiæ vulgo Terzæ; Pontifices enim Romani jam olim Regibus Hispaniæ concesserunt, tertium nummum omnium Ecclesiæ reddituum, rerumque Ecclesiasticarum, in subsidium bellorum, defensionemque Catholicæ ac Romanæ Religionis, qui item à receptoribus Alcavalarum recipitur, & una cum Alcavalis elocatur.

20. Decima quam Rex per contributionem Pontificis percipit ex omnibus bonis & terris Ecclesiæ; *El Excu- lo* vocant vulgo.

21. Extra ordinem autem percipit ex à populo duas milliones ducatorum; unde hoc subsidium sive tributum *des millions* appellant; Id autem in conventu ordinum Regni indulgeri solet in quatuor aut annos; quibus elapsis rursus conveniunt ordines, & pro re nata eundem tributum in alios annos prorogant.

22. Ex piscatura piscium quos vocant *Atun*: id vectigal vocant *Aladrava*.

Denique ubi aliqua necessitas urget, ad Papam recurritur, & illius contributione Clerus Hispaniæ novis oneribus gravatur; operæ pretium est *Caracalem Offatum* ea de re loquentem audire.

In Epistola LXXVI. Ann. 1596. ita scribit: Rex Hispaniæ anno 1610 LX annum obtinuit facultatem à Papa, percipiendi à Clero Hispaniæ trecenta millia coronatorum in singulos annos, quæ quinquennii spatio, ita tamen ut tempus prorogari posset, si ita Papæ peteretur: id in eum finem ut quin-

quaginta triremes instrueret, quæ Cle
 Hispaniæ dicerentur, & solummodo
 contra infideles & hæreticos milita-
 rent: eaque conditione ut Rex inter
 biennium propriis impensis armaretur
 alias LXXX triremes supra L. illas Eccle-
 siasticas supradictas. Porro anno cl
 IO LXII à Papa obtinuit augmentum
 Ecclesiasticarum triremium ad num-
 rum LX & subsidii dicti incrementum
 ad 4.200.000 ducatorum; triremium
 autem quas ipse fabricare tenebatur
 numerus diminutus fuit ad XL. Et po-
 pauca: Rex jam diu prædictam sum-
 mam percepit, percipietque porro no-
 modo hæc bis centena supra quadri-
 genta millia ducatorum quotannis
 sed etiam ad quingenta & sexcen-
 ta millia ducatorum, hoc solo prætex-
 tu. Præterquam quod per alias concessi-
 ones ipsi à Papis factas jam dudum a
 reā percepit è redditibus Ecclesiasticis
 tres milliones ducatorum aureorum
 in auro singulis annis; neque ullus
 Clerus in toto orbe Christiano, quàm
 majoribus oneribus prematur, quàm
 Clerus Hispaniæ, quique hoc nomi-
 ni principi suo sit infensor.

Idem ann. 1601. Epistola cclxxi.
 Ad Regem Gall. M. T. haud dubio
 Hispania intellexerit. Regem Hispaniæ
 descri-

scribi curasse per totum regnum omnem argenteam suppellectilem non modo Ecclesiarum, sed & particularium; jam ante ad me perlatum est, rem sub prætextu expeditionum susciendarum contra hæreticos & Turcas petrasse à Papa dimidiam partem suppellectilis argenteæ omnium Ecclesiarum & singulorum Ecclesiasticorum per totam Hispaniam. Verum nondum sum certo affirmare rem ita se habere; id vero certissimum est, Papam mense februario hujus anni Regi Hispaniæ concessisse tres milliones quotannis percipiendas ex oleo & vinis Ecclesiasticorum omnium; id est sex annis Etodecim milliones: præter gravissima onera quæ Clerus Hispaniæ jam dudum tulit. Hoc tributum trium millionum annuatim percipiendarum concessit sub Gregorio XIV, verum Papa qui nunc præsidet, concessionem hanc prorogare detrectaverat ad mensem nunc Februarium; quo illam prorogavit in aliud sexennium.

Idem Epist. CCLXXXIII. Modo deputati à Clero Hispaniæ hic advenerunt, ut querantur de concessione trium millionum quotannis à Clero exigendum in sexennium Regi facta; potissimum autem de eo, quod Papa permis-

ferit Regi id facere per suos admistratos. Hæc querela cum nonnulla vrborū acerbitate à deputatis fuit intemta, & à Sanctitate sua cum quadam animi perturbatione audita. *Hac ille*

XXIII.

REDITVS ANNI REGIS

Hispaniarum. Ex Ioanne Hungonis Linscotano.

SALINAE Hispanicæ coronæ annua taxa feruntur nonaginta tres Quentomara vedis 93. Quentomara vedis

Decimæ maris, mercium

foris in Biscayam venientium, atque e provinciis Guipiscoæ, quatuorq; Montanarum urbium mari adjacentium solvunt ex omnibus mercibus, quæ in Castiliam terrestri itinere devehuntur decimas; suscipiunturq; in ædibus tributis destinatis urbium Victoriæ, Hondunæ & Valmoscedæ; redduntque annuatim Regi 70. Quentomara vedis

Decimæ maris, mercium quæ per Regnū Legionis transeunt ac per portus Sanabriæ & Villæ Francæ procedunt, reddunt 1. Quentomara vedis

Decimæ maris, Principatus Asturiæ per

urbē Oviedo transeuntes, reddunt
5000. maraved.

Reditus præfecturæ Urbis Bilbao ex
mercibus foris advenientibus 490500.
maraved.

Burgos Civitas cum territorio suo
vit nomine Alcavalarum & tertia-
m 17.129.880. mar.

Balivatus Burgos, qui de Bureba di-
ur, solvit annuatim 2.646.000. mar.

Montana Oca 34.000. mar.

Ballivatus provinc. Rioxe 3.757.000
maraved.

Ballivatus Hebri 2.346.000. mar.

Victoria Civitas 269.000. mar.

Guipiscoa provinc. ex Alcav. & terr.
81.000. marav.

Ferrum illius provinciæ 150000. m.

Septem Ballivatus antiquæ Castellæ

Montanis siti 942.000. mar.

Vallis Mena in iisdem Montanis
5000. marav.

Provincia Civitatis Logronno

7.746.000. marav.

agus oppid. & territorium 151000.
marav.

ppidum S. Dominici 4.812000. ma-
raved.

llivatus urbis Diego 1.545000. mar.

llivatus Candemunnon 4.612000.
marav.

- Ballivatus castri Xeres 8.485000.mar.
 Ballivatus Serrata 1.965000.mar.
 Ballivatus Monson 2.276000.mar.
 Palericia civitas ac Provincia Camp
 solvunt quotannis 16.940000.mar.
 Carion urbs 4.945000.mar.
 Ballivatus Carion 2.920000.mar.
 Vici P. Alvaresii de Vega 655000.mar.
 Satiagon oppid. 2.125000.mar.
 Saldanna oppid. 1.013000.mar.
 Ballivatus Perinæ 178000.mar.
 Ballivatus Căpi inMontanis 1.73000
 marav.
 Vallis Miranda 557000 mar.
 Quatuor urbes maritimæ, Laredo
 Sant Ander, Castro de Vrdiales
 San Vincente solvunt quotann
 3.345000. marav.
 Asturiæ principatus & Civitas Ovied
 12.345.000.marav.
 Vrbs Lugo Regni Galæciæ cumEpisco
 patu suo solvit annuat.4.137.000.mar.
 Vrbs Mondonedo Regni Galæciæ
 1.732000.marav.
 Orense ejusque territorium 6.505000
 marav.
 Complutum cum Archiepiscopatu suo
 solvit annuatim 18.212000.mar.
 Civitas Tuy cum territorio 5.827000
 marav.
 Civitas Ponte Ferara 1 975000.mar.
 Civi-

DESCRIPTION.

411

itas Leon & Episcopatus 6.350000.
 maraved.
 orga Civitas & Episcopatus
 2.455000.marav.
 batia Leg. & Astorgæ 797000.m.
 ræciæ Salæ in Astur. 231000.mar.
 mora ejusque territor. 15.525000.
 marav.
 ro ejusque territor. 11.112000.m.
 enæ ducatus Ossunæ urbs 61000.
 marav.
 llis Guyrenæ 2.335000.mar.
 bs Bárasil de la Coma 250000.m.
 lamantica cum territor. 24.345000.
 marav.
 bs Rodrigo cum territ. 14.345000.
 marav.
 risdicção Trigeros 417000.mar.
 vitas Olmillo 47000.mar.
 ordesillas cum territorio 2.600000.
 marav.
 allodolid cum territor. 29.730000.
 marav.
 orde Humos civitas 827000.mar.
 ledina del Campo illiusque jurisdicção
 solvit annuatim 31.375.000.mar.
 ivitas Olmeda 2.149000.mar.
 lava Civitas & septem Ecclesiæ
 333.000.marav.
 adrigal Civitas 682.000.mar.
 renalo Civit. & territ. 5.310.000.m.
 Avila

Avila Civitas ejusq; potestas 19.365.0
marav.

Segovia cum diocesi 12.480.000

Aranda de Duero 3.350000.m

Roa Civitas 1.515000.m

Gumiel de Yzan quæ est Ducis Offu
Civitas 154000.m

Sepulveda & territor. 3.540000.m

Soria oppidum cum potestate 1
10.282000.marav.

Osina oppidum & Episc. 4.000.00
maraved.

Agreda & Tarazona 2.083000.ma

Molina oppidum 5.792.000.ma

Siguença ejusque districtus 3.662.00
marav.

Cuenca & Dominium 24.645.000.m

Huete oppidum & territ. 17.916.000
maraved.

Villa Rexe de Fuentes 2.517.000.m

Villena Marchionatus, qui complet

tur urbes Timihillam, Abasetten

Rodam, S. Clementem & Civitatem

Villenam cum territ. 31.503.000.m

Belmonte oppidum tantum solvit ter

tias, quia Alcavala sunt Marchioni

476000 marav.

Murtia ejusque dominium 14.820.000
marav.

Lorca oppidum 5.000.000.m

Cartagena cum territor. 2. Quent.

Alcaraz

araz cum territorio 16.948.000.
 marav.
 ura de la Sierra cum Provinc. &
 rr. Magistr. S. Iacobi 11.091.000. m.
 a nova de los Infantes ejusque Pro-
 vincia, dicta El Campo de Moriel
 d Magisterii S. Iacobi pertinens
 664.000. mar.
 anna oppid. ac Provincia Castilla
 dicta Magistr. S. Iacobi 23. Quent.
 dalaxara oppid. 11.064.000. m.
 s & Poso oppida 160000. mar.
 onasid oppid. ac provinc. Sonta,
 magistr. S. Iacob. 1.188.000. m.
 oida Vzeda, Talamanca, Tordela-
 una cum territorio, quæ ad Archie-
 piscopatum Toletanum pertinent
 8.250000. marav.
 idum Yepas 423000. mar.
 ala de Henares cum oppid. Brivega,
 quæ sunt Archiepiscopus Toletani
 5.250000. marav.
 idum Madrit cum territorio suo
 3.250000. marav.
 pitatus Punno en rostro 1.262000.
 maraved.
 es Cubas & Grinnon, quæ Alva-
 am deMendoça Dominum agno-
 unt, qui Alcavalas percipit, è tertiis
 7000. marav.
 Galapagar D. Infantat. 160000. m.
 Vrbs

Vrbs Illescas 2. 297. 000.

Vrbs Toletum ejusque membra
Quentos.

Domini armentorum, quæ è Mo-
nis Estremaduram pastus gratia
tunt 19. 503000. r

Vici Prioratus S. Ioann. 7. 055000

Vrbs Almagro ejusque Provincia
dicitur Campo de Calatrava
7. 120000. mar.

Alcavalæ herbarum & olerum quæ
eodem Magistr. veneunt 3. 4380
marav.

Vrbs Cuidad Real 4. 150000. n

Vici in ea plaga siti, quæ Archidia-
natus Talaveræ del Rey dic-
14. 326000. mar.

Placentia urbs ejusque Dominium
vici, qui Archidiaconatus dicitur
18. 475000. marav.

Truxillo ejusque districtus 12. 2240
marav.

Caceres urbs & territor. 7. 85000.

Badajoz ejusque provinc. 9. 9720
marav.

Alcantara cum territorio 9. 4030
marav.

Pascua & Olera ibidem 3. 481. 000.

Serena Provinc. Mag. Alcantar.
7. 570000. mar.

Merida ejusq; territorium in Prov.

DESCRIPTION. 415

Leon pertinens ad Magistr. S. Iacobi
 21. 234000. mar.
 os Fuente el Maestro in Prov. Leon.
 Magistr. S. Iacobi 6.973000. mar.
 os Guadalcana Magisterii S. Iacobi.
 cum territorio 3. 305000. mar.
 os Xeres de Badajoz sub Magisterio
 S. Iacob. 7. 100000. mar.
 os Hispalis sive Sevilla ejusdem mem-
 bra & districtus 382. 387000. mar.
 ditus Domini ut vocant 2. Quent.
 bes Palma & Guelves sub Comitibus
 suis sunt pro tertiis 235000. mar.
 bes Tevar & Ardales sub Marchione
 Ardales pro tertiis 235000. mar.
 bs Ellerena Provinc. Leon, & Magi-
 sterii S. Iacob. 3. 125000. mar.
 bs Cadiz 8. 452000. mar.
 Almadrava, id est piscatu Thynno-
 m vul. Atun 3. 350000. mar.
 ibaltar ab Alcavalis immunis est,
 solvit pro tertiis 1. 500000. m.
 rez de la Frontera 21. 050000. mar.
 bs Carmona 9. 450000. m.
 ora & Setefilla 680000. mar.
 bs Ecyia cum suburbib. 15. 500000.
 marav.
 orduba ejusq; district. 48. 995000. m.
 oca dicta Realengos de Corduba
 17. 316000. marad.
 vitas Anduscar 4. 800000. m.
 Civitas

Civitas Vieda	11.346.000.
Civitas Baeça	17.316.000.
Civ. Quexada	1.415.000.
Adelantado de Carcoia	6.885.000.
Comitatus S. Stephani	1.340.000.
Vrbs Martos in Andalus Magisterii C	
latravæ cum districtu	11.436.000.
Vrbs Iaën & territorium	15.609.000.
marav.	
Granata & territor.	42.910.000. ma
Sericum Regni Granatensis olim an	
expulsos Mauros valebat 42. quen	
nunc tantum 22.	
Aguela & Avislos Granat.	2.750.000.
marav.	
Loxa & Alhama G.	3.650.000. m
Civitas Baça G.	10.626.000. ma
Guadix Civitas G.	6.395.000. n
Almena Civitas G.	3.080.000. n
Almûnecar, Mutril & Salabrena R	
gni G.	2.643.000. n
Malaga Civitas G.	16.269.000. m
Veles Malaga civ. G.	3.519.000. m
Pulchena urbs	410.000. mai
Ronda & territor.	5.334.000. mai
Insula Canaria	4.850.000. m
Teneriffæ	3. Quentos
Palma.	2. Quentos
Tributum annuum, quod Regna Hi	
spaniæ Regi pendunt nomine Servi	
cii ordinarii, valet quotannis centum	
&	

statuor quentos & trecentos &
que maravedisios. 104.305.000.
aved.

Castigalia siccorum portuum, ut
sunt, è Regnis Valentia; Arragonia;
Navarra, tam in exitu quam introi-
olvunt quotannis quadraginta no-
quentos & triginta quinque mil-
maravedisiorum, id est 49.035000.
aved.

Castigalia siccorum portuum Regni
Catalonia; tam in exitu quam in-
itu reddunt annuatim 34.155000:
av.

Castigal Lanarum quæ è Regnis Hi-
spania; exportantur, reddit quotannis
86000. marav.

Summum Almoxariff Civitatis Hi-
spania; vulgo Sivilia, quod urbs ipsa à
Re conducere solet, solvit quotannis
309000. maraved.

Almoxariff India; Hispania; quod
Civitas Hispania; in eundem modum à
Re conducit, pendet annuatim
Quentos.

Moneta Hispanica vulgo El Senneo-
do de la Moneda in sola urbe Hispa-
nia; quæ tantum reddit, quantum cæ-
teræ omnes, valet . . . 22 Quentos.

Magistratus S. Jacobi, Calatrava; &
Cantabria; Rex Fuggeris Augustanis
D d . . . locare

locare solet pretio annuo nonaginta
octo quentorum.

Nota. Ab aliis observatum invenitur
Magisteria horum ordinum Regi
spaniæ quotannis reddere bis centum
& quadraginta millia ducatorum,
summa multo minor est quam ea
prodit author noster, quæ facit 26
duc. & 125. mar.

Locat præterea Rex herbas & pas-
Magistratum prædictorum & annuatim
ex illis percipit triginta septem quentis

37.000000. m.
Ex Argento vivo Almada, è monti-
Morenæ in Campo Calatravæ, quæ
Rex annuatim locat septuaginta
bus quentis 73.000000. m.

Bullæ seu indulgentiarum Papalium
litteræ, omnibus impensis deductis
reddunt annuatim ducentos quentis
ea summa deducta in Belgicam montem
tam (inquit author) facit sexdecim
tonnas.

Alii observant ex hisce bullis annuatim
à Rege percipi duas milliones
quadringenta millia librarum, sive floren-
renorum ut nos vocamus.

Subsidium, quod Clerici ex beneficiis
annuatim pendunt, valet quotannis
promiscue 65. quentos, id est
65.000000. maraved. 172800. duc.

Vide quæ supra ex Cardinale Ossâ observavimus.

El Excusado, id est tributum annuum quod Episcopi & Ecclesiæ annuatim pendunt, valet 110. quentos est 293333. duc. 125. maraved. idque omnibus expensis deductis.

Nota. Ab auctore Gallico observatum inveno, hoc tributum annuatim reddere sexcenta & viginti millia acatorum.

Fodinæ Guadalcanæ quoniam multum exhaustæ, quid hodie reddant, taxari non potest.

Tributum quod Regi quotannis habent cunctæ terræ Hispaniæ, manipulorum & triremium gratia (vulgo vocant Exercitio) 7.750000 mar.

Tributum forarium vulgo de la Moneda Forera quotannis reddit 656000. marav.

India Hispanica quotannis Regi reddit trecentos quentos, id est 800000. lucat.

Navarræ Regnum quotannis Regi Hispaniæ reddit 35.500000. maraved. 4666. duc. & 250. mar.

Regnâ Valentîæ, Arragoniæ & Catalauniæ præter alia tributa, Regi quotannis reddunt septuaginta quinque quentos, id est 100000, duc.

D. d. 2. Insulæ

Insulae Sardiniae, Majorca & Minorca nullum Regi emolumentum adferunt, quia cuncti earum redditus, in eadem impenduntur.

Insula Sicilia quotannis dat 300.000. Quentos, id est unam millionem ducentos.

Regnum Neapolitanum 450.000. Quentos; de hoc amplius diximus in libro de principibus Italiae.

Ducatus Mediolanensis 300.000. Quentos, de hoc quoque diximus in libro de principibus Italiae.

Provinciae Belgicae ac Burgundiae 700.000. Quentos, Regi reddere.

Locatio chartarum lusoriarum ferunt per totum Hispaniae Regnum 20.000. Quentos.

Panni Florentini 10.000. Quentos.

Cuncta haec (inquit *Linscotanus*) authenticis codicibus fideliter sunt translata; fuitque hic rerum status annis 1578. cum Rex Hispaniarum nondum Portugalliae potens esset. Omnes vero hi redditus in unam summam contrahi faciunt 13.048.000. aurei & 48000. ducatos, nostra autem Belgica moneta tres florenos in ducatum computat 452.000. tonnas auri, & 44000. florenos. *Hac ille.* Sed calculus non convenit & in alterutro numero vitium subesse necesse est, nam 13.048.000. duc. tantum faciunt 39.144.000. florenos. Non
suppu

computatione singulatim facta deprehendimus in priore numero 13 milliorum & 48000. ducatorum errorem non esse D. T. V. Y. qui relationem antecedentem reddituum regionum in amplissimum suum commentarium tulit & ad monetam gallicam revocavit, ab hoc calculo non multum ablit; colligit enim in unam summam 199048. coronatos.

Relatio de Regis Hispaniæ opibus ad Honorium ita colligit.

Regna Majestatis Catholicæ non amplius quam novē miliones aureo-quotannis regi pendunt hoc modo:

Hispania	1.400.000 duc.
Castiliæ	2.300.000.
Andria & Burgundia	2.100.000.
Sicilica & Minorica	50.000.
Sardinia	60.000.
Sicilia	600.000.
Regnum Neapolitanum	1.500.000.
Status Mediolanensis	1 000.000.

Summa totalis 9.010.000.

Hisce autem non comprehenduntur amplissimi reditus, quos Rex quotannis percipit à Clero suo.

Atque hæc quidem ratio reddituum suorum Regis Hispaniæ fuit; certissima quidem anno 1578. nam quæ à

D d 3 Lin.

Linscotano nostro relata sunt ex-
tionibus Regni, & aliis indubitata
dei monumentis fuerunt transcrip-
ta ut ipse testatur. Verum crebro multa
nullum dubium est, neque enim
Regni vestigalia quæ Almaxariff
cant, semper eadem summa redimi-
tur; & reditus quos. Rex ex India
spanica percipit, non unum singulis
annis servant tenorem; quod ut e-
dentius pateat, hic aliquot annorum
census, prout accepimus, adjungemus.

Anno 1608. classis Indica Hispania
intulit undecim milliones ducatorum
quarum quatuor Regi cesserunt.

Anno 1610. ex India appulerunt
million. 15 1896. ducator. pro Re
2. 716. 932. duc.

Anno 1612. Ex India appulerunt
11. milliones & 796695. ducat. è quibus
Regi cesserunt; 3. 504657. duc.

Anno 1613. Ex India appulerunt.
million. 59794. d. aut ut alii; 10. 320. 9
duc. è quibus regi cesserunt 2. 810. 7
d. aut ut alii scribunt 2. 810. 7.

Anno 1614. Ex India appulerunt
11. milliones 297068. ducat. è quibus
Regis ærario accesserunt 3. 028. 85
ducator.

Anno 1615. Ex India in totum appu-
pulerunt 10. milliones 129. 331. duc.
quibus

bus Regi cesserunt 2.305.710. duc.
Anno 1616. Ex India appulerunt
milliones & 131852. duc. pro Rege
2.459.duc.

Anno 1618. Ex India appulerunt
milliones ducatorum, pro Rege
4.031. ducat.

Anno 1622. Regi destinata erant è
tinentente & Nova Hispania 1.913875.
at. Sed classis illa horrenda tem-
tate jactata magnam jacturam passa
neque illo anno in Hispaniam ap-
it.

Anno 1623. Classis Indica æstima-
uit 12.135.207. ducat. è quibus Re-
competebant 3.465.600. ducator.
hæc quoque classis maximam ja-
ram passa est, 2.229.365. ducator.
ri hauſtis.

Anno 1624. Eadem classis appulit
imata 14.113.801. ducatorum. E
bus Regi cesserunt 2.525.565. duc.

Anno 1625. Eadem Classis Regi at-
t 1.144.919. ducat. in totum autem
46.632. ducat. nam nihil auri aut
enti è Peruvia venerat illo anno ob
tum nostratium, qui cum classe sua
re Meridionale infestabant.

Anno 1626. Ex India appulerunt 17.
liones 520.257. ducat. è quorum nu-
ro Regi cesserunt 3.504.297. d.

Reditus annui Regni
PORTUGALLI

Ex Ioann. Hugonis Linscotan.

Ordinarii reditus Regni Portugalliae annuatim ascendant ad 1.100.000. duc. Reditus autem Magistri militum ordinum militum quorum Rex ipse hodie magister quique possident Insulas Azores, Madeiram, Insulas Capitis Viridis, S. Thomae, del Principe, reddunt quotannis 200.000. duc.

Reditus Castellum de Mina in Guinea qui ad ordinis Christi magistrum pertinent, 100.000. duc.

Reditus Brasiliae 150000. duc.

Vestigalia aromatum aliarum mercium quae ex India Orientali quinquaginta annis in Portugal. invehuntur 6000 ducat. sive 18. tonnas auri ut Belgae vocant: nam quae in ipsa India ex vestigalibus aut tributis quocunque modo percipiuntur, ibidem rursus impenduntur, ita ut Rex nullum emolumentum illius capiat.

In summa reditus annui Regni Portugalliae

Regalliæ sunt 2.200.000.d.aut.66.ton-
æ auri, ut nostrates vocant.

Expensarum ejusdem Regni hic est
calculus & modus.

1. In Stipendia ministrorum Iusti-
æ, aliosque officiales, in ipso regno,
penduntur quotannis 100.000.d.

2. In Tencas, (ita vocant dona & im-
munitates, quas Rex tanquam feuda
benemeritis ad vitam concedit) quot-
annis expenduntur 300000. duc.

3. In Iuras, (ita vocant redditus an-
nuos quos vendit & in perpetuum hæ-
reditario jure possidendos certis perso-
nis concedit, qui sicuti alia patrimo-
nialia bona ad hæredes transeunt) an-
nuatim expenduntur 150. mill. ducat.

4. In arces & munimenta Africae
annuatim expenduntur 300. mil. duc.

5. In quinque triremes, quæ Regis
sumtu armantur, quotannis expen-
duntur 50. mill. ducat.

6. In classẽm quæ Indicas naves ducit
atque reducit 300. mil. d. expenduntur.

7. In Moradias, (ita vocant merce-
des & stipendia annua quæ Rex con-
cedit, partim ministris suis, quos vo-
cant Mocos da Camara, Cavalleiros
Fidalgos & similes, partim aliis bene-
meritis, aut quorum parentes Regi ali-
quid officii præstiterunt; sunt autem

perexigua hæc stipendia & tantum cessant ut equos suos alant, licet nulli interdum possideant aut alant; eademque & parce & maligne solvuntur: annuatim impenduntur 80. millionum ducatorum.

8. In Alimenta Regiæ familiæ, atque Proregis quotannis fere expenduntur 300. mill. ducat.

9. Denique in arces atque alia munimenta loca Regni ipsius quotannis expenduntur 200. mill. ducatorum.

In summa; expensa omnis quotannis ascendit ad 1680000. duc.

Hactenus è Io. Hugonis Linscotano.

Author autem Relationis de Regno Portugalliæ apud Honorium scribit redditus annuos hujus regni esse 3660000 duc. eosque penitus omnes quotannis in ministros regios, tam Ecclesiasticos quam seculares, in milites, in classes aliaque rursus expendi, neque interdum sufficere.

Quia autem *Nicolaus Oliveira* anno 1620. librum edidit, in quo diligentissime & minutatim explicat redditus omnes annuos Regni Portugalliæ atque expensas universas, operæ pretium erit ea ordine ex ipso describere.

Primo

Primo itaque redditus Regni & Dominiorum, quæ Reges Portugalliæ in his Provinciis bello acquisiverunt, in Teloniis publicis, *Alfandegas* vocant, passim colliguntur; (quippe omnes merces & res quęcunque velles solvunt alii decimam alii quintā, si aliam partem, excepto tritico quod foris importatur, id enim liberum est ab omni vectigali) in hunc modum se habent.

1. *Alfandegæ* totius Regni atque universis Olysiponensis reddunt quotannis 10. quentos reesiorum, id est 425000 crusatos.

2. Vectigal lignorum omnium quotannis locatur 10.700.000. rees, id est 6750. Crusat.

3. *A Caça dos Cincos*, id est Portorium quo quinque solvuntur de unoquoque centenario, annuatim condutur 7.200.000. rees, id est 18000. d.

4. Septem casæ vectigalium vini, olei, carniū, piscium, fructuum, Nitrogitarum, & similium rerum in Civitate Olysiponensi reddunt quotannis nonaginta quentos rees, id est 225000. crusat.

5. Vectigal vini, quod vocant o Real d'Agoa reddit quotannis novē quentos rees, id est 22500. crusat.

6. Vecti-

6. Vestigal carniū in macello reddit septem quentos, id est 17500.
7. Portus Sicci ut vocant reddit triginta sex quentos, id est 90000. crusat.
8. *O Consulado* (id est portorium) quo tria solvuntur pro vnoquoq; centenario mercium quę in Portugall. importantur, aut rursus ex illa evehuntur, reddit per totum regnum octuaginta quentos, id est 200000. crusat.
9. Vestigal chartarum lusoriarum annuatim locatur 5.400.000. rees. id est 13500. crusat.
10. Cancellaria Curiae reddit septem quentos, id est 17500. crusat.
11. Cancellaria Portuensis 700000 rees, id est 1750. crusat.
12. Vestigal ligni Brasiliiani reddit xxiv quentos rees, id est 60000. crusat.
13. Vestigal mercium Indicarum reddit quotannis 120. quentos, id est 300000. crusat.
14. Piper, diducto primo precio quo emptum fuit in India & naulo quatuor crusatorum pro unoquoq; quintali, reddit 230 quent. id est 575000. crusat.
15. Alfandegae quae in Africa sunt, reddunt quotannis 1.200.000. rees, id est 3000. crusat.
16. Impositio in vina Sanctareni reddit quotannis 780000. r. id est 1950. crusat.
17. *O Estan-*

7. *O Estanco do Buçio*, (id est Apoc-
ca publica qua certe merces Indica
duntur, reddit 1. 200. 000. rees, id
3000. crusat.

8. *Setubalis tabula* reddit 16. quen-
s, id est 40000. cr.

9. Omnes Civitates & oppida hu-
regni habent certos redditus in fun-
, & è multis delinquentium & fi-
ibus; Rex autem percipit tertiam
aniam partem; quæ reddit annua-
a 21. quentos, id est 52500. cr.

10. *Os foros das propriedades*, &c.
est, Annua onera quorundam fun-
rum, quæ Regiæ Coronæ sunt ob-
xia, eiq; annum tributū pendunt,
dunt quotannis 778000. res, id est
35. crusat.

Hoc primum vestigalium sive re-
gen^o efficit quotannis 837.958.000
es, id est 2. 094. 895. crusat.

Alterum reddituum genus pro-
nit ex Almoxarifis, quibus colli-
ndis plura loca sunt destinata; red-
nt autē annuatim in hunc modum.

1. Almoxarifatus Pontis de Lima;
o quo comprehenduntur tria oppi-
& aliquot vici, reddit quotannis sex
centos & triginta tria mill. octingēta
sexaginta septem rees, id est 15084.
usat. 267. rees.

2. Al-

2. Almoxarifatus Vianæ in cuius districtu sunt sex oppida & aliquot ci: 7.594.014. rees.

3. Almoxarifatus Guimaranes cuius districtu sunt x. oppida & in pimis Braga, & aliquot pagi: 8.679.454.

4. Almoxarifatus Averi in cuius districtu sunt xxix oppida; 7.777.816.

5. Almoxarifatus Porto in cuius districtu sunt tres 11.000.483. rees.

6. Almoxarifatus Civitatis Viseo cuius districtu sunt undecim oppid. 8.464.880. rees.

7. Almoxarifatus civitatis Lamegi in cuius districtu sunt xiv. oppida. plures vici, reddit quotannis 5.261.07 rees.

8. Almoxarifatus Castellobran in cuius districtu est antiqua civitas Idahna cum xviii. oppid. 7.593.039.

9. Almoxarifatus oppidi Mencor in cuius districtu sunt novem oppida 6.340.336. rees.

10. Almoxarifatus oppidi Pinhel cuius districtu sunt xxx. op. 6.942.87.

11. Almoxarifatus Mirandæ in cuius districtu est civitas Braganca & sex oppida 7.190.194. rees.

12. Almoxarifatus Villæ Real in cuius districtu sunt tria oppid. 5.780.74.

13. Almoxarifatus civitatis Guardæ cuius

- 1° districtu sunt xxiv. op. 6.798. 720.
14. Almoxarifatus Portalegræ civi-
tis, in cuius districtu sunt xx. oppi-
8.480.312.rees.
15. Almoxarifatus Conimbricæ, in
1° districtu sunt xix.op. 7.573.475.r.
16. Almoxarifatus civitatis Leyriæ in
ius districtu sunt xxiii.op.4.832.625.
17. Almoxarifatus Tomar, in cuius
districtu sunt xlviii.op. 6.726.594. r.
18. Almoxarifatus Abrantos :
147. 451. rees.
19. Almoxarifatus oppidi Sanctarē in
ius districtu sunt xv. opp. 8.098.612.
20. Almoxarifatus Alenquer, in cuius
districtu sunt xvii.op.6. 252. 692. rees.
21. Almoxarifatus Cintræ 3,443.587.
es.
22. Almoxarifatus territorii Olysi-
onensis, 1.300.356.rees.
23. Almoxarifatus civitas Eboræ
cuius districtu sunt xviii. oppida,
222.741.rees.
24. Almoxarifatus Estremos in cu-
s districtu sunt xv op.6.330.393.rees.
25. Almoxarifatus Eluas in cuius di-
districtu sunt xii oppida 5.468. 845. rees.
26. Almoxarifatus Beræ in cuius di-
districtu sunt xxviii opp.9.428.832. rees.
27. Almoxarifatus Ouriques 5.872.976.
28. Almoxarifatus Algarbiæ, in quo
sunt

sunt quatuor civitates & novem op
9. 124. 390. rees.

29. Esteyrinha Faram; (id est si be
capiō, Lacus aut Palus Faram) red
quotannis. 61. 768. rees.

30. Almadravæ (id est piscatu
Thynnorum) reddunt quotannis
quentos rees.

31. Almoxarifatus Setuval, in cuj
distriktu sunt xvii oppida 4.965.000

32. Habet præterea Rex in hisce A
moxarifatib. xlii modios & ii. Alqu
ros tritici, pro quibus ipsi solvunt
150. 788. rees.

33. Habet & domus Trancozi, qu
reddunt. 5000. rees.

34. Habet & in distis Almoxarif
tibus, tritici modios bis mille ducen
hordei mille & quinquaginta, qu
percipit è campestribus & palustrib
quibusdam locis, in quibus deriva
aqua sementem faciunt incolæ: qui a
nuatim reddunt 27. 750. 000. rees.

35. Præterea in singulis Almoxarif
tibus quotannis regi cera penditur, qu
conjuncta efficit 777. Arrobas, &
argento reddit 2. 722. 500. rees.

Summa totalis horum reddituum
Almoxarifatibus est 138. 555. 721. rees.
sive 596. 389. crusa

Tertium reddituum genus percipit

Re

x nomine Magisteriorum ordinum
litarium, tam in Regno quam pro-
ciis bello acquisitis.

1. Oppida Tomar & Soure, de ma-
terio ordinis Christi; Setuval & Alca-
de magisterio ordinis S. Iacobi; Be-
ventum de Magisterio Avisi in ipso
gno reddunt quotannis 10.085.70.r.
2. Duæ commendæ ad ripam Tagi
deagalega & Alhos vedros 1. quen. r.
3. Vinum Almadæ & territorii ad-
entis 700000. rees.
4. Fodinæ stanni prope Viseum
0000. rees.
5. Teloneum Insulæ Maderæ tam in
gento quam mille arrobus Sacchari;
621.000. rees.
6. Insulæ Azores, demtis tribus quen-
quæ ministris regiis impenduntur,
ldunt Regi quotannis 27. quentos
es. id est 67500. crusf.
7. Insula Capo Verde cum adja-
ntibus insulis & terris 14. quent. id
35000. cr.
8. Castellum Mina in Guinea 40.
entos id est 100000. crusat.
9. Insula S. Thomæ locata est 14.
entis, id est 35000. crusat.
10. Congo, Arda, Angola 26. quent.
est 65000. crusf.
11. India Orientalis in illis partibus
Ee quot.

quotannis reddit Regi 1.375.000. pard.
 five 412.500.000. rees: five 1.031.250.
 crusat. Horum civitas Goa cum dist.
 etu solvit annuatim 400000. pardao

12. Teloneum Ormus 252000 pard.
 id est 75.600.000. re. five 189000. crus

13. Teloneum Dii 235000. pardao
 five 70.500.000. rees

14. Reditus Bacaim sunt annuatim
 125.000. pard. five 37.500.000.

15. Daman reddit 62000. pard. five
 18.600.000. rees.

16. Chaul 32000. pardaos, five
 9.600.000. rees.

17. Cochim 2000. pardaos, five
 6.000.000. rees.

18. Sofalla 40000. pardaos, five
 12.000.000. rees.

19. Monbassa 10000. pard. five
 3.000.000. rees.

20. Malacca 104000. pardaos, five
 31.200.000. rees.

21. Maluco 50000. pardaos, five
 15.000.000. rees.

22. Manre 37000. pard

23. Ceylon 3000. pard. è tertia par
 te Canellæ.

24. Mangalor 3000. pard

25. Bercelor 1000. pard

26. Brasil reddit annuat. 54. 400.000.
 rees: id est 136000. crusat

Solvi

Solvitur præterea in licitatione omnium vectigalium & tributorum pro quoquoque centenatio unus rees; faciuntque summa xi. quent. rees, quæ Rex in pios usus distribuit.

Summa totalis horum reddituum est 37.705.570. rees.

Quibus si adjungantur 30. quenti, quos reddunt quotannis Salinæ regni, & quibus nihil dum diximus; & trium capitulorum summæ in unam cogantur; efficitur summa totalis reddituum omnium Regni 1.744.219.291 rees: sive 4.360.548. crusatos & 91. rees.

Recipit itaque quotannis Rex Hispaniæ secundum calculos præcedentes.

Ex Hispania & aliis Dominiis

13.048.000. duc.

Ex Portugallia, &c. 4.364.584. crus.

17.408.548.

Quæ tribus florenis computatis in ducatos singulis efficiunt 52.225.644. flor.

His autem minime comprehenduntur quæ Rex extra ordinem à prælatorum & Cleri sui redditibus, ex Papæ indulgentia percipit; quæ quoque ingentem summam conficiunt, uti in superioribus demonstravimus.

XXV.

EXPENSARVM REGIS IN
ipso Regno Hispaniarum ratio.

Quemadmodum Regis Hispaniarum reditus annui ingentes sunt, ita etiam immensæ sunt illius expensæ; quarum tamen ratio difficulter iniri potest; tamen hic quantum possumus, illas prosequemur.

1. Quoad familiam Regiam & aulam illius, annuatim expendit in Magnum Hospitii regalis magistrum 3000. ducat. in alios quatuor præfectos 6000. ducat. in viginti quatuor nobiles domesticos, quorum unusquisque dietim percipit sex reales, id est annuatim 4778. ducat. in decem nobiles cubiculi regii 3550. duc. in decem alios 1825. duc. & in reliquos qui aulae inserviunt 6500. duc. aliis minoribus ministris solvuntur 2405. ducat.

Sanitoribus deniq; sexaginta 3180. d. omnium deniq; ministrorum aulae stipendia annuat. ascendunt ad 31338. d.

2. In milites corporis regii custodes; in Tribunum, Legatum, signiferum, & centum Sarissophoros è nobilitate Burgundica annuatim 14200. duc.

In

In turmam c peditum Germanorū
ū suo Tribuno & aliis ministris 7800.

In turmam c peditū Hispanor. cum
10 Tribuno & aliis ministris 8380. d.

In turmam 60. equitum 3670. duc.

In alios militares ministros 1650. d.

In 300. nobiles familiæ Regiæ qui
annuatim percipiunt singuli 40000.

paraved. itaque in totum 31800. duc.

Secunda hæc expensa facit 69500. d.

3. In turmam c nobilium custodum
corporis regii cum Tribuno suo & aliis
ministris 19982.

In 1. nobiles Venatores quos vocant
Monteros de guarda, quorum singuli an-
nuatim percipiunt 80. ducator. itaque
8000. ducat.

Puerorū nobilium præfecto & ma-
stris quotannis 2610. duc.

Tertia hæc expensa facit 26592. d.

4. In Capellanos, aliosq; ministros
Musicos omnis generis 12920. d.

In alios xl. Capellanos, qui singuli
annuatim percipiunt 80. duc. 3200. d.

Quarta hæc summa efficit 16120. d.

5. In equilis Regii administris qui
agno sunt numero, & muliones;
932, duc.

In Aucupes regios & illorum mini-
stros 3394. duc.

Quinta hæc summa facit 17226. d.

E c 3 In

In totum autem expensæ quæ annuatim fiunt in aulicos ministros, ascendunt ad 160.776. ducat.

Et quantulam partem sumtuum, qui in aulis tanti Principis fieri consueverunt, attigimus.

Sumtus autem qui in politicos ministros fiunt, ita se habent.

1. In Senatores Consilii Castellæ & cæteros illius ministros 23422. duc.

2. In Senatores Consilii Arragoniæ & cæteros illius ministros 38312. ducat.

3. In Senatores & alios ministros consilii Italici 18360. duc.

4. In Senatores & reliquos ministros consilii Indici 19715. duc.

5. In Senatores Consilii quod vocant de Hazienda annuatim 9164. duc.

6. In Senatores & cæteros ministros consilii ordinum militarium S. Iacobi, Calatravæ & Alcantaræ ann. 9275. d.

7. In Inquisitores & omnes illius ministros, inter quos D. T. V. Y. recenset xx. mille familiares, qui hæreticis accusandis & capiendis per totum Regnum dant operam, & singulis tribuit pensionem annuam 80. ducator. atque ita omnibus hisce familiaribus 1600000. duc. quæ summa licet mihi immodica videatur, tamen illius fide

refe-

fero ; atque ita univerſa expenſa fue-

1.700.686. duc.

8. In Rationalium curiam & rece-
tores alioſque adminiſtros 35463.d.

9. In Senatores conſilii bellici & il-
lus miniſtros annuatim 3676.d.

10. In Conſiliarios Cameraꝝ ut vo-
cant & illius miniſtros 1332.duc.

Sunt & plura conſilia, quorum ta-
men miniſtrorũ ſtipendia D.T.V.Y.
quo ſuperiora hauſimus, non com-
memorat ; qui fortaſſe ad maiorem
ſummam aſcendunt quam præceden-
tes ; ſuperiores autem ſimul faciunt
859.405. ducat.

Et utraque ſumma 2.020.181.duc.

Sed ea quæ hætenus de expenſis Re-
gis Hiſpaniarum diximus, minuta ſunt
pro tanto imperio & fortaſſe non ſatis
accurate ſubducta, ſed quæ jam obiter
addemus, maiora ſunt:

1. In ſuperioribus Linſcotani obſer-
vationibus in Regium cenſum relata
erunt, redditus Regni Neapolitani 450
centi maraved. aut 1.200.000. ducat.
Sed hunc maiorem quidem eſſe in li-
bello de principibus Italiaꝝ, verumtamẽ
notum in ipſo Regno impendi & inter-
um non ſufficere, conſtans plerorum-
que opinio eſt : Saltem nõ abs re fuerit
ſummam à Linſcotano obſervatam in

expensas denuo referre; itaq; dicim
Regem Hispaniæ in Regno Neapolit
no expendere 1.200.000 ducatorum

2. Ibidem dicitur, Provincias Belgicæ
& Burgundiæ reddere 700. quentos
est 1.866.666. d. alii dicunt 2.100.000.
Sed utut sit, totum in hisce provinciis
consumitur, itaque hic ut eundem tra
norem servem, in expensas refero
1.866.666. ducat.

His accedit quod Rex quotannis in
bellum Belgicum ex Hispania submini
strare cogitur immensas summas, & ut
uno exemplo hic utar anno 1624. In
Belgium per Cambium ut vocant re
missa fuerunt 2.380.000. ducati. quos
hic in expensas Belgii refero.

3. Ibidem dicitur Ducatum Medio
lanensem quotannis reddere 300. quentos
maravedis, id est 800000 ducat. de quo
reditu in libello de Principibus Italiae
diximus. Sed utut sit, totus in eodem
ducatu consumitur, neque superio
rioribus annis potuit sufficere; itaque
hic rursus in expensas refero 80000.
ducat.

4. Eodem anno 1624. invenio in
sumtus in classem faciendos expensas
fuisse 1.200.000. ducat.

5. Item eodem anno in milites præ
sidiarios limitaneos 600000. d.

6. In

6. In familiam regis, Legatosq; apud
incipes externos 1.180.000. duc.
Atque hæc sex expensarum capita
pendunt ad 9.846.666. ducat.
Nihil tamen hic de stipendiis mini-
orum civilium & politicorum in
Hispania, quæ annuatim ut supra
tendimus faciunt 1.859.405. ducat.
Nihil de sumtibus quos Rex facere
gitur in Sicilia; nihil de immensis
ntibus quos sustinet in classe ar-
anda, quæ merces ex India occiden-
li reducit: nihil de pensionibus quas
otannis in aula Papali, & fere in
nnium Principum aulis persolvit.
d hæc suffecerint de expensis illius,
à Rex Hispaniarum est; nunc de ex-
nsis illius in Regno Portugalliæ &
tione Regni illius, certiora afferemus
Nicolao de Oliveira, cujus jam su-
a aliquoties meminimus.
Is expensas Regni Portugalliæ ad
atuor capita revocat, quorū primo
ontinentur expensæ quas Rex facit in
apella sua regali, in stipendiis mini-
orum Iusticiæ, in tencis & juris, id
t stipendiis & præmiis quæ Rex è pu-
licis vestigalibus & portoriis elargitur
obilibus & aliis benemeritis, aliisque
ersonis, quæ Regi inserviunt tam in
regno quam in provinciis exteris, &

classibus; quorum quidem portiones singulas minutatim prosequitur & unam summam demum colligens, centum septuaginta quatuor quentos & octingenta & quadraginta septem millia sexcentos & octuaginta quatuor rees dicit ascendere.

Primum igitur expensarum capitulum efficit 174.847.684. rees, id est 437. 11. crusat. & 84. rees.

Ad secundum caput refert expensas quas Rex facit in iuros, tencas & ordnados & in Almoxarifatibus Regni & aliis redditibus regiis; easque singulatim persequitur & denique in unam summam colligit centum triginta quatuor quentos, quingenta octuaginta & unum millia & quingentos rees.

Secundum itaque expensarum capitulum facit 134.581.500. rees, id est 33. 6. 453. crusat. & 300. rees.

Ad tertium caput revocat expensas quæ à Rege annuatim fiunt in ministros publicorum vectigalium, & in ipsa loca publica, in classes regias & similia; quas expensas minutatim persequitur, & in unam summam illas colligens dicit ascendere ad quingentos & unum supra viginti quentos trecenta & novendecim millia & quinquaginta quinque rees.

Tertium

tertium ergo expensarum capitulum facit 521.319.055. rees, id est 4.297. crusat. & 255. rees.

quartum caput revocat sumtus Rex facit in Africa, insulis, India, Brasilia & in summa in omnibus provinciis extra Regnum beliquis; quia autem longe major totum Regni portio ex hisce terris citur, operæpretium erit expensarationem singulatim persequi.

In tres arces atque oppida quæ in Africa possidet, Septam, Tan- & Marzagaon (nam in arce Ar- quia hodie ad Comitem Atougiæ cinet, Rex nullos sustinet sumtus) annuatim impendit: Septæ qui- n viginti quatuor quentos; totidem Marzagaoni; & Tangeri quadraginta o. in totum nonaginta tres quen- rees, id est 232.500. crus.

In Insula Madera Rex quotannis pendit in stipendia Episcopi, Iudicū, bernatoris & aliorū ministrorum, veni quentos & trecenta millia rees est 23250. crusat.

dictus ut supra 66552 & dim.

Expensæ 23250

stant Regi 43302. & dim. cr.

3. In Insulis Azorum Rex quotan- nis

nis in eundem modum expendi
quentos sexcenta & triginta mill.

id est

Reditus ut supra

Expensæ

39075. cru

67500

39075

Restant Regi

28425. cru

4. In Insulis Capitis Viridis ut
cant expenduntur septem quenti r

id est

Reditus ut supra

Expensæ

17500.

35000

17500

Restant Regi

17500.

5. In Insula S. Thomæ quotann
expenduntur quinque quenti & qua
dringenta millia rees.

Reditus ut supra

Expensæ

35000

13500

Restant Regi

21500. crusat

6. In Angola & vicinis regionibu
expéduntur septemdecim quenti, sexa
ginta millia sexcenti sexaginta sex rees.

Reditus ut supra 65000.

Expensæ

42651. cr. 266. rees.

Restant Regi

22348. rees 134.

7. In India Orientali reditus
omnis rursus impenditur. nimirum
412,500,000. rees. sive 1,031,250. crus.

8. In

In Brasilia omnes itidem
us consumuntur in hunc mo-

capitania de todos los Santos

541.840. rees.

capitan. dos Ilheos 159.053.

capitan. Porto Seguro 121.320.

capitan. R. de Ianeyro 1.806.520.

capitan. Spirit. Santo 6.094.040.

capitan. S. Vincent. 360.480

capitan. Seregippo 624.080.

capitan. Fernambuco 8.956.400.

capitan. Paraiba 2.069.381.

capitan. Tamaracæ 611.840.

capitan. Rio grande 3.518.581.

capitan. Seara 741.000.

capitan. Maranhon 9.706.920

capitan. Castro Para 6.000.634.

59.310.089.

Nicolaus Oliveira licet disertè has
mas particulatim prodat, tamen
nam colligens dicit in Brasilia ex-
li quotannis 54.388.295. rees, sive
70. crusat: ubi itidem fallitur; nam
um sunt 135.970. crus. & 295. rees.
niversas autem expensas in unum
gens dicit annuatim à Rege ex-
li 1.455.077.299. rees: 3.636.663. cr.
summa licet paulo justior sit, tamè
particularium summarum subdu-
ctione

atione non plane convenit, sed nihil excedit.

Reditus universi	4.360.548.6
Expensæ	3.636.663.

Restant Regi	632.885. cru
--------------	--------------

Hactenus è Nic. Oliveira.

Porro Regis Hispaniæ reditus & pensas in India Orientali accuratè minutatim persequitur Eduardus Iñefius Prorex, è quo hic quædam compendio delibabimus.

Goa reddit quotannis Rees 70.530.

Ormus	51.000.0
-------	----------

Dium, Bazar, Gogola	36.000.0
---------------------	----------

Damaon arx	15.455.8
------------	----------

Bazaim arx	41.520.2
------------	----------

Manora & Aceri	1.403.3
----------------	---------

Chaul arx	9.188.7
-----------	---------

Onor Castrum	4.620.00
--------------	----------

Barcelor	120.00
----------	--------

Mangalor teloneum	218.8
-------------------	-------

Cochin vestigalia	15.000.00
-------------------	-----------

Manar castrum	4.003.80
---------------	----------

Seylan	900.00
--------	--------

Malacca	21.600.0
---------	----------

Maluco	300.00
--------	--------

271.861.76

Verum ab hac summa deducenda sunt

R. 24.000.000. ratione arcium & C

stell

orum, quæ cum inter infideles sita
 , qui facili negotio armis inter se &
 in Portugallis contendunt, non raro
 us ad loca illa impeditur & vectiga-
 minuuntur : atque ita vera summa
 nium reddituum erit 247.861.762.
 Præter hanc summam, etiam aliud
 utum colligitur, in arcibus & Ca-
 lis, quæ versùs Septentrionem ver-
 nt ab urbe Goa, atque adeo in ipsa
 e, nimirum è precio omnium mer-
 m quæ invehuntur aut evehuntur
 um pro quoque centenariò; & con-
 ut summam Rees 24.078.000. quæ
 ma tota impenditur eisdem arci-
 instaurandis.
 Expenfarum autem ratio, quam
 in minutatim persequitur, ascendit
 Rees 214.718.878.

XXVI.

VDICIVM IO. BOTERI
 de Potentia Regis Hispaniarum.

AB Orbe condito nullum ma-
 jus imperium extitit eo, quod
 Deus hodie Regi Catholico
 concessit : porissimum post-
 eam Portugallia Castellæ fuit unita:
 mplissimas enim Provincias Europæ,
 nobi.

nobilissimasq; Asiæ & Africæ regiones
 complectitur; denique Novum Orbem
 totum solus possidet sine ullo corrivo.
 In Europa totam Hispaniam possidet
 quæ ab annis 800. nulli uni paruerat
 habet Belgicas provincias quæ milia
 milliar. Italic. ambitu complectuntur
 regnum Neapolitanum quod clxxx
 mill. Ducatum Mediolanensem qui p
 ne ccc; Insulas Majoricam, Minoric
 cam & Ebusam, quarum prima co
 secunda cl, tertia lxxx. Siciliam qu
 lo cc. & denique Sardiniam quæ l
 lxii. In Africa possidet longe optimu
 portum, quem ea Orbis pars habet
 mare Mediterraneum, eundemque ci
 pacissimum & maxime securum, qu
 propterea Marzalcabil, id est gran
 portus appellatur; præterea Orani M
 lillæ & Pegnoni loca. Dein extra fr
 tum Herculeum Insulas Canarias, qu
 xii quidē sunt, sed vii præcipuæ, qu
 rum nulla minus xc mil. ambit. Por
 tugallicæ autem coronæ jure in eade
 Africa possidet maximi momenti loca
 Septam & Tangerum, quæ veluti cla
 ves sunt Gaditani freri, & maris juxta
 mediterranei atque Atlantici: extr
 fretum autem Mazaganum: prætere
 in immenso illo Oceano Insulas Ter
 ceras, quæ septem numero, quarum

Angi

gra ambit XL mill. S. Michaëlis Inf.
 ra xc: item Portum Sanctum, &
 n longe inde Maderam (quæ clx
 l. circumgyrat) reginam Insularum
 ani Atlantici: Præterea Insulas ca-
 s Viridis, quæ sunt septem: sub ipso
 uatore S. Thomæ insulam, Madera
 uanto majorem, & Sacchari supra
 dum divitem: denique patronus
 Dominus est totius oræ Africanæ
 romontorio quod vulgo vocant
 guero, ad Guardafuense, & com-
 rciorum omnium & navigatio-
 m arbiter in illo Oceano, & tot tan-
 ue insulis, quæ natura illic sparsit
 ximè è regione Cafrariæ, inter pro-
 montoria Bonæ Spei & Guardafu. Se-
 tur Asia, in qua ejusdem Portugal-
 respectu, Dominus est pene melio-
 m locorum oræ illius occidentalis
 nirum Ormuzii, Dii, Goæ, Malaccæ.
 muzium autem propter situs sui
 oportunitatem adeo opulentum est,
 Arabes dicant, si totus orbis esset
 us annulus, Ormuzium haud dubio
 et illius gemma: & ad illud pertinet
 na pars Arabiæ felicitis, & Baaren Re-
 a insularum illius sinus tam pro-
 er magnitudinem illius cum fertili-
 e soli conjunctam, frugumque va-
 statem, quam ob ditissimum marga-

ritarum piscatum. Dium, Camba
(ditissimæ longe provinciae) clavis
sicuti illius maris: ad quod Portug
insuper possident, Daman, Bazaim
Tanaam. Goa (nequid dicam de Ch
& arcibus in Cananor, in Coch
Colan) civitas tanti momenti est;
Coronæ Portugallicæ tantum, quæ
tum nullum Europæ Regnum, redd
Possident denique fere totam oram
Daman ad oppidum Meliapor, &
omnia aut ipsorum sunt aut amicorum
præter Calicut. Zeilan amenissima
insula totius universi, in hac obtine
arcem Columbo cum suo portu. Ma
lacca ultima est locorum quæ Port
galli possident in Asia, & veluti clav
omnium commerciorum in Ocean
hoc Orientali & infinitarum pene I
sularum, quæ corpus conficiunt nequ
quam minus ipsa Europa. Habent ult
rius, potius loca quam arces, ad com
mercia exercenda in Macau cum Chi
na; in Tidor, cum Moluccis, & Bai
da. Stupenda autem res est, duodecim
mille Lusitanos (neque enim pluri
numerantur in tanto terrarum ma
riumque intervallo) tot potentissime
Reges & populos Asiæ veluti fren
coërcere; & jam x c. annis Ocean
Atlantico, Indico, Eoo, dominari no
tantum

um ad suam, sed & totius Christiani-
ominis immortalem gloriam, &
constabilivisse in hisce provinciis.
que dici potest illis tantum rem
le cum gente vili & artium bellica-
n rudi, siquidem regnum Ormuzii
uerunt Vasallo Regis Persiæ; su-
arunt classem Sultani Aegypti, ple-
n Mamalluccorum, ad Dium; de-
derunt Dium adversus copias Tur-
um & Guzuratorum; profligarunt
quoties classes eorundem Turca-
n in mari Erythreo; intercepe-
at alteram eorundem classem an-
clo 10 LII prope Ormuzium. Con-
cerunt cum Rege Cambaiæ, cum
incipe Decan, cum Rege Calicuti,
m Rege Achen in Sumatra insula,
nis & militibus Turcicis instructo.
ec minus admiror expeditiones illo-
m in Cambaja Indiæ, & in toto il-
Oceano & ora Asiæ, quàm alii ad-
irantur expeditiones & victorias
agni Alexandri & Macedonum;
o etiam magis quia Macedonia am-
litudine sua multum superat Portu-
alliam. Siquidem cum x i x tantum
avibus superarunt classem Sultani
Egypti; cum duobus millibus expu-
narunt Goam; eandemq; cum clo 10
ecuperarunt; cum 10 ccc expugnarunt

Malaccam & aliquanto pluribus muzium.

Alter pars ditionum Regis Catholici continetur Novo Orbe : in quo quod nullum habeat corrivalem, quicquid vult obtinet. Divisæ autem sunt hæc regiones in Insulas & continentem. Insularum maris septentrionalis tantus numerus, ut hodie ignoretur (solæ Iucayæ supra quadringentas sunt, & etiam aliquot ita grandes ut per se regnum satis grande possint constituere) Borneum 300 mill. longa est, lata 10. Iamaica paulo minor est; Cuba 300 mill. longa, lata 20. Hispaniola 100 mill. ambit. Continentem quod attinet Rex Catholicus actu dominatur totius, quam Florida, nova Hispania, Iucatana præcingit, & præterea immensam illi peninsulæ meridionali ad promontorium Californiæ, atque adeo Quivira usque; hætenus enim atque ultra Castellani novas terras lustrarunt. Nova Hispaniæ ora quæ initium sumit a promontorio S. Helenæ & continuatur per Panamam ad Quiviram pertinet, patet in longitudinem quinque millia ducenta mill. quibus si mediterranea versus septentrionem adjungas, haud minus novem millibus miliar. conficiunt. Peruvia dein,

Pana

ama incipiendo, gyrat duodecim
le & sexcenta milliar. quorum tria
lia ad oram Oceani, inter Maran-
nem & flumen de la Plata, sub Bra-
e nomine, ad coronam Portugallia
tinent. Continens Novi Orbis mul-
regna & amplissimas provincias
prehendit; sed duo principalia vel
imperia sunt, Mexicanum & Peru-
num; quorum reges olim potentis-
si & opulentissimi fuerunt. Rex Me-
anus non succedebat jure sanguinis,
electione; electores erant sex; elige-
at autem juvenes agiles, & membris
ne compositos & bello strenuos; &
gem aliquando veneno sustulerunt
illius ignaviam. Senatus erat apud
s supremus, constans xv gradibus
bilium & ministrorum regni, sine
orum consilio nihil magni geri fas
at. Nihil impensius curabant quam
erorum institutione, nec quicquam
majoris faciebant quam religionem &
litiam. Fuit inter ipsos eximius vir
acacllel, tanta fortitudine & armo-
m scientia, ut maximam partem re-
li Mexicani subjugarit; animo tam
celso ut regnum oblatum constan-
t recusaret, dicens utilius esse Reip.
alter quivis imperaret, & ipse illius
et minister, quam totum regni onus

humeris illius imponere, qui absque
 gloria dignitate, multo securius com-
 dis illius incubiturus esset quam si-
 foret. Agebat Rex cum maxima
 jestate & magnificentia tam ædifi-
 ciorum quam servitiorum; extendit
 Dominium suum, & una religionem
 suam & idioma ad unam plagam
 ad Tecuantepec ducentis ab oppo-
 sito Mexico leucis, ad alteram usque
 Guatimalam, quæ abest cccc leuc.
 a mari Septentrionali ad Meridiona-
 lem. Verum est, nunquam potuisse de-
 bellare neque Mechuacanani, neque Tla-
 scalam, neque Tepeacam; & inimi-
 citias quæ inter Mexico & Tlascalam
 intercedebant, Hispanis aditum fecisse
 imperium Mexicanum subjugando
 anno cdo Io xviii. Mexicani autem
 has Provincias venerant divisi in
 septem tribus è regione Septentriona-
 li ubi superioribus annis detecta fuit
 nobilissima provincia & incolis frequen-
 tissima, quam Hispani vocant Nova
 Mexicanam. Armorum præcipuus
 erat honor, & iis nobilitas quærebat
 Motezuma, qui ultimus Regum fu-
 it ordinis aliquot Equitum constitui
 quorum alii Principes, alii Leones, alii
 Aquilæ, alii Pardi dicebantur. His licet
 tum erat auro argentoque ornati
 gossy

Gossypino panno amiciri, calceatis indere, vasculis deauratis & pictis uti: quibus omnibus plebi & ignobilibus interdictum erat.

Imperium Peruvianum (cujus Rex dicebatur Inga) paulo grandius erat, & in summa sua amplitudine, à Pasto in longitudinem patebat ad Chilen, spatium mille leucarum: in latitudinem vero ab Oceano Meridionali, ad partem Andium Orientalem centum leuc. immensitas aquarum partim fluentium partim consistentium ulterius vetabat terminos promovere.

E Nova Hispania & Peruvia trahuntur (præter merces) opes inexhaustæ auri atque argenti; quarum Peruvia communiter duas tertias partes, Nova Hispania unam tertiam subministrat. Sed mercium longe opulentior & abundantior est Nova Hispania, quam Peruvia. Inter alia dat Cochenillam mercem maximi pretii, Anil & tergo-ra vaccarum infinita, quorum etiam Insulæ ingentem copiam præbent, uti & Gossypii, Sacchari, cassiæ fistulæ & unionum. Inter Peruviae thesauros duo sunt admirabiles; prior Argentifodinæ Potosianæ anno 1615 XLV primum repertæ, è quibus tanta argenti copia hausta est, hodieque hauritur,

ut quinta pars quæ Regi cedit, quadraginta annis centum & undecim milia liones Pezorū superarit; (valet autem Pezum XIII Regales & quartam partem regalis) & tamen vix duæ tertie quintarum dicuntur. Purgatur hæc æ gentei metalli copia quinquaginta duabus machinis, super vicinum flumen extructis; & viginti duabus in vasis Tarapaja, præter alias quæ à jumentis circumaguntur. Alter est, Guancavelica metallum, locupletissimum hydragyri, anno millesimo quingentesimo quinquagesimo septimo detectum, quo Rex citra ullas expensas percipit circiter quadringenta millia Pesorum.

Natura quæ tam liberaliter Peruvia auri argentique venas concessit, nihil tale Brasiliæ indulgit; sed harum locorum illi tribuit aërem ventorum clementia saluberrimum, fontes, & plurima, & grandia flumina, multas sylvas, & solum planitie & collibus peramane distinxit: & perenni amœnitate vestivit; multisque & securis portubus dotavit. Abundat supra modum Sacchari cannis, quas Portugalli invexerunt; & magnam Sacchari copiam foras emittit.

Novi Orbis veluti appendices sunt Insulæ Philippinæ; nam si situm ad-

veritas,

ertas, Asiæ pars æstimari deberent; per Novam Hispaniam vero primo merunt inventæ: quarum Hispani jam quadraginta subjugarunt; iisque pacem fruuntur.

Quum itaque imperium Regis Catholicæ adeo amplum & spatiosum sit, ne dicam infinitum, pertractationem melius quoad potentiam illius & regimen politicum dividemus in quatuor partes: quarum prima complectetur provincias & ditiones illius in Europa: altera novum orbem: tertia ditiones secundum oram occidentalem & mediterraneam Africæ dispersas: quarta denique Indicas & Asiaticas ditiones.

De ditionibus Regis in Europa.

Dicimus itaque ditiones, quas Rex Hispaniæ possidet in Europa, ditissimas & copiosissimas esse omnium Europæarum: siquidem Hispania ditissima provincia est auri atque argenti, quæ quidem nota sit, & tanti momenti, ut non sine gravi causa, prima provincia continentis fuerit, de qua tam asperere contenderint inter se Carthaginenses & Romani; & in qua Gothi & Vandali postquam potissimam Romani Imperii partem pervastassent, sibi sedem figendam judicant: & Trebel-

lius Pollio illam una cum Gallia ap-
 lat robora & nervos Imperii Roma
 Et Constantinus Imperat. in divisio
 Imperii illam prætulit Italiae (licet i
 Itali tantopere res nostras admirem
 nam cum ipsi obtigissent, Britann
 Gallia, Hispania, Italia; tribus illis p
 vinciis contectus hanc sponte consc
 suo reliquit. In Italia porro longe p
 cherrima gemma est Regnum Neap
 litanum; quia natura hic veluti
 compendium redeigisse videtur, qu
 quid pulchri per totam Europam lar
 manu sparsit. Quid dicemus de sta
 Mediolanensi; possit ne Ducatus rep
 riri magis abundans omnibus ad
 tam necessariis, frumento, oryza, ar
 malibus, lacticiiniis, vino, lino; a
 plenior artificibus & commerciis; a
 incolis frequentior & municipiis, a
 denique opportuniore situ? Inter on
 nes Mediterranei maris Insulas Sicil
 excellit tam amplitudine quam ferti
 tate. Inter omnes provincias ultra
 montanas, sine controversia primu
 sibi locum vendicant provinciæ Belg
 cæ, sive spectes fecunditatem soli, sive
 oppidorum magnificentiam, sive po
 pulorum industriam, sive denique lo
 corum munitissimorum copiam.

Regimen & potentia.

Regimen Hispaniæ Regium est, & hodie Principem habet Philippum I, qui regiminis sui duo veluti fundamenta iudicat, religionem & iustitiam. Quarum virtutum illa quidem divinam protectionem meretur, hæc vero populi amorem; illa animos hominum frenat, hæc ligat manus; illa conservat bonum spirituale Reipubl. hæc pacem temporalem. Magna in hoc Regimine maturitas spectatur; omnes enim res à diversis consiliis ad id deputatis discutiuntur; quæ potius amplectuntur consilia gravia, & lenta, & Fabii potius agendi modum, quam Marcelli. Vitantur quantum fieri potest novitates & consuetudinum atque ordinum antiquorum mutationes. Quo respiciens Cardinalis IV Sanct. (qui postea fuit Papa Innocentius VIII.) solebat dicere Hispanos attentos esse ad Regimen, & in eo nequaquam errare. Hisce artibus Rex Catholicus quiete sub suo imperio continet (præterquam ubi vicinitas principum hæreticorum disturbabat) nationes animis, moribus & ingeniis multum diversas, Castellanos, Aragones, Cantabros, Lusitanos, Italos, Germanos; & orbem nostrum atque novum:

novum: subditos natos & bello
quisitos, Christianos & gentiles. Ra-
ni quoque consentaneum est, ut di-
nes quæ familiæ Austriacæ obve-
runt, via quieta & pacifica, (qualis
per matrimonia & affinitates) mo-
rate & quiete administrentur: & cu-
habuerint originem adeo justam
honestam, etiam longissime oportet
durare. Nam quod quidam objiciunt
Regnum hoc diu stabile esse non posse
quia ita divisum est, & longe lateque
sparsum, parvi momenti est: nam præ-
ter rationes quas alibi adduximus in
contrarium, etiam hæc accedit, gra-
dia dominia magis apta esse ad defen-
dendum se adversus causas extrinsecas
suæ ruinæ; mediocria vero adversus
intrinsecas.

Cæterum in Imperio ita diviso am-
plitudo & mediocritas conjunctæ re-
periuntur. Amplitudo in toto corpore
ex disjunctis membris composito: me-
diocritas autem in plerisque membris:
quia eorum nonnulla (quemadmodum
Hispania, Peruvia, & Mexicana) per se
grandissima sunt, unde omnibus illis
bonis gaudent quæ tam illa, quam hæc
suppeditare potest, id est magnam po-
tentiam adversus inimicos externos,
& securitatem adversus corruptelas
dome.

domesticas. Addé dein, omnia mem-
 ora Imperii de quo loquimur viribus
 maritimis posse conjungi. Quia, quem-
 admodum Augustus Cæsar una classe
 quam habebat Ravennæ, & altera quæ
 Miseni morabatur, totum Imperium
 Romanum securum reddebat; ita Rex
 Catholicus duabus classibus, quarum
 unam in nostro mari, alteram in O-
 ceano teneret, omnia Imperii sui mem-
 ora tam in Europa, quam in Novo or-
 be potest unire. Bonus enim Galeonum
 & bellicarum navium numerus, quem
 in illis maribus habiturus esset, non
 modo tutaretur oras Hispaniæ atque
 Americæ, & classes ultra citraq; com-
 meantes; sed & Angliam ita terreret,
 ut Belgium pace frui permetteret. Sed
 quantum ad classem maris mediterræ-
 nei, ea ditiones illius unitura est, ut vi-
 ces illarum perpetuo in illa sint futuræ.
 quemadmodum videmus Portugal-
 los classe sua conservasse ditiones suas
 in Persia, Cambaja, Decan & reliqua
 India & gloriose conservasse jam supra
 nonaginta annos. Quidam viri præ-
 stantissimi in deliberationibus super
 hac re habitis, opposuerunt æmula-
 tionem Turcæ; atque ita ratiocinan-
 tur: si Rex ut parcat immensis sumti-
 bus quos facit in arcibus muniendis,
 classem

classe instruat centum & quinquaginta aut plurium triremium, quod ipsi facillimum factu foret; efficiet Turca qui hodie centum triginta aut circiter triremium classe contentus est, quo Regem superet, fabricaturus ducentas; crescet itaque in immensuram Regis expensa, sine ullo potentiae illius incremento. Hæc argutia nimis magna est; & nihil minus in rebus agendis succedit, quam nimia ingeniorum subtilitas. Neque enim sufficit Turcam velle superiorem esse in hac re, sed dispiciendum est an possit: nam licet Turca plus orarum maritimarum possideat, non propterea majorem habet numerum hominum quorum rerum navalium periti sint. Nam tota ora Africae, præter Algerium & Tripolin, non habet ullum locum in quo par triremium aut fabricare possit aut tenere. Idem dico de Ponto Euxino, ubi nullus est locus alius cujus momenti præter Cassam & Trapezuntium; idem quoque dici potest de tota fere Asiae ora, non enim sufficit plurimum orarum habere, nisi simul habeas gentes quæ artibus nauticis delectentur, quæ labores ferre possint & tedium maritimum superare; quæ navigationibus & commer-

is delectentur ; quæ materie & can-
abe abundant ; quæ ventorum mi-
as & horrores tempestatum non me-
tant ; quæ audeant vitæ discrimen
dire & mortem contemnere inter
cyllam atque Charybdim.

Dimidia pars Imperii Turcici non
abet tot homines navales , quos pos-
t opponere , & comparare cum solis
Catalaunis , Cantabris , Lusitanis &
Genuensibus : (quos hic nomino , quia
legi Catholico magnam in classibus
lius operam præstant.)

Denique Rex duabus rebus supe-
at Turcarum Imperatorem ; prima,
icet Turca plures subditos habeat
quam ipse , tamen quia magna ex
parte Christiani sunt , non audet il-
is fidere contra nos : altera quod
oræ maritimæ Regis magis conjun-
ta sint , quam Turcæ : unde etiam vi-
res omnes maritimæ facilius conjun-
gi possunt. Contigit etiam classès oc-
cidentales fere semper superiores esse
Orientalibus ; & Septentrionales Me-
ridionalibus ; Romanas Carthaginensi-
bus ; Græcas Asiaticis. Ita Octavius Cæ-
sar cum classè Italica profligavit Ægy-
ptiacam ; & nostro seculo Christiana,
Turcicam . Ipsique Turcæ fatentur,
triemes nostras , suas longe superare,
&

& metunt earum occursum. Quotiescunque Carolus V. Imperator clausum instruebat, tot tantasque naves armabat, ut Turca se commovere non formidaret: nam in expeditionem Algerianam 10 naves secum duxit; Tunisianam supra sexcentas. Et Andreas Auria tantas copias in Græciam duxit, ut sine discrimine Patras & Corinthon expugnaret. Sed de hisce haud dixisse sufficiat. Nihil dixi de viribus maritimis quas Rex habet in Oceanum Germanico propter rebellionem provinciarum Belgii. Alioquin quæ geruntur in Europa, magis navibus & navalibus sociis, quibus volupe est cum mari & tempestatibus conflictari, abundat quam in Hollandia & Zelandia: aut qui portus magis frequentantur quam Rammekeken, Antverpia, Amstelodamum. Nihil dicam de concursu navigiorum omnis generis ad Hispalim, ubi classes nova Hispania & Peruvia appellantur, & perpetim ingens numerus nauticorum hominum exercetur: neque de Cantabrorum in rebus maritimis præstantia, qui excellentes evadunt tam in arte militari quam nautica; & pari audacia & armato hosti obviam procedunt, & Oceano sævienti. De maritimis viribus hætenus diximus: dicamus nunc

ne pauca de terrestribus; ex confi-
nt in peditatu & equestratu.

Quantum ad peditatum, qui pedites
perant Germanos & VVallones? De
spanis nihil attinet dicere, siquidem
a natio semper bellicosissima totius
iuerſi fuit æstimata. Galli domi à
omanis subjugati fuerunt intra no-
m annos; Hispani ad ducentos forti-
t resistenterunt, & potentia atque præ-
ntia Cæsaris Augusti opus fuit ad
antabros perdomandos. Hispani pa-
iam suam armis è manibus Maurorū
perarunt; & haud citius hisce pericu-
defuncti fuerant, quam impetum in
fricā verterunt, & loca maximi mo-
enti interceperunt; Dein Portugalli
auritaniam infestarunt; & orā Gui-
æ frenum imposuerunt, simul &
hiopiæ, & Caſrorum provinciis; sub-
garunt Indiam, Malaccam & Insulas
soluccas. Et Castiliani mare Atlanti-
um classibus prementes Novi Orbis
ompotes facti sunt, ubi tanta sunt
egna, tot populi moribus linguisque
iuerſi; & denique Francos è Regno
Neapolitano & Ducatu Mediolanensi
xpulerunt. Virtus Hispanorum in fa-
acitate consistit, siquidem nulla gens
nelius novit quid obsit quidque pro-
t in bellis; in diligentia, siquidem

nullam occasionem prætermittunt, quavis utuntur: in concordia, hæc nus enim inauditum, eos extra regnum inter se venisse ad manus: denique in tolerantia famis, sitis, calor, juxta atque frigoris, inopiæ & discriminum, qua omnes omnino nationes præcellunt. Hisce virtutibus præclaros ab hostibus triumphos reportarunt: & licet interdum fuerint victi, ut plurimum victores rursus superarunt, uti contigit ad Ravennam; & nunquam cladem alicujus momenti acceperunt; licet satis graviter perculsi fuerint à fortuna ad Algerium, & Angliam. Et tria aut quatuor millia Hispanorum nostro ævo nobilissimam Germaniæ partem sursum atque deorsum egerunt, & ultro citroque per medium inimicorum sibi viam aperuerunt. De peditatu Italico, qui Hispanis subest, non est necesse dicere, nota enim militaris virrus, Marforum, Pelignorum, Hernicorum, Samnitum, Lucanorum.

Quantum ad equitatum, Hispani nobilissimam habent equorum stirpem totius Europæ; quales sunt qui vulgo Granetti dicuntur Hispanis, & qui Corsieri Neapolitanis: habent Burgundicos, qui inter Gallicos emi-

nent

t; & Belgicos qui inter Germa-
agmen ducunt. Apparet Naturam
c suam gentem armare voluisse
i metallis, in Cantabria, Guipiscoa,
lina: & ejusdem temperatura Bajo-
Bilbili, Tolosetæ, Calatajuti; of-
nis armorum Mediolani, Neapoli,
Bulcoducis; & annonæ cōpia in-
gere, per inexhausta granaria Apu-
Siciliæ, Sardinia, Artesia, Castellæ,
daluziæ, nec minus vini abundan-
per Somam, Calabriam, S. Marti-
m, Ayamontem & alia loca infini-
Abundat præterea Rex Catholicus
ro & argento, quibus ne nationem
spanicam tot tantisque delectibus,
variis in diversas partes expeditioni-
s minime exhauriat, equitatum &
ditatum, Italicum & Germanicum
pendiarium accipit, quantum lubet.

Principes finitimi.

Rincipes alicujus momenti, qui cum
Rege Catholico limites conjunctos
habent, sunt Veneti, Rex Franciæ, An-
iæ, & Turca. Apud Venetos jam æ-
ngo tempore, postquam Rex Hispani-
æ Mediolanensi Ducatu potitur, res
modum quietæ fuerunt; nam Ve-
etis magis propositum est sua tutari
oppida sua bene munire, quam alio-

rum acquirere. Nam cum Respublicam pacem solummodo collimet, non impedit ipsi ut res in vicinia turbentur. Rex autem Catholicus tot tantarum conditiones possidet, ut iis contentus sit & natio Hispanica in manibus habet tantas expeditiones contra Turcos, Mauros, hæreticos, infideles, in Europa, Africa, Asia, America, tantopere necessarias, tamque utiles, ut eo potius vires, irasque suas effundat: sed vidimus Hispanos promptissime arma sua pro Venetis in gravissimo illorum discrimine convertere, contra Bajazetem, Solimannum, Selimum II. ad Cephaloniam, Prevesam, Lepantum. tamen habebant, habentque Hispani magis ad latus suum Algerium, Turcum & Africam magis vicinam Hispaniam, Siciliae, Sardiniae, Balearibus, Regno Neapolitano, quam Cyprum aut Insulas in mari Ionio.

Quod ad Franciam attinet, ejus status hodie adeo miser est, ut sine Regis Catholici ope conservari non possit. Quare illam protegendam suscipit, & conjungendo vires suas cum auctoritate Vicarii Christi, inestimabili sumtu illam sustentat, quem facit tantum in Languedocia, Guienna, Provincia, Normannia, Delphinatu, Britannia

Lute

tetiæ Parisiorum, aliisque in locis;
 nullus sit hodie comparationi locus.
 Quid dicam, si Francia Hispaniæ
 non uniretur? primum id quidem
 facilius sperari quam confici potest:
 inde vires Franciæ impetu valent;
 Hispaniæ cunctatione; vix aliis ver-
 bamentem expresseo. Porro facilius
 cunctationem retundere impetum,
 quam contra. Nam impetus facile
 evidetur, & vir constans facile illum
 parat atque eludit. In eum modum
 Magnus Capitaneus deductis copiis ad
 Arlettam, & cunctatione sua ad ripas
 fluvii (qui hodie dicitur Gariglia-
) Francos possessione Regni Nea-
 politani dejecit, & omnem recuperan-
 tiæ in posterum spem ademit. Iisdem
 temporibus Antonius Leva Regem Fran-
 cum fregit sub Ticino; & Prosper
 Columna copias illius è Mediolano
 eiecit. Fateor impetum multum vale-
 re in oppugnatione oppidorum, atque
 hoc modo Franci res magnas gesserunt
 in Luodium, Mommedium, Caletum:
 & in præliis fere victi discesserunt ad
 Cavelingam, S. Quintinum, ad Senas:
 ubi in hisce plus valet ordo & ars
 quam furor, sicuti in illis majori usui
 est impetus & furor quam consilium.
 Licet autem Hispani alibi cunctando

præclaras rem bene gerendi occasiones amiserint; tamen contra Gallos tam in bello quam pacis negotiis semper optime illis cessit. Nec cum Franci natura vehementes si in lentitudinem Hispanorum impingentes, obtunduntur, & superantur, atque ut tædium vitent, facile pacem licet iniquioribus conditionibus cum illis ineunt; ut notat Bodinus.

Angliam nunc videamus, Carolus Imperat. ut Flandriam à Gallorum armis securam redderet, nihil non egit ut se cum Henrico VIII. Rege Angliæ artius uniret; & dein per affinitatem cum Maria Regina nuru sua. Sed hodie res ita sunt mutata, ut Flandria armis Gallicis tuta, ab Anglicis penitus conturbetur. Anglorum autem arma magis apta sunt ad sua defendenda quam alios offendendos: ea enim conditio est Insularum alicujus momenti, cæteræ neque se defendere neque alios offendere possunt. Ita videmus Anglos nunquam quicquam præclari egisse in continente, nisi ope aliorum. Franciam infestarunt, sed auxiliis Ducis Burgundiæ aucti; per se vero, non tantum amiserunt quæ in Gallia armis acquisierant, sed terras hereditarias, præter Caletum & Comitatum Oyensfer-

æ nostro ævo Dux Guisæ intra pau-
 s dies ipsis eripuit. Infestant hodie
 glicas provincias, sed à populis ipsis
 juti. Ita ut appareat Naturam fin-
 le Angliam magis aptam ad seipsam
 nservandam, quam regni limites
 omovendos per vicinarum provin-
 arum subjugationem: vires eorum
 agis idoneæ sunt ad vexandum di-
 ones Regis Catholici, quam ad illum
 signi alicui discrimini obijciendum:
 vexandi opportunitas nascitur ab
 sarum amplitudine & divitiis, plu-
 bus locis latronibus & piratis, expo-
 is: Quare quemadmodum non est
 irum Turcam, principem longe po-
 ntissimum, maria sua non posse se-
 ra reddere à duabus tribusve trire-
 ibus S. Ioannis aut S. Stephani; ita
 eminem mirari oportet, piratis An-
 is in ingenti Oceano illo, qui ditio-
 es Regis Hiſpaniæ undiquaque alluit,
 er præcludi nō posse: sed liquido con-
 at, quando ventū est ad manus, iusto
 ælio & non piratico incurſu, classem
 Regis Catholici, licet navium numero
 inferiorem, tamen Anglicam superasse
 ti bis patuit sub Tercera: Nam licet
 rima vice Angli nullam nominis sed
 irium jacturam fecerint; secunda &
 omen & vires amiserunt.

Novus Orbis.

TRajiciamus nunc Oceanum. Ditiones Regis Catholici in Novo Orbe tam immensae sunt tamque potentiores ut hostes timere minime necesse sit Hispanis. omnibus locis opportunitate pulcherrimas colonias locarunt, & eisdem occuparunt & fluminum ostia portus & transitus alicujus momenti omnesque situs ad populos in officio continendos aptos, aut annona abundantes, aut metallis divites, aut ad fovendos populos bellicosos & opprobrii quantivis pretii. Ad Austrum vero hisce ditionibus nullos habent inimicos, qui ipsos vexare aut incommodare possint, nam ab illa parte nulla insula aut continens ipsis vicina est ad aliquot millia milliarum. A parte septentrionali nonnunquam infestantur a Gallis & Anglis qui eo usque excurrunt ut nunc classes, nunc portus aggrediantur. Maximum damnum quod unquam passi sunt, anno cdo Io LXXXVI pertulerunt, quando Franciscus Drake Anglicus pirata, oppidum S. Domini in Insula Hispaniola diripuit, & Cartaginem in continente: sed hæc audacia Anglorum Hispanis aperuit oculos, ut melius prospicerent harum regionum

gionum securitati. Quæ ab hac parte egregie à natura munitæ sunt: primum tot tantisque insulis, quæ Novam Hispaniam veluti sepiunt & vadorum atque brevium multitudine muniunt, non minus quam fluctuum varia vicissitudine, præter rapidissimum fluxum, qui per angustias Parix, ubi Bucca Draconis appellatur, eluctatus, Iucatanam & Cubam radit, & inter Cubam & Floridæ promontorium, tanto impetu in Oceanum relabitur, ut naves plenis velis remoretur.

Hic fluxus cum ventorum varietate conjunctus, cæteraque pericula maris, semper deterrebunt eos, qui non habent tutos portus quò se recipiunt. Præterea Rex eo naturæ beneficio utendum ratus, munitissimam arcem extruxit in Insula exigua veræ Crucis (id oppidum est Novæ Hispaniæ ad oram freti Mexicani) objecta: alteram in Havana Insula Cubæ, è regione Floridæ. Illa adimit hostibus facultatem rapidum illum æstum devitandi, hæc eodem utendi. Quin & egregiam arcem communivit juxta S. Dominici oppidum, quod ob situs sui opportunitatem ad imperium maris à natura factum videtur. Vt concludam, quemadmodum Italiæ situs à natura ad do-

minium maris mediterranei comparatus apparet; ita Hispaniæ ad imperium Oceani formatus. Et experientia testatur, Hispanos natura tolerantissimos esse omnium climatum varietatum, & regionum quarumcunque.

De Philippinis.

Philippinæ insulæ, ad novam Hispaniam pertinent, non quod illius, autem novi orbis limitibus contineantur; sed quia primum anno 1610 LXIV mandato Ludovici Velasicii; Novæ Hispaniæ tunc Proregis à Michaële Lopeziol de Legaspe fuerunt inventæ. Dictæ autem sunt Philippinæ in honorem Philippi Hispaniar. R. cujus felicibus auspiciis primum lustrari cœperunt. In Oceano illo immenso qui inter novam Hispaniam & Samatram producitur, circa undecim millia Insularum varietatis magnitudinis spargi opinantur: licet autem Hispani omnes uno Philippinarum nomine designent, tamen id nomen magis proprium est Septemtrionalioribus; quarum quadraginta hætenus subjugarunt, cum milione incolarum. Principalis appellatur Luzon, longa quidem supra 200 leuc. sed satis arcta. Hic perpulchrum oppidum condiderunt juxta ostium vasti fluminis, quod vocant

vocant Manillam : à duabus lateribus
 mari cingitur & flumine ; ubi autem
 flumen in mare egreditur , ab una parte
 turrem munitam , ab altera castellum
 fabricarunt , quod primum lignis & ce-
 spitibus septum erat , nunc autem mu-
 ro è lapide & cemento . Maxima insu-
 larum est Vendenac : famosissima Tan-
 daia , quæ quia prima detecta , per ex-
 cellentiam Philippina vocatur . Inter
 alias ibidem est Cebe ubi Magallanes
 diem suum obiit ; capit ambitu suo xi
 leuc . sitaque est x grad. ab æquatore .
 Hæ uti & vicinæ insulæ abundant auri
 metallis , & annona ; Vendenao insu-
 per Canella , cujus copia ad novam Hi-
 spaniam traducitur atq ; adeo in ipsam
 Hispaniam . Superiore anno præcepit
 Rex Catholicus , ut armenta è Nova
 Hispania huc transveherentur atque
 etiam equi & jumenta .

Hispani qui has regiones subjug-
 runt hodieque tenent , numero sunt
 mille sexcenti ; inter quos non sunt
 supra nongentos milites . Locis ido-
 neis arces ab ipsis constructæ , maxime
 in Luzon Panai & Cobu ; tenentque
 hic aliquot triremes & liburnicas . In
 oppido Manilla commoratur Episco-
 pus cum octodecim Ecclesiasticis , &
 Patribus S. Augustini & Societatis
 Iesu ;

Iesu; quorum labore & diligentia circiter trecenta millia animarum ad fidem Christianam perducta sunt. Maximum impedimentum conversioni illorum adfert conjugum multitudo, quas secundum communem omnium paganorum consuetudinem hi populi ducunt. Sunt autem hæ ditiones longe majoris momenti quam vulgo æstimantur. Nam præter alimentorum & auri abundantiam quod hic reperitur, opportune admodum sitæ sunt ad vicinas insulas subjugandas, & Moluccas tutandas, & commercia in toto illo Archipelago exercenda; atque etiam inter Chinam & Novam Hispaniam: quæ res omnes sunt magni momenti. Longe autem maximum est, quod hinc caperunt veluti freno cohibere Mahometanorum conatus, qui sensim se patronos harum insularum & oræ Asiaticæ constituere satagebant: multo autem facilius est Castellanis è Nova Hispania & Peruvia ad has insulas accessus, quam Arabibus è suis Provinciis: nam præterquam quod viribus superiores sint, aliquando navis à Peruvia duorum mensium spatio Philippinas adnavigavit (minus autem intervalum est ab Acapulco aut Xalasco) cum ex Arabia vix senis mensibus id præstiteris.

stiteris. Non quod illa his vicinior sit quam hæc, sed quia venti universales magis favent Castellanis quam Mahumetanis; & Castellani recta linea procedunt, Mahumetani curva: præterea illi iter unico ductu absolvunt, hi vario, quia ad promontorium Comorinum æstivum tempus ipsis mutatur in hibernum, idemque pene postea accidit juxta Malaccam, ubi venti secundi ipsis expectandi sunt, quos vulgo Monzones vocant.

Ad hæc Castellani semper vento secundo & in mari pacifico navigant; Arabes contra in Archipelago, ubi propter Insularum frequentiam, mille periculosis æstibus, & improvisis ventorum varietatibus, & latronibus atque facinorosis hominibus expositi sunt. His accedit, ut quemadmodum Castellanos nomen non parum Portugallis ob vicinitatem opitulatur; ita horum virtus egregiam Castellanis vicem rependat: utrique autem conjuncti, nihil non in illo mari efficient. Quod Chineses animadvertentes, cavent sibi studiose, & viciniam atque arma Christianorum suspecta habent.

Portugallia.

Dicamus porro de ditionibus, quæ ad Regem Catholic. spectant ratione Coronæ Portugalliæ. Id regnum cccxx in longitudine, Lx mill. in latitudine patens, licet neque amplo agro neque magnis divitiis per se cluat : tamen situ gaudet commodo ad navigationes & opportunissimo ad longinquas regiones subjugandas : & incolitur à gente tanti animi ut expeditiones susceperit in Barbariam, Æthiopiam, Indiam, Brasiliam, & jam x annis præcipuis oppidis & portubus harum regionum potiatur ; & magis tam Atlantico quam Eoo dominetur. Sed antequam pergamus, pauca nobis dicenda sunt de Insulis Terceris, quæ itidem ad hanc Coronam spectant. Hæ sane ratione situs sui, tanti sunt momenti tamq; necessariæ, ut absque illis navigatio in Æthiopiam, Indiam, Brasiliam non tam feliciter institui possit. Quia classès quæ ab illis regionibus redeunt Hispalim aut Olisiponem, vix vitare possunt quin illas attingant ; occidente tenus venientes i ventos secundos sequantur, ab oriente vero ut eosdem rimentur. Nostro ævum famam meruerunt, primo, ob perniciam

naciam habitantium in Rege Catholico à successione regni Portugall. ar-
cendo : deinde propter victorias quas
Hispani juxta illas obtinuerunt contra
Gallos atque Anglos.

*De dittonibus in Africa atque
Ethiopia.*

Porro Portugalliæ respectu possidet
Rex Catholicus ad oram Africæ,
præter Septam & Tanger intra fretum
Herculeum, & Magazan extra ipsum
viginti milliar. ab Arzilla versus meri-
liem, à Promontorio d'Aguero ad
Guardafu, ditiones duorum generum,
nam alia immediate ipsi subsunt,
alia ipsius confœderatis. Subsunt ipsi
Insulæ Madera, Portus Sanctus, Ca-
itis Viridis, Arguin, Sancti Thomæ
& vicinæ. Hæ insulæ non modo sua se-
nnona alunt, sed & copiam illius in
Europam emittunt; maxime Saccha-
um & fructus, quibus maxime abun-
at (sicuti & vino) Madera; Sacchari
utem magna vi Insula S. Thomæ. Hæ
ditiones non nisi à piratis Anglis &
allis infestantur, qui tamen raro In-
las Cap. Viridis excedunt. In Insula
rguin, & S. Georgii de Mina duas fa-
orias habent Portugalli, ad modum
cium, unde commercia exercent
cum

cum vicinis gentibus, Guineæ atque Lybiæ, & aurum Mandingæ, & vicinorum locorum attrahunt ad se. Inter principes confœderatos opulentissimus & nobilissimus est Rex Congo, siquidem unum è copiosissimis & æmanissimis Æthiopix Regnis possidet. Portugalli hic duas habent colonias, unam in oppido S. Salvatoris, alteram in Insula Loanda. Ex hoc regno variae opes hauriunt; inprimis autem circiter quinque millia mancipiorum quotannis, quæ per insulas & in Novo Orbe disparguntur; & pro singulis capitibus, amplum vestigal coronæ Portugallix penditur.

Ab Regno hoc haud difficile fuerit ad Presbyterum Ioannem transire, siquidem iter haud ita longum censeatur, & Congo ita abundat elephantis, arboribus & omnibus rebus necessariis, ut summam ad hanc expeditionem offerat opportunitatem. Congæ finitima est Angola, cum cujus principe Paulus Diasius Portugallorum Dux hodie bellum gerit; causa belli principalis sunt argenti metalla, quæ Potosians nequaquam cedunt; quinimo tantumdem superant, quantum argentum perfectum præstat impuro. Et si Portugalli tanti fecissent viciniore regi-

quantum longinquas, & vires, quibus
 erato Bonæ Spei promontorio ad
 iam, Malaccam, & Moluccas pene-
 runt, ad Africam domandam con-
 tissent, minori opera & sumptu,
 jores opes fuissent adepti: neque
 in universo orbe regio est opu-
 tior auro atque argento, quam Re-
 a Mandingæ, Æthiopiz, Congo, An-
 læ, Butuæ, Toroæ, Maticui, Bori,
 iticui, Monomotapæ, Gafrariæ, &
 onoemugi. Sed cupiditas humana
 joris facit aliena quam sua; & lon-
 qua magis allubescunt, majora ap-
 rent esse quam propinqua. Inter
 omontorium Bonæ Spei & Guar-
 fu habent Portugalli, arcēs Sofalæ
 Mozambici. Illa Domini sunt com-
 merciorum cum vicinis regionibus,
 æ auro atque ebore abundant: hanc
 vigationem in India faciliorem fa-
 unt, nam classes illorum, aliquando
 c hybernant, aliquando annonam
 iaque necessaria sibi comparant. Ha-
 ent ad hanc oram Regem Melindæ
 bi amicissimum; Quiloæ autem &
 arundam Insularum etiam vestic-
 am. Nihil Portugallis deest, nisi mi-
 tes; nam præter alias insulas, quas
 iis veluti relinquunt, est hic S. Lau-
 entii Insula, è majoribus, si non ma-

xima totius orbis (quippe mille octingenta mill. longa, quadringenta octingenta lata) quæ licet non sit bene culta, capacissima tamen est ob fecunditatem suam, cujusvis culturæ: naturalibus illam fluminibus, portubus, & sinibus opportunissimis distinxit. Hæc rationes Coronæ Portugallicæ, non habent quod metuant nisi à copiis maximis, quæ non possunt esse nisi Turcarum: Sed classes Portugallorum quæ ultra citraque comitantur secundum has oras, illas satis tutantur; & ante Id. Id. LXXXIX haud longe à Monbazege quatuor triremes & unam liburnicam Turcis eripuerunt, quæ eatenus excutere ausæ fuerant.

De ditionibus in Asia.

HÆ divisæ sunt, aut in Persia, ad Cambaja, aut India citeriore & ulteriore. In Persia possident Portugalli Regnum Ormuzii, in Cambaja Insulam Dium, Daman & Bazain. In India citeriore Chaul, Insulam Goæ & adjacentibus, arces Cochin, Colan; Insulam Manaris & portum Columbi in Insula Ceilon; sed principalis est Goa ubi Prorex manet & Indiæ robur. Ormuzum & Dium magni merito sunt ob dominium maris & commercii

sunt

ous Perfici, & freti Cambaici : Co-
 lan & Colan ob piperis copiam quæ
 idem in naves imponitur. Manar
 propter margaritarum piscaturam quæ
 illo mari exercetur. Columbo ob ex-
 cellentiam & copiam Canellæ quæ ex
 hac Insula educitur : Daman & Bazain
 propter agri fecunditatem : quare
 Johannes III. Portugall. R. hic vetera-
 tis suis prædia solebat assignare. Goa
 longe maximi momenti est ob oppor-
 tunitatem situs. & agri sui fecundita-
 tem. Abundant omnes hæ Indorum
 regiones gossypio, palmis (quibus vel
 maxime indigenæ se sustentant) oryza,
 fructibus, pipere & zinzibere.

Habet præterea Rex Catholicus ali-
 quot principes amicos, alios etiam
 vestigales; inter amicos primus & di-
 stissimus est Cochini princeps: hic an-
 tea Vassallus fuit Regis Calecuti, nec
 admodum potens, hodie per amicitiam
 & commercia cum Portugallis, tantas
 opes, potentiamque sibi comparavit
 ut vicinis suis terrori sit. Rex Colan
 quoque amicus est; in utriusque re-
 gno castella habet Rex alicujus mo-
 menti. Sunt præterea diversi principes
 vestigales.

Vires.

Potentia Portugallorum in hisce
tionibus, è duabus rebus constat
locorum munitissimo situ, & numero
atque præstantia classium. Ad situm
quod attinet, Portugalli minime igitur
ri se tam exiguo numero, intra con-
nentem expeditiones magni momenti
suscipere non posse, nec viribus pari-
esse Persis, Guzaratis, principi Decan-
Regi Narisingæ & aliis; ejusmodi situm
sibi elegerunt, quibus mari possent de-
minari & commerciis, & qui cum ex-
guis copiis adversus grandissimos ex-
citus possent defendi. Cumque mare
& portuum Domini sint, tantas vir-
maritimas commodissime coadunare
possunt, ut nemo ipsis valeat resistere
& navigia eorum talia sunt, atque ita
eum modum instructa, ut unum illo-
rum tria aut quatuor alterius fortius
minime pertimescat. Et ut pauca ad-
feramus, è quibus potentia illorum in
India liqueat, Franciscus Almeida cum
xxi aut paulo pluribus navibus, Mala-
maluccos ad Dium superavit; Alphon-
Albuquerqueus triginta onerariarum
classe Calicut oppugnavit; cum xx
cepit Goam: cum xxxiv amissam re-
cuperavit; cum xxiii navibus cepit

Malac

Malaccam; cum xx mare Erythræum
 & ingressus; cum xxii Ormuzium
 recepit. Inde semper in majus profi-
 cientes; Lupus Suarez ad expeditio-
 nem in mare Erythræum xxxvii majo-
 ra navigia duxit. Lupus Sigueira cum
 xiv onerariis, sed majore, quam un-
 quam hominum numero, Guiddam
 in mari Rubro tentavit, cum xlviii
 Diurni: Henricus Menesius cum l Pa-
 ranen diripuit: Lupus Vazius Sam-
 bajus c xxxvi navigia bellica in ar-
 mamentario reliquit, omnibus rebus
 probe instructa: Nonnius Acugica ex-
 peditionem Diensem cum ccc navi-
 bus suscepit, quibus tria millia Portu-
 gallorum & quinque millia Indorum
 vehebantur, præter magnum satelli-
 tum armatorum numerum, quos se-
 cum ducere consuevere. D. Constan-
 tinus Braganza in Onorensi expedi-
 tione c vela habuit; nec pauciora in
 Ionesepatanensi.

Principes Finitimi.

PRÆTER Principes amicos & vestiga-
 les sive tributarios, hæc ditiones limi-
 tes jungunt cum potētissimis inimicis;
 nam Rex Persiæ jus prætendit in Or-
 muzium, quondam sui Vasalli pro-
 prium. Rex Cambajæ in Diurni, suam

quondam Insulam, & alias te
quondam ipsius. Nizzamaluccu
Idalcanus (ita vocant Portugalli d
potentissimos principes regni Dec
& Calecuti Rex, & Narfingæ: sed P
Persiæ & Narfingæ nunquam se P
tugallis opposuerunt; quia semper i
res fuit cum longe majoribus ini
cis: reliqui licet omnes nervos int
derint ad recuperandum Dium, Ch
& Goam vicinaque loca, nihil unqu
magni potuerunt efficere; quia si
locorum nimis opportunus est ad si
fidia maritima recipienda. Et licet
subsidia illa excluderent, plerumq
hybernis mensibus moverunt, ni
profecerunt; quia & navigiorum qu
litas, & Portugallorum ferocia om
pericula contempsit; ut dum obs
obdurant & patienter omnia toleran
alii autem, ut suis opitulentur veno
rum tempestatibus & maris inco
modis fortiter se exponunt, om
inimicorum molitiones subverteru
Verum nullum graviozem inimicu
habent Portugalli quam Turcas, qui
mari rubro, ob opportunitatem o
pidi Adenis, sæpius illos ex India pe
lere, nunc à Rege Cambajæ invita
nunc à propria ambitione incitat
sunt conati. Maxima classis fuit LXI
naviu

navium quam misit ad Diu; sed tur-
 iter in fugam acta. Alteram item
 xvii navium ad expeditionem Ormu-
 zianam destinavit, quæ fere tota op-
 pressa fuit & conquassata. In Ceylan
 certe nihil habent præter arcem Co-
 umbo; nam Rex qui ibidem ipsorum
 vestigalis erat, Regno ejectus fuit à
 Singa Pandar Mahumetano: unde hic
 Rex hodie exul, Portugallorum opibus
 sustentatur.

De India Vltiore.

IN India Vltiore possident Portu-
 galli Malaccæ Regnum & Insulas Mo-
 luccas. Malacca caput est Regni quod
 patet cclxx mill. sed ob aëris insalu-
 britatem incolis infrequens; nullum
 ibi oppidum alicujus momenti præter
 ipsam civitatem. Quæ ita sita est, ut
 omnia commercia, omnesque naviga-
 tiones conjungat, quæ inde à mari
 rubro ad promontorium Liampo sus-
 ciipiuntur: & hic coacervantur divitizæ
 continentis, & tot tantarumque Insu-
 larum, quæ amplitudine sua Europæ
 minime concedunt. Fuit Malacca ali-
 quando longe major, & supra tria mill.
 secundum oram extensa, sed hodie
 Portugalli ut facilius defendi posset, il-
 lam in munimentum contraxerunt,

quod non ultra unum milliare in ambitu patet. Duos habet potentissimos inimicos Reges Ior & Achen, illis terrestribus copiis validum, hunc maritimis; à quibus non semel obsessa in arctum redacta fuit; sed semper ab iis qui ex India suppetias tulerunt liberata cum strage & excidio inimicorum. Tandem Rex Ior fusus fuit Paulo Lima, & arx in vicinia Malacca ab ipso extructa, capta; in qua inter alia spolia inventa fuerunt nongentæ aenea tormenta bellica. Nihilominus hæc ditio plurimum periclitatur, contra Regem Achen, qui omnem suam potentiam ad illius perniciem convertit. Vnde ut illam in tuto collocet, creditur Rex Catholicus Matthiæ Albuquerque, quem ante biennium cum summa potestate, & maximis copiis in Indiam ablegavit expeditionem Achenensem imperasse.

Superest Regnum Moluccarum, in quo Portugalli ut commercium cariophyllorum, quæ in hisce insulis crescunt, & nucum muscatarum, quæ Bandæ insulæ peculiare sunt, sibi conservarent, arcem in Insula Ternate construxerunt, quæ superioribus annis auxilii spe destituta, Mahometanis destituta fuit. Nihilo tamen secius Portugalli

galli ad Insulam Tydor se recipientes,
commercium cariophyllorum hactenus
tuentur. Nulla est in Orbe regio,
cujus incolæ compositi sint ex pluribus
nationibus, nec magis diversis inter se
moribus & linguis; nec magis instabi-
libus, fraudulentis, perfidis: Vnde
hic nulla unquam pax, nec quies, nec
quicquam boni.

XXVII.

*Judicia aliorum & simul Censura
iudicii præcedentis.*

AVDISTI Lector Iudicium
summi Viri Io. Boteri de
potentia Regis Hispania-
rum, sed quod hominem
decurt obnoxium; nam
ut illa præteream, quæ fortassis tum
vera fuere cum illa scriberet; & in vi-
ribus & potentia illius extollenda, &
in finitimis Regibus & provinciis de-
primendis nimius est; atque in utro-
que immodicus. Puto mihi cum bona
illius venia licere, non modo iudicia
aliorum multum ab ipsius iudicio di-
versa hic adtexere, sed & planius re-
rum quarundam veritatem explicare;
inprimis autem monere, in quibus
superioribus annis & postquam ille

commentarium suum edidit, insigni mutatio facta est.

Ditionum omnium, quas Rex Hispaniarum quocunque jure possidet, supra nunc modo catalogum, sed & qualemcunque descriptionem praemisimus, qua nihil consulto elevavimus, praecipue Hispanorum & Portugallicorum fidem secuti sumus: nihil in hac parte à *Botero* discrepo: nisi quod proxime superioribus annis aut loca aliquot amissa, aut census illorum multum imminutus fuit.

Urget *Boterus*, amplitudinem immensitatem Regni in tot partes divisum & per totum pene orbem sparsum, nihil obesse illius firmitudini & stabilitati; alios hic judices audiamus, non minus notae prudentiae & probitatis.

Magnus ille *Colinius* apud *Thum* num lib. LI. ad Regem Galliarum ita scribit. Cum solenne sit Hispanis ditioni Regi suo subjectas in provinciarum formam redigere, crebras arces ubique aedificare, easque validis praesidiis firmare, coguntur vires suas pluribus locis distractas habere, in Sicilia, in Africa, Neapolitano Regno, Insubria & in Belgio, ubi in solo limite Galliarum spectante viginti septem praesidia magni

gnis sumptibus alere necesse habent.
& post pauca. Quod si Philippum mar-
itimis prævalere contra nos opibus
quis dicat, huic responsum esto, nos
non in Italia bellum gerere, in qua
illum classe potentissimum nemo in-
ficiatur, sed in Oceano, in quo non
triremibus sed navigiis rotundis cer-
tatur: & in quo proinde non eadem
opes, non vires, non eadem rerum
navalium peritia in Hispanis conspi-
citur & laudatur: nam Anglos, Scotos
atque adeo Belgas & Batavos, quibus
cum illis res est, Hispanis præstare in eo
mari, nemo est qui dubitet.

Huic accedit Noalii iudicium apud
eundem *Thuan.* lib. LXXXI. ubi ita Re-
gi loquitur: Hostiles vires quales sint,
quandoquidem multi eas tantopere ad
terrorem extollunt, operæ pretium est
diligentius considerare: qui multitu-
dine ditionum & titulorum amplitu-
dine eas metiuntur, næ ignaris rerum
metum incutere possunt: verum illa
ipsa amplitudo, robur ejus minuit,
cum disiunctis tot locorum intervallo
regnis, quæ omnia fere validis Hispa-
norum præsidiis tenet, separatas ha-
bere vires cogatur.

Sed Gallorū fortasse uti infensorum
iudicium apud multos levius fuerit,
itaque

itaque Italos audiamus: prodit anno
 clo lxxv libellus sub titulo Pietra d'
 Paragone Politico; sub nomine Traja
 Boccalini: verus an fictus auctor sit no
 jam quæro: In eo lepide fingitur in ci
 ria Parnassica Apollinis omnia reg
 Europæ in statera à Laurentio Medic
 Florentino fuisse appensa: Regnu
 autem Hispaniæ cum summa antiqu
 rum admiratione, qui exiguam illi
 originem meminerant, ad pondus x
 millionum ascendisse. Hispanos ver
 sperasse aliorum regnorû supplemen
 to, pondus Hispaniæ superaturum au
 saltem æquaturum pondus monarchi
 Gallicæ, quod fuerat millionum viginti
 & quinque; itaque quantocius ad lan
 cem adjunxisse regnum Neapolitanum
 nihil dubitantes ad minimum duas
 milliones ad pondus accessuras: sed
 contra evenit, nam statera millionem
 unam & dimidiam declinavit: hic Hi
 spani indignati de Laurétio queri insti
 terunt, & stateræ fidem in dubium vo
 care; verum ille prudenter respondit,
 stateram esse justam, sed non aggravare
 illam Neapolitanos & Mediolanenses
 tam disiunctos à potentia Hispaniæ di
 tiones plenas populis, qui iniquissimo
 animo ferant dominationē extranco
 rum, uti nec Indias incolis pene vacuas.

Sed

Sed obsequium & multitudinem sub-
ditorum, fecunditatem & conjunctio-
nem ditionum demum grave pondus
addere & lancē inclinare. Narrat dein-
de Hispanos etiam addidisse ducatum
Mediolanensem, sed & hic lancem mil-
lione una leviolem esse repertam : Hi-
spanos porro graviter commotos non
ausos fuisse adungere Belgium, ne gra-
vius dedecus incurrerent. Fuisse deni-
que qui dicerent si Indias adderent,
forte rem melius processuram esse, sed
non ea miracula addenda esse quæ
quidam largis buccis effutiant, qui
tanta levitate de millionibus corona-
torum ratiocinantur; quanta figularii
de tegulis & laterculis.

Quid multa, prudentiores quique
judicant Regnum Hispaniarum jam
dudum mole sua laborare.

Sed jam remedium videamus quod
Boterus huic incommodo paravit.
duabus validis classibus membra tan-
tis spatiis & locorum intervallis dis-
juncta probe uniri & in officio reti-
neri posse judicat. Verum primo, ut
facile admiserim, ditiones omnes quas
Rex intra Mediterranei maris limites
possidet, una, eaque valida classe con-
jungi & conservari posse: quis vel
paulo gnarior rerum maritimarum,

Ocea-

Oceani Atlantici, Indici, Eoi, Australis, & Septentrionalis Dominium vix acquiri vel conservari posse una classe crediderit? Deinde qui satis norat quid ad classes instruendas requiratur, & Hispaniam multarum rerum necessariorum ad naves & nautica instrumenta pene inopem esse, quomodo crediturus est Hispanum totis classibus instruendis parem esse posse? Adde solos Batavos (ut de Anglis jam nihil dicam, quos maritimis rebus Hispano multum præstare neminem facile inficias ierit) cum quibus ipse res est in utraque India, plures naves instruere posse uno mense, quam ipse senis, aut fortasse vix unquam posset. Nec hoc diffitetur Boterus, sed obiter Hollandiæ Zelandiæque mentione facta, unguem ab hoc ulcere abstinet.

De terrestribus copiis porro videamus: Hispanos (inquit Colinius jam supra à me citatus) homines strenuos haud inficior, sed raros & in provinciis minime populosis natos, ut nunquam Carolus V, cum plurimos habebat, plures vixelo peditum locos equitibus in castris habuisse dicatur, & nobilitas in Hispania cum non nisi ex conventionem privilegiis suis firmata

pro

pro provinciarum suarum defensione
Regibus militet, raro Pyrenæum trans-
greditur. Quod si quando major nume-
rus in Hispania conscribatur; ex rusti-
cis & tironibus fere constat & ejus-
modi hominibus, quales nuper Me-
dinæ cœli Dux secum in Belgium ad-
vexit, qui armorum rudes ad primum
certamen fere universi deleti sunt. De
conductitiis exteris quid dicam, quo-
rum fides tantisper durat, quandiu sti-
pendia bene procedunt; quanquam
quicquid de summo illo Hispanorum
erga principem obsequio dicatur, non
desunt hoc nostro & superiori seculo
exempla, Hispanos ob non soluta sti-
pendia tumultuantes res principis sui
graviter affixisse & in summum discrimen adduxisse.

Iam vero satis constat Ærarium Re-
gis penitus exhaustum esse, idque jam
à multis annis; unde & fidem merce-
nariorum militum labascere necesse
est; sed de hoc paulo post plura dice-
mus; nunc eo regredientes unde paulo
digressi sumus, dicimus immensum
hoc Hispanicæ Monarchiæ corpus ad-
modum debile esse & gravissime labo-
rare. Ut singula illius membra com-
pendio lustremus, sequemur hunc or-
dinem; Hispaniam similem esse existi-

mo magno alicui homini cuius corporis moles præter naturalem modum excrevit; aut corpori humano quoniam supra ætatis modum eam proceritatem jam adeptum est in juventute, aut quam ne pervenire quidem debet perfectæ jam ætate: uti lepide de Hispania ludit idem qui supra Boccalinus. Hujus autem corporis caput Hispania est, proinde hodie particularia omnia Regna comprehenditur; Satis quidem grande fateor, sed si cum cæterorum membrorum mole compares, nonnihil deforme & improprium; Stomachus autem qui fere hodie totum hoc corpus nutrit, India est occidentalis; nam ut postea ex ipsorum Hispanorum confessione audiemus, illæ hodie fere sola ærario Regio subsidium subministrat. Hunc novum orbem inquit Boterus sine ullo rivali possidet Rex Catholicus; Itemque ditiones Regis Catholici in novo orbe tam immodicæ sunt, tam potentes, ut hostes tremere minime necesse sit. Sed quantum in hac parte fallatur Boterus, paucis faciam manifestum. Primo habet Regem Hispaniæ æmulos & rivales in hac parte potentissimos Europæ principes qui in maritima non minus possunt, quàm ipsi Gallos Anglosque; qui ne jure quidem primæ lustrationis in quibusdam partibus

bus ipsi concedunt. Habet & Belgas,
qui quid in hac parte possint efficere,
tam aliquoties nuperrime demonstra-
unt: quid futurum censes, si Angli,
quemadmodum olim, nunc rursus
manum admoverint? Secundo ditio-
res hæ neque singulæ per se satis vali-
dæ & ita longis terrarum spatiis à se
invicem sunt discretæ, ut mutuo sibi
auxilio esse non possint. Tertio neque
metu vacare possunt. quæ domi-
nidem in variis provinciis crudelissi-
mos hostes barbaros imminentes ha-
beant; & à quibus non raro gravia
damna patiuntur: in Nova Hispania
Chichimecas & alios ejusdem imma-
nitatis barbaros, qui & itinera ipsis in-
stata reddunt, & agros pagosque de-
vastant: in Brasilia non unam natio-
nem crudelissimorum Antropophago-
rum. In Chilensi provincia, barba-
ros libertatis suæ amantissimos, belli-
cosos, strenuos & ne artium quidem
militarium rudes. Atque hæc quidem
Barbaris ipsi metuenda sunt; quid si
obsequium eorum erga Regem vacil-
let? non desunt exempla; neque mani-
festæ occultæque causæ, quæ hodie pa-
ra possent efficere; inprimis hoc sis-
de, quanta jam copia hybridarum
quos mestecos vocant, è barbaris &

Hispanis prognatos) hic numeretur, quanta nigritarum, qui non nulli ipsos Hispanos superant, de quorum fide Regem semper sollicitum esse necesse est. Quarto adversus externos hostes, quomodo harum ditiones tui esse possint, quæ tam immenso orarum spatio Oceano utrique protegenduntur; ita ut totam Hispaniam in colis exhaurire necesse fuerit, ut dimidiam partem orarum occupent. Sed Hispani (inquit *Boterus*;) omnibus locis opportunis optimas colonias fundarunt. Quantum in hoc fallatur, ex descriptione harum ditionum adverti potest: Nam præter Habanam, Carthaginem, Pernambucum & paucalia loca, quæ superioribus annis Rex communiri curavit, quid usquam validum est in toto orarum ductu, quid non omnibus quibus maritimi sunt copiarum, expositum? A Meridionali parte nullum, inquit idem, bellum habent quem metuant, at metuunt Chileses neque immerito; metuerunt omnes qui classibus in mare illud pacificum jam aliquoties pertraxerunt, & jam adhuc amplius metuunt, postquam præter fretum Gallanicum, apertior & facilior accessus à nostratibus fuit inventus.

ra quæ Boterus ad securitatem ha-
m ditionum demonstrandam ac-
mulat, Insularum objectarum ma-
titudinem & multitudinem; va-
orum breviumque incerta: æstus
i se per Bahaniæ canalem egurgi-
t rapidum cursum, & similia: næ
e opera sua egregie abutitur, nam
ec ipsa Insularum multitudo facit
exteri commodius latere, aquare,
nare, & è propinquo nunc hic nunc
c colonias Hispanorum invadere,
ves ultro citroque commeantes ca-
re & diripere possint: nec vadorum
eviumque incerta illis minus nota &
atu facilia quam ipsis Hispanis: nec
rtus deesse possunt, cum vix cente-
nam eorum partem aut commu-
erint Hispani, aut coloniis ac juxta
stis aliis accessu difficiles reddide-
t: nam ut cætera taceam, vix qua-
or aut quinque ab ipsa Habana leu-
portus à nostris adiri, & frendenti-
s licet Hispanis necessaria omnia ac-
ota, aqua, ligna cætera. Possem
nc è contrario ostendere in univer-
Hispanicæ Monarchiæ corpore, si-
dem principes aliquot, quibus opi-
hisce Indicis negotium faceffit,
eras suas ad hoc velint conjungere,
nil debilius esse, nihil quod facilius

subverti possit, quam hunc statum
diæ; sed illud jam non ago, & m.
Anglos, nostratesque ipsa opera ost
dere, verum esse quod dico, quam
laborando id rationibus demonstra
Hispanis ipsis ostendere, qua pa
maxime injuriæ expositi sint. Mir
est autem Boterum vel eo temp
quo scripsit, discrimen hoc quod h
membro ab hostibus imminet, r
parvi fecisse, præsertim cum non ig
raret, quæ proxime superioribus
nis ab Anglis in utroque mari
Australi quam Septentrionali gesta
runt, quæque ad eundem mod
geri poterant: nam huic discrim
satis prospectum esse paucorum le
rum munitione, id vero nimis fri
lum esset. Sed de America jam
multa diximus: quid de Africæ ora
que India dicemus, quam invalida
sint omnia quivis facile videt, nan
Confœderatorum illius fluxam &
stabilem fidem sileam, quod haud
nuper ex Congo Regis infido o
quio, ex Angolæ Regis conatibus
patuit; Indiam quoque nutare ex
muzii jactura, & damnis quæ Po
galli à duabus mercatorum tan
Societatibus passi sunt, manifestum
Moluccæ, Banda, Amboina & di

DESCRIPTION.

501

num caryophyllorum, & nucum my-
sticarum commercium penitus, a-
missa; mare Equum nostris pene libe-
um, Portugallis intutum, oræ omnes
Anglorum & nostratium classibus in-
estatæ denique faciunt fidem.

Sed de longinquis hisce provinciis
lura jam non addam: de Neapolita-
no Regno & Ducatu Mediolanensi
liisque Regis Hispaniæ ditionibus per
italiam in libello de Principatibus Ita-
iæ satis multa diximus: de Belgicis
provinciis alias fortasse dicturi sumus;
hoc nunc tantum dicam, eas quas Rex
odieque possidet, non modo per se
ene exsanguis esse, sed ob belli quod
um confœderatis provinciis jam tot
nnis geritur molem, maximam co-
iam sanguinis è reliquo illius corpore
exhausisse & quotidie exhaurire.

De Ærarii Regis

HISPANIAE INOPI
illiusque causis.

VT Ærarii Hispanici in
liquido pateat, pauca
probatissimæ fidei Histo
co Thuano hic delibatur
(nam quo pacto jam rer
dem suam cum Genuensibus freger
in libello de Principibus Italiæ di
mus) is ad annum clō lō LXXII ita
fit, vel potius Colinius apud ipsu
Bellis superioribus sub Carolo parer
gestis Philippus patrimonio omni, pe
toriis, vestigalibus divenditis & op
gnoratis, cum Italis, quibus ingens
alienum debebat, vicis & pagis qu
creditores sui in Sicilia & Neapolita
Regno possidebant, comitatum pr
cipatum & ejusmodi titulis ornat
nullo præterea dato, transegit. G
manos vero importunius debita sua
Hispania reposcentes Inquisitionis m
tu, aut districto in pertinacius tam
stæ petitioni insistentes formidat
fulminis telo, eos à persecutione det
ruit & fide publica passim per Italia

& Germaniam elevata creditoribus suis decoxit. Quid Hispani? ii nisi ad tuendos fines ne obolum quidem contulerunt. Indiæ jam fodinæ avara peruestigatione vacuatæ aut supernatante aqua obrutæ pene defecerunt. Superest ut ærarium immodicis sumtibus in alieno invadendo factis exhaustum, aut proscriptionibus, quæ ardente civili bello periculosa sunt, aut aliunde suppleatur: an à donativo Belgico? atqui provinciæ illæ bello gerendo in stipendia militum vix sufficiunt. an ab Antverpiensium mercatorum collegio? id illi olim licuit, pacatis in Belgio rebus & commercio libero, quod nunc, postquam Mattiacæ insulæ in Arausio-nensis verba juraverunt, omnino interruptum elanguit; ita ut plerique, qui aliis credebant nunc cum ad exsoluenda debita certo die appellantur, temporis gratiam à Iudice implorare cogantur. Quæ omnia licet ab homine infesto, nimis tamen vere dicta ne Hispani quidem ipsi inficias ierint. Hinc ergo una ærarii Hispanici calamitas è bello Belgico. Accessit altera è clandestinis in Gallia conatibus & mox aperto bello, quod pro confœderatis Catholicis in Gallia maximis sumtibus Rex aluit. Narrat Thuan. l. xciii.

Guifsum ingentem pecuniam ab Hispano accepisse; quæ ut postea subditi-
 ſtis rationibus constitit, ex quo Ioannes
 nes Austrius Namurci decessit (narratur
 ab eo tempore secreta Guisii cum Philippo
 confœderatio redintegrata esse) ad
 decies quinquies clo aureorum exor-
 currebat. Idem lib. cv. prodidit orationem
 Legati Hispanici in Comitibus
 Parisiensibus; in qua conqueritur Regem
 Catholicum jam sexagies centum
 aureorum millia ad minimum in bello
 illo Gallico consumississe, nullo interim
 compendio ad ipsum derivato. Sed ne multis
 Lectorem moleſtis quis fuerit Philippo II moriente æra-
 rii Hispanici status, ex iis quæ ab eodem
 Thuano lib. cxx. narrantur, proculve erit
 colligere. Circumferuntur (inquit) & alia
 secreta mandata, et chartis ac breviculis,
 quæ Rex plurima reliquit, atque ut igni post
 mortem suam abolerentur, cum eodem
 codicillo iussit, exscripta. Is se 5594
 auri myriadas inutiliter consumississe
 ingenue confessus, nullum aliud tantæ
 operæ pretium superesse dicit, præter
 Lusitaniæ Regnum, quod tam facile
 amitti possit, quam cito conceptum
 de Franciæ Regno spes evanuit, alio
 proinde optare, ut aut salutaribus Pa-

tris monitis potius ipse ab initio auscultasset, aut filius dictis Patris sui audiens sit.

Quæ porro hodie sit ærarîi Hispanici conditio, nemo melius nobis dixerit quam proxime sequens auctor, omni quidem exceptione, uti judico, major.

CONSILIVM Philippo III Hispaniarum Regi subministratum à Consiliariis Status anno clō lōc XIX. è libro qui inscribitur *Conservatio Monarchiæ Hispanicæ, &c.* Auctore Petro Ferdinando Navaretta, Canonico Ecclesiæ S. Iacobi Complutensis & Secretarii Regii, impresso Madriti anno clō lōc XXVI.

Serenissime Domine, Majestas tua anno superiore clō lōc XVIII mense Junio, ad præsidem Consilii sui misit propositionem, dignissimam pietate & prudentia Principis tam Christiani, tam sapientis, & solliciti de conservatione coronæ Castellanæ, quam satis constat supra modum remediis indigere.

Hæc propositio complectitur, 1. Maximos delectus militum qui quotidie fiunt; 2. Argenti inopiam; 3. & Impossibilitatem sati faciendi tributis quæ continuo imponuntur, minari

excidium huic statui: ideoque necessarium esse quantocius despicere remedia, quibus huic tam periculoso & universali morbo obviam eatur: quare injungit Præsidi una cum consiliariis qui ipsi nominatim adjungentur, diligenter despicere quid factum opus sit, & sine ulla mora, antequam malum augeatur, convenientia remedia subministrare.

Consilium itaque, ad quod cognitio & sollicitudo harum rerum pertinet, cupiens sancto & pio M. T. Zelo respondere & ardentissimo desiderio flagrans populum tuum liberandi ab hisce miseriis, secundum legem R. Alphonsi sapientis, quæ ita se habet: *Regem oportet esse vigilantem ad conservandam Rempublicam, ne oppida aliaque loca incolis exhauriantur, ne mœnia, turrets, domusve per negligentiam aut incuriam concidant. Atque ita Rex qui amabit & curabit honorem & incolumitatem Reipublicæ, se; suosque subditos, honoribus & divitiis inclytos cernet: sin aliter fecerit, omnia contraria experietur.* Consilium itaque animadvertens, ventilans & inter se conferens causas infrequentiae & morborum miseræ hujus atque inopis Monarchiæ, operæpretium judicavit cum debita

debita reverentia M. T. suggerere frequentia remedia, quæ necessaria existimavit, non tantum ad restaurandum damna jam accepta, sed & prohibendum longe gravius, quod absque dubio sequuturum est, nisi mature obviam eatur.

Primo. Cum incolarum infrequentia in hisce regnis longe major sit hodie quam unquam antea fuerit, ex quo majores M. T. hic regnare cœperunt, & verissimum sit Rempublicam hanc jam labascere, & propediem collapsuram, nisi Deus manu sua potentissima illam stabiliat, uti speramus mediante clementia M. T. Atque hujus mali haud alia causa sit, quam enormitas Tributorum & aliorum onerum quæ subditis imponuntur, cui cum ferendo minime sint, coguntur uxores suas & liberos familiamque deserere, ut famem vitent, & alio se conferre, ubi spes aliqua melior affulget; atque ita agrorum suorum culturam penitus omittunt, & curam possessionum suarum abdicant. Præsentissimum remedium huic malo judicamus, ut M. T. insupportabile hoc onus pro paterna sua clementia moderari dignetur, (quo jam misera plebs opprimitur,) ut vires suas resumere, & pritti-

pristinam sanitatem aliquando recuperare possit.

Remedium istud maxime proprium est & convenientissimum qualitati ipsius mali ; deque excellentia illius optime judicari potest ex effectis exemptionis, quæ cætera regna & provincias M. T. subiectas, frequentissimas & opulentas reddit; licet quædam solo sint sterili & multum à nostrate diverso : denique idem demonstrari potest exemplis aliorum Principum, qui dignissimi sunt immortalis memoria.

Hic adhibentur ab iis exempla Ludovici XII. Galliarum Regis, Iustiniani & Valentiniani Imperatorum. Henrici III. Regis Castellæ & monita Regis Alfonsi Sapientis ; quæ consulto brevitatæ causa omittimus.

Veruntamen hodie hoc remedium difficile videbitur atque inconveniens, siquidem illius usu, alia causa publica penitus defereretur, & novis periculis exponeretur : nam absolute necessarium M. T. succurri per concessionem millionum, quas jam per se à generalibus Regnorum suorum ordinibus poscit. Et publicum discrimen flagitat, ut singuli tam Sancto & Catholico Regi largiter subministrent de suo, ut inimi-

cos omnes repellere & æmulos hujus Coronæ superare possit, siquidem hoc modo provincia pace fruitur, atque provinciales tranquille fruuntur possessionibus suis licet exiguis.

Ad hunc finem lex quædam Partidæ (ita vocant Legum Hispanarum Codicem) infit: *Rex est cor Reipublicæ; quemadmodum igitur cor solum est, & illius gratia cætera membra se uniunt ad unum corpus constituendum; ita etiam, licet subditi plures sint, nihilominus quoniam Rex est aut debet esse solus, omnes & singuli oportet se conjungere ad auxilium ferendum Regi in quibus opus est.* Deinde etiam Caput Regni appellatur: *Dixere sapientes, quemadmodum à capite derivantur sensus & motus, quibus reliqua corporis membra reguntur; ita à Rege qui est caput & Dominus subditorum, generantur voluntates secundum quas se tenentur componere & communi consensu ipsi obedire; defendere, conservare & augere regnum, cujus ipse Anima est & Caput, & ipsi solum membra.*

Equibus patet causam hanc publicam, non solum obligare Castellam (quod omnino advertendum) sed etiam cætera Regna & provincias hujus Monarchiæ. quæ cum magis tam incolis

colis quam opibus abundant, rationi consentaneum est, ut aut ultro offerant, aut requirantur partem ferre gravissimi oneris, quod hactenus incumbit uni soli, jam ita emaciata ut labascat: quemadmodum manifeste patet ex agris incultis atque desertis, ædificiis collapsis, & pagis infrequentibus; & (quod difficulter fidem inveniat) ex solitudine Ecclesiarum penitus desertarum.

Itaque necesse erit alia remedia querere, ad refocillationem populi & defensionem Reipublicæ; utrique enim ut gravis hujus ævi author loquitur, eidem discrimini expositi sunt: & lex est divina juxta & naturalis, ut Rex & Regnum se invicem adjuvent. Regnum quidem patienter ferendo onera juste imposita: Rex vero clementer commiserando afflictionibus regni, quando onera vires ejusdem superant.

Secundo. Populi miseræ proveniunt ab excessu contributionum, & necessitatibus atque ærarii M. T. inopia. Nam licet reditus tui ingentes sint, tamen omnes aut exhausti sunt aut oppignorati, præter minus certos aut fixos, quales sunt tres gratiæ: servitium ordinarium & extraordinarium: milliones; & classis Indica.

(Tres

(*Tres gratia ista vulgo appellantur; La Cruzada, el Subsidio, el Excusado, quæ quid sint & quantum Regi quæstionibus reddant, supra à nobis est explicatum.*)

Qui tamen reditus nequaquam pares sunt sustinendis oneribus tam vastæ & late patentis Monarchiæ. Quare ipsi placeat rectam rationem inire donorum & largitionum quæ fiunt: quæ enim uni donantur, pluribus eripiuntur: & ut superfluis satisfiat, necessariis subducitur, quæ res est magni scrupuli, & jure deploranda.

Certissimum est nihil tantopere Principem subditis suis charum reddere quam liberalitatem, sed & hic modus tenendus est, & hæc virtus sua habet extrema, à quibus Principem sibi cavere necesse est & quam longissime ab illis recedere. Sine dubio M. T. tua tenetur, nunquam rebus inutilibus impendere reditus suos regales, qui domus suæ impensis & aliis necessariis usibus tam intra quam extra Regnum sunt destinati: multo minus reditus suos extraordinarios; siquidem sanguis est à populi tui venis eductus, ut à M. T. ad defensionem fidei & reipub. incolumitatem expendatur: ita ut ærarii tui prodigus esse non possit, sine gravi læsione conscientie

tiae tuae, & non nisi incurrendo non modo vitium prodigalitatis sed & peccatum injustitiae: nam si largitiones suae ex ordinariis redditibus deriveret, populum suum destruere & exactionibus vexare aggreditur: sin ab extraordinariis, id rectae rationi adhuc magis repugnat; nam ii non debent in aliud impendi quam destinati sunt, omnium, minime in expensas ejusmodi, propter quas neque honeste peti neque jure concedi potuissent.

Lex Partidæ egregie te instruet: *Sapiens quidam inquit, Regi necessarium esse servare justitiam in actionibus & modum in expensis, & non largiri grandia, siquidem id vitare potest: oportet illum redditus suos & quicquid possidet, ita disponere & ordinare, ut serviant utilitati illius: nam licet Imperatoris divitiæ longe maximæ fuerint, si non caute utatur, emolumentum perexiguum futurum est.*

Hinc porro rationibus aliquot Regem officii sui admonent & ostendunt illum vel maximam habere largiendi potestatem, sine damno publico aut privatorum oppressione, nimirum propter officiorum tam temporalium quam perpetuorum copiam, ordinum equestrium, Commendatararum, titulorum

Duc.

duc. Comit. March. dignitatum denique Ecclesiasticarum ingentem numerum: in quibus elargiendis liberalitas Regis sine dispendio populi potest exciteri. Deinceps aliquot remedia proponunt, quibus onera plebis sublevari: Regis ærarium restaurari posset; quorum primum est: Largitionum & donorum omnium quæ à Rege profecta sunt postquam regnare cepit, rationem dare; & immensas largitiones aut recocare aut restringere. Exemplum adferunt Henrici II. Castellæ Regis. comento liberalis; dein Henrici III. Castellæ Regis. Exemplum (inquiunt) habemus Henrici III. filii II. qui cum matrimonium Regni pro quatuor milionibus maravedis oppignorasset, sese summam necessitatem cernens indidisse (quæ illi mens fuisset, si talis fuisset rerum status, qualis est hodie M. qui cogeris omnia mutuo accipere, cum redditus tui supra omnem comparationem longe amplissimi sint?) non quod quidam suadebant, à populo subsidium petiit, sed ditissimos & potentissimos ministrorum capi & in opes eorum inquiri iussit, ut ratione initiorum quæ antea quam ipsius servitio se applicassent possederant, liquido constaret, quibus modis rem familia-

rem in immensum auxissent & la-
tionibus quas fecerat recognitis &
mni accepti modo inito; quæ con-
rationem fecerat, optimo jure revo-
vit. Bellum illi erat cum Mauris
tamen non tanta erat ærarii in-
quanta hodie: oppignorationes
erant tales, neque concessionēs
immensæ quam sub regno M. T.
ab initio regni tui ad hodiernum d-
ascendunt ad LIV. milliones: Et exp-
sæ tum longe aberant ab hodie-
quæ intra viginti annos alias c. mil-
nēs superant: Monstri simile videat-
si adjunxerimus: gazam Indicam, s-
tias, servitium ordinarium & extra-
dinarium, & plura media quibus M-
usa est, & quæ non parum publico
commodarunt: quibus omnibus
modo recte fuissent applicata & d-
cta, tandem aliquando (cujus nos
ministri & subditi necdum spem ab-
cimus) Dominium totius orbis acc-
ri posse videatur.

Quis ignorat Ioannem II. edi-
revocasse privilegia exemptionum, q-
tam ipse quam majores sui Reges M-
nasteriis, Ecclesiis, Nobilibus & a-
privatis concesserant; & edictum ill-
à Philippo II. tuo parente anno c-
lo LXVII. renovatum fuisse & con-
matu-

DESCRIPTION.

518

atum ; & ad hodiernum diem in-
labiliter servari ?

Ferdinandus & Isabella, qui sapien-
time rempubl. administrarunt, do-
omnia quæ Henricus IV. ab anno
iv. ad annum LXXIV. elargitus erat,
cto revocarunt. lidem ann. c I 5
cc xci. omnia privilegia exemptio-
m tam per se quam per prædecessio-
suos variis regni oppidis, & iis qui
ab hostibus receperant concessa
derarunt & restrinxerunt, licet jure
ritoque ob præclare facta in illos
ata: sed ita facto opus videbatur,
agrorum cultura negligeretur.

Eadem Isabella testamento suo de-
avit, se quædam contra volunta-
donasse, quæ revocata velit. Ita-
si M. T. similia concesserit, jure
no naturali & positivo, obque ra-
es publicas, propter justitiam de-
æ & conscientiæ suæ tranquillita-
tenetur eadem reformare: è quo
insignia emolumenta sequentur,
um, ærarii inopiæ succurreretur;
nus contributionum levabitur; al-
m, unusquisque attendet diligen-
uid quantumque petat & abstine-
tam ingentibus donis petendis;
M. T. fortassis contra mentem
indulget.

Tertio. Vt populus incrementum capiat, necessarium est ut regni firmitas non excedat, & commercia cum vicinis prohibeantur, quæ illum destruat. præterea necesse est illum ex locis superat, in loca vacua derivare. ad hunc finem curia ingenti illa multitudinem quæ illam adeo inflat, exoriri erit, & singulis præcipiendum, ut lares proprios revisant; licet & habitationum mutatio libera & spontanea sit, tamen ingruente necessitate, & cum publicum restaurandum. M. T. licet præcipere, ut unusquisque provinciam incolat in qua natus est. Nam si curia tantopere allubescit, quam patria aliqua communis, tunc potior erit vera & naturalis patria.

Vt hoc feliciter efficiatur, non tam exordiendum est ab infimæ conditionis hominibus, uti olim factum fuit, sed primum consilium est, pati ibidem consistere Magnates & opulentiores, tenuioribus succurrere possunt, & remittere ad proprios penates, rerum inopia illos deserere coëgit, non Curia amor atque dulcedo, sed dem illos illuc confluere cernimus laboribus suis rem faciant & patriæ suæ consulant. Ablegandi sunt

Curia Magnates, domini, nobiles & milites; magnus viduarum numerus in illa hærent sine causa necessaria, itidem Ecclesiastici, qui cum in locis beneficiorum suorum teneantur residere, tamen Curiam adeunt sub prætextu negotiorum, ad quæ agenda missos videri volunt, atque ita longe secus quam obligantur, cultum divinum deferunt, & negligunt dispensationem Eleemosynarum. utrique in Curia morantur, aut emunt sibi ædificia, aut à fundamentis exstruunt, interim oppida & alia loca quæ incolere solebant, quæque ab iis emolumenta sua hauriebant, deferuntur: nam illi quibus nulla est rem familiarem sustentandi copia, nisi ex subsidio aliorum, siquando illo frustrati fuerint, coguntur patriæ suæ valedicere; Atque ita ex eo quod opulentiores in curia hæreant, publicum duplicem patitur iacturam, nam & potentiores hic opes suas inutiliter profundunt, & provinciæ habitatoribus suis exinanitæ sensim desertæ redduntur.

Hoc pacto & Domini penitus noscent vasallos suos, eosque amabunt, iis auxilio futuri in suis miseriis, & subditi à Dominis suis adiuti, diligentius culturæ agrorum incumbunt, &

omnium rerum abundantiam provebunt. Provinciae incolarum incrementum accipient, tam ab iis magnates ministerii causa sequuntur quam illis qui ut se sustentent, vicentiam & discriminum plenam plebuntur: Mercedes non per imunitatem aut indebita media, intrahuntur ab indignis, sed ultro be meritis & dignis concedentur: Et venturi sunt ad curiam ut illas petant licet operae pretium suat nemini niam talem concedi, sed potius incere qui fugiunt & nequaquam petunt aut alia iusta de causa, venia conceditur tamdiu ibidem harendi, quam negotia eorundem requirent: iisdem que confectis ad sua revertentur pauperibus qui subditi ipsorum sunt opitulabuntur, &c.

Quarto. Ut expensis modus ad beatum, varias leges sumptuarias fident constitui; & Regem rogant ipse exemplo suo velit praere: atque hunc finem non tantum vestium magnificentiae modum imponere, sed ministrorum curialium numerum nuere; siquidem expensae domus galis hodie duabus tertiis partibus cedant, eas quae anno c10 l0 xcvi sub parentis illius exitum fieri consu-

veran

rant. In eundem finem & non necessarias Regis & curiæ per provincias confessiones dissuadent, utpote quæ miseram plebem rusticam plane exauriant & agrorum culturam impediunt, aliaque gravissima mala subditorum cervicibus imponant.

Quinto. Quia plebs rustica, præstantissima pars est Monarchiæ, utpote quæ illam nutriet & conservet: tam quibusdam utilibus & necessariis privilegiis donari optant: Deinde & numerum eorum qui à tributis exempti sunt, minui; nam cum nobilium & Ecclesiasticorum qui à tributis immunes sunt, immensus sit numerus, omnis sarcina in tenuiorum humeros incumbit.

Sexto. Ne deinceps facile nova monasteria struantur, novique religiosorum ordines instituantur: & Patrem rogari ut huic decreto suum calculum adjungat.

Septimo. Suadent ut centum illi quæstores ærarii qui anno millesimo sexcentesimo decimo septimo constituti fuerunt, abrogentur: siquidem manifestum sit, eorum munus non nisi ad oppressionem miseræ plebis comparatum esse.

Quæ denique concludunt gravi
hortatione, ut Rex mature glisc
morbo medeatur, antequam incur
lis & lethalis fiat.

F I N I S.

INDICVLVS

Præcipuarum Provinciarum & Insularum, quæ in hoc libello describuntur.

A.

 <i>Legrança insul..</i>	176
<i>America.</i>	213
<i>Andaluzia.</i>	33
<i>Angola.</i>	187, 193
<i>Annobon insula.</i>	192
<i>Arguin.</i>	189
<i>Arragonia.</i>	21
<i>Afores insula.</i>	182

B.

B <i>Aleares Insula.</i>	153
<i>Banda insula.</i>	206
<i>Biscaia.</i>	32
<i>Brasilia.</i>	207

C.

C <i>Anaria insula.</i>	176. seqq.
<i>Canaria magna.</i>	177
<i>Capitis viridis insula.</i>	190
<i>Carthaginensis Provinc.</i>	241
<i>Castella nova.</i>	40
<i>Castella vetus.</i>	43
<i>Catalaunia.</i>	13
<i>Ceylaon insula.</i>	199, 205
<i>Chersonesus.</i>	169

<i>Chiametla Provinc.</i>	225
<i>Chilensis Provincia.</i>	260
<i>Cinaloa Provinc.</i>	228
<i>Congo Regnum.</i>	193
<i>Cuba Insula.</i>	216
<i>Calvacan Provincia.</i>	228

D.

D <i>Aman.</i>	203
<i>Dium.</i>	202

E.

<i>Estremadura.</i>	38
---------------------	----

F.

F <i>Erro Insula.</i>	180
<i>Florida.</i>	220
<i>Fotteventura Insul.</i>	176, 180

G.

G <i>Alacia.</i>	49
<i>Gomera Insula.</i>	180
<i>Graciosa Insula.</i>	176
<i>Granata.</i>	28
<i>Guatemala.</i>	231
<i>Guaxacensis Provincia.</i>	224

H.

H <i>Hispania descriptio & divisio.</i>	11, 12
<i>Hispaniola Insula.</i>	215
<i>Hondura Provinc.</i>	234

I.

I <i>Amãica Insula.</i>	218
<i>S. Ioannis insula Porto Rico.</i>	214

L.

L <i>Ancerota Insul.</i>	176, 180
<i>Legio Provinc.</i>	47
<i>Lucaia Insul.</i>	219

M.

M <i>Adagascar Insul.</i>	188
<i>Madera Insul.</i>	174
<i>Manamotapa regnum.</i>	194, 195
<i>Manica regnum.</i>	195
<i>S. Martha Provinc.</i>	243
<i>Mechoacana.</i>	225
<i>Mexicana.</i>	221
<i>Molucca Insula.</i>	206
<i>Mozambicum.</i>	187
<i>Murtia.</i>	27

N.

N <i>Avarra.</i>	54
<i>Nicaragua.</i>	236
<i>Nova Andaluſia.</i>	247
<i>Nova Biſcaia.</i>	230
<i>Nova Galacia.</i>	227
<i>Nova Granada</i>	250
<i>Nova Hiſpania.</i>	221

O.

O <i>Liſiponenſis urbs.</i>	62
<i>Ormuz.</i>	197, 201

P.

P <i>Alma Insul.</i>	179
<i>Panama Provincia.</i>	237
<i>Pannu.</i>	

<i>Panuco Provincia.</i>	222
<i>Paria Provinc.</i>	247
<i>Peruvia.</i>	253
<i>Pitiussæ Insula.</i>	157
<i>Popayana.</i>	250
<i>Portugallia.</i>	55, 59
<i>Principis Insula.</i>	186, 192

Q.

<i>Quitevæ Regnum.</i>	195
------------------------	-----

R.

R <i>Io de la Plata.</i>	263
<i>Rio de la Hacha.</i>	245

S.

S <i>Acotora Insul.</i>	189
<i>Sardinia.</i>	158
<i>Sedanda Regnum.</i>	195
<i>Sicilia.</i>	163
<i>Sierra Liona.</i>	191
<i>Soconusco.</i>	232
<i>Sofala.</i>	193

T.

T <i>Enerife Insul.</i>	176, 177
<i>S. Thomæ Insula.</i>	192
<i>Tlascalensis Provincia.</i>	223
<i>Trinitatis Insula.</i>	249

V.

V <i>Alentia.</i>	13
<i>Venezuela.</i>	245
<i>Veragua.</i>	237
<i>Xalif-</i>	

	X.	
<i>Xalisco.</i>		228
	Y.	
<i>Yucatana.</i>		226
	Z.	
<i>Zacatecas Provinc.</i>		229.

F I N I S.

Summa Privilegii.

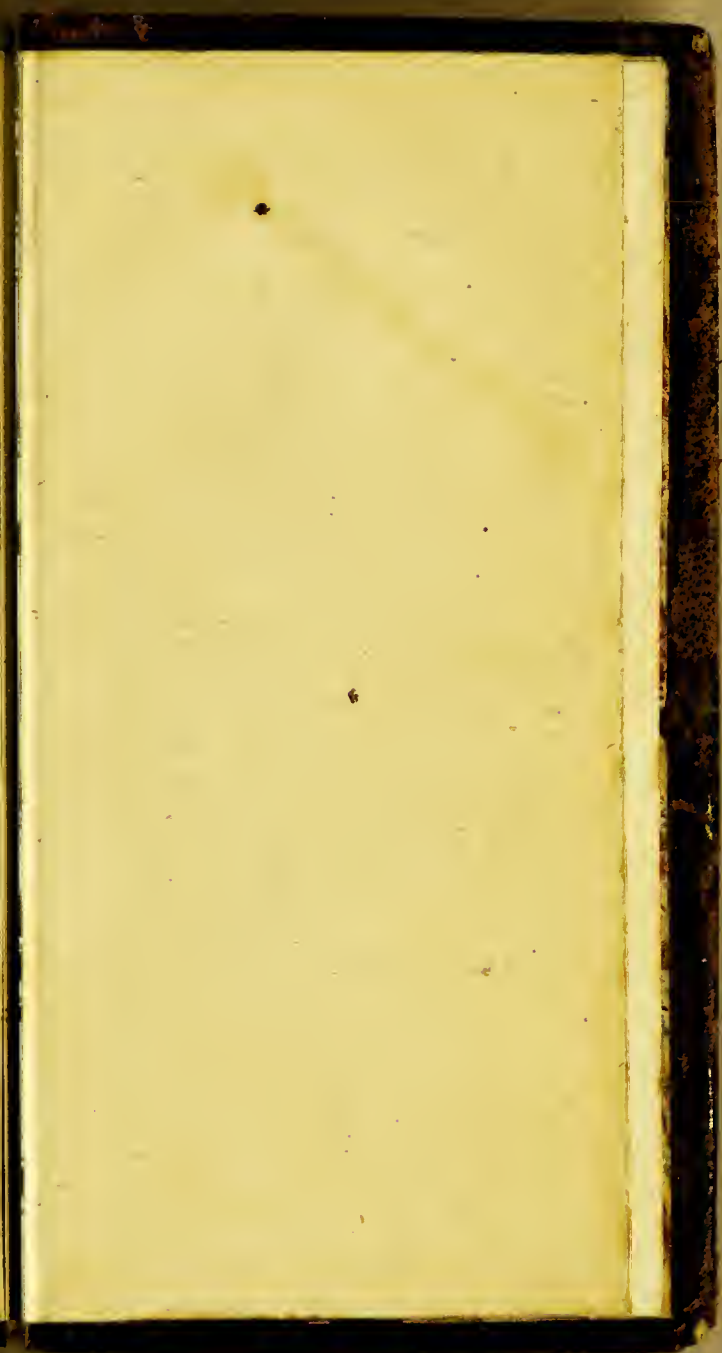
Illustrium & Præpotentium D.D. Ordinum Fœderatarum Belgicæ provinciarum decreto cautum est *Bonaventuræ & Abrahamo Elzeviriis*, Academiæ Leydenfis Typographis, Ne quis præter illorum aut hæredum voluntatem toto decennio proximo, his in regionibus excudat, aut alibi extra provincias excusum inferat vendatve, librum hunc, cui titulus, *Hispaniæ sive De Regis Hispaniæ Regnis & opibus, &c.* Quod si quis contempta auctoritate, directe vel indirecte, præsumpserit, librum hunc, totum, vel partem ejus, hoc sive alio modo, extra dictum temporis intervallum typis mandare, vel impressum alibi in has oras inferre & vendere; confiscatione exemplarium, multaue insuper sexcentorum florenorum, damnas esto; uti latius patet in ipso privilegio, dato Hagæ in conventu D. D. Ordinum Generalium, xv Maij, clō Io c xxvi.

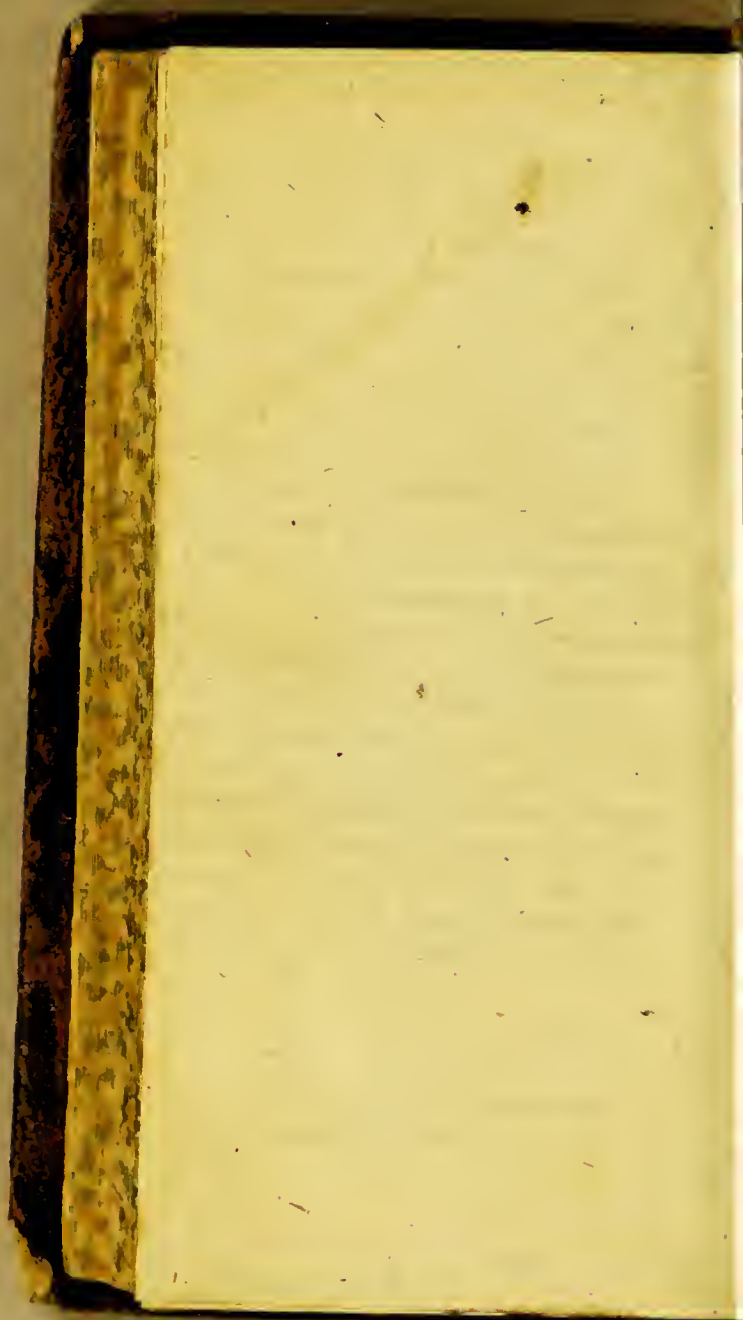
G. V. HERTEVELT. Vt.

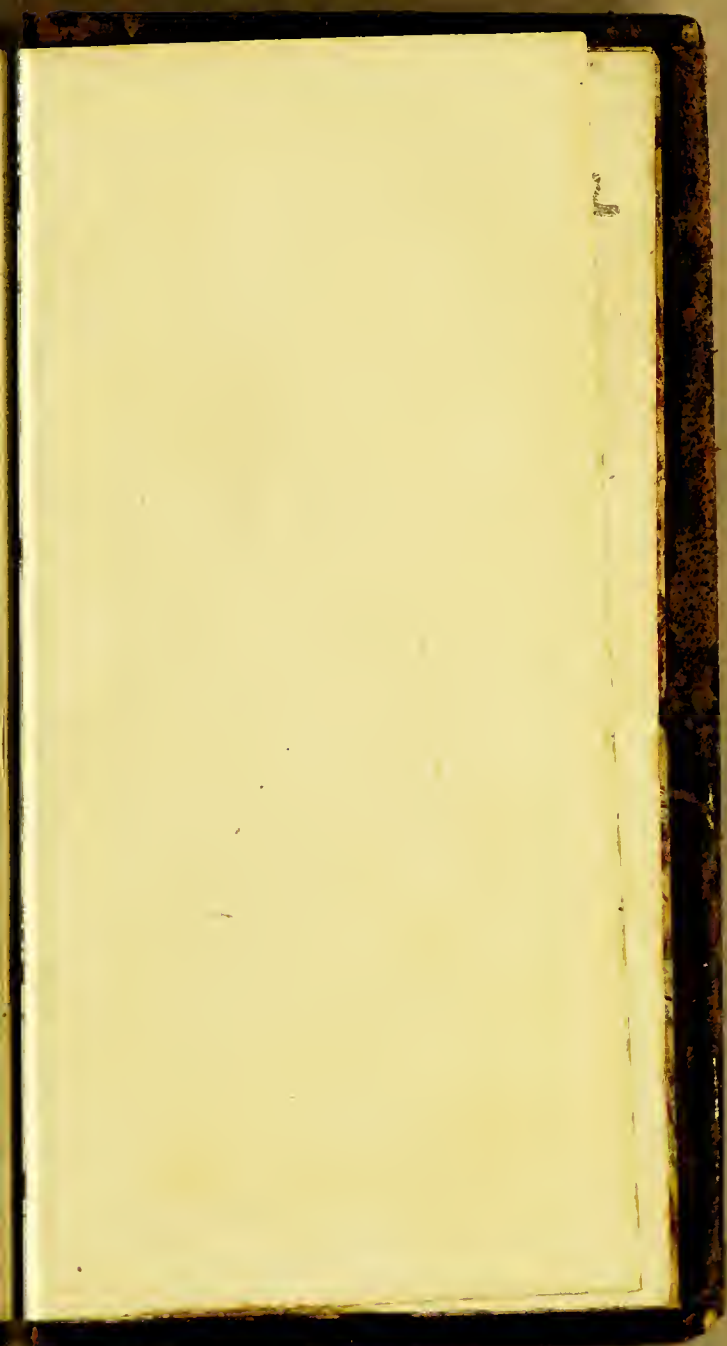
Ad mandatum Præpotentum
D.D. Ordinum General. ff.

I. van Goch.

GI
X⁹⁹

F629

L74242

